

CUPRINS

Prolog	
Câteva cuvinte către cititor	
Cap.1 Copilăria mea	
Cap.2 Religie	
Cap.3 Spiritism	
Cap.4 Teozofie	
Cap.5 Fraternitatea Rosacruciană	
Cap.6 Corsarul	
Cap.7 Meditația	
Cap.8 Stări Jinas	
Cap.9 Unda Dionisiacă	
Cap.10 Focul Sexual	
Cap.11 Vaca Sacră	

PRIMUL MUNTE

Cap.12 Biserica Gnostică	
Cap.13 Prima Inițiere a Focului	
Cap.14 A Doua Inițiere a Focului	
Cap.15 A Treia Inițiere a Focului	
Cap.16 A Patra Inițiere a Focului	
Cap.17 A Cincea Inițiere a Focului	
Cap.18 O Aventură Suprasensibilă	
Cap.19 Persecuții	
Cap.20 Secretul Abisului	
Cap.21 Botezul lui Ioan	
Cap.22 Transfigurarea lui Iisus	
Cap.23 Ierusalim (Intrarea în).....	
Cap.24 Muntele Măslinilor	
Cap.25 Frumoasa Elena	
Cap.26 Evenimentul de pe Golgota	
Cap.27 Sfântul Mormânt	

AL DOILEA MUNTE

Cap.28 Seninătate și răbdare	
Cap.29 Cele Nouă Grade ale Măiestriei	
Cap.30 Patriarhul Enoh	
Cap.31 Cerul Lunar	
Cap.32 Ginebra	
Cap.33 Balaurul Tenebrelor	
Cap.34 Concluzie a muncilor Lunare	
Cap.35 Cerul lui Mercur	
Cap.36 Cerul lui Venus	
Cap.37 Cerul Soarelui	
Cap.38 Cerul lui Marte	
Cap.39 Cerul lui Jupiter.....	
Cap.40 Cerul lui Saturn	
Cap.41 Cerul lui Uranus	
Cap.42 Cerul lui Neptun	
Cap.43 Învierea	

AL TREILEA MUNTE

Cap.44 Discutând în Mexico	
Cap.45 A Zecea Muncă a lui Hercule	
Cap.46 A Unsprezecea Ispravă a lui Hercule	
Cap.47 A Douăsprezecea Muncă a lui Hercule	

CÎTEVA CUVINTE CĂTRE CITITOR

În ambianța culturală și spirituală a umanității contemporane, coexistă diverse instituții venerabile care cred foarte sincer că cunosc Drumul secret și care, cu toate acestea, nu îl cunosc.

Drumul secret nu a fost dezvăluit niciodată public.

În termeni riguros socratici, am spune că mulți erudiți care pretind să cunoască temeinic Căderea Muchiei de Cuțit nu numai că nu o știu, dar nu știu că, nu o știu.

În toate cărțile sfinte ale antichității, se face aluzie la Drumul secret; el este citat, este numit în multe versete, dar oamenii nu îl cunosc.

Această carte este o altă versiune a celei de-a Cincea Evanghelii.

Goethe spunea: "Toate teoriile sînt cenușii și verde este numai arborele cu fructe aurite care este viața."

Vom prezenta ceea ce am experimentat direct.

Este presant să trasăm Hărțile Drumului, să-i indicăm cu precizie fiecare pas, să-i semnalăm pericolele etc, etc, etc.

Autorul.

-----CAPITOLUL I

COPILĂRIA MEA

Îmi aduc aminte în amănunt de întreaga mea existență, inclusiv de evenimentul propriei nașteri.

Cazul meu, n-ar fi putut în nici un caz să fie o excepție de la regula generală. La 11 luni, îmi aduc aminte perfect de acea clipă minunată în care, înlănțuindu-mi mâinile pe cap, am făcut solemn semnul masonic de a cere ajutor: ELAI B' NEAL' MANAH.

Îmi plăceau cu siguranță la această vîrstă jucăriile încîntătoare cu care se distrează copiii, dar aceasta nu interfera cu nimic cu practicile mele de meditație.

În timpul primilor ani de viață în care înveți să mergi, aveam obiceiul de a mă așeza după modelul oriental pentru a medita.

Îmi studiam atunci retrospectiv reîncarnările trecute și este evident că multe persoane de pe vremuri mă vizitau.

Cînd extazul inefabil se sfîrșea și mă întorceam la starea normală, contemplant cu durere pereții vetuști ai acestei case părintești centenare în care păream, cu toată vîrsta mea, un ciudat ascet.

Mă lamentam zicînd: Încă o dată, într-un nou Corp Fizic! Cît e de dureroasă viața! Vai! Vai! Vai!

Chiar în aceste momente, buna mea mamă dădea întotdeauna fuga să mă ajute și exclama: "Micuțului îi este foame, sete, etc, etc..."

În acea vreme, cazuri insolite de Metafizică Transcendentă mi se întîmplau: tatăl meu mă chema din pragul camerei sale, îl vedeam în veșminte de noapte și cînd încercam să mă apropiu de el, atunci dispărea pierzîndu-se în Dimensiunea Necunoscută.

Totuși, mărturisesc că acest tip de fenomen psihic îmi era foarte familiar. Intram ușor în camera lui pentru a verifica direct că Corpul său Fizic zăcea adormit în patul de acaju parfumat și îmi ziceam mie însumi: Ceea ce se întîmplă este că

Sufletul tatălui meu este afară, căci corpul său pămîntesc este adormit în acest moment.

Aveam acasă un cinema sonor foarte diferit: mă închideam într-o cameră întunecoasă și îmi fixam privirea pe perete sau ziduri. După cîteva clipe de concentrare intensă și spontană, peretele se lumina, strălucea de lumină, ca și cum ar fi fost un ecran multidimensional și zidurile dispăreau definitiv, apoi se iveau din spațiul infinit peisaje vii ale Marii Naturi, Gnomi Vicleni, Silfe Aeriene, Salamandre de Foc, Ondini ieșiți din apă, Nereide ale imensității marine, fermecătoare creaturi care se jucau cu mine, ființe extrem de fericite.

Am fost întotdeauna un adorator al Soarelui și atît la răsărit, cît și la apus, urcam pe acoperișul locuinței mele și așezat după moda orientală asemenea unui yogi copilăros pe țiglele de pămînt ars, contemplam Astrul-Rege într-o Stare de Extaz, cufundîndu-mă astfel într-o Meditație Profundă;

De fiecare dată cînd bătrînul meu tată deschidea vechea ușa a dulapului, mă așteptam ca el să-mi ofere o jachetă sau o cazacă purpurie pe care străluceau nasturi asuriți. Vestigiul al veștmintelor cavaleriești pe care îl purtam cu eleganță în acea veche reîncarnare a mea în care mă numeam Simeón Bleler; mi se întîmpla cîteodată ca în acest vechi dulap puteau să fie păstrate spade și florete de pe vremuri.

CAPITOLUL II RELIGIA

Am fost educat după religia oficială a poporului meu.

Din copilărie, eu posedam sentimentul venerației și al respectului. Niciodată nu am vrut să ridic din umeri în plină slujbă religioasă. Niciodată n-am vrut să scap de datoriile mele sfinte, nici să rîd sau să-mi bat joc de lucrurile sfinte.

Am găsit Principiile Religioase comune tuturor Religiiilor confensionale ale lumii: Se cuvine să le cităm acum pentru binele Marii Cauze.

Cerurile

Cerurile, le găsim, chiar dacă sub nume diferite, în toate Religiiile Confensionale; acestea din urmă sînt totuși totdeauna în număr de 9, după cum spunea cu atîta înțelepciune Dante Florentinul, în poemul său clasic "Divina Comedie".

Cerul	Lumea
1 Lunii	Astrală
2 Mercur	Mentală
3 Venus	Cauzală
4 Soarelui	Budică sau Intuitivă
5 Marte	Atmică, Regiunea lui Atman
6 Jupiter	Nirvanică, Nirvana
7 Saturn	Paranirvanică
8 Uranus	Mahaparanirvanică
9 Neptun	Empireul

Aceste Nouă Ceruri, se găsesc de asemenea în interiorul nostru, aici și acum, și se pătrund și se întrepătund reciproc fără a se confunda vreodată; se regăsesc așezate în Nouă Dimensiuni Superioare, Nouă Universuri Paralele.

Infernurile

Să ne aducem aminte de multiplele infernuri preistorice și istorice: infernuri chinezești, mahomedane, budiste, creștine, etc, etc, etc.

Aceste infernuri diverse servesc drept simbol pentru lumea minerală scufundată.

Dante, descoperă cu claritate și cu spaimă mistică relația intimă care există între cele nouă Cercuri Dantești și cele nouă Ceruri. Aceste nouă Cercuri Dantești din interiorul Pământului corespund științific celor nouă Infra-Dimensiuni scufundate sub Regiunea tridimensională a lui Euclid.

Bardo-Thodol-ul, Cartea Tibetana a Spiritelor din Lumea de dincolo, arată realitatea nudă a Lumilor infernale din interiorul Organismului Planetar pe care trăim. Este evidentă existența cosmică a Lumilor infernale în orice lume a Spațiului infinit. Regnul mineral scufundat nu este, o excepție a planetei Pământ.

Angeologie (Ingeri)

Intreg Cosmos-ul este condus, supravegheat și însuflețit de o serie cvasi interminabilă de Ierarhi și de Ființe conștiente, fiecare dintre ele avînd o misiune de îndeplinit și care, numiți într-un fel sau altul (Dhyan-Choan-i, Ingeri sau Deva, etc), nu sînt mesageri decît în sensul de agenți ai Legilor Karmice și Cosmice. Gradele lor respective de inteligență și de conștiință variază la nesfîrșit și toți sînt Oameni Perfecti în sensul cel mai complet al termenului.

Nenumărate servicii angelice caracterizează Iubirea divină. Fiecare Elohim lucrează în specialitatea sa. Putem și trebuie să facem apel la protecția Ingerilor.

Zei

Toate religiile sînt perle proțioase înșirate pe firul de Aur al Divinității.

Iubirea resimțită pentru Divin prin instituțiile mistice ale lumii este evidentă: Allah, Brahma, Tao, Zen, I.A.O., I.N.R.I., Dumnezeu, etc, etc, etc.

Ezoterismul religios nu predă nici un fel de ateism, cu excepția sensului pe care îl conține cuvîntul sanscrit nștika, a nu admite idoli, inclusiv Zeul antropomorfic al ignoranților (ar fi absurd să se creadă într-un dictator ceresc așezat pe un tron de tiranie care ar fi furios împotriva acestui trist furnicar uman).

Ezoterismul admite un Logos sau un Creator colectiv al Universului, un Demiurg arhitect, un asemenea Demiurg nu este o zeitate personală după cum mulți o presupun greșit, ci o colectivitate de Dhyan-Choan-i, Ingeri, Arhangheli și alte forțe. Dumnezeu este Zeii.

Aceasta este scrisă în caractere de foc în cartea înfloritoare a vieții, că Dumnezeu este Armata Vocii, marele Cuvînt, Verbul. Ni s-a spus cu insistență că Logosul răsună și aceasta este evident. Demiurgul, Cuvîntul este Unitatea Multiplă Perfectă.

“La început era Cuvîntul și Cuvîntul era cu Dumnezeu și Cuvîntul era Dumnezeu.

Totul a fost făcut prin El și nimic din ceea ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.”
(Ioan. 1. 1- 3.)

Este evident și manifest că orice Om Adevărat care atinge într-adevăr Perfecțiunea intră din acest motiv în curentul sunetului, în armatele cerești constituite din Buddhași de compasiune, din Ingeri, din spirite planetare, din Elohim, din Rishi - Prajapati, etc...

Ni s-a spus cu insistență că Logosul răsună și aceasta este evident. Demiurgul, Cuvîntul este Unitatea multiplă perfectă.

Cel care îi adoră pe Zei, care le dedică un cult, poate să capteze mai bine

adîncă semnificație a diverselor fațete divine ale Demiurgului arhitect.

Cînd omenirea și-a bătut joc de zeii sfinți, ea a căzut, rănită de moarte, în materialismul grosolan al acelei Vîrste de Fier.

Lucifer

Putem și chiar trebuie să eliminăm complet toate agregatele psihice subiective tenebroase și perverse pe care le purtăm în noi; totuși, este incontestabil că niciodată nu am putea să le dizolvăm în ele-însele în umbra Logosului intim.

Fără îndoială, este limpede că Lucifer este antiteza Demiurgului creator, umbra sa vie proiectată în adîncul Microcosmosului-Om.

Lucifer este Paznicul Porții și al Cheilor Sanctuarului, ca să nu le treacă decît unșii care posedă secretul lui Hermes.

Din cauză că am scris acest nume atît de detestat de urechile obișnuitului, este necesar să indicăm de asemenea că Luciferul ezoteric al doctrinei arhaice este cu totul contrariul a ceea ce teologii, dintre care celebrul des Mousseaux și marchizul de Mirville, presupun din greșeală, căci el este alegoria binelui, simbolul celui mai înalt sacrificiu (Cristosul-Lucifer al Gnosticilor) și Zeul Înțelepciunii sub nenumărate nume.

Lumină și umbră; misterioasă simbioză a Logosului solar, Unitate multiplă perfectă. INRI este Lucifer.

Demonii

Diversele teogonii religioase îi prezintă ca pe niște pedepsiți pe Logosurile divine care, reîncarnate în corpuri omenești, au comis greșeala de neiertat de a cădea în generația animală.

Aceste Genii întunecate sînt îngerii căzuți, adevărați demoni în sensul cel mai deplin al cuvîntului.

Este deci absurd să se afirme că acești rebeli ar fi dat Spiritul oamenilor, este clar că acești Ingeri căzuți sînt adevărate eșecuri cosmice.

Este acum foarte oportun de a aminti numele neomenești ale lui Andramelek, Belial, Moloch, Bael, etc, ale căror oribile ticăloșii pot fi studiate de orice adept al Lojei Albe, în Registrele akashice ale Naturii.

Trebuie să se facă o distincție între ceea ce este o cădere ezoterică și o coborîre. Evident, acești îngerii rebeli nu au coborît ci au căzut, ceea ce este diferit.

Limburile

Versați în Istoria Universală, știm foarte bine și în mod integral ceea ce este în mod real Orcus-ul clasicilor greci și latini; Limburile ezoteriștilor creștini.

Nu este inutil, în acest tratat, să insistăm asupra ideii transcendente că Limburile sînt cu siguranță anticamera Lumilor infernale.

Toate cavernele cunoscute și necunoscute formează o rețea deasa și neîntreruptă care înconjoară cu totul planeta Pămînt, formînd Orcus-ul clasicilor - după cum am spus-o deja în rîndurile citate mai sus - Limburile autentice ale ezoterismului gnostic, pe scurt, lumea cealaltă în care trăim după moarte.

Teribilă și mistică alegorie care zice: "Aici trăiesc copiii nevinovați care au murit fără a fi primit apele botezului", face aluzie la Limburi.

În ezoterismul gnostic, aceste ape sînt de tip genezic și constituie acel Ens Seminis (Entitatea Semenului, cum ar spune Paracelsus).

Ceremonia botezului a diferitelor culturi religioase simbolizează yoga sexului, Maithuna, Magia sexuală. În măduvă și în semen se găsește cheia salvării și tot ce nu se face prin aceasta, pe această cale, este, fără nici o îndoială, o inutilă pierdere de timp.

Copiii nevinovați sînt acei sfinți care nu au lucrat cu apele spermatiche ale primei clipe. Oameni virtuoși care au crezut posibilă Auto-Realizarea Intimă a Ființei fără să îndeplinească ceremonia sacra a botezului, ei au ignorat Magia sexuală sau au respins-o solemn.

Doar Mercur, căpetenia și evocatorul sufletelor, luînd Caduceul Înțelepciunii în mîna sa dreaptă, poate să recheme la viață nefericitele creaturi aruncate în Orcus.

Doar el, Arhi-Magul și Hierofantul, poate să le facă să renască în medii propice muncii fecunde și creatoare din Făurăria Ciclopilor.

Astfel Mercur, Nunțitul și Lupul Soarelui, face ca sufletele Limburilor să intre în armatele cerești.

Purgatoriul

Vom defini astfel Purgatoriul: regiune moleculară inferioară, zonă de tip sublunar, astral înecat (Kamaloka secundară).

În Lumea Purgatoriului, trebuie să ardem grăuntele răului, să anihilăm larvele infra-umanului de orice fel, să ne eliberăm de orice corupție, să ne purificăm radical.

Dante Alighieri spune vorbind despre Purgatoriu:

Deja ajunserăm mai aproape de deschizătură, care se desena de departe ca o ruptură, o ușă săpată în zidul spațios. Zării o poartă și deasupra acestei porți trei trepte diferite pictate în trei feluri jos, îngerul-portar încă tăcut. Privind de mai aproape, grăbindu-ne mersul, îl zării așezat pe prima treaptă. Fruntea sa strălucea intratîta că am fost uimit. O spadă în mîna lui lucea cu totul dezgolită, reflectîndu-și razele asupra noastră și vederea mea încerca în zadar să se ațintească asupra lui.

“Vorbiți fără să înaintați: Ce vreți? spuse îngerul, ce vă aduce aici? Indrăzneala voastră este stranie și nu vă temeți oare deloc să vă regretați pașii?”

“- O doamnă din cer, pricepută în asemenea lucruri, răspunse omul meu îngerului, a venit adineaori să ne spună: Duceți-vă, iată acolo pragul!”

“- Fie ca el să vă conducă pașii într-o fericită călătorie! zise atunci cu bunăvoință paznicul înțeleptului meu. Urcați: puteți să vă înfățișați treptelor noastre.”

Intrarăm, prima treaptă a rampei era o marmură albă de o spiță atît de frumoasă că puteam să mă privesc în ea ca într-o oglindă. Cea de-a doua îmi părea de o tentă ruginită, de piatră colțuroasă și ca arsă la foc și peste tot plesnită, în lung cît și în lat. Cel mai sus, a treia, era toată din porfir și roșie ca focul cel mai învăpăiat, la drept vorbind, ca sîngele care țîșnește din venele deschise. Pe această ultimă treaptă stă piciorul îngerului: el se află așezat pe pragul ușii care îmi părea format dintr-un bloc de diamant. Pe cele trei trepte mă dusei bucuros; ghidul meu mă conducea zicîndu-mi cu voce scăzută: “Pentru a ne deschide pragul, roagă-te îngerului cu umilință!”

Atunci la picioarele sale sfinte, plin de credință, mă închin și, lovindu-mi de trei ori pieptul, îl implor să deschidă din bunăvoința lui Dumnezeu. Cu capătul spadei sale îngerul gravează pe fruntea mea sapte ori litera P, zicîndu-mi: “Fie ca pocăința ta să spele, cînd vei fi fost intrat, aceste peceti de foc!”

După aceea, de sub roba sa de culoarea pămîntului și a cenușii, îngerul care îmi vorbea scoase două chei. Prima era de aur și cealaltă, de argint. Ingerul o puse în zăvor mai întîi pe cea albă, apoi o schimbă și o luă pe cea galbenă; atunci dorințele mele fură împlinite.

“Cînd una dintre cele două chei nu nimerește deschizătura și nu se potrivește în încuietore, spuse el, această ușă nu se deschide și rămîi afară. Dacă una are mai mult preț, cea de-a doua cere mai mare artă pentru a deschide și înțelepciune mai multă, căci ea este aceea care face resorturile să se miste.

“De la Petru le am și Petru mi-a poruncit să deschid pe nedrept usa decît s-o tin închisă, pentru ca păcătosul să îngenuncheze la picioarele mele.”

Atunci, atingînd ușa porții sfinte: "Intrați deci, însă aflați că, trecuți o dată de intrare, o privire înapoi te silește să te întorci."

Porțile regatului sfînt se zguduiră, încheieturile destinse se deschiseră și lunecară scîrțîind pe țîțînile de oțel strălucitor. Nici porțile Tarpeei nu se deschiseră cu mai mult vuiet, nici cu mai multă rezistență cînd bunul Metellus fu dat afară pe ele, motiv pentru care tezaurul a fost golit. Mă întorsei, cu urechea ațintită la cel mai mic ecou și crezui că aud voci cîntînd peste întindere, în zgomot de dulci acorduri: TE DEUM LAUDAMUS!

Iar eu, eu resimțeam la auzul acestui imn îndepărtat emoția tandră pe care o produce vocea umană cînd orga își îmbină în cînt sunetele sale emoționate.

Acum vocile se aud, acum nu se mai aud. (Divina Comedie, Purgatoriul: Cîntul IX).

Mama Divina

Maria, sau mai bine, Ram-lo, este identică cu Isis, Junona, Demetra, Ceres, M\$y\$, Divina Mamă cosmică, puterea șerpească subiacentă în fondul viu al oricărei materii organice și neorganice.

Maria-Magdalena

Frumoasa Magdalena este fără îndoială identică cu Salambo, Matra, Ishtar, Astarte, Afrodita și Venus.

Aura solară a Magdalenei pocăite este alcătuită din toate soțiile-preotese ale lumii.

Preafericiți bărbații care-și găsesc refugiul în această Aură, căci al lor va fi Impărăția Cerurilor.

Cristosul

La perși, Cristos era Ormuzd, Ahura-Mazd\$, antiteza lui Ahriman (Satana).

Pe pămîntul sfînt al Vedelor, Cristos este Vishnu, al Doilea Logos, sublimă emanație a lui Brahma, Primul Logos.

Ilisusul hindus este Avatarul Krishna, Evanghelia acestui Maestru este asemănătoare aceleia a Divinului Rabbi din Galileea.

La vechii chinezi, Fu-Hi este Cristosul cosmic care a compus faimosul Yi-King, Cartea Legilor și care a numit miniștri-Dragoni spre binele omenirii.

În țara însoțită din Kem, pămîntul Faraonilor, Cristos era în fond Osiris și cel care-l încarna trecea, de aceea, drept o ființă osirificată.

Quetzalcoatl este Cristosul mexican, Zeul Alb, care sălășluiește acum în îndepărtata Tula.

Zămislirile fără de prihană

Este lucru grabnic să înțelegem ce sînt în mod real zămislirile fără de prihană. Acestea abundă în toate culturile antice, Fu-Hi, Quetzalcoatl, Buddha și mulți alții sînt rezultatul unor zămisliri fără prihană.

Focul sfînt fecundează apele vieții ca Stăpînul să se nască în noi.

Orice înger este cu siguranță copilul Divinei Mame Kundalini: ea este cu adevărat fecioară înainte de naștere, în timpul nașterii și după naștere.

În numele adevărului, afirmăm cu solemnitate cele ce urmează: soțul lui Devi Kundalini, Mama noastră cosmică particulară, este al Treilea Logos, Duhul Sfînt, Shiva primul născut al Creației; Monada noastră intimă, individuală, sau mai bine - zis, supra-individuală.

CAPITOLUL III SPIRITISMUL

Eram încă un puști de douăsprezece primăveri când, fiind obligat de cineva care făcea cu neliniște cercetări asupra misterelor de dincolo, îmi propuse de asemenea să anchetez, să mă informez, să fac investigații asupra neliniștitorului teren al spiritismului.

Atunci, cu tenacitatea unui cleric în chilia sa, am studiat nenumărate opere metafizice. Nu este inutil să-i citez pe Louis Zea Uribe, Camille Flammarion, Kardec, Leon Denis, Cesar Lombroso etc...

Prima carte a unei serii de Kardec îmi păru extrem de interesantă, dar trebui s-o citesc de trei ori cu intenția indiscutabilă de a o înțelege integral.

Convertit pînă la urmă într-un veritabil șoarece de bibliotecă mărturisesc cu sinceritate și fără ocolișuri că făcusem pasiune pentru "Cartea Spiritelor" înainte de a urma cu alte foarte numeroase volume cu conținut bogat.

Cu un spirit impermeabil la orice alt lucru decît studiul, mă închideam ore foarte îndelungate acasă sau în biblioteca publică cu dorința arzătoare de a căuta drumul secret.

Acum, fără a mă presupune savant, fără nici o vanitate, doresc numai să fac cunoscut, în acest capitol, rezultatul investigațiilor mele în domeniul spiritismului.

Mediumurile

Acestea sînt subiecte pasive care își cedează persoana, corpul, fantomelor metafizice de dincolo de mormînt.

Este incontestabil că epilepsia este Karma medium-urilor. Epilepticii au fost cu siguranță mediumuri în viețile lor anterioare.

Experiențe

1. - O doamnă, al cărui nume nu îl voi menționa, vedea în mod constant fantoma unei femei moarte, aceasta din urmă îi zicea multe lucruri la ureche.

În cursul unei sedințe solemne de spiritism, doamna căzu în transă; obsedanta fantoma îi arătă mediumului că, dacă ar face cercetări într-un loc determinat din casă, atunci - îi spunea - ea va găsi o comoară mare.

Indicațiile fantomei fură urmate, din nefericire, comoara nu fu niciodată găsită.

Este incontestabil că averea era numai o simplă proiecție mentală a psihismului subiectiv al asistenților. Evident, acești oameni erau în esență foarte lacomi.

2. - Dincolo de timp și distanță, foarte departe de iubitul meu pămînt mexican, trebui să pătrund în Statul Zulia, în Venezuela, în America de sud. Oaspete al amfitrionului meu, în casa sa de țară, trebuie să afirm că, în acele zile, am fost martorul ocular al unui eveniment metafizic insolit.

Se cuvine să specific spre binele cititorilor mei că amfitrionul meu era, fără îndoială și fără ocolișuri, o persoană de culoare, foarte umilă.

Este incontestabil că acest om de treabă, desigur foarte generos cu nevoiașii, își risipea cu eleganță bunul său în chiolhane bogate.

A locui la hotel printre oameni cultivați sau a avea resentimente față de cineva, oricare ar fi motivul, era cu siguranță pentru acest om de treabă ceva imposibil; desigur, el prefera să se resemneze datoriei sale, soartei sale, asprelor neșanse ale muncii.

Inutil de a spune pe larg că omul despre care este vorba avea darul ubicuității, căci era văzut oriunde, aici, acolo, dincolo.

Intr-o noapte, acest distins domn mă invită în mare taină la o ședință de

spiritism. N-am vrut în nici un fel să refuz o așa amabilă invitație.

Adunați în trei sub acoperișul rustic al acelei "hacienda", ne așezarăm împrejurul unei mese cu trei picioare.

Amfitrionul meu, plin de o imensă venerație, deschise o cutiuță pe care nu o părăsea niciodată în cursul călătoriilor sale și scoase din ea un cap de mort indigen.

Recită apoi câteva rugăciuni frumoase și chemă, cu voce tare, fantoma craniului misterios.

Era miezul nopții, cerul era acoperit de nori negri și siniștri, care se profilau în spațiul tropical, ploaia, tunetele și fulgerele făceau ca întreaga regiune să se cutremure.

S-au simțit lovituri ciudate venind din interiorul mobilei apoi, violînd definitiv legile gravitației, ca și cum și-ar fi bătut joc de legile fizicii, masa se ridică de la podele.

Apoi se întîmplă lucrul cel mai senzațional, fantoma invocată apărău în incintă și trecu pe lîngă mine.

La sfîrșit, masa se înclină în partea mea și capul de mort care se găsea deasupra ei îmi căzu în brațe.

Ajunge! exclamă amfitrionul meu. Furtuna era foarte puternică și, în aceste condiții, asemenea invocații erau foarte periculoase. În acel moment, un înspăimîntător tunet făcu să pălească fața interlocutorului meu.

3. - Într-o zi, pe cînd mă preumblam pe una din vechile străduțe ale orașului Mexico D.F., împins de o stranie curiozitate, pătrunsei cu alte persoane într-o clădire veche unde, spre bine sau spre rău, funcționa un centru spiritist sau spiritualist.

Un salon fermecător, din înalta societate, ocupat de un număr mare de persoane emotive, delicate și de mare vază.

Fără a pretinde în nici un fel să mă expun vreunui risc, mă așezai respectuos în fața estradei.

Intrînd într-un asemenea loc, scopul meu nu era, cu siguranță, de a pătrunde în doctrinele mediumurilor spiritiste, de a discuta și de a începe să fac rău, în termeni amicali sau cu o prefăcută bunăvoință și poze pioase.

Voiam numai să iau notă de toate detaliile cu o judecată deschisă și un bun simț singular.

A se antrena să se roage în discurs pentru a vorbi în public, a se pregăti dinainte, este cu siguranță ceva care în toate vremurile a fost exclus din mentalitatea spiritistă.

Răbdătoare, frăția consfințită a misterului aștepta cu o arzătoare dorință mistică vocile ivite din lumea cealaltă.

Independent de ceilalți în diagnosticurile lor, priceput la ceva foarte nefast, un bărbat de o anumită vîrstă căzu în transă, fu stăpînit de convulsii ca un epileptic, urcă pe estradă, ocupă tribuna elocvenței și luă cuvîntul.

"Il aveți aici printre dumneavoastră pe Ilisus din Nazareth, Cristosul", exclamă cu voce tare acest nefericit posedat.

În aceste clipe îngrozitoare, estrada - altarul lui Baal - decorată cu flori și lumînări, începu să vibreze în mod înspăimîntător și toți credincioșii căzură la pămînt, prosternîndu-se.

Și eu, fără să vreau să tulbur performanța cuiva, mă consacrai studiului mediumului, cu cel de-al șaselea simț al meu.

Străbătut de neliniște, am putut desigur să verific cruda realitate a acestui caz metafizic insolit. Este clar că era vorba de un impostor sinistru care exploata credulitatea altuia, trecînd drept Ilisus-Cristos.

Cu clarviziune, observai un Magician negru îmbrăcat în tunică roșie ca sîngele.

Lugubra fantomă pătrunsă în corpul fizic al Mediumului îi sfătuia pe consultanți, încerca să vorbească pe tonul lui Ilisus Cristos, cu scopul de a nu fi

descoperit de acești fanatici.

Odată terminată această ședință oripilantă, mă retrăsei din acel loc cu dorința arzătoare de a nu mai reveni niciodată.

4. - A trăi în bucurie, în bună înțelegere cu familia pentru a lucra în opera magiei pe pământ, e desigur ceva foarte romantic.

Totuși, câteodată este indispensabil să-ți asumi anumite riscuri când este vorba de a face celorlalți tot binele posibil.

Susținut de "ziduri" intelectuale, am vrut să prosper în înțelepciune și, fără să mă dau bătut, parcursei de foarte tânăr diferite locuri ale lumii.

Dincolo de timp și distanță, în îndepărtata regiune sud-americană cunoscută popular sub numele tipic de Quindio, avînd un spirit foarte deschis, a trebuit să intru în relație cu un medium spiritist care lucra ca fierar.

Fără să se amestece vreodată în vreo discuție, acest muncitor lucra liniștit în făurăria sa învăpăiată.

Un ciudat fierar spiritist; bărbat mistic cu fața bronzată, personalitate athletică de ascet.

Sfinte Dumnezeule și Sfîntă Marie! Îl văzui într-o sinistră transă de medium, posedat de Belzebuth, prințul Demonilor.

Imi mai aduc aminte de vorbele sumbre cu care puterea întunericului urma să-și termine ședința:

"Bel tengo mental la petra y quea el le andube sedra, vao genizar le des", semnă: BELZEBUTH.

Fierar, paradoxal anahoret, îl găsii în ziua următoare, pocăit de sinistrul său sabat spiritist: el jură atunci solemn în numele veșnicului Dumnezeu viu că nu-și va mai împrumuta Trupul său fizic ororii întunericului.

O altă dată, îl surprinsei în făurăria sa pe punctul de a consulta foarte sincer "Manualul" spiritist al lui Kardec.

Mai tîrziu, domnul respectiv mă invită, plin de entuziasm mistic, la mai multe alte ședințe de medium exhaustice unde, cu o mare neliniște, îl evoca pe Juan Hurtado cel Mare.

Fără nici o exagerare intenționată pentru cititorii mei, trebuie să asigur la momentul oportun că fantoma în chestiune, vorbind în limba mediumului în transă, se lăuda că poate să se manifeste în 150 de mediumuri în mod simultan.

A face pe istețul într-un discurs este desigur foarte normal, dar a se pluraliza în o sutăcincizeci de discursuri simultane diferite, îmi părea în acel timp uluitor.

Este incontestabil că, în acea perioadă din viața mea, nu analizasem încă tema pluralității Eului, a sinelui.

Ego-ul

Fără a vrea să mă lungesc neobișnuit în digresiuni de tot felul, insist cu foarte mare sinceritate asupra a ceea ce am experimentat pe deplin, în mod direct.

Ego-ul în chestiune este, evident, lipsit de orice aspect divin, auto-glorificator și care te face demn.

Ne luăm libertatea de a fi în dezacord cu persoanele care presupun existența a două Euri: unul de tip superior, celălalt de ordin inferior.

Cu siguranță și în numele adevărului, afirmăm fără necuviință teribilă realitate, bine documentată, conform căreia există în fiecare subiect un Eu pluralizat și grozav de pervers.

Această convingere fundamentală este bazată pe experiența trăită de autorul prezentului tratat ezoteric.

Nu avem defel nevoie să exteriorizăm idei imature și niciodată nu am comite greșeala de a afirma utopii lipsite de sens.

Aserțiunea noastră posedă o documentație abundentă cuprinsă în textele sfinte ale timpurilor străvechi.

Ca exemplu viu al afirmației noastre, nu este inutil să amintim bățăliile pline de cruzime ale lui Arjuna împotriva iubiților părinți (Eurile), în Bhagavad-Gît\$ (Cîntul Stăpînului).

În mod vizibil, aceste agregate psihice, subiective, personifică evident întregul ansamblu de defecte psihologice pe care îl purtăm fiecare în noi-înșine.

Psihologia experimentală riguroasă arată în mod flagrant blocajul Conștiinței în aceste Euri subiective.

Ceea ce continuă dincolo de mormînt este atunci Ego-ul, o sumă de Euri-Diavoli, agregatele psihice.

În centrele spiritiste sau spiritualiste, identificarea unor asemenea agregate psihice devine evidentă și manifestă.

Este notoriu și evident că aceste Euri-Diavoli, dată fiind multiplicitatea lor, pot intra în multe corpuri de medium - ca în cazul lui Juan Hurtado cel Mare - pentru manifestarea lor.

Orice Maestru al Samadhi va putea în mod clar să pună în evidență, în stare de extaz, acestea: ceea ce se manifestă prin mediumuri spiritiste nu sînt nici sufletele, nici spiritele morților, ci Eurile-Diavoli ale acestora din urmă, agregatele psihice care continuă dincolo de mormînt.

Ni s-a spus cu multă insistență că, în stările post-mortem, mediumurile continuă ca atare, convertite în posedăți de Demon (sau Demoni), este de necontestat că după un anumit timp, ele sfîrșesc prin a divorța de propria ființă Divină; ele intră atunci în involuția scufundată a lumilor infernale.

-----CAPITOLUL IV

TEOZOFIA

Fără să mă fălesc în nici un fel cu atîtea delicate și multiple neliniști de ordin filosofic și metafizic, mărturisesc deschis și cu o totală sinceritate că nu atinsesem încă cele șaisprezece primăveri ale existenței mele actuale, cînd mă pomenii angajat în numeroase materii cu un conținut bogat.

Cu o dorință arzătoare, îmi propusei să analizez în detaliu problemele Spiritului, la lumina științei moderne.

În acea vreme, am fost interesat de experiențele științifice ale fizicianului englez Williams Crookes, eminent descoperitor al radiației materiei și al Taliului, și ilustru membru al Societății Regale Britanice.

Faimoasele materializări ale spectrului lui Katie King în plin laborator, temă tratată de Crookes în lucrarea "Măsură a forței psihice", îmi părăură senzaționale.

Multe dintre subiectele sfinte ale antichității mi-au părut excelente, senzaționale, minunate, ca: șarpele din Paradis, măgărița din Balaam, vorbele Sphinxului, vocile misterioase ale statuilor din Mennon la sfîrșitul zilei, teribilul: Mene - Tecel - Phares al ospățului lui Balthazar, Seraphinul din Theran, tatăl lui Abraham; oracolul din Delfi, *Les Betyles* sau pietrele vorbitoare ale Destinului, menhirele oscilante și magice ale druizilor; vocile enigmatice ale tuturor sîngeroaselor sacrificii necromante; originea autentică a tuturor tragediilor clasice, ale căror revelații indiscrete în Prometeu, Choephores și Eumenide îl costară viața pe Inițiatul Eschil; vorbele lui Tiresias, ghicitorul evocat de Ulysse în Odiseea, la marginea gropii umplute cu sînge de miel negru, pentru ofrandă; vocile secrete auzite de Alaric care îi ordonară să distrugă Roma păcătoasă și acelea pe care fecioara din Orleans le auzi spunîndu-i să-i extermină pe englezi etc, etc, etc.

Cunoscînd bunele maniere și fără a exersa să vorbesc în public, dădui conferințe la Societatea teozofică la vîrsta de 17 ani.

Am primit diploma de Teozof din mîinile lui Jinarajadasa, ilustru președinte al acestei auguste Societăți, pe care l-am cunoscut personal de timpuriu.

Avînd în caracter siguranța de sine, eram atunci bine informat asupra

straniilor și misterioaselor lovituri din Rochester, asupra clasicelor fenomene psihice de la ferma familiei Eddy unde s-a născut însăși Societatea teozofică; acumulasem multe informații în legătură cu acești trepiezi evocatori ai *Pythonisses* din vechime, eram la curent cu casele bîntuite și cu aparițiile post-mortem și cunoșteam perfect toate fenomenele telepatice.

Cu atîtea cunoștințe metafizice acumulate în sărmanul meu spirit mă convertisem incontestabil într-un erudit foarte exigent.

Voiam cu toate acestea foarte sincer să-mi formez inima după bunul criteriu Teozof și, de aceea, devoram toate operele pe care le găseam în bogata bibliotecă.

Descoperii cu o uimire mistică un izvor inepuizabil de înțelepciune divină în paginile aurite ale Doctrinei secrete; opera extraordinară a Venerabilei Mari Maestre Helena Petrova Blavatsky, sublima martiră a secolului al XIX-lea.

Să vedem acum însemnările următoare, foarte interesante:

1885. In jurnalul său, Colonelul Olcott notează în acea zi de 9 ianuarie:

H.P.B. a primit de la Maestrul M. planul pentru a sa "Doctrină secretă". El este excelent. Oakley și cu mine am încercat să-l facem în noaptea trecută, dar acesta este cu mult mai bun. Conspirația cuplului Coulomb a obligat-o pe H.P.B. să părăsească Adyar-ul și să călătorească în Europa în martie. H.P.B. a luat cu ea prețiosul manuscris. Atunci cînd mă pregateam să urc pe vapor, Subba Row îmi recomandă ca ea să scrie "Doctrina secretă" și să-i trimită scrierile în fiecare săptămîină. I-am promis-o și o voi face, dat fiind că el va aduna însemnările și comentariile care vor fi publicate ulterior de Societatea teozofică.

Chiar în acel an, Maestrul K.H. scrisese: "Cînd *Doctrina secretă* va fi gata, va fi o triplă producție a lui M., Upasika și a mea."

Este evident că asemenea însemnări ne invită la meditație. Dar e clar că Venerabila Maestră a interpretat învățăturile adaptîndu-le vremii.

După ce am epuizat studiile teoretice de tip teozofic, am practicat intens R\$ja-Yoga, Bhakti-Yoga, Gn\$na-Yoga, Karma-Yoga etc, etc, etc.

Obținui multe beneficii psihice cu yoga practicate și preconizate de acea venerabilă Instituție.

După indicațiile foarte merituoasei Maestre H.P.B., am considerat întotdeauna Hatha-Yoga ca fiind ceva foarte inferior, mi-a fost dat să arăt că niciodată nu m-am interesat de aceasta ramură a Yoga hinduse.

Mult mai tîrziu, am fost invitat la o mare adunare a Venerabile Mari Loje Albe unde, în plină Agora, Hatha-Yoga a fost calificată drept autentică Magie neagră.

CAPITOLUL V FRĂȚIA ROZI-CRUCIANĂ

Atinsesem optsprezece primăveri pe drumul reîncarnării actuale, cînd am avut onoarea foarte măgulitoare de a intra în vechea Școală Rozi-Cruciană. Instituție meritorie, fondată la timpul potrivit de excelentul om care a fost Doctorul Arnold Krumm-Heller, Medic-Colonel al glorioasei Armate mexicane, ilustru veteran al Revoluției mexicane, eminent profesor al Facultății de Medicină din Berlin, în Germania; remarcabil om de știință, extraordinar poliglot.

Cu impetuozitatea tinereții, mă înfățișai cu o anumită aroganță în acea Aula Lucis condusă atunci de un om remarcabil, de o inteligență sclipitoare și, fără a face fașoane, cu franchețe, mărturisesc deschis și fără ocolișuri, că începui prin a discuta și sfîrșii prin a învăța.

Lucrul ce îmi părea cel mai bun era, după toate, să mă reazăm de perete, să mă așez într-un colt al încăperii, să cad în extaz.

Lăsați-mă să spun, pe larg și fără pompă, că, angajat în multe dintre teoriile complexe cu conținut substanțial, aspiram exclusiv, cu mare neliniște, să-mi

regăsesc fostul drum, “Cărarea muchiei de cuțit”!

Excluzînd cu grijă orice pseudo-pietism și orice zadarnică vorbărie goală a conversațiilor ambigue, hotărîi definitiv să combin teoria cu practica.

Fără să înjosesc inteligența cu aur, am preferat desigur să mă prosternez cu umilință înaintea Demiurgului creator al Universului.

M-am pomenit fericit în minunatele opere ale lui Krumm-Heller, Hartmann, Eliphas Levi, Steiner, Max Heindel etc, etc, etc, izvoare foarte bogate și inepuizabile, de rafinate splendori.

Fără nici o vorbărie, în mod serios sincer, declar insistent că în acea vreme a prezentei mele existențe am studiat metodic întreaga bibliotecă rozicruciană.

Cu infinite neliniști, căutam pe drum călătorul care să posede prețiosul balsam capabil să-mi vindece inima îndurerată.

Sufeream îngrozitor și imploram în singurătate invocîndu-i pe sfinții Maeștri ai Marii Loje Albe.

Marele Kabir Ilisus a spus: “Bateți și vi se va deschide, cereți și vi se va da, căutați și veți găsi!”

În numele a ceea ce este adevărat, declar cele ce urmează: Îndeplinind învățăturile Evangheliei creștine, am cerut și mi s-a dat; am căutat și am găsit; am bătut și mi s-a deschis.

Fiind vorba de studii atît de importante și de complexe ca acelea ale Rozi-Crucianismului, este incontestabil că programul nu ar putea fi cuprins în nici un fel în cadrul limitat al acestui capitol: iată de ce mă voi limita la un rezumat și la o concluzie.

	Chakra	Vocala	Facultate	
1	<i>frontală</i>	IIIIIIII...	Clarviziunea	
2	<i>laringială</i>	EEEEEE..	Auzul magic	
3	<i>cardiacă.</i>	OOOOOO...	Intuiție, dedublare astrală etc.	
4	<i>ombilicală</i>	UUUUU...	Telepatia	plexul solar
5	<i>pulmonare</i>	AAAAA...	Amintire Vieților trecute.	a
6				
7				

I, E, O, U, A, este ordinea vocalelor. Cu aceste litere se formează toate Mantrele.

Doctorul Krumm-Heller spunea că **“o oră pe zi de vocalizare valorează mai mult decît lectura unui milion de cărți de pseudo-ezoterism sau pseudo-ocultism.”**

Am inspirat atunci cu o aviditate supremă Prana cristică, suflul vital al munților, și am expirat apoi încet, făcînd să răsune vocala corespunzătoare.

Indic, pentru un plus de claritate, că fiecare vocală era precedată de o inspirație și că ea nu răsună decît la expirație. (Este evident că inspirăm pe nas și expirăm pe gură).

Rezultate concrete

Toate chakrele mele astrale sau centrii mei magnetici își intensificară activitatea vibratorie întorcîndu-se cu certitudine de la stînga la dreapta ca acele unui ceas văzut nu dintr-o parte, ci din față.

Exercițiu de Retrospecție

Profesorul ne-a învățat cu mult didacticism un minunat exercițiu de retrospecție.

El ne sfătuia ca niciodată să nu ne mișcăm în pat în momentul trezirii, explicându-ne că printr-o asemenea mișcare Corpul astral se agită și amintirile se pierd.

Este incontestabil, în timpul orelor de somn, sufletele omenești călătoresc în afara Corpului fizic; important este de a nu ne uita experiențele intime reintoarcerea în trup.

El ne-a indicat să practicăm în acel moment precis un exercițiu de retrospecție în scopul inteligent de a ne aminti fapte, evenimente și locuri vizitate în vis.

Rezultate

Declar solemn că un asemenea exercițiu psihic mi s-a parut uimitor, căci amintirile mele se făcură mai vii, mai intense și mai profunde.

Plexul solar

După instrucțiunile profesorului, în fiecare zi (de preferință la răsăritul Soarelui), mă așezam într-un fotoliu comod, cu fața întoarsă spre Orient.

Imi imaginam atunci o cruce aurita, gigantică și extraordinară care, din Estul lumii și avînd Astrul-Rege în centru, arunca raze divine care, după ce traversau spațiul infinit, pătrundeau în interiorul plexului solar.

Mă incinta să combin inteligent un asemenea exercițiu cu intonarea mantrică a vocalei U, prelungind sunetul după cum se cuvine: UUUUUUUUUU...

Rezultate

S-a produs o deșteptare insolită a ochiului meu telepativ (plasat, după cum am spus, în regiunea ombilicală) și devenii, într-un mod foarte plăcut, hipersensibil.

Cum această chakră magnetică posedă uimitoare funcții dintre care aceea de a atrage și de a acumula energia iradianta a globului solar, este evident că, din acest motiv, florile mele de lotus sau roțile astrale au putut primi mai mari încărcături electromagnetice care au intensificat și mai mult radioactivitatea vibratorie.

Se cade acum să reamintim chiar în acest moment dragilor noștri cititori că plexul solar aprovizionează cu radiații solare toate chakrele organismului.

Neîndoielnic și fără nici o exagerare, îmi este imposibil să pun o anumita emfază pentru a afirma solemn că fiecare dintre chakrele mele astrale s-a dezvoltat considerabil, intensificînd din acest motiv percepțiile de tip clarvăzător, claraudient etc, etc, etc.

Plecarea

Cu puțin timp înainte de a părăsi această Instituție merituoasă, am declarat acelui profesor: "Nici unul dintre cei prezenți aici să nu pretindă să se autocalifice drept Rozicrucian pentru că toți, atîția cîți sîntem, nu sîntem decît simpli aspiranți la a fi Rozicrucieni."

Și adăugai apoi, cu mare solemnitate: "Rozicrucieni sînt un Buddha, un Ilisus, un Moria, un Krumm-Heller etc, etc, etc."

CAPITOLUL VI CORSARUL

Pentru anumite persoane excesiv de superficiale, teoria reîncarnării este un

subiect de bătaie de joc; pentru altele foarte religioase, ea poate însemna ceva tabu sau un păcat; pentru pseudo-ocultiști este o credință foarte solidă; pentru escrocii intelectuali ea este o utopie fără sens; dar, pentru oamenii care își amintesc de existențele lor trecute, reîncarnarea este un fapt.

În numele adevărului, trebuie să afirm solemn că m-am născut amintindu-mi toate reîncarnările mele trecute și jur ca acest lucru nu este un delict. Sînt un om cu Conștiința trează.

Este clar că trebuie să se facă o diferență netă între Reîncarnare și Întoarcere (două legi foarte diferite), dar nu acesta este scopul prezentului capitol. După acest preambul, să trecem la fapte, la miezul problemei.

Odinioară, cînd mările erau pline de corăbii pirat, a trebuit să trec printr-o groaznică mîhnire.

Atunci, Bodhisattva îngerului Diabulo Cartobu era reîncarnat.

Nu este inutil de a afirma cu o anumită insistență că acea ființă posedă un trup femeiesc de o frumusețe neasemuită. Este evident că eu eram tatăl ei.

Din nefericire, într-un ceas nenorocos, pirații plini de cruzime care nu respectau nici viața, nici onoarea, după ce au devastat satul european unde mulți cetățeni trăiau în pace, au sechestrat tinerele frumoase ale locului dintre care făcea parte, evident, fiica mea, o domnișoară inocentă din vremurile trecute.

În ciuda groazei atîtor sateni, ajunsei, punîndu-mi în pericol propria viață, să-l înfrunt cu vitejie pe perfidul căpitan al vasului pirat.

“Scoateți-o pe fiica mea din acest infern în care ați aruncat-o și vă promit că vă voi scoate sufletul din iadul în care el s-a scufundat deja!” Acestea au fost dureroasele mele exclamații!

Groaznicul corsar, privindu-mă cu mîndrie, se înduioșă de persoana mea neînsemnată și, cu o voce imperioasă, îmi ordonă să aștept o clipă.

Cu o nesfîrșită neliniște, îl văzui pe pirat întorcîndu-se spre vaporul sau negru; înțeleg că a știut să-i înșele cu viclenie pe acești necruțători lupi de mare; ceea ce este sigur este că, la cîteva clipe după aceea, el îmi înapoie fiica.

Pentru Dumnezeu și Sfînta Maria! Cine s-ar fi gîndit că, după atîtea secole, urma să întîlnesc din nou Ego-ul aceluia groaznic corsar, reîncorporat într-un nou corp uman.

Așa este Legea Veșnicei întoarceri a tuturor ființelor și a tuturor lucrurilor; și totul se repetă în acord cu o altă lege, numită Recurență.

Într-o noapte de mari neliniști spirituale, îl găsi bucuros într-un grup de aspiranți rozicrucieni.

Acest corsar bătrîn vorbea și limba engleză și îmi spuse chiar că a călătorit mult, căci el fusese marinar într-o întreprindere navala nord-americană.

Această prietenie a fost, cu toate acestea, un foc nebun, un foc de paie, căci am putut să verific pe deplin că acest om, cu toate dorințele sale mistice, continua în forul său interior cel mai intim să fie fostul corsar, îmbrăcat în haine moderne.

Omul în chestiune îmi povestea cu mare entuziasm experiențele sale astrale, căci este de necontestat că știa să se dedubleze după bunul său plac.

Într-o anumită zi, printre atîtea altele, am convenit asupra unei întîlniri metafizice transcendente la S.S.S. din Berlin, în Germania.

A fost pentru mine o experiență relativ nouă, căci, pînă atunci, nu mi se mai întîmplase să realizez experiența proiecției voluntare, a Eidolon-ului, dar știam că pot s-o fac; și de aceea îndrăznii să accept această întîlnire.

Îmi amintesc cu o totală claritate de acele momente solemne în care m-am transformat în spion al propriului meu vis.

Așteptam în pîndă mistică clipa tranziției dintre veghe și somn; voiam să profit de acea clipă minunată pentru a evada din Corpul meu fizic.

Starea de oboseală și primele imagini ale somnului au fost suficiente pentru a

înțelege perfect că momentul dorit a venit.

Mă ridicai ușor din pat și, mergînd foarte calm, am ieșit din casă, posedat de o anumită voluptate spirituală minunată, fermecătoare.

Este de necontestat că, ridicîndu-mă din pat în momentul în care urma să adorm, dedublarea astrală, separarea foarte naturală de Eidolon, se produsese.

Cu strălucirea foarte particulară a corpului astral, mă îndepărtai de împrejurimi cu dorința de a ajunge la Templul din Berlin.

Evident, am făcut o călătorie fermecătoare deasupra apelor agitate ale oceanului Atlantic.

Plutind senin în atmosfera astrală strălucitoare a acelei lumi, am atins pămînturile bătrînei Europe și m-am îndreptat imediat spre capitala Franței.

Mergeam în tăcere, ca o fantomă pe toate acele străzi vechi care, altădată, serviseră drept scenă Revoluției franceze.

Deodată, se produse ceva insolit; o undă telepatică îmi atinsese plexul solar și am resimțit ordinul imperios de a intra într-o locuință.

Niciodată, în nici un fel, nu voi regreta că am trecut pragul unei atît de nobile locuințe, căci am avut fericirea de a găsi acolo un prieten din reîncarnările mele trecute.

Prietenul în chestiune plutea fericit, cufundat în ambianța astrală fluidă, în afara corpului său fizic care zăcea adormit în patul său parfumat de acaju.

Corpul fizic al fermecătoarei sale iubite dormea de asemenea în patul nupțial; sufletul sideral al acesteia din urmă, departe de învelișul său muritor, împărtășea bucuria mirifică a soțului său și plutea și el.

Și văzui doi copii mici de o mare frumusețe, jucîndu-se fericiți în farmecul magic al acelei locuințe.

Il salutai pe fostul meu prieten și pe Eva sa inefabilă, dar copiii s-au speriat de prezența mea neobișnuită.

Imi păru preferabil să ies pe străzile Parisului și prietenul meu nu respinse această idee; palăvrăgînd împreună, ne îndepărtarăm de casa deliciilor.

Merserăm încet, încet, pe toate străzile și bulevardele care pleacă din centru spre periferie.

În împrejurimile acestui oraș mare, i-am propus - la împlinire, cum se spune aici - să vizităm împreună Templul ezoteric din Berlin; Inițiatul refuză foarte amabil invitația obiectînd că avea o soție și copii și că voia să-și concentreze atenția doar asupra problemelor economice ale vieții.

Cu mare părere de rău, m-am îndepărtat de acel om cu conștiința trează și am regretat că-l văd trecîndu-și munca ezoterică pe al doilea plan.

Agățîndu-mă de lumina astrală a minunilor și miracolelor, am trecut deasupra unor ziduri foarte vechi.

Fericită călătorie, de-a lungul drumului sinuos care, șerpuind, se desfășura aici, acolo și mai departe.

Îmbătat de extaz, am ajuns la Templul cu zidurile transparente; intrarea în Locul sfînt era, cu siguranță, foarte neobișnuită.

Văzui un fel de parc de duminică, în întregime plin de plante superbe și flori minunate care răspîndeau un suflu de moarte.

La capătul extraordinar al acestei grădini fermecate, strălucea solemn Templul splendorilor.

Porțile din grilaj de fier, care permiteau accesul în prețiosul parc al Sanctuarului, cîteodată se deschideau, pentru a lăsa pe cineva să intre, și alteori se închideau.

Acel întreg ansamblu delicat și minunat era luminat de lumina imaculată a Spiritului universal al vieții.

Fericit, în fața Sanctasantorum-ului am găsit mulți nobili aspiranți, de

naționalități, popoare și limbi diferite.

Suflete mistice care, mișcate de forța dorinței, în timpul orelor când Corpul fizic este adormit, evadează din forma compactă și muritoare pentru a veni pîna la Sancta.

Toți acești sublimi credincioși vorbeau despre subiecte inefabile; ei vorbeau de Legea Karmei, perorau asupra evenimentelor cosmice extraordinare. Se degaja din ei-înșiși parfumul prieteniei și savoarea sincerității.

În această stare de confort, mergeam ici și colo, în căutarea îndrăznețului pirat care îmi dăduse acea tragică întîlnire.

M-am repezit în numeroase grupuri întrebînd de personajul în chestiune, dar nimeni nu a putut să-mi dea nici dea mai mică informație.

Înțelesei atunci că acel fost pirat nu se ținuse de cuvîntul dat. Nu cunoșteam motivele și mă simții frustrat.

M-am hotărît să mă apropiu în tăcere de poarta glorioasă a Templului Înțelepciunii; am vrut să pătrund în interiorul Locului Sfînt, dar Paznicul îmi închise poarta zicînd: "Nu este încă timpul, du-te!"

Senin și înțelegător, mă așezai bucuros pe piatra simbolică, foarte apropiată de portalul misterului.

În acele momente de plenitudine, mă auto-observai în ansamblu; nu sînt cu siguranță un subiect cu psihism subiectiv; m-am născut cu Conștiința trează și am acces la Cunoașterea obiectivă.

Cît de frumos mi se părea Corpul astral! (Rezultat al unor foarte vechi și splendide transmutații ale libidoului).

Îmi amintii de Corpul meu fizic care dormea în acel moment în lumea occidentala departe, într-un sat din America.

Auto-observîndu-mă, am comis eroarea de a confrunta vehicolul astral și fizic; rezultatul unei asemenea comparații a fost că extazul a dispărut și că mă întorsei instantaneu în interiorul învelișului meu compact, material.

Cîteva clipe după aceea, mă ridicai din pat; reușisem o minunată dedublare astrală.

Cînd l-am întrebat cu severitate pe bătrînul pirat din ce motiv nu fusese capabil să-și respecte cuvîntul, nu a putut să-mi dea un răspuns satisfăcător.

Treizeci și cinci de ani se scurseră de la vremurile cînd bătrînul lup de mare și cu mine ne-am înțeles asupra unei întîlniri atît de misterioase.

Dincolo de timp și de distanță, acest personaj straniu nu mai era decît o amintire scrisă între paginile prăfuite ale vechilor mele cronici.

Dar mărturisesc fără ocolișuri că, după atîția ani, mi se întîmplă să fiu surprins de ceva insolit.

Într-o noapte de primavară, atunci cînd lipseam din forma compactă, trecătoare, îl văzui pe Domnul Shiva (Spiritul-Sfînt), Monada mea Sfînta, Supraindividuală, sub trăsăturile inefabile ale Bătrînului Zilelor.

Domnul îl admonesta foarte sever pe bătrînul corsar al mărilor. Este de necontestat că Trupul fizic al acestuia din urmă, în acea oră din noapte, era adormit în patul său.

Am vrut cu nerăbdare să intervin ca un al treilea în discuție. Bătrînul Secolelor îmi impuse în mod categoric calmul și tăcerea.

Odinioara, acel pirat îmi înapoiase fiica, scoțînd-o din Infernul unde el însuși o cufundase.

Acum, Ființa mea Reală - Samael - se luptase pentru a-l elibera, pentru a-l emancipa, pentru a-l scoate din Lumile infernale.

-----CAPITOLUL VII

MEDITAȚIA

Flancat de ziduri intelectuale, istovit de atâtea teorii complicate și dificile, mă hotărâi să călătoresc spre coastele tropicale ale mării Caraibelor.

Așezat acolo, în depărtare, ca un călugăr din vechime, în umbra tăcută a vreunui arbore singuratic, m-am hotărât să îngrop întregul cortegiu apăsător de raționalism zadarnic.

Cu mentalul în alb, plecând de la zero radical, cufundat într-o meditație profundă l-am căutat în mine însumi pe Maestrul Secret.

Mărturisesc fără ocolișuri și cu o totală sinceritate că am luat foarte în serios acea frază din testamentul înțelepciunii antice care spune textual:

Înainte ca falsa auroră să se ridice asupra Pământului, cei care supraviețuiau uraganului și vijeliei îl laudară pe Cel Intim și li se înfatisara Solii Aurorei.

Îl căutam, evident, pe Cel Intim, îl adoram în taina meditației, îi închinam un cult.

Știam că îl voi găsi în mine însumi, în ascunzișurile sufletului meu și rezultatele nu se făcură mult timp așteptate.

Mai târziu, a trebuit să mă îndepărtez de plaja nisipoasă pentru a mă refugia pe alte pământuri și în alte locuri.

Dar, oriunde aș fi fost, îmi continuam practicile de meditație; întins pe pat sau pe podeaua tare, mă așezam în poziția stelei înflăcărate - cu picioarele și brațele deschise la dreapta și la stînga - cu corpul complet relaxat.

Îmi închideam ochii pentru ca nimic din lume să nu mă distragă; mă îmbătam cu vinul meditației conținut în cupa perfecte concentrări.

În mod incontestabil, pe măsură ce îmi intensificam practicile, simțeam că mă apropiu cu adevărat de Cel Intim.

Deșertăciunile lumii nu mă interesau; știam bine că toate lucrurile acestei văi a plîngerii sînt trecătoare.

Cel Intim și răspunsurile sale instantanee și secrete erau singurele lucruri care mă interesau în mod real.

Există serbări cosmice extraordinare care nu pot fi niciodată uitate și cei Divini și oamenii o știu bine.

În momentul în care scriu aceste rînduri, amintirea unui răsărit dintr-o zi fericita, plăcut îmi vine în minte.

Din grădina interioară a casei mele, în afara Corpului planetar, îngenunchiai cu umilință, îl chemai pe Cel Intim cu voce tare.

Preafericitul trecu pragul casei mele; îl văzui venind spre mine cu un pas triumfal.

Înveșmîntat într-un zefir de preț și într-o inefabilă tunică albă, cel adorat veni spre mine; îl contemplai, fericit.

Splendida coroană a Hierofanților Greci strălucea pe capul său ceresc; întregul său corp era făcut din natura, din fericire.

În mîna sa dreaptă străluceau toate pietrele prețioase de care vorbește Apocalipsa Sfîntului Ioan.

Domnul ținea ferm în mînă Bastonul lui Mercur, sceptra regilor, bastonul Patriarhilor.

Luîndu-mă în brațele sale, Venerabilul îmi spuse cu o voce paradisiacă lucruri pe care ființele pământului nu le pot înțelege.

Domnul Perfecțiunii mă duse atunci pe planeta Venus, foarte departe de necazurile acestei lumi.

Astfel, m-am apropiat de Cel Intim pe drumul secret al profunde meditații interioare, vorbesc despre aceasta acum pentru că...

-----CAPITOLUL VIII

STADIILE DE DJINN

Ei bine, cert este că, avînd numeroase ocupații, a trebuit să explorez temeinic

Stadiile de Djinn.

Priviți singuri, domnilor, dacă este justificat ca rațiunile acestui capitol să ne surprindă și să ne bucure atunci când putem experimenta în mod direct existența reală a pământurilor și a oamenilor djinni.

Vă va uimi să aflați că în prima treime a secolului al XVIII-lea, pe când superstițioșii Filipini nu mai domneau, Don Juan de Mur, în persoană, fost guvernator al San-Marcos-ului de Arichoa în Peru, credea orbește în existența a numeroase insule misterioase în toate mărilor lumii.

Aceasta se datora faptului că de la Gomera și de la Palma erau trimise informații, mai mult sau mai puțin fantastice, Generalului și Curții Regelui despre aparițiile repetate ale insulelor himerice, informații care produsese - spune Viera - noi accese de febră a minunilor în sufletele oamenilor, incitându-i să încerce pentru a patra oară să descopere Insula Non-Trabada.

Ceea ce este sigur e că Non-Trabada sau Encubierta n-a fost văzută de muritori din secolul al XVIII-lea pînă în zilele noastre, pentru că scepticismul agresiv care începuse să domnească în lume de la Enciclopedie nu merita altceva decît ca voalul Mayei, care ascunde asemenea mistere eterice, sau cea de-a patra dimensiune, să se facă mai gros și mai dens.

Insula Non-Trabada sau Encubierta, mai general cunoscută sub numele de Saint-Brundon (sau San-Borondon) - zice Benitez în a sa "Istorie a Insulelor Canare" - este una dintre insulele ce se găsesc într-una din acele țări fermecate care au preocupat modernii, la fel de mult ca Lîna de Aur a antichității. Și este cazul să credem că ei aveau motive serioase pentru aceasta, căci efectiv, de la insulele Palma, Gomera și Hierro, se vedea, spre V-S-V prima și V-N-V ultima, profilîndu-se, mergînd de la Nord la Sud, un pămînt muntos care, după calculul general admis, ar fi la o distanță de 40 de leghe de Palma și care ar putea avea - nu știm cum ar fi fost măsurată - aproximativ 87 leghe în lungime și 28 în latime și care, pentru că se vedea de la S-V de Tenerife, ar putea fi la vreo 28° și cîteva minute latitudine Nord.

În 3 aprilie 1750, Doctorul Hernan Perez de Grado, prim regent al Curții Canarelor, trimise o misiune comandată în insulele Palma, Gomera și Hierro ca să se facă o anchetă asupra numărului de persoane ce ar fi observat apariția unui asemenea pămînt sau care, prin orice alt mod, ar fi avut dovezi ale existenței lui.

În virtutea unei asemenea informații, el îl debarcă la Palma pe pilotul portughez Pedro Vello, originar din Setubal, care spune că, din cauza unei furtuni, a debarcat pe insula Non-Trabada cu doi oameni din echipaj și că acolo a fost martorul a felurite minuni (fenomene extraordinare, amprente de giganți etc.).

Apoi, la răsăritul soarelui, cerul se acoperi, un uragan groaznic începu să sufle și el, temîndu-se să nu-și piardă corabia, se întoarse la bord în mare grabă.

În momentul ridicării ancorei, ei pierdură din vedere pămîntul și, cînd uraganul se liniști, încercară să se reîntoarcă acolo, dar le-a fost cu totul imposibil să îl descopere, ceea ce îi contrarie mult, mai ales în ce-i privește pe cei doi oameni din echipaj care rămăseră abandonați în desișul pădurii.

Această veridică istorie djinn pe care am prezentat-o aici judecății dumneavoastră este textual scoasă dintr-o veche cronică.

Vechi tradiții - cu siguranță foarte respectabile - spun că în timpul Vremii de Aur a Latium-ului și a Liguriei, regele divin Janus sau Saturn (I.A.O., Bacchus, Iehova) domnea asupra acestor sfinte persoane, toate triburi aryene, cu toate că din epoci și origini diferite. Atunci, ca în vremea poporului ebraic, se putea spune că Djinnii și oamenii trăiau împreună fericiți.

Iana, Y\$na, Gn\$na sau Gnosis nu este altceva decît Știința lui Janus, fie Știința Cunoașterii inițiatice; Știința lui Enoichion sau Vizionarul și variantele numelui său sînt atît de numeroase încît există cîte una în fiecare limbă ca Jan, Chian, sau Kan, Dan, Dzan, D'jan, Jain, Jian, Ioan, Kuan, Swan, Thanos, Thoan, Choan, toate

echivalente în aceeași concepție sublimă a unui Spirit Planetar - Regentul lui Saturn - un Nazada, un Kabir, în sensul cel mai deplin al cuvîntului.

Pentru mine, știința djinn nu este o opinie, ci un adevăr stabilit și dacă doriți să vi-l arăt printr-o experiență trecută, ascultați cu răbdare istorisirea următoare:

Văsussem căzînd de treizeci de ori frunzele toamnei în prezenta mea reîncarnare cînd a trebuit să lucrez, în mod conștient și pozitiv, cu doctrina Djinn-ilor sau a lui Janus.

Intr-o minunată noapte, Litelantes, Soția mea - Preoteasă îmi făcu o invitație sublimă.

Mă odihneam în patul nupțial, cu corpul relaxat, cu gura deschisă, pe spate (în decubitus dorsal).

Trebuie să precizez cu o anumită solemnitate și pentru binele Marii Cauze, că, în acel moment, mă găseam la pînda unei noutăți, într-o stare vie de percepție.

Moțaiam, atent și vigilent ca o strajă în timp de război; doream arzător, cu o sete nesfîrșită, ceva extraordinar.

După tradiționalele invocații de rigoare, simții ca și cum o altă ființă umană s-ar fi așezat pe corpul meu relaxat, exact pe cuverturi, acele frazadas sau ponchos care mă fereau de frigul nopții.

Era fără îndoială Litelantes, o recunosci după voce, cînd ea mă chemă vehement pe numele meu de botez.

Evident această Doamnă-Adept, cu ajutorul suplimentar al cîtorva persoane djinn, reușise să își transpună corpul său fizic în cea de-a patra dimensiune.

“Să mergem!” îmi zicea ea. “Să mergem! Să mergem!” Și eu, care așteptasem acea clipă cu o neliniște nesfîrșită, ieșii din pat cu grabă.

Este clar și evident că ridicîndu-mă, astfel ajutat, străbătui în fapt bariera vitezei luminii și rămăsei atunci în picioare, lîngă patul de penitent și anahoret, cu Corpul fizic bine scufundat în cea de-a patra dimensiune.

Orice Gnostic sincer poate, cu siguranță, să facă la fel dacă, în momentul cînd începe să adoarmă, se concentrează intens asupra Divinei Mame Naturi specifice, personale, individuale ...

Iată o formulă magică foarte personală:

*Cred în Dumnezeu,
Cred în Mama mea Natură,
Și cred în Magia albă.
Mama mea, ia-mă cu corpul meu
Amin ...*

Se recită această rugăciune de mii de ori în momentul în care vrei să adormi, dar se cuvine să nu uiți acest dicton popular care spune: “Ajută-te pe tine însuși și cerul te va ajuta!”

Foarte ușor adormiți, ridicați-vă din pat rugîndu-vă, și, după aceea, săriți cu intenția de a pluti în atmosfera înconjurătoare: Să aveți credință cît grăuntele de muștar și veți răsturna munții.

Dacă nu reușiți să plutiți, așezați-vă din nou în pat și repetați experiența.

Mulți triumfă imediat și alții întîrzie luni și chiar ani întregi înainte de a reuși să intre în paradisurile djinne.

După această mică, dar importantă digresiune cu caracter îndrumător, să ne continuăm povestirea.

Am ieșit din camera mea cu un pas ferm și hotărît, am traversat o mica curte, un mic patio și m-am îndreptat spre stradă.

Un grup de doamne foarte în vîrstă mă lăsă să trec înainte cu multă condescendență și se înclină respectos înaintea neînsemnatei mele persoane care nu valorează nimic. Le-am mulțumit pentru respectul lor deosebit.

Ieșii din oraș urmat îndeaproape de oamenii djinni; mă îndreptai spre munții

învecinați.

Simții ca și cum m-aș fi afundat într-un trecut sublinar îndepărtat și foarte vechi; înțelesei că pătrunsesem în Cosmosul inferior.

Am fost supus unor dovezi de curaj și am fost obligat să trec pe deasupra unor prăpastii adânci.

Plutind în ambianța înconjurătoare a celei de-a Patra Dimensiuni, însoțit de Litelantes și de întregul cortegiu de oameni djinni, traversai oceanul agitat și ajunsei într-un loc secret din bătrâna Europă.

Pătrunsei vitejește într-un castel unde am putut să contemlu cu uimire un simbol straniu sub care se găsea un crucifix.

Intoarcerea în casa mea fu relativ ușoară, căci una din legile celei de-a patra dimensiuni este ca totul să se întoarcă la punctul de plecare originar.

Litelantes și cu mine comentaram cu multă bucurie toate acestea, este clar că atinseserăm un triumf magnific.

În zilele următoare, am continuat aceste experiențe, am învățat să facem Corpul fizic să intre în Cosmosul superior.

Astăzi, prin experiență directă, știm că, ajutați de Divina Mamă Kundalini, ne putem transpune Corpul fizic în Stadiul de Djinn pentru a călători în Cosmosul superior.

CAPITOLUL IX UNDA DIONYSIACĂ

Este de necontestat că Mammon și Dionysos, prin incompatibilitatea lor, atât de formă cât și de conținut, nu vor putea să se împace niciodată.

În mod axiomatic, de necombătut, putem și chiar trebuie să-l definim pe Mammon în două cuvinte:

- a) Intelectualism;
- b) Bani (aurul, bogățiile).

Este necesar să-l definim corect pe Dionysos după cum urmează:

- a) Transmutație voluntară a libidoului sexual;
- b) Extaz mistic transcendent.

Este nimerit să cităm acum printre datele acestei biete omeniri pigmee, data și ora - 4 februarie 1962 între ora 2 și 3 după-amiază - când toate planetele sistemului nostru solar s-au reunit într-un sinod cosmic, mai precis în strălucitoarea constelație a Vărsătorului, pentru a începe noua eră în augustul tunet al gândirii.

De la această dată memorabilă și sub domnia lui Uranus, foarte stimatul și valorosul Maestru al Vărsătorului, Unda dionysiacă vibrează intens în întreaga natură.

Nu este inutil de a insista, în prezentul capitol, asupra ideii transcendente că planeta citată în rândurile de mai sus a fost, este și va fi întotdeauna astrul strălucitor care conduce și guvernează cu inteligență glandele endocrine sexuale.

Veți înțelege acum singuri motivul intrinsec de la originea puternicei vibrații dionysiace din chiar acest moment.

Dar este clar, evident și manifest că pămîntenii, într-o zdrobitoare majoritate, nu au fost la înălțimea împrejurărilor, nu au fost capabili să se polarizeze pozitiv cu o asemenea Undă.

Este imperios și indispensabil să definim cele două aspecte, pozitiv și negativ, ale acestei vibrații cosmice.

POL POZITIV DIONYSIAC: plăcerea sexuală sublimă; transmutație voluntară a entității semenului; conștiința trează; cunoaștere obiectivă; intuiție superlativă; muzică transcendentă a Marilor Maeștri clasici etc., etc., etc.

POL NEGATIV DIONYSIAC: degenerescență sexuală; infrasexualități de tot

felul, homosexualitate, lesbianism, plăceri demonice ale Lumilor infernale cu ajutorul drogului, a ciupercilor, a alcoolului, muzică infernală ca aceea a noului val etc., etc., etc.

Este necesar să înțelegem deplin procesele intime ale acestor doi poli ai Undei dionysiace.

Ca exemplu viu al acestor doi poli diamentral opuși corespunzând undei menționate, este nimerit să cităm aici cu titlu ilustrativ două mișcări revoluționare contemporane.

Doresc să mă refer clar și direct la Mișcarea gnostică creștină internațională universală, și de asemenea la reversul medaliei dionysiace cunoscut sub numele, din păcate celebru, al Mișcării Hippie. *

Ajungând judicios în această parte a prezentului capitol, necesitatea unei confruntări didactice devine inevitabilă.

Beția Dionysiacă, Extazul, Samadhi devin absolut indispensabile când este vorba de a experimenta ceea ce este adevărul, realitatea. O asemenea exaltare este sută la sută posibilă prin Tehnica Meditației.

Psihedelia este diferită, acest termen se traduce astfel: Psyche: suflet; Delie: drog.

Precizînd, vom spune: psihedelicul este antipodul meditației; infernul drogurilor înrădăcinate în interiorul organismului planetar în care trăim, sub epiderma însăși a scoarței terestre.

Ciupercile halucinogene, pastilele de LSD, marihuana etc., etc., etc., intensifică în mod evident capacitatea vibratorie a puterilor subiective, dar este vizibil că ele nu vor putea niciodată să provoace trezirea Conștiinței.

* Cei doi antipozi psihologici menționați constituie indiscutabil "In sine" o vie demonstrație manifestă a perechii de poli opuși ai grozavei vibrații dionysiace.

Drogurile alterează fundamental Genele sexuale și acest lucru a fost demonstrat științific; consecința unor asemenea mutații genetice negative este nașterea unor copii monstruoși.

Meditația și psihedelia sînt incompatibile, opuse, antagoniste: ele nu vor putea să se amestece niciodată.

Este de necontestat că cei doi factori ai beției dionysiace semnaleză și indică o revoltă psihologică.

Gnosticii și Hippiștii s-au plictisit de zadarnicul intelectualism al lui Mammon, au fost abrutizați de atîtea teorii, au ajuns la concluzia că mentalul, ca instrument de investigare, este destul de lamentabil.

Zen? Gn\$na-Yoga? Aceasta este superlativă. Există în interiorul nostru, în stare latentă, facultăți de cunoaștere infinit superioare mentalului prin care putem experimenta în mod direct ceea ce este realul, ceea ce nu aparține timpului.

Mișcarea hippie a preferat infernul drogului, ea s-a prăbușit, fără îndoială, în perversitate.

Noi, Gnosticii, total deziluzionați de stupidul intelectualism al lui Mammon, bem vinul meditației din cupa perfecte concentrări.

Schimbări psihologice radicale și fundamentale devin urgente când sîntem deziluzionați de escrocheriile mentalului.

Este indicat să ne întoarcem la punctul de plecare originar; numai astfel este posibilă o transformare radicală.

Sexologia? Pentru Dumnezeu și Fecioara Maria! Acest subiect îi îngrozește pe puritani.

Este scris cu litere de foc în Sfintele Scripturi că sexul este o piatră de încercare și una de scandal.

Devine evident că nu sîntem copiii nici unei teorii, școli sau secte.

La originea directă a existenței noastre, găsim doar un bărbat, o femeie și o împreunare.

Ne naștem goi, cineva ne taie cordonul ombilical; plîngem, apoi căutam sînul matern.

Haine? Școli? Teorii? Erudiție? Bani etc., etc., etc. ? Toate acestea urmează să se adauge ulterior.

Credințe de tot felul există pretutindeni, totuși, unica forță care poate să ne transforme total, în mod integral, este aceea care ne-a adus la viață; vreau să mă refer la energia creatoare a primei clipe, la puterea sexuală.

Deliciul dragostei, plăcerea erotică este, în consecință, logică, fericirea cea mai mare.

Este indispensabil să știi să realizezi cu înțelepciune împreunarea cînd se dorește sincer o schimbare psihologică definitivă.

Hippiștii au presimțit toate acestea cînd se ridicară împotriva lui Mammon, dar ei au greșit drumul; nu au știut să se pună de acord cu polul pozitiv al lui Dionysos.

Noi, Gnosticii, sîntem diferiți, știm să ne bucurăm, ne place să transmutom și să sublimăm libido-ul. Aceasta nu este un delict.

Mișcarea hippie merge hotărît pe calea involutivă descendentă a infrasexualității.

Mișcarea gnostică creștină internațională universală înaintea victorioasă pe calea ascendentă revoluționară a suprasexualității.

CAPITOLUL X FOCUL SEXUAL

Transformarea sexuală a Ens Seminis-ului în energie creatoare devine posibilă cînd evităm cu grijă spasmul oribil, dezgustatorul orgasm al fornicatorilor.

Bipolarizarea acestui tip de energie cosmică în organismul uman a fost analizată din cele mai vechi timpuri în Colegiile Inițiatice din Egipt, Mexic, Peru, Grecia, Caldeea, Roma, Fenicia etc., etc.

Urcarea energiei seminale pînă la creier se face grație unei anumite perechi de cordoane nervoase care, în formă de opt, se înfășoară minunat la dreapta și la stînga șirei spinării.

Am ajuns atunci la Caduceul lui Mercur, cu aripile spiritului mereu deschise.

Cele două cordoane nervoase menționate nu vor putea fi găsite niciodată de bisturiu căci ele sînt de natură semieterică și semifizică.

Aceștia sînt cei doi martori ai Apocalipsei, cei doi măslini și cele două sfeșnice care se află în fața Dumnezeului Pămîntului și dacă cineva dorește să le facă rău, focul le iese din gură, devorîndu-i pe dușmani.

Pe pămîntul sfînt al Vedelor, aceste două cordoane nervoase sînt cunoscute sub denumirile sanscrite de Ida și Pingala; primul este legat de fosa nazală stîngă și al doilea de cea dreaptă.

Este clar că primul dintre aceste două Nadis-uri sau canale este de tip lunar; este evident că al doilea este de natură solară.

Anumiți studenți Gnostici ar putea fi puțin surprinși că tocmai Ida, de natură rece și lunară, este cea care-și are rădăcinile în testicolul drept.

Faptul că Pingala, de natură strict solară, pleacă în mod real din testicolul stîng poate părea anumitor discipoli ai Mișcării noastre gnostice insolit și neobișnuit.

Dar nu trebuie să fim surprinși; căci totul în natură se bazează pe Legea Polarității.

Testicolul drept își găsește anti-polul exact în fosa nazală stîngă și acest lucru a fost demonstrat.

Testicolul stîng își găsește antipodul perfect în fosa nazală dreaptă și este evident că așa trebuie să fie.

Fiziologia ezoterică ne învață că, la femei, cei doi martori pleacă din ovare.

Este de netăgăduit că, la femei, ordinea acestei perechi de măslini ale Templului se inversează armonios.

Vechi tradiții ivite din noaptea timpurilor spun că atunci cînd atomii solari și lunari ai sistemului seminal intră în contact în Triveni, lingă coccis, o a treia forță se deșteaptă atunci prin simpla inducție electrică; vreau să mă refer la focul minunat al dragostei.

Se află scris în vechile texte ale înțelepciunii antice că, la persoanele comune și obișnuite, orificiul inferior al canalului medular este ermetic închis; vaporii seminali îl deschid pentru ca focul sacru al sexualității să pătrundă pe acolo.

De-a lungul canalului medular se produce un joc minunat al diveselor canale care se pătrund și se întrepătrund reciproc fără a se confunda, dat fiind că sînt plasate în dimensiuni diferite: să ne aducem aminte de Sushumna și de alții ca Vajra, Chitra, Centralis și faimosul Brahma - Nadi: prin acesta din urma urcă focul plăcerii sexuale cînd nu comitem crima de a răspîndi semen-ul.

Este absurd să se dezvolte ideea eronată că focul erotic al tuturor bucuriilor întreprinde a călătorie de întoarcere pînă la coccis, după încarnarea Ființei (Jîv\$tmán) în inima omului.

Este o minciună agasantă aceea care afirmă cu stîngăcie că flacăra divină a dragostei, după ce a realizat unirea sa cu Paramashiva, se separă, începînd călătoria de întoarcere pe drumul inițial.

Această reîntoarcere fatală, această coborîre spre coccis, este posibilă doar cînd Inițiatul își răspîndește semen-ul; atunci el cade fulgerat de trăznetul grozav al justiției cosmice.

Ascensiunea focului sexual prin canalul medular se realizează foarte lent, după meritele inimii. Focurile Cardias-ului controlează cu înțelepciune ascensiunea miraculoasă a flăcării iubirii.

Este evident că această flacăra erotică nu este ceva automat sau mecanic, după cum o presupun sincer mulți înșelați. Acest foc șerpuitor se trezește numai la plăcerea sexuală născută din dragoste adevărată.

Niciodată nu va urca flacăra erotică prin canalul medular al cuplurilor unite numai printr-o simplă convenție personală.

Ascensiunea Flăcării Sfinte de-a lungul șirei spinării bărbaților și femeilor adulteri este cu totul imposibilă.

Focul deliciilor sexuale nu va putea niciodată să urce în șira spinării acelor care-și trădează Guru-ul.

Focul sexual nu se va ridica niciodată prin măduva bețivilor, efeminaților, lesbienele, drogaților, asasinilor, hoților, calomniatorilor, exploatatorilor, invidioșilor, blasfematorilor, profanatorilor, mincinosilor, etc., etc., etc.

Focul plăcerilor sexuale se aseamănă unui șarpe minunat care, atunci cînd se trezește, emite un sunet asemănător cu cel al oricărui șarpe întăritat cu un băț.

Focul sexual, al cărui nume sanscrit este Kundalini, se desfășoară, se înfășoară și urcă în interiorul aurei strălucitoare a Maha-Choan-ului.

Ascensiunea flăcării bucuriilor arzătoare de-a lungul canalului spinal, din vertebră în vertebră, din treaptă în treaptă, este într-adevăr foarte lentă; ea nu va fi niciodată instantanee, așa cum o presupun eronat anumite persoane care nu posedă informația corectă.

Este inutil să spunem cu grandilocvență și insistent că cele treizeci și trei de trepte ale Masoneriei oculte corespund ezoteric celor treizeci și trei de vertebre spinale.

Cînd Alchimistul săvîrșește crima de a răsturna Vasul lui Hermes (mă refer la

scurgerea semen-ului), el pierde evident trepte masonice, căci focul farmecelor dragostei coboară cu una sau mai multe vertebre, în funcție de gravitatea greșelii.

Este, în general, grozav de dificil să recuperezi treptele pierdute, dar este scris că în catedrala sufletului este mai multă bucurie pentru un singur păcătos care se căiește, decât pentru o mie de înțelepți care nu au nevoie de căință.

În Magisterium-ul dragostei sîntem întotdeauna asistați de Elohim-i; ei ne sfătuiesc și ne ajută.

Universitatea Adhy\$tmika a înțelepților îi examinează periodic pe aspiranții care, după ce au renunțat la Mammon (Intellectualism și Bogății materiale), profită cu înțelepciune de încîntările dragostei, în patul nupțial.

În măduvă și în semen se găsește Cheia Redempțiunii și orice nu trece pe aici, pe aceasta cale, înseamnă, în fapt, o pierdere de timp inutilă.

Focul șerpuitor (Kundalini) se află încolăcit, ca un șarpe oarecare, de trei ori și jumătate în interiorul centrului magnetic situat în osul coccigian, la baza șirei spinării.

Cînd șarpele sexual se trezește și își începe drumul spre interior și în sus, noi trecem prin șase experiențe mistice transcendente pe care putem și trebuie să le definim limpede astfel, prin șase termeni sanscriți:

Experiențe	Stare spirituala
1 <i>Ananda</i>	o anumită fericire spirituală
2 <i>K\$mpan</i>	o hipersensibilitate de tip electric și psihic
3 <i>Ulthan</i>	o creștere progresivă a Auto-Conștiinței: dedublarea astrală; experiențele mistice transcendente în Lumile Superioare etc
4 <i>Ghurni</i>	intense dorințe Divine
5 <i>Murcha</i>	stări de sfîrșeală, de relaxare a mușchilor și a nervilor într-o manieră naturală și spontană în timpul meditației
6 <i>Nidr\$</i>	o stare de somn particulară care, combinată cu o adîncă meditație interioară, se transformă în Sam\$dhi strălucitor (Extaz).
7	Sam\$dhi strălucitor (Extaz).

Este incontestabil că focul dragostei ne conferă nesfîrșite puteri transcendente.

Flacăra sexuală este neîndoielnic un adevăr Iehovistic și Vedanti în același timp.

Flacăra sexuală este Zeița Cuvîntului adorat de înțelepți atunci cînd, trezită, ea ne conferă iluminarea.

Flacăra erotică ne conferă acea înțelepciune divină care nu aparține mentalului și care se află dincolo de timp.

Ea este aceea ce produce, de asemenea, Mukti al beatitudinii finale și Gn\$na eliberării.

DI ON IS IO, Dionisio. Silabisind acest cuvînt magic, această mantră minunată în timpul actului sexual paradisiac, transmutația voluntară a libido-ului devine extraordinară.

Rezultate magice ale acestei Mantre

DI: Vibrație intensificată a organelor creatoare;

ON: Mișcare inteligentă a energiei creatoare în întregul sistem nervos-sexual, pînă la scufundarea în Conștiință.

IS: Această silabă mantrică ne amintește de misterele lui Isis și de numele care le corespunde: Isis. Este evident că vocala I și litera S prelungită ca un fluierat ușor și liniștit îl invocă pe șarpele sexual pentru ca acesta să urce victorios pe canalul medular.

IO: Isolda, Androginul Lunar-solar, Osiris-Isis, sclipește din profunzimea tuturor timpurilor, extrem de divin. I, cu semnificația sa ascunsă, este desigur Lingam-ul (Phallus-ul), Iod-ul ebraic. O este Eternul feminin, uterul (Yoni), faimosul He de tip ebraic. IO, cînd intonăm această ultimă silabă a cuvîntului magic în timpul transei sexuale, transmutația libido-ului devine atunci integrală.

Astfel, șarpele ignit al puterilor noastre magice se trezește spre a-și începe exodul prin canalul medular.

Aspectul matern al flăcării sacre care urcă asemeni unui șarpe prin coloana vertebrală este vădit și manifest.

Flacăra sub formă de șarpe; divină flacăra sexuală; prea sfîntă Mamă Kundalini.

În afara Corpului fizic, Mama noastră cosmică personală (căci fiecare o are pe a sa) ia întotdeauna forma minunată a unei Mame Prea Curate.

Odată, - puțin importă data și ora - pe cînd mă găseam în afara corpului fizic, o întîlnii pe Mama mea sacră într-un loc magnific.

După tradiționalele îmbrățișări între Mamă și Fiu, ea se așeză în fața mea într-un jilț confortabil; profitați de această ocazie spre a-i pune întrebări ce mi se păreau indispensabile.

- "Mamă, o duc bine acum?"

- Da, fiul meu, o duci bine.

- Am oare încă nevoie să practic Magia sexuală?"

- Da, mai ai încă nevoie.

- Nu este posibil ca, acolo jos, în Lumea fizică, cineva să poată să se realizeze fără a avea nevoie de Magia sexuală?"

Răspunsul la această ultimă întrebare fu grozav:

- "Imposibil, fiul meu, aceasta nu este posibil."

Mărturisesc, sincer și fără ocolișuri, că aceste vorbe ale adoratei mă uimiră. Imi adusei atunci aminte, cu mare durere, de oamenii atît de mulți, de tip pseudo-ezoterist și pseudo-ocultist, care într-adevăr doresc arzător eliberarea finală, dar care nu cunosc Sahaja Maithuna - Magia sexuală - cheia minunată a Marelui Arcanum.

Incontestabil, calea ce conduce în infern este pardosită cu bune intenții.

CAPITOLUL XI VACA SACRĂ

Înainte de a doua catastrofă Transalpină care a modificat total aspectul scoarței terestre, exista un bătrîn continent care azi e înghițit de apele tumultoase ale Oceanului Atlantic.

Vreau să mă refer insistent la "Atlantida" despre care există pretutindeni nenumărate obiceiuri.

Vedeți, de asemenea, numele străine Atlante sau din limbi barbare, cum aveau obiceiul să zică acei grecii stupizi, care au vrut să-l asasineze pe Anaxagora cînd acesta a îndrăznit să spună că Soarele era puțin mai mare decît jumătatea Peloponezului.

Nume, spun eu, traduse în egipteană de preoții din Sais și redat semnificației primare de către Divinul Platon, pentru a fi apoi minunat traduse în limba din Atica.

Priviți firul diamantin al tradiției milenare, de la aceștia pînă la Solon, continuîndu-se cu cei doi Critias și Maestrul Platon.

Vedeți, vă spun eu, descrierile extraordinare de botanică, geografie, zoologie, mineralogie, politică, religie, obiceiuri etc. ale atlantiților.

Vedeți, cu ochi de vultur revoltat, aluziile voalate la primii Regi divini ai aceluia vechi continent antediluvian, acei la care Păgînismul mediteranean însuși face atîtea referințe, și textele sfinte cele mai străvechi din lumea orientală.

Regi sublimi, despre care însemnările uimitoare ale lui Deodor din Sicilia, care sînt încă în curs de studiu, fac dovadă în mod detaliat.

Vedeți, în sfîrșit, și aceasta este și mai interesant, sacrificiul Vacii sfinte, caracteristic brahmanilor, ebraicilor, mahomedanilor, păgînilor europeni și miilor de alte popoare.

Este incontestabil că foarte celebrul și indestructibilul nostru circ Taurin nu este nimic altceva, în fond, decît o supraviețuire ancestrală, foarte străveche, a acelei sărbători a sacrificiului atlant, a cărei descriere se găsește încă în numeroase cărți arhaice secrete.

Există, în realitate, numeroase legende în lume despre taurii aflați în libertate, în Templul lui Neptun, animale care nu erau sleite de puteri în mod brutal, ca astăzi, cu sulite și spade, ci cu lasso-uri și alte artificii ingenioase ale Tauromahiei clasice.

Invins atunci în arena sacră, animalul simbolic era jertfit în onoarea Zeilor sfinți ai Atlantidei care, avîndu-l printre ei pe Neptun-însuși, involuaseră de la starea primară solară pînă la a se transforma în persoane de tip lunar.

Arta Tauromahiei clasice este neîndoielnic o artă inițiativă în relație cu cultul misterios al Vacii sacre ...

Vedeți: arena atlantă a Templului lui Neptun și cea de azi nu sînt, desigur, nimic altceva decît doar un zodiac viu unde, răspîndit, se așează onorabilul public.

Inițiatorul sau Hierofantul este Maestrul; banderilleros, pe jos, sînt Însotitorii. Picadorii, la rîndul lor, sînt Ucenicii. De aceea, aceștia din urmă merg călare, adică cu întreaga judecată deasupra corpului lor neîmblînzit, care de obicei cade mort în timpul luptei aspre.

Aspiranții, prin faptul de a pune Banderillele, începeau atunci să se simtă superiori fiarei sălbatică, Ego-ului animal; adică ei sînt deja, după modelul lui Arjuna din Bhagavad-Gîta, urmaritorii dușmanului secret, în timp ce Maestrul, cu capa ierarhiei sale, domină asupra Mayei și, luînd în mîna dreaptă spada înflăcărată a voinței, devine, în felul Zeului Krishna din acel poem antic, nu persecutorul, ci matadorul Eului, al fiarei, al oribilului monstru mugind pe care l-a vazut, la Kameloc sau Kamaloka, însuși regele Arthur, conducător suprem al semnelor Cavalerilor Mesei Rotunde.

Deci, strălucitoarea Tauromahie atlantă este o Artă regală profund semnificativă care ne învață, prin simbolismul său excepțional, lupta dură care trebuie să ne conducă la disoluția Eului.

Este incontestabil că o anumită privire retrospectivă privind Ezoterismul taurin poate să ne conducă la descoperiri mistice de ordin transcendent.

Ca fapt al actualității imediate, nu este inutil să cităm adîncă dragoste pe care o resimte toreadorul pentru Fecioară; este evident că i se încredințează total înainte de a apărea în arenă, îmbrăcat în veștmîntul său de lumină.

Aceasta ne amintește de misterele lui Isis, de groaznicul sacrificiu al Vacii sfinte și de culturile arhaice ale lui IO, ale cărei origini coboară solemn pînă la apariția vieții pe planeta noastră Terra.

Este patetic, clar și precis, că numai IO, Devi Kundalini, Vaca sacră cu cinci picioare, Mama Divină, posedă în adevăr acea putere magică șerpească care ne permite să prefacem în pulbere cosmică Ego-ul animal, bestia mugindă din arena existenței.

Vocalele IO constituie prin ele-însele numărul Zece al generației și raportul de la circumferință la Diametru.

Este deci evident că IO este numărul PI (Pithar), extraordinarul mister Masculin-Feminin.

IO este și Svastica, Foat, sau electricitatea sexuală transcendentă, reprezentată printr-o cruce într-un cerc și simbol al pământului, subiect despre care s-ar putea scrie o carte întreagă.

Este scris cu litere de foc în cartea vieții că acest simbol al Svasticeii în formă de coordonator matematic a existat în toate țările Pământului încă din noaptea timpurilor.

Este absolut necesar să ne convertim de urgență în Păstori, adică în înțelepți conducători ai Vacii sacre.

Venerabila Mare Preoteasă H.P.B. a văzut într-adevăr în India o autentică vacă având cinci picioare; era un veritabil capriciu al naturii, un miracol fără prihană, de un alb pur, inefabil.

Don Mario Rosa de Luna spune că această creatură singulară avea cel de-al cincilea picior pe spate; în acest fel, ea alunga muștele sau se scărpină ...

Curiosul animal era condus de un tânăr din secta Sadhu; acel băiat se hrănea numai cu laptele vacii misterioase.

Simbolismul ezoteric, minunat și strălucitor, al Vacii cu cinci picioare iese în relief în mod evident și manifest.

Este expresia manifestă foarte vie a celor cinci dedublări ale Divinei noastre Mame personale Kundalini ...

Să ne amintim semnul infinitului, optul orizontal este egal cu un cinci, ceea ce dă, citit literal, Infinit egal Cinci; adică, infinitul este egal cu pentalfa, cu inefabila Vacă având cinci picioare, cu steaua cu cinci brațe sau cu pentagonul regulat stelar care l-a oprit pe Mephistofeles când acesta a dat fuga la evocarea magică a Doctorului Faust ...

Este indispensabil să definim cele cinci aspecte spre binele tuturor și al fiecăruia dintre studenții noștri:

Aspectele Mamei Divine

- 1 Kundalini ne-manifestată
- 2 Inefabila Isis, Casta Diana (Înțelepciune, Dragoste, Putere)
- 3 Hecate greacă, Proserpina egipteană, Coatlicue aztecă (Regina Infernurilor și a Morții. Superlativ de dragoste și de Lege)
- 4 Mama noastră natură personală individuală. (Acea care ne-a creat corpul fizic)
- 5 Magiciana elementară instinctivă. (Acea care este la originea instinctelor noastre)

Păstorul, conducătorul Vacii sacre, poate și trebuie să lucreze în Magisterium-ul (Opera) celor cinci puteri ale Pentalfa-ei ...

Declar solemn și insistent cele ce urmează: eu lucrez direct cu cele cinci puteri ale Vacii sacre.

A ilustra, a lumina, a preda despre Pentalfa este o datorie, dar prefer s-o fac prin povestiri trăite:

Prima povestire

Se spune că între sublim și ridicol nu este decât un pas și aceasta este o axiomă.

Să ne amintim pentru o clipă de Bacante, în perioada furiei orgiace.

Frumuseți feminine polarizate pozitiv de Unda dionysiacă, nimfe ale pădurilor și ale munților, urmărite de Sileni lascivi ...

Vedeți acum bacantele ridicole, polarizate negativ de Unda lui Dionysios ...

Dansatoare dezvățate în furia nebuniei lor sfinte. Femei Hippie ale Greciei antice ...

Prostituate excitate de droguri, în plină beție Dionysiacă ... Sacrificiile umane și de animale le făceau și mai periculoase ...

Acestea sînt bacantele destrăbălate, cele care au fost responsabile de moartea lui Orpheu și lira minunată căzu sfărîmată pe pavajul Templului ...

O dată, povesteam unor prieteni episoade comice legate de un trecut boem.

Evident, nici fructul fermentat al Viei, nici Bacantele în culmea furiei lor orgiace nu puteau lipsi unui asemenea comic ...

Scene ridicole ale timpurilor trecute cînd mergeam prin acea lume a Kali-Yugăi, ca un Bodhisattva căzut ...

Dar există momente stelare ale umanității. Un îndreptar cosmic trebuie să fie, într-adevăr, foarte necesar ...

În afara vehicolului meu fizic, în corpul astral, sub zona tridimensională a lui Euclid, a trebuit să intru în lumea subpămînteană ...

Ceea ce se întîmplă după aceea fu, în cel mai înalt grad, înspăimîntător; ceea ce am văzut acolo, în oribila regiune a lumii scufundate, a fost același lucru pe care l-au trăit înaintea mea Hoffmann, Edgar Poe, Blavatsky, Bulwer-Litton din toate timpurile; același lucru pe care l-a descris Espronceda cu corurile sale demonice, cu neliniștile poetului; același lucru cu vocile disonante ale celor care mîină în derivă barca vieții; ale nebunilor care se încredințează vîntului pasiunilor și mării întunecate a îndoielilor în modul bun de a acționa; ale celor care, fatal, se unesc cu destinul; ale orgolioșilor care vor să înalte turnuri Babel din ambiții prostești; ale acelor care mint; ale acelor care se luptă pentru gloriei pamîntesti; ale celor care se împotmolesc în plăcerile orgiei; ale celor care rîvnesc aurul, ale leneșilor care detestă munca fecundă și creatoare, ale șmecherilor, ipocriților și ale altor victime ale lui Proteus, ale egoismului, în sfîrșit ...

Apărură ghiare, dinți, coarne, trompe, sulite, fălci, cozi, aripi tăiate, belciuge tăioase care amenințau să mă zdrobească ca pe o mizerabila rîmă ...

În același timp, la urechile mele magice ajunseră multe sunete iritante: strigăte, urlete, fluierături, nechezături, scîrțituri, răgete, croncănituri, mieunături, lătrături, mugete, sforăituri și orăcăituri.

Mă trezii cufundat în noroiul atîtor mizerii; neliniștea puse stăpînire pe mine; așteptam neliniștit un balsam pentru vindecarea inimii mele îndurerate ...

Nu, elucubrațiile acelor mari vizionari ai astralului care se numiră alchimiști, Kabbaliști, Ocultiști, Ezoteriști, Yogini, Gnostici sau, pur și simplu, poeți nu erau zadarnice.

Deodată ceva insolit se petrece dincolo de apele noroioase ale Acheron-ului; oribila poartă care da acces în Locuința lui Pluton se răsucește pe balamalele sale de oțel ...

Foarte emoționat, tresar, presimțind că un lucru grozav s-a întîmplat. Nu mă înșel: o văd, este ea, Ne-Manifestata Kundalini; ea a traversat pragul unde sălășluiesc sufletele pierdute.

Magnifică Madonă, excelentă, extraordinară și extrem de divină; ea se apropie de mine cu un pas majestuos; nu știu ce să fac, sînt copleșit; resimt, în același timp, teamă și dragoste ...

Chemare cosmică? Reproș? Adorabila vorbește cu o voce paradisiacă, mă binecuvîntează și-și urmează calea ca și cum ar merge spre înfricoșătoarele ziduri ale cetății Dite ...?

În adîncul conștiinței mele, simții în acel moment ca și cum și ea ar fi vrut să-i

ajute pe ceilalți care locuiau în orașul durerilor, unde nu putem intra fără o îndreptățită indignare ...

Se povestește că Dante, privind din înaltul turn al culmii arzătoare, le văzu apărînd pe neașteptate pe cele trei furii infernale care, zice-se, aveau gesturi și membre feminine ...

Imi adusei aminte de toate acestea instantaneu; în nici un fel nu voiam, eu - mizerabil muritor al noroiului Pămîntului - să mă convertesc într-un locuitor în plus din orasul durerilor.

Din fericire, am avut marea bucurie de a putea ieși din măruntaiele ladului pentru a apărea la lumina soarelui ...

O ALTĂ ZI: Dimineața devreme, cineva îmi bate la ușă; este un profesor bătrîn din învățămîntul secundar ...

Acest om de treabă mă invită la o sărbătoare cauzată de obținerea diplomei: fiica sa și-a terminat studiile cu un total succes ...

Imposibil de a-i refuza invitația! Este un prieten și îi datorez anumite servicii. În nici un fel nu sînt dispus să-l dezamăgesc ...

După ce ne-am îmbrăcat convenabil pentru a merge la profesor, Litelantes cu neînsemnata mea persoană care nu valorează nimic, ieșirăm din casă pentru a ajunge la locuința profesorului.

Numeroase persoane elegant îmbrăcate ne primiră cordial în regala casă ...

O muzică fermecătoare răsuna în casă; oameni bucuroși mergeau și veneau, ici și colo; cupluri fericite dansau pe covoarele moi.

De mai multe ori, magnificul meu amfitrion veni spre noi cu intenția de a ne oferi vin fermentat.

Văzui de mai multe ori de aproape cupele strălucitoare de fin bacara, dar îl respinsei energic pe Bacchus și orgiile sale; mă pomenii cu inima întristată ... Amfitrionul ne deveni caustic, incisiv și chiar puțin dur.

El se preschimbă incontestabil în cel mai rău dușman al meu, presupunînd greșit că făceam un afront la adresa sărbătorii sale ...

Mai tîrziu, el propagă împotriva mea diferite false știri defăimătoare; își aruncă împotriva mea tot veninul criticilor sale... Nemulțumit de toate acestea, făcu apel la calomnie publică, acuzîndu-mă în față tribunalelor de presupuse delict pe care încă nu le recunosc...

Individul în chestiune muri puțin mai tîrziu într-un nefericit accident de mașină.

Astăzi mă gîndesc că la acea petrecere m-am comportat desigur ca un necioplit, lipsindu-mi diplomația.

Există invitați, în toate saloanele din lume care știu să se joace cu Diavolul, își petrec întreaga noapte cu o cupă în mîină și se apără minunat. Ei se prefac că beau, de fiecare dată cînd se face un toast, dar, în realitate, nu beau, își bat joc de Demonul Alcoolului.

A doua povestire

Vom istorisi acum o nouă povestire foarte neobișnuită în care nu vom vorbi nici de petreceri minunate, nici de banchetele lui Elgabal (Marcus Aurelius Antoninus zis Elgabal, N.T.).

Ce viață odihnită,

A aceluia care fuge de agitația mondenă

Și urmează calea secretă

Pe unde s-au dus pușinii înțelepți

Care au existat în lume!

*Pieptul său nu e tulburat
De starea marilor superbi
Nici nu admiră acoperișul aurit
Construit de înțeleptul maur,
Susținut de matostate.*

Venus Zeița vînătorii, coborînd din înaltele culmi cu intenția de a-și ajuta fiul Eneas, eroul troian care a debarcat pe pămîntul Libiei, îmi aduce amintiri insolite ...

Isis, Adonai, Tonantzin (cel de-al doilea aspect al Divinei mele Mame Kundalini) veni spre mine, mai iute decît vîntul Levantului.

Ea nu avea la drept vorbind chipul unui muritor, era de o frumusețe imposibil de descris în cuvinte, părea să fie sora lui Apollon-Phoebus ...

Mă trezii în brațele sale imaculate și foarte iubitoare; adorabila se asemena cu o fecioară a durerilor, ca aceea a Evangheliei biblice creștine ...

Mi-era foame și ea îmi dădu să mănînc, mi-era sete și ea îmi dădu să beau, eram bolnav și ea mă vindeca. Imposibil să-i uit vorbele:

“Fiul meu, fără mine, la ceasul morții tale, ai fi complet orfan”.

Apoi, ea continuă zicînd: “Fără mine, ai fi cu totul singur pe lume. Ce ar fi viața ta fără mine?”

Repetai apoi: “Fără tine, Mama mea, aș fi desigur orfan. Recunosc deplin că, fără prezența ta, la ceasul morții mele, m-aș pomeni realmente singur.”

Viața devine un pustiu cînd ai murit în tine-însuși: fără ajutorul Dinivei noastre Mame Kundalini, în întreaga prezență a Ființei noastre, ne-am regăsi atunci orfani interior.

“O, Mamă adorabilă! Tu ai făcut cunoscute Pr\$na, electricitatea, forța, magnetismul, coeziunea și gravitația acestui Univers.

“Tu ești Divina energie cosmică ocultă din adîncurile necunoscute ale fiecărei creaturi.

“O, Mah\$-Sarasvati! O, Mah\$-Lakshmî! Ești soția inefabilă a lui Shiva (Spiritul Sfînt)!”

Cea de-a treia povestire

Legenda Vacii cerești, al cărei lapte este ambrozie, viață și nemurire, nu este nefondată și noi, Adepții, precum Divinul Gautama sau Buddha, conducătorul vacii, lucrăm foarte serios cu Magisterium-ul (Opera) celor cinci aspecte ale lui Devi Kundalini.

Ne place extrem de mult, nouă Gnosticilor, să ne hrănim cu merele de aur ale Freyjei (Zeița scandinavă a dragostei, N.T.) care dau Zeilor nemurirea ...

Bem fericiți lichiorul de Soma sau mana (ofranda) biblică, cu care ne simțim reconfortați și viguroși ca în cele mai bune momente ale tinereții noastre înfloritoare

...

Un anumit eveniment cosmic transcendentă divin îmi vine în minte în momentul cînd scriu aceste rînduri.

S-a întîmplat, acum un anumit număr de ani, ca într-o noapte cu lună plină să fiu transportat într-o extraordinară mănăstire a Frăției albe universale ...

Cît de fericit mă simții în casa dragostei! ...

Nu există cu siguranță plăcere mai mare decît aceea de a te simți cu sufletul liber... În acele momente, timpul nu există și trecutul și viitorul se înfrățesc într-un etern acum.

Traversînd încăperile și holurile regale, în urma prietenilor mei, am ajuns într-un patio foarte răcoros pe lîngă care cel al leilor din Alhambra pare o miniatură.

Patio fermecător unde murmurau, printre flori niciodată văzute sau cunoscute, diferite izvoare de apă tîșnitoare, ca acelea ale Dinivei fîntîni Castalia ...

Dar, cel mai important lucru strălucea în centrul patio-ului; cu o teamă mistică de penitent și anahoret îl contemplai ...

Mă refer aici insistent la "Piatra Adevărului". Aceasta avea atunci o formă umană divină ...

Minune Sexuală a binecuvîntatei zeițe Mame Moarte; minune funerară, spectrală ...

Cel de-al treilea aspect al Divinei mele Mame Kundalini; vie sculptură de piatră; teribila reprezentare care-i înspăimîntă atît de mult pe muritori ...

Mărturisesc fără ocolișuri înaintea Zeilor și a oamenilor că o îmbrățișai pe groaznica zeiță Moarte în plină beție dionysiacă ...

Este indispensabil să mă împac cu Legea, așa cum mi-au spus-o Frații Ordinului (Sfîntului Ioan), Venerabilii care realizaseră deja în ei-înșiși Misterul Hiperborean ...

După sfîrșitul aceluia festival cosmic, trebuia să mă întîlnesc cu cîteva Doamne și Cavaleri ai Sfîntului-Graal în sala de mese a Mănăstirii...

În mare secret și cu mare entuziasm, toți frații am comentat în timpul ospățului evenimentul extraordinar ...

Incontestabil, Pietrele însuflețite care în antica Arcadie au modificat radical modul de gîndire al înțeleptului Pausanias pot fi clasate în două categorii: Ophitele (varietăți de marmură, N.T.) și Sideritele, Piatra-Șarpelui și Piatra-Stea.

Eusebius, în special, nu se despărțea niciodată de Ophitele sale pe care le purta la piept și de la care primea oracole proferate de o voce mică ce părea să aparțină unui silf ușor ...

Arnobio povestește că de fiecare dată cînd găsea o asemenea piatră nu omitea niciodată să-i pună o întrebare la care aceasta răspundea cu o voce mică, limpede și ascuțită ...

Hecate, Proserpina, Coatlicue, ca o piatră însuflețită, mi s-a părut că s-a ivit dintr-un Cîmp al Morții sau din vreun mormînt din Karnak.

Cea de-a patra povestire

Ceea ce majoritatea oamenilor cunosc actualmente din Șamanism este puțin și chiar și acest puțin a fost falsificat, ca și restul religiilor necreștine.

El este numit în mod obișnuit "păgînismul Mongoliei", fără nici un motiv, căci este una dintre cele mai vechi religii ale Indiei și anume: cultul spiritului, credința în nemurirea sufletelor și în faptul că acestea, dincolo de moarte, continuă să prezinte aceleași caracteristici cu ale oamenilor pe care i-au însuflețit aici, pe Pămînt, cu toate că trupurile și-au pierdut prin moarte forma obiectivă, cînd omul și-a schimbat forma fizică în forma spirituală.

Aceasta credință, în forma sa actuală, este un vlăstar al Teurgiei primitive și o fuziune practică a lumii vizibile cu invizibilul.

Cînd un străin naturalizat într-o țară dorește să intre în comunicare cu frații săi invizibili, trebuie să-și asimileze natura lor, adică trebuie să le întîlnească pe aceste ființe parcurgînd jumătatea drumului care îl desparte de ele și îmbogățit atunci de ele cu o îmbelșugată provizie de esență spirituală, el le înzestreaază, la rîndul său, cu o parte din natura sa fizică, pentru a le face să poată să se arate cîteodata sub forma semi-obiectivă, care le lipsește de obicei.

"Un proces asemănător este o schimbare temporală de natură, numit comun Teurgia.

"Oamenii comuni îi numesc pe Șamani vrăjitori pentru că se zice că ei evocă spiritele morților cu scopul de a exersa Necromanția, dar adevăratul Șamanism nu poate să fie judecat după ramificațiile sale degenerate din Siberia, tot așa cum religia lui Gautama-Buddha nu poate fi confundată cu fetișismul unora care-și zic discipoli ai săi, în Siam sau în Birmania."

Este incontestabil că invocațiile Teurgice devin mai sensibile și eficace cînd se operează magic cu corpul fizic total scufundat în cea de-a patra dimensiune.

Dacă, parcurgînd spre interior și în sus jumătatea drumului ce ne desparte de ființele iubite, putem să-i întîlnim față în față pe morții noștri prea-iubiți, aceasta ar fi evident un lucru mult mai ușor dacă am face în întregime acel drum.

Cu corpul fizic cufundat în cea de-a patra coordonată putem ca Jamblikos să-i invocăm pe Zeii Sfinți și să ne întreținem cu ei personal.

Dar este clar că avem foarte urgent nevoie de un punct de sprijin, de o pîrghie care să ne permită în mod real să sărim, cu corpul fizic și cu totul, în cea de-a patra dimensiune.

Se cuvine să cităm aici, în acest paragraf, faimoasa propoziție a lui Arhimede: "Dați-mi un punct de sprijin și voi ridica Universul."

În al optulea capitol al acestei cărți am vorbit deja, cu multă insistență, despre agentul magic al Stărilor de Djinn, vreau să mă refer clar la cel de-al patrulea aspect al lui Devi Kundalini (acesta este punctul de sprijin pentru a patra verticală).

În momentul în care scriu aceste rînduri, anumite amintiri îmi vin în minte, minunate invocații divine ...

Se întîmplă ca într-o noapte de toamnă, mă hotărîsem să beau vinul meditației din cupa perfecte concentrări.

Subiectul meditației mele a fost Mama mea natură particulară, cel de-al patrulea aspect al șarpelui ignit al puterilor noastre magice.

A te ruga înseamnă a conversa cu Zeul și eu am vorbit cu adorabila, implorînd-o mental să urce corpul meu fizic în paradisul terestru (cea de-a patra dimensiune).

Ceea ce se întîmplă după aceea în noaptea misterului a fost surprinzător: asistat de inefabilă, mă ridicai din pat ...

Cînd îmi părăsii locuința și ieșii pe stradă, am putut să-mi dau seama că trupul meu fizic pătrunsese în cea de-a patra dimensiune.

Ea mă transportă în pădurile cele mai adînci din Eden, unde izvoarele apei vieții pure ofera cu ele lapte și miere ...

O, Fecioară stăpînă a culmilor împădurite! Totul tace înaintea ta; Iberia incultă, Galul care, chiar murind, sever, sfidează și sălbaticul *sicambru* care, predîndu-se la sfîrșit, umilit, te respectă.

Adorabila mea Madonnă, prin Zeii care-i conduc pe muritori de sus din cer, eu îți cer întotdeauna ajutorul ...

Chipul Mamei mele natură era de o frumusețe paradisiacă, imposibil de descris prin vorbe omenești ...

Părul său părea o cascadă de aur căzînd fermecător pe umerii săi de alabastru ...

Corpul său ca și cel al mitologiceii Venus, mîinile cu degete prelungi, foarte frumoase și pline de pietre prețioase, aveau formă cristică ...

Am conversat cu adorabila în pădure și ea îmi spuse lucruri pe care ființele pămîntene nu le pot înțelege ...

Sublimă, Mama mea strălucea în lumea eterică, în cea de-a patra verticală, în cea de-a patra dimensiune ...

Atunci, dacă nimic nu reconfortează inima suferindă, nici marmurele din Frigia, nici purpura strălucitoare, este mai bine să te refugiezi la sînul fermecător al Divinei tale Mame Natură personală, individuală ...

Ea este autoarea vietii noastre, veritabilul artizan al corpului nostru fizic ...

Ea a fost aceea care, în laboratorul uman, a unit ovulul și spermatozoidul ca să țîșnească din ele viața ...

Ea, creatoarea a celulei germinale cu cei patruzeci și opt de cromozomi ai săi ...

Fără ea, celulele embrionului nu s-ar fi înmulțit, organele nu s-ar fi format ...

Chiar dacă suferința ți-ar îndoii sufletul, ține-te bine, o, Discipolule! și încredințează-te cu umilință Mamei tale natură ...

Cea de-a cincia povestire

“Vreau să văd la marginile lăcașului pămîntesc, oceanul și pe Thetys, cărora la datorăm existența.”

Dragostea lui Jupiter și a Fecioarei IO, care a fost transformată în Junincă cerească sau în Vaca sfîntă a orientalilor, pentru a scăpa astfel de furia Junonei, este ceva care are o semnificație foarte adîncă...

Iată-l deci pe primul Jupiter al Teogoniei grecești. Tată al tuturor Zeilor, Stăpîn al Universului și frate al lui Uranus sau Uranas, adică focul și apa primare; dar se știe, din clasici, că în Pantheonul grec figurează aproape trei sute de Jupiteri.

Sub aspectul său de Jove sau Iod-Heve, el este Yehova masculul-femelă, androginul colectiv sau Elohim-ul cărților Mozaice. Adam-Kadmon al Cabaliștilor; Iha-Cho sau Inacho al Anatoliei, care este, de asemenea, Dionysos a cărui undă vibratoare a devenit foarte intensă de la intrarea Soarelui în strălucitoarea constelație a Vărsătorului ...

Niciodată Marele Kabir Ilisus nu a închinat un cult antropomorficului Yehova al mulțimilor evreiești ...

Legii Talionului: “Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte” a lui Yehova-răzbunătorul i-a urmat Legea iubirii: “Iubiți-vă unii pe alții, așa cum v-am iubit eu.”

Dacă am examina cu un entuziasm mistic Sfintele Scripturi, am putea pune în evidență cu limpezime faptul clar și manifest că antropomorficul Yehova ebraic nu figurează în nici una dintre cele patru evanghelii. RAM-IO (Maria), Divina Mamă Kundalini, l-a însoțit mereu pe adorabil și noi o vedeam acolo, pe Golgota, la picioarele crucii...

“Tatăl meu, iartă-i, căci ei nu știu ce fac”, exclamă Divinul Rabbi din Galileea de pe culmile maiestroase ale Golgotei Calvarului.

Incontestabil, binecuvîntatul Domn al Perfecțiunii își adoră Tatăl care este ascuns, și pe Divina sa Mamă.

Cu alte cuvinte, vom spune: Marele Kabir Ilisus îl iubește profund pe Iod-Heve, Divinul Mascul-Femelă interior ...

Iod este desigur Manada personală individuală a fiecăruia; este Shiva hindus; Arhi-Hierofantul și Arhi-Magul; primul născut al creației; Lîna de Aur, comoara de care trebuie să ne apropiem numai după ce l-am învins pe Dragonul întunericului ...

Heve este dedublarea lui Iod, Divina Soție a lui Shiva; Mama noastră Kundalini personală; Vaca sacră cu cinci picioare, Misterul ezoteric al Pentalfa-ei.

Jupiter și vaca sa IO (IIIIIIIOOOOOO) coincid exact cu Iod-Heve, Cuplul divin interior al fiecărei creaturi.

Am studiat patru aspecte ale Vacii Sacre IO; să continuăm acum cu cel de-al Cincilea Mister ...

Există pe drumul ezoteric intervale cosmice transcendente și transcendentale.

După ce am intrat în Templul celor-născuți-de-două ori, trebui să trec printr-unul din aceste intervale.

Vreau să mă refer cu insistență la o pauză sexuală, la o perioadă de abținere care a durat mai mulți ani.

În acest timp, mă dedicai exclusiv meditației interioare profunde.

Obiectivul: să-mi dizolv Eul Psihologic, sinele însuși, care este neîndoios un nod în energia cosmică, un obstacol pe care trebuie să-l prefacem în pulbere cosmică.

Mi s-a părut esențial să-mi înțeleg integral fiecare dintre defectele mele psihologice, dar am vrut să merg puțin mai departe pe calea meditației.

Înțelegerea nu este totul. Avem o nevoie urgentă, imediată de a capta semnificația profundă a ceea ce noi am înțeles. Oricare dintre credincioșii drumului real poate să-și ofere luxul de a înțelege un defect psihologic, în toate teritoriile

mentalului, fără să fi ajuns, cu toate acestea, să-i prindă semnificația sa profundă.

Cum încercam să-mi înțeleg propriile defecte, în toate ascunzișurile mentalului, mă hotărâi să mă preschimb în propriul meu-dușman; fiecare defect a fost studiat separat și în mod foarte ordonat; niciodată n-am comis greșala de a vîna mai mulți iepuri deodată și nu voiam defel să mă expun unui eșec.

Meditația devenea exhaustivă, de fiecare dată mai adică și, cînd mă simțeam sleit de puteri, lăsam mentalul în tăcere, în alb, ca în așteptarea vreunei revelații; în acele clipe, venea adevărul, captam ceea ce nu aparține timpului; semnificația adîncă a defectului înțeles în mod integral.

Apoi, mă rugam, o imploram cu vehemență pe Diniva mea Mamă Kundalini pentru ca ea să-mi elimine din mental agregatul psihic, defectul psihologic în chestiune.

Astfel, puțin cîte puțin, cu această didactică, cu acest Modus Operandi, ajunsei, în timpul acelei pauze sexuale, să elimin 50% din aceste elemente subiective infraumane pe care le purtăm înăuntrul nostru și care constituie Ego-ul, Eul.

Este totuși evident că totul în viață are o limită. Există scări și scări, trepte și trepte.

Această muncă, atunci cînd am avut de înfruntat elemente infraumane mai vechi, deveni înspăimîntător de dificilă.

Mama mea Divină avea evident nevoie de arme superioare, îmi amintii de lancea lui Eros, minunata emblemă a sexualității transcendente, dar mă aflam într-o pauză ... Ce să fac?

Mi se dăduse un deziderat cosmic și un anume imperativ categoric îmi cerea să mă cobor încă o dată în Făurăria Incandescentă a lui Vulcan (Sexul), dar eu nu înțelesesem.

Fusesem transportat în munții misterului, văzusem grozavele forțe ale Arcanum-ului în acțiune.

Luptai zadarnic împotriva imperativului categoric al Undelor Dionysiace; ele erau, desigur, înspăimîntător de divine, omnipotente.

Aceste puteri supranaturale păreau o Hecatombă Apocaliptică; simții că aceste forțe ar putea face Pămîntul să se rupa în bucăți.

Cînd am vrut să caut, să anchetez, să mă informez despre originea acestor forțe și puteri sexuale, mă pomenii față-n față cu Magiciana Elementelor, cu Divina mea Mamă Kundalini, sub cel de-al cincilea aspect al său. O văsussem, desigur, extrem de frumoasă, de talia unui pitic sau pigmeu, foarte mică.

Era îmbrăcată cu o tunică albă și cu o lungă pelerină neagră care mătura pămîntul; avea pe cap un acoperămînt magic foarte special.

Adorabila, aproape de cele două coloane simbolice ale Masoneriei Oculte îmi poruncise o nouă coborîre în cea de-a Noua Sferă (Sexul).

Crezusem din nefericire că era vorba de o încercare și de aceea continuam să nu ascult; eram, desigur, încet în înțelegere și aceasta mă împotmolea.

După cîtva timp de lupte mortale împotriva unui anumit agregat psihic foarte infrauman, care nu voia să dispară, rezistînd violent, a trebuit să fac apel la Lancea lui Longinus.

Nu-mi mai rămînea altă soluție. Făcui apel la electricitatea sexuala transcendentă; o implorai pe Mama mea Divină Kundalini, în decursul împreunării metafizice, o rugai, neliniștit să foloseasca Lancea lui Eros.

Rezultatul a fost extraordinar. Mama mea Sacră, înarmată atunci cu sulița sfîntă, cu Lancea Dinivă, cu puterea electrico-sexuală, a putut să transforme în pulbere cosmică monstrul oribil, agregatul psihic pe care încercasem zadarnic să-l distrug, departe de uniunea chimică.

Astfel, mi-am abandonat pauza sexuală și am revenit la Forja Ciclopilor. Reușii, lucrînd cu Sfînta-Lance, să prefac în pulbere cosmică toate elementele infraumane care constituiau Eul ... Cel de-al cincilea aspect al lui Devi Kundalini ne dă

puterea sexuală, forța naturală instinctivă etc... etc... etc...

PRIMUL MUNTE - INITIEREA

CAPITOLUL XII **BISERICA GNOSTICĂ**

Cei care au trecut deja pe “celălalt mal”, știu bine ce sînt Încercările riguroase ale Inițierii ...

A te despărți de Monstrul cu 1000 de fețe (Omenirea), pentru a-i veni în ajutor în mod eficient, nu este un delict.

Aveam vîrsta de 30 de ani cînd am fost supus unor încercări teribile și înspăimîntătoare. Ce am trăit atunci, ce mi s-a întîmplat merită osteneala de a fi povestit.

S-a întîmplat în noaptea misterului cînd simții urletul uraganului lîngă mine. Atunci înțelesei.

Cît eram de singur în acea noapte! ... și totuși ... oriunde m-aș fi așezat, acolo, aici, dincolo, mă vedeam curînd înconjurat de mulțimi ... Nu știu cum veneau oamenii la mine și apoi uraganul urla singur, din nou... Atunci înțelesei ce aducea vîntul.

Astăzi vorbesc pentru că ...

*“Ce vuiet
Răsună în depărtare
Care,
In senina noapte neagră,
Linistea o-nterupse?
Este oare goana rapidă a calului
Incordat în fuga sa zburătoare,
Sau asprul răget de fiară înfometată
Sau poate fluieratul Acvilei
Sau ecoul răgușit al tunetului îndepărtat
Care în peșterile adînci căzu din nou
Sau marea care schițează în pieptul său umflat
Un nou Luzbel, pe tronul Zeului său?”*

Căci toate spectrele nopții misterului au fost, de asemenea, văzute de acel poet care cînta astfel:

“O ceață deasă

*Acoperă cerul
Și el se umple
De spirite rătăcitoare și vapoase
Care taie vîntul
Ici și colo
Și, fără de istorie,
Ele iau
Și se întorc acolo,
Apoi se întîlnesc
Și se retrag.*

*Acum se ascund,
Acum reapar,
Se duc, zboară.
Vagi roiuri de zadarnice fantome
De forme diverse, de culori diferite
Pe capre, șerpi și corbi urcate
Și pe cozi de măhuri, într-un vuiet
Ele trec, ele fug,
Zboară, se măresc,
Se micșorează,
Se evaporă,
Se colorează*

*Și între umbre
Și reflexe
Aproape și departe
Ele se pierd acum.
Deja ele mă evită*

*Cu teamă,
Se agită
Cu furie
Intr-un dans aerian fantastic
Imprejurul meu.”*

Cu toate aceste behăituri, urlete, fluierături, nechezături, scîrțituri, mugete, croncănituri, mieunături, lătrături, răgete, sforăituri și orăcăituri, poetul vizionar continuă să audă vorbindu-ne în cuvinte care sînt ca niște tușe de penel palide și fosforescente din Greco, în apariții extraordinare ca acelea din Capriciile lui Goya. Pretutindeni, blazoane cu lei îngenunchiați, scoici de Santiago Campostela, mauri decapitați, flori de crin și păstrăvi, pretutindeni palate și conace în ruină, sărăcie și încă și mai multă sărăcie.

De multe ori, trebuia să înfrunt Puteri Negre, de care vorbește Apostolul Sfîntul Paul din Tarse, în capitolul al II-lea din Epistola către cei din Efes.

Adversarul cel mai periculos al acelei nopți, avea indiscutabil titlul de Anagarika. Vreau să mă refer stăruitor la Demonul Cherenzi. Această creatură respingătoare predase "Tantrismul Negru" în lume (Magia Sexuală cu ejaculare seminală).

Rezultatul acestui fapt apărea la prima privire: o coadă diabolic dezvoltată și coarne oribile.

Acest tantrist al mîinii stîngi se înfățișa înaintea mea întovărășit de alți doi demoni.

El părea foarte satisfăcut, cu acel "oribil organ Kundartigator", coada drăcească, vrăjitoarească și groaznică. Focul sexual proiectat de la coccis pînă-n infernurile atomice ale omului, consecință și corolar al Tantrismului Negru.

Îi pusei această întrebare, pe nepusă masă, cum se zice pe aici: "Mă cunoști?"

Răspuns: "Da, te-am văzut într-o noapte în orașul Bacata cînd țineam o conferință".

Ceea ce se petrecu apoi n-a fost, cu siguranță, plăcut, acel ANAGARIKA mă recunoscuse și furios arunca foc pe ochi și prin coadă ... Vru să mă rănească violent; mă apărai, cu ajutorul celor mai bune implorări ale magiei înalte și el sfîrși prin a fugi cu tovarășii săi.

Îmi urma, solitar, drumul în Noaptea Misterului ... Uraganul urla ... Aveam strania senzație, în adîncurile insondabile ale conștiinței mele, de a fi pe punctul de a-mi lua rămas bun de la toate și de la toți.

Gîfîind, obosit, după ce m-am bătut de foarte multe ori împotriva tiraniei Prinților Puterilor Aerului - este spiritul care domnește acum peste copiii infidelității - intrai în "Biserica Gnostică".

Templu de marmură luminos, ea părea mai mult de cristal, prin rar întîlnitele sale transparente.

Terasa acestei Biserici Transcendente domina, neînvinsă, asemenea unei acropole glorioase, spațiul solemn al unei păduri sacre de pini.

De acolo, cerul înstelat, strălucitor, putea fi contemplat, ca odinioară în templele atlante - azi îngropate, regretate de extraordinara poezie a lui Maeterlink - de unde ASURAMAYA, astronomul discipol a lui NARADA, își făcu observațiile preliminare descoperirii ciclurilor sale cronologice de mii de ani, pe care le-a predat apoi iubiților săi discipoli, la lumina lunii palide și pe care le practică azi succesorii săi devotați.

Înaintai încet, mergînd foarte ușor și într-o atitudine cuvioasă, în locul sfînt.

Totuși ceva mă surprinde; văd un anumit personaj care, traversîndu-mi drumul, ma opreste din drum. O altă bătălie? Trec în defensivă, dar personajul surîde ușor și exclamă cu o voce paradisiacă: "Tu nu mă sperii pe mine! Eu te cunosc foarte bine!"

Ah! Îl recunosc în sfîrșit! Este Guru-ul meu Adolfo, pe care l-am numit întotdeauna cu diminutivul de micul Adolfe! Dumnezeuule și Sfîntă Marie! Ce eram să fac?

"Iartă-mă, Maestre, nu te recunoscusem."

Guru-ul meu mă conduse de mână pînă în interiorul Bisericii Gnostice. MAHATMA se așeză și mă invită apoi să mă așez lîngă el; imposibil să refuz o asemenea splendidă invitație.

Dialogul care urmă între Maestru și discipol fu, desigur, extraordinar.

Aici, în Biserica Gnostică, (spuse solemn Hierofantul), poți să te căsătorești numai cu o femeie, nu cu două. Tu ai dat, în trecut, zadarnice speranțe unei anumite femei X care, din această cauză, împotriva timpului și a distanței, continuă să te aștepte. Evident, îi faci în mod inconștient mult rău căci, așteptîndu-te, ea trăiește într-un oraș, în cea mai completă mizerie. Această doamnă ar putea cel puțin să se întoarcă în sînul familiei sale, la țară; este clar că problemele sale economice s-ar rezolva așa.

Muț, perplex, la ascultarea acelor cuvinte, îl îmbrățișai pe Guru-ul meu, mulțumindu-i extrem de mult pentru sfaturile sale.

“Maestre, îi spusei, ce ați putea să-mi spuneți acum de soția mea, LITELANTES.” “Ea, da, îți servește pentru Magia Sexuală - SAHAJA MAITHUNA. Poți, cu această Doamnă-adept, să lucrezi în cea de-a Noua Sferă (Sexul)”. “O Guru, lucrul la care aspir eu arzător și extrem de mult este trezirea lui KUNDALINI și unirea cu Intimul, oricît m-ar costa.” “Dar, ce ai spus, o, discipole? Oricît ar costa?” “Da, Maestre, am spus aceasta.” “În noaptea aceasta, cineva a fost plătit și apoi i s-a încredințat sarcina de a te ajuta în trezirea lui KUNDALINI. Ai trecut încercarea DIRENE”, exclamă Hierofantul și, punîndu-mi apoi pe cap un turban de un alb imaculat, cu un nasture de aur pe frunte, el spuse: “Să mergem la Altar”.

Mă ridicai repede și înaintai cu Guru-ul meu sfînt pînă la Sfîntul-Altar.

Imi mai amintesc încă acea clipă solemnă în care, în genunchi în fața Altarului Sacru, trebuia să fac un jurămînt nu mai puțin solemn.

“Oricît ar costa!” exclamă din nou Maestrul meu, cu o voce puternică, și această propoziție, vibrînd intens, se repetă apoi din sferă în sferă.

Imi acoperii atunci PLEXUL-ul SOLAR cu palma mîinii stîngi și-o întinsei pe cea dreaptă pe SFINTUL-GRAAL zicînd: “O jur.” Teribil juramînt!

Legende autentice din Castilia, precum cea a lui Alphonse VII smulgînd din mîinile maurilor din Almeria, faimoasa cupă sau Graal, tăiată într-un enorm smarald și despre care se zice că a fost folosită de Marele Kabir Ilisus în cursul ultimei sale Cine. Este extraordinar de divină (cupa).

Să jur înaintea Sfintei-Cupe!

Legende antice spun că Iosif din Arimateea primi în această cupă, la picioarele Crucii, pe muntele Golgota Calvarului, sîngele binecuvîntat care țîșnea din rănile Adorabilului...

Această cupă a fost oferită, înainte vreme, lui SOLIMAN sau Salomon, Regele Solar - de către regina din Sabba și făcu parte din patrimoniul - după alții - familiei Tuatha de Danand, rasa Djinn din Gaedhie (Galiția Britanică).

Nu se știe cum această relicvă venerată s-a găsit la ermitajul Sfîntului Ioan de la Pena, în Pirinei, și cum ea își continuă, după aceea, peregrinările, cînd în Sauveterre Galica, cînd la Valencia, în timpul lui Jacques Cuceritorul, pînă la Genova, pentru că locuitorii Genovei o primiseră ca recompensă pentru ajutorul pe care l-au dat lui Alphonse VII, în Almeria.

EPILOG:

Scrisei, de cu dimineață, nobilei doamne suferinde care mă aștepta în acel oraș îndepărtat. O sfătuii, cu nesfîrșită blîndețe, să se întoarcă pe pămîntul strămoșilor ei și să-mi uite neînsemnata persoană care nu valorează nimic...

Putem și chiar trebuie, fiind vorba de ezoterismul transcendențial, să insistăm asupra celor ce urmează:

Tot ceea ce s-a spus cu privire la ocultismul pur, referitor la cadrele noastre geomantice, astrologie, ierburile magice, minunate pergamente în limbaj criptografic, chiar dacă aceasta este absolut nobil și adevărat, nu e cu siguranță decât GRADINI[A, parte minoră a Marii Înțelepciuni a Orientului, moștenită, care constă în transformarea radicală a sinelui-însuși, prin asceza revoluționară a Noii Ere a Vărsătorului (Amestec extraordinar al dorinței sexuale cu aspirația spirituală).

Noi, gnosticii, sîntem în realitate aleșii, posesorii a 3 mari bogății, și anume:

- A) *Piatra Filosofală*
- B) *Clavicula lui Salomon*
- C) *Geneza lui Enoch*

Acești 3 factori constituie fundamentul viu al Apocalipsei, pe lînga colecțiile lui Pistorius, Teozofia lui Porphyrius și multe alte secrete foarte străvechi.

Schimbarea radicală, absolută, în noi-înșine, aici și acum, ar fi imposibilă fără *Piatra Filosofală*.

Vorbind școlărește și fără ocolișuri, declar: ENS SEMINIS (entitatea Semenului) este, desigur, această materie venerabilă - citată de Sendivogius - cu care trebuie să elaborăm *Piatra Filosofală*.

MAGIA SEXUALA este drumul ... o înțelesei astfel, în prezenta mea reîncarnare, cînd am vrut să elaborez *Piatra Filosofală*. Putem, cu ajutorul acestei Pietre binecuvîntate, să îndeplinim acea maximă alchimistă "SOLVE ET COAGULA".

Avem nevoie de a dizolva Eul psihologic și de a coagula în noi Hidrogenul SI-12 sub forma de corpuri solare, puteri intime, virtuți etc...

Piatra filosofală este aceea care valorizează sămînța sexuală și îi dă puterea de a încolți ca drojdia mistică ce face să fermenteze și care ridică întreaga masă metalică, făcîndu-l să apară în forma sa integrală pe Regele Creației: vreau să mă refer la omul autentic și nu la animalul intelectual, greșit numit om.

Voința - THELEMA - dobîndește puterea de transmutație care convertește metalele neprețioase în aur, adică, răul în bine, în toate împrejurările vieții.

Iată de ce, pentru transmutație, este cerută o minimă cantitate de *Piatră Filosofală*, de pulbere de protecție.

Fiecare metal neprețios dizolvat în creuzetul Alchimiei Sexuale este întotdeauna înlocuit de aurul pur al unei noi virtuți (Solve et Coagula).

"MODUS-ul OPERANDI" se găsește în capitolul XI, Cea de-a Cincea Povestire a acestui tratat. (Pentru o informație mai bună, vedeți cartea mea intitulată "Misterul Înfloririi de Aur").

Fundamentul Undei Dionisiace se găsește, desigur, în faptul de a aprinde FOHAT-ul individual, flacăra lui Eros, în laboratorul nostru Alchimist Sexual; am înțeles-o profund, studiind la picioarele Guru-ului meu, Micul Adolphe.

Am fost întotdeauna asistat în timpul copulației metafizice, aceasta este indiscutabil; Acel Guru Divin, căruia i s-a dat plata în Templu, îndeplini angajamentul cuvîntului său.

Acest mare Suflet mă asista astral în timpul împreunării chimice; îl vedeam făcînd puternice pase magnetice asupra osului meu coccigian, a șirei spinării, cît și asupra părții superioare a capului meu.

Cînd șarpele erotic ignic al puterilor noastre magice se trezi pentru a-și începe mersul spre înăuntru și în sus, de-a lungul canalului medular, simții o sete mare și o durere foarte acută în coccis, care dură mai multe zile.

Am fost apoi sărbătorit în Templu; niciodată n-am putut uita acel mare eveniment cosmic.

În aceea vreme, locuiam în pace într-o căsuță la malul mării, în zona tropicală a coastelor Caraibelor.

Ascensiunea lui KUNDALINI din vertebră în vertebră se realizează foarte încet, în acord cu meritele inimii.

Fiecare vertebră este foarte exigentă; putem să deducem de aici că încercările sînt dificile; în consecință, afirmăm: ascensiunea lui KUNDALINI de la cutare la cutare vertebră este imposibilă dacă nu îndeplinim condițiile morale precise.

În Lumile Superioare aceste 33 de vertebre spinale sînt numite: canoane, piramide, Incăperi Sfinte, toți acești termeni fiind simbolici.

Ascensiunea mistică a flăcării dragostei, din vertebră în vertebră, din Chakră în Chakră, de-a lungul canalului medular, se realizează, evident, pe baza Magiei Sexuale - sanctificare și sacrificiu inclusiv.

MAHATMA asistentul îmi dădu ajutorul său conducînd focul sacru de la osul coccigian - bază a șirei spinării - pînă la glanda pineală, situată, după cum o știu medicii, în partea superioară a creierului.

Ulterior, acel Mare Suflet făcu, cu o mare măiestrie, ca focul meu erotic să curgă pînă între sprîncene.

Prima Inițiere a Focului veni, ca o încununare, cînd șarpele ignic al puterilor noastre magice luă contact cu atomul Tatălui, în cîmpul magnetic al rădăcinii nasului.

Desigur, în cursul ceremoniei mistice a ultimei Cine de taină, a fost fixată data cosmică a Inițierii.

Sfîntul Graal! Acești cărbuni arzători sacri strălucesc, încinși, pe masa ospățului de Paști.

Adevărata istorie a Sfîntului-Graal este scrisă în stele și-și are temeiul său, nu la Toledo, cum o zice Wolfram von Eschembach...

Principalele origini cunoscute ale tuturor acestor legende cavalerești cu privire la Sfîntul Graal sînt acestea:

A) "Historia Rerum in Partibus Transmarinis Gestarum", de Guillaume de Tyr (M. în 1184), operă latină tradusă în franceză sub titlul "Romanul lui Eracle", carte care servește drept bază pentru aceea a "Marii Cuceriri de Dincolo-de-Mare", tradusă din franceză în castiliană la sfîrșitul secolului al XIII-lea sau începuturile celui de-al XIX-lea secol. În această "Cucerire" sînt rezumate cele 5 ramuri referitoare la ciclul primei cruciade: "Cîntecul lui Antioche", "Cîntecul din Ierusalim", "Captivii", "Elias" ("Cavalerul Lebedei").

B) "Dolopathos", de Juan de Haute-Seille, scris spre 1190.

C) Aceea a poemului pe care Paris l-a numit "Elioxa" sau "Hela Oxa", juninca solară, nume primar al Insobertei sau Isis-Bertha, a Cavalerului Lebedei - această ultimă operă prezentînd, după Gayangos, mari analogii cu aceea a faimosului Amadis de Gaule.

D) "Parsifal" și "Titurel", de Eschembach.

E) "Cartile Graalului", de Chretien de Troyes (1175), "Lohengrin" sau Swan Ritter", (Cavalerul Lebedei), operă bavareză anonimă din secolul al XIII-lea, publicată de Goerres în 1813.

F) "Tristan și Isolda" de Godefroy de Strasbourg (1200-1220) și alți Tristani asemanatori din literatură.

G) "Căutarea Sfîntului Graal" cu strălucitele fapte ale lui Lancelot și ale fiului său Galaad (secolul al XIV-lea) și toate operele referitoare la acestea.

Așteptam cu o nesfîrșită sete data și ora Inițierii; era vorba de un 27, preasfînt.

Voiam o Inițiere precum aceea primită de Comandantul Montenero în templul din Chapultepec, sau ca cealaltă inițiere pe care Gines de Lara - Deva reîncarnat - o primi în acel Sancta-Sanctorum sau Adyita al Cavalerilor Templului, în noaptea extraordinară a unei eclipse de lună.

Cazul meu a fost totuși diferit, desigur! Și, cu toate că aceasta pare de necrezut, în noaptea Inițierii mă simții frustrat.

Odihnindu-mă cu o dorință infinită în patul meu tare, într-o umila colibă la marginea mării, îmi petrecui noaptea fără să dorm, așteptînd inutil.

Soția mea - preoteasă dormea, sforăia chiar și se mișca din cînd în cînd în patul său, sau pronunța vorbe incoerente.

Marea lovea plaja cu valurile sale furioase, vuind înspăimîntător, ca pentru a protesta.

Veniră zorii ... și nimic, nimic, nimic! Ce noapte cîinească, Dumnezeul meu! Ah! Dumnezeule și Sfîntă Marie!

Cîte furtuni intelectuale și morale am avut de experimentat în acele groaznice ore nocturne!

Nu există într-adevăr resurrecție fără moarte, nici vre-un răsărit în Natura sau în om, care să nu fie precedată de întuneric, de tristeți și de nopți mute care îi fac lumina mai pretioasă.

Toate simțurile îmi fură puse la încercare, torturate într-o agonie mortală care mă făcu să exclam: "Tatăl meu, dacă este posibil, îndepărtează de mine de acest Chin, dar să se facă voia ta, nu a mea".

Cînd soarele răsari ca un bulgăre de foc care părea să țîșnească din acest ocean tumultos, LITELANTES se trezi, zicînd:

"Vă amintiți de sărbătoarea care vi s-a făcut acolo sus? Ați primit Inițierea". "Cum? Dar ce spuneți? O sărbătoare? O Inițiere? Care? Singurul lucru pe care îl știu e că am petrecut o noapte mai amară ca fierea!" "Ce?" exclamă LITELANTES mirată. "Atunci, nu ați adus nici o amintire în creierul dumneavoastră fizic? Nu vă mai amintiți de marele lanț? Ați uitat cuvintele Marelui Inițiator?"

Îngîndurat de aceste întrebări, o întrebai pe LITELANTES: "Ce mi-a spus Marea Ființă?"

"Ați fost avertizat că de aici înainte veți avea o dublă responsabilitate în ceea ce privește învățăturile pe care le veți da lumii", exclamă Doamna-Adept. "În plus, spune LITELANTES, ați fost îmbrăcat cu tunica de in alb a Adepților Frăției Oculte și vi s-a dat spada înflăcărată ..."

Ah! Am înțeles. În timp ce treceam prin atîta amărăciune în patul meu de penitent și de călugăr, ființa mea interioară primea Inițierea Cosmică.

Dumnezeule și Sfîntă Marie! Dar ce mi se întîmplă? De ce sînt atît de greoi?

Mi-e puțin foame; mi se pare că este ora de a ne scula pentru a lua micul dejun.

Cîteva clipe mai tîrziu, LITELANTES punea laolaltă în bucatarie, cîteva ramuri uscate care serveau drept combustibil pentru a aprinde focul.

Micul dejun era delicios; mîncai cu poftă după o noapte atît de dureroasă ...

O nouă zi de rutină; lucrei, ca întotdeauna pentru a-mi cîștiga pîinea zilnică și mă dusei să mă odihnesc în patul meu spre amiază. Desigur petrecusem o noapte albă și o mică odihnă îmi păru justificată; în plus, simțeam că inima îmi e grea. Nu găsii nici un inconvenient în a mă culca în decubitus dorsal, adică pe spate, cu corpul bine destins.

Deodată, în stare de veghe - văd pe cineva că intră în camera mea, îl recunosc: este un "Chela" (învățăcel al călugărilor tibetani Lama. N.T.) al Venerabilei Mari Loje Albe ...

Discipolul ține în mîină o carte; el dorește să mă consulte și solicită o anumită autorizație din partea mea...

Cum voiam să îi răspund, vorbii cu o voce care mă uimi și pe mine-însumi. ATMAN, răspunzînd prin laringele creator este grozav de Divin. "Haidetți", îi zice Ființa mea Reală, "îndepliniți misiunea care vi s-a dat". Acel "Chela" se retrase, recunoscător. "Ah! Cît m-am schimbat! Acum da, înțeleg! Acestea fură

exclamațiile mele când acel "Chela" se duse. Bucuros, mă ridicai din patul tare pentru a vorbi cu LITELANTES; aveam nevoie să îi povestesc ce se petrecuse. Simții ceva superlativ, ca și cum o schimbare etnică, transcendentală, de tip ezoteric divin, s-ar fi produs în interiorul conștiinței mele. Așteptam nerabdator venirea unei noi nopți; acea zi tropicală era pentru mine ca un vestibul al înțelepciunii; voiam să văd înainte Soarele, ca un bulgăre de foc, cufundându-se încă o dată în apele învolburate ale Oceanului.

Când luna începu să oțelească apele agitate ale Mării Caraibilor, în acele clipe când păsările cerului se întorc la cuib, trebuii s-o grăbesc pe LITELANTES să-și termine muncile casnice.

În acea noapte, ne culcarăm mai devreme decât de obicei; aspiram la ceva, mă aflam într-o stare extatică.

Intins încă o dată pe patul meu tare de penitent și de pustnic, în asana omului mort - decubitus dorsal, cu gura în sus, cu brațele în lungul corpului, cu vîrfurile picioarelor în evantai, cu călcîiele atingându-se - așteptai, în stare de percepție vie, receptivă la noutate.

În miimi de secundă, îmi amintii un munte îndepărtat; ceea ce se întâmplă atunci a fost ceva insolit, neobișnuit.

Mă văzui, instantaneu, pe culmea îndepărtată, foarte departe de corp, de sentimente și de planul mental.

ATMAN, fără legătură, departe de corpul compact în absența vehiculelor supra-sensibile.

Inițierea Cosmica era obisnuită pentru mine, în noaptea precedentă, acele clipe de samadhi, un fapt palpabil, o realitate crudă, vie, pe care nu aveam nevoie nici măcar să mi-o amintesc.

Am putut constata, fericit - punîndu-mi dreapta pe centura aurită, că aveam acolo spada înflăcărată, exact în partea dreaptă.

Toate datele furnizate de LITELANTES se revelau exacte. Cît de fericit mă simțeam acum, ca OM-SPIRIT! Și îmbrăcat, întradevăr, cu tunica de in alb...

În plină beție dionisiacă, mă aruncaii în spațiul infinit și fericit, mă îndepărtai de planeta Pămînt.

Scufundat în oceanul Spiritului Universal al Vieții, nu am vrut să mai revin în această vale de amărăciuni și atunci vizitai multe locuințe planetare...

În momentul în care mă așezai pe o Planetă Gigant din inalterabilul infinit, disprețuind spada înflăcărată, exclamai: "Eu domin toate acestea!" Omul este chemat să fie conducătorul întregii creații, răspunse Hierofantul care mi se găsea alături.

Îmi pusei spada înflăcărată în teaca aurită și, scufundîndu-mă și mai mult în apele adormite ale vieții, am avut o serie de invocații și de experiențe extraordinare.

"Corp Buddhic, vino la mine!"

Așteptînd chemarea mea a venit la mine în grabă Frumoasa Elena, Ginebra, Regina Jinas-ilor, adorabilul meu Suflet Spiritual.

Ea a intrat în mine și eu în ea, formîndu-se între noi faimosul Atman-Buddhi de care vorbește atît Teozofia Orientală.

S-a spus întotdeauna, și pe drept, că BUDDHI (SUFLET SPIRITUAL) este ca un vas de alabastru fin și transparent în care strălucește flacăra PRAJNA (ATMAN).

Continuînd în ordine succesivă aceste invocații singulare, chiar din adîncul haosului; îmi chemai atunci Sufletul Omenesc, zicînd: "Corp Cauzal, vino la mine!"

Îmi văzui atunci Sufletul Omenesc, acoperit glorios - în vehicolul cauzal (Manas Superior Teozofic).

Cît de interesant era momentul acela când fericit, Sufletul meu Omenesc, intră în mine.

Refăceam, în acele clipe, în mod extraordinar de lucid, această Triadă Teozofică cunoscută sub termenii sanscriți: ATMAN-BUDDHI-MANAS. Indiscutabil, ATMA, adică Intimul, are două suflete, primul este Sufletul Spiritual (Buddhi) care este feminin. Cel de-al doilea este Sufletul Uman (Manas Superior) care este masculin.

Apoi, îmbătat de extaz, îmi chemai mentalul astfel: “Corp mental, vino la mine!” Trebui să repet această invocație de mai multe ori, căci mentalul întârzia să asculte, dar el se înfățișă în cele din urmă, cu mult respect, zicînd: “Sînt aici, stăpîne, am venit la chemarea ta, scuză-mă de a fi în întârziere. Ti-am îndeplinit bine ordinele?”

În momentul în care urma să-i dau un răspuns, vocea Monadei mele Pitagoriene ieși din interiorul meu profund spunînd: “Da, tu m-ai ascultat bine! Intră.” Acea voce era ca aceea a lui Ruach-Elohim care, după Moise, lucra Apele la răsăritul Vieții.

Nu e de prisos să spun că închinai acele invocații, chemîndu-mi Corpul Astral și el se făcu puțin așteptat la chemarea mea esoterica, dar intră în cele din urmă în mine.

Acoperit de vehiculele mele supra-sensibile, aș fi putut să chem din Haos sau Abisul Primar, corpul meu fizic care zăcea în acel moment în patul tare de penitent și de călugăr și acest corp fizic ar fi răspuns chemării mele, de asemenea.

Aceasta nu este deloc imposibil: corpul meu fizic, care se găsea în acele momente atît de interesante în patul meu tare, ar fi putut, cu ajutorul celui de-al Patrulea Aspect al lui DEVI KUNDALINI, să părăsească regiunea tridimensională a lui Euclid, pentru a da fuga la chemarea mea.

Atunci, preferai să reapar din acel VACUUM (în sensul spațiului plin-nelimitat și adînc), pentru a reveni pe Planeta Pămînt.

Păream, în acele clipe, un fulger singuratic, ivindu-se din abisul Marii Mame.

Întoarcerea pe această planetă de amărăciuni, condusă de 48 de legi se făcu în mod relativ rapid.

Declar sincer și fără ocolișuri: revenii la corpul meu fizic cu o deplină AUTO-CONȘTIINȚĂ și pătrunsei în el prin ușa minunată a Sufletului citată de Descartes; vreau să mă refer la Glanda Pineală. Este păcat că filosofia carteziană ignoră ceea ce este Cunoașterea OBIECTIVĂ.

Cum acest tip de cunoaștere pură este accesibil facultăților mele cognitive, am putut scrie aceste rînduri pentru binele cititorilor noștri prea iubiți.

CAPITOLUL XIV A DOUA ÎNȚIERE A FOCULUI

Indiscutabil, putem și chiar trebuie să afirmăm cu emfază, existența transcendentă și transcendentală a 2 tipuri clasice de ocultism.

Din întregul ansamblu variat de procese istorice și preistorice relative la Pămînt și la rasele sale umane, ne este dat să deducem 2 modalități ocultiste, și anume:

- A) Ocultismul Innăscut;
- B) Ocultismul Scolastic.

Primul dintre aceste doua curente este evident antediluvian, cel de-al doilea este în întregime postdiluvian.

Paralele exacte ale acestor 2 forme enunțate de ocultism trebuie să le descoperim prin clarviziune în cele 2 modalități ale Legii.

- A) Lege Naturală și Paradisiacă (Înțelepciune a Zeilor);
- B) Lege Scrisă, Deuteronomă (Lege secundară și inferioară).

Este scris cu caractere de foc în Cartea Vieții că “atunci cînd Fiii lui Dumnezeu”,

adică Elohim-ii sau Djinnii, "au cunoscut fetele oamenilor", s-a întâmplat înspăimântătoarea și teribila catastrofă atlantă sau Potopul Universal (Geneza VI, I). Atunci Imperiul formidabil al Primei Legi s-a încheiat și a venit vremea Deuteronomului sau a celei de-a doua Legi.

Imperfecțiunea teribilă a Legii scrise este prea evidentă și prea evidentă este frământarea oamenilor mari din cauza limitărilor înspăimântătoare ale aceleiași aspre tutele a celor mici.

Moise, nedemna Căpetenie a Poporului lui Israel, adunându-și oamenii în câmpiile din Moab, expuse privirilor tuturor minunile extraordinare pe care Domnul le făcuse în favoarea lui de când Prima Alianță fusese stabilită pe Muntele Sinai și repetă Legea cu noi ilustrări, pronunțând înspăimântătoare avertismente împotriva profanatorilor săi și promițând recompense juste, fericiri de tot felul, celor care l-ar urma cu fidelitate.

Moise, transfigurat pe muntele Nebo, după ce le-a binecuvîntat pe cele 12 triburi ale lui Israel, contempla Pămîntul Promis, Câmpiile Elizee sau lumea Djinnilor, pămîntul de unde țîșnește lapte și miere, Lumea Eterică, Cea de-a Patra Dimensiune...

Moise nu a murit precum ceilalți oameni; el dispăru pe Muntele Nebo; nu s-a găsit niciodată cadavrul său - ce a devenit acesta oare?

Moise se reîntoarce la pămîntul fericit al cîntecelor nordice și ale druzilor, el deveni djinn, se schimbă în locuitor al Paradisului...

Am putut verifica, cu toată luciditatea, în mod integral, faptul frapant, clar și definitiv că exact acolo în lumea sublimă, în cea de-a patra dimensiune, sălășluiau altădată oamenii fericiți ai anticei Arcadii.

Vreau să mă refer, în mod special, la omenirile paradisiace ale timpurilor străvechi.

Cînd Ioan Botezatorul fu decapitat, Marele Kabir Ilisus, se retrase pe o corabie, într-un loc pustiu și izolat, adică pe pămînturile djinne, în cea de-a Patra Coordonată a Planetei noastre Pămînt, de unde el realizează, prin multitudine, minunea celor 5 pîini și 2 pești pe care îi mîncară nu mai puțini de 5000 de bărbați, fără a număra femeile și copiii - și din care rămaseră 12 coșuri pline de firimituri (Ibid XIV, 15-21).

Este clar că Marele Preot gnostic Ilisus, în evidenta intenție de a realiza minunea, a trebuit să tina de asemenea multimea (de oameni) în cea de-a Patra Dimensiune.

Tradiții antice irlandeze, cu înțelepciune consemnate în cîntecele fermecătoare ale Barzilor și în Saga nordice vorbesc pe drept cuvînt de un popor extraordinar CAINITA sau INCA, adică Preoți - Regi numiți TUATHA DE DANAND, foarte pricepuți în tot felul de arte magice, învățate la Teba.

Este, evident, vorba de un mare popor Djinn, prototip al evreului rătăcitor, călător neobosit.

Tuatha De Danand parcurseră țările mediteraneene pînă cînd au atins Scandinavia unde au fondat, pe lîngă o cetate lunară, o cetate solară, Patru mari cetăți magice.

Cînd Tuatha reveniră în Irlanda, ei debarcară în acea insulă, protejați, ca Eneus la Cartagina, de o ceață magică groasă (sau vălul lui Isis și a celei de-a patra Dimensiune) care îi ascunse.

Am spune, în alți termeni, că Tuatha reveniră în Irlanda prin cea de-a patra Dimensiune.

Este scrisă în vechile cronici celebra batalie din MADURA, unde ei se acoperiră de glorie, derutîndu-i pe întunecații "FIR-BOLGS". Perfecțiunea Tuatha-lor era într-adevăr atît de mare, trupele lor atît de puternice și nenumărate, încît câmpiile se văzură supraîncărcate de hoarde de combatanți care se întindeau pînă acolo unde

Soarele se ascunde la sfârșitul zilei. Eroii săi s-au immortalizat înaintea TAREI, capitala magică a Irlandei.

Tuatha nu ajunseră la Erim pe o corabie cunoscută și nimeni nu ajunse să determine clar dacă erau oameni născuți pe pământ sau coborâți din ceruri sau dacă era vorba de entități diabolice sau chiar de o nouă națiune care n-ar putea în nici un caz să fie umană, dacă în venele lor n-ar fi curs sîngele regesc al lui Berthach Neobositul, fondatorul Ceinnei Primitive.

În timpul Marii Catastrofe atlante, Tuatha De Danand s-au transferat definitiv în cea de-a patra Dimensiune.

Există în cea de-a patra Coordonată a planetei noastre Pământ multe cetăți magice, de o frumusețe strălucitoare.

Putem descoperi, în cea de-a patra Verticală terestră, Paradisurile Elementare ale Naturii, cu toate templele lor, cu văile, lacurile fermecate și pământurile Djinne.

Acolo, fără îndoială, pe Pământul Promis, putem încă găsi, fericiți, Ocultismul Innăscut și Legea Naturală și Paradisiacă.

Acei binecuvîntați Djinni care sălășluiesc fericiți în Cîmpiile Elizee pe pământul de unde țîșnește lapte și miere nu cad, desigur, sub regența Deuteronomului sau a celei de-a doua Legi care-i frămînta atît pe muritori. Cu siguranța, multimile Djine, cum sînt cele cunoscute sub numele Tautha De Danand, locuiesc fericite în Eden Guvernat de prima Lege.

Tuatha De Danand iau întotdeauna cu ei cele 4 Simboluri Ezoterice Magice de-a lungul tuturor acelor pământuri din exodurile lor legendare.

A) O gigantică cupă sau Graal (viu simbol al uterului feminin);

B) O enormă lance de fier pur (simbol falic masculin);

C) O mare spadă arzătoare (simbol al focului sexual);

D) Piatra Adevărului (simbol al Pietrei filosofale, sexuale)

Dacă Moise, marele conducător ebraic, ar fi ignorat înalta semnificație a acestor Patru Simboluri Magice, nu s-ar fi putut converti niciodată în Jina pe Muntele Nebo...

Aceasta am înțeles-o cînd m-am prosternat în fața Logos-ului Sistemului Solar, cerînd cu umilință, intrarea în cea de-a Doua Inițiere a focului.

Imposibil de uitat acele clipe în care Bendito-ul și-a început o anumită specializare, sacra misiune de a conduce conștient prin coloana mea vertebrală al Doilea Grad de Putere al Focului...

Eu doream să cunosc în profunzime misterele celei de-a Patra Coordonate și să pătrund victorios pe Pământul Promis.

Era necesar, cu o maximă urgență, restaurarea Puterilor Ignice ale Fondului meu Vital Eteric...

Cînd al Doilea Șarpe și-a început ascensiunea în sus, de-a lungul Măduvei Spinării Eterice, am fost sărbătorit în Templu cu o mare sărbătoare cosmică.

O stare de Jina Specială m-a asistat în timpul Copulației Metafizice. Litelantes și eu îl percepeam cu al Șaselea Simț. Era clar că n-am fost abandonat. Jina m-a ajutat cu puternice pase magnetice care au trecut peste coccis pînă la glanda pineală... Pe umerii aceluia Maestru apasă o mare responsabilitate morală. Trebuia să mă conducă inteligent în Focul Viu și Filozofal de-a lungul Canalului Medular spinal al faimosului Lingam Sarira Teosofia (Fondul vital al organismului uman).

Evident, asemenea vehicul e însăși secțiunea superioară a Corpului Fizic, aspectul tetradimensional al Corpului nostru Fizic.

Această Inițiere e mult mai greu de indeplinit, astfel mi-a spus Logosul Sistemului nostru Solar; atunci am aspirat cu o sete infinită să cunosc misterele Lumii Eterice, să intru în Pământul Promis.

Strălucitoarea ascensiune a celui de-al Doilea Șarpe Ignic de-a lungul canalului medular, din vertebră în vertebră și din chakra în chakra s-a făcut foarte lent,

în acord cu Meritele Inimii.

Fiecare vertebră spinală de tip ezoteric implică anumite virtuți; e clar că sîntem testați înainte de a trece de la o vertebră la alta. Ne amintim că “aurul se testează cu focul și virtutea cu tentația”.

Picioarele tronurilor zeilor au forme de animale. Tenebroșii atacă fără încetare pe cel care intenționează să obțină un anumit grad al Masoneriei Oculte în coloana vertebrală. “Cerul se ia cu asalt și vitejii îl cuprind”.

În țara celor 1001 de nopți, de asemenea, există agape mistice, mă aflăm în una din aceste cine. Noi Invitații am fost așteptați regește de lebede de un alb imaculat pe malurile unui lac cristalin...

Cu o altă ocazie am fost învățat următoarea Lege Cosmică : “Niciodată să nu amesteci în aceeași casă forțe contrarii, pentru că din amestecul a două curente opuse, rezultă o a treia forță, care este distructivă pentru toți”.

Corpul Vital e constituit din “4 Eteruri” :

	ETERUL	Caracteristică			
1	REFLECTOR	în relație intimă cu diversele funcționalisme ale voinței și imaginației.			
2	LUMINOS	e asociat în secret cu toate percepțiile senzoriale și extra-senzoriale.			
3	COSMIC	fundamentul tuturor proceselor biochimice organice.			
4	VIEȚII	servește drept mediu Forței care lucrează cu procesele reproducerii rasei.			

În timpul celei de-a Doua Inițieri a Focului învățai, să eliberez cele două eteruri superioare pentru a călători cu ele, departe de corpul fizic.

Indiscutabil, percepțiile clarvăzătoare și de auz ocult se intensifică extraordinar cînd absorbi în corpul tău astral cele două eteruri superioare.

Aceste eteruri ne permit să ne aducem în creierul fizic totalitatea amintirilor suprasensibile.

Explicația ezoterică trăită - care mi se dădu într-o formă scenică - a decapitării mistice fu, desigur, extraordinară.

Am fost invitat la un ospăț macabru și ceea ce am văzut pe masa tragică a fost într-adevăr îngrozitor.

Un cap profan, însîngerat, pe o tavă de argint, totul fiind decorat cu ceva de care mai bine să nu vorbim ...

Semnificația sa profundă era clară: Ego-ul animal, Sinele, Eul, trebuie decapitat.

Putem deduce de aici acest fapt frapant și definitiv: capul lui Ioan Botezătorul pe tava de argint posedă o semnificație identică.

Indiscutabil, Ioan, Precursorul, a învățat acest adevăr teribil, urcînd pe altarul supremului sacrificiu.

Răscolind vechile cronici, cu aerul unui cleric în chilia sa, am descoperit acestea:

“Nazarinenii erau cunoscuți ca Bapțiști Sabeeni și Creștini ai Sfîntului-Ioan. Credința lor era că Messia nu era fiul lui Dumnezeu, ci pur și simplu un profet care a vrut să-l urmeze pe Ioan.”

Origene (vol. II pag. 150) observă că “există cîțiva care spun de Ioan că el era unsul (Cristos).”

Cînd concepțiile metafizice ale Gnosticilor - care vedeau în Iisus LOGOS-ul și

unsul - începură să cîştige teren, creștinii primitivi se despărțiră de Nazaritenii care-l acuzau pe Iisus de a perverti Doctrinile lui Ioan și de a schimba, pentru o altă doctrină, botezul în Iordan. (Codex Nazareus, II, pag. 109).

Nu e de prisos să afirmăm insistent acest fapt transcendental că și Ioan-Botezătorul era un Cristos.

Pe de altă parte, considerat din punctul de vedere al LOGOS-ului (UNITATE MULTIPLĂ PERFECTĂ), se poate spune că el i-a salvat pe cei care au murit în sine-însuși, pe cei care au decapitat Ego-ul animal și care au învins împărățiile întunericului sau infernului.

În consecință, toate acestea - eu le înțelegeam în mod integral, unitotal, văzînd masa macabră, în sala ospățului.

Cînd au părăsit acea grotă insolită și abisală, adepții Frăției Oculte, îmi făcură un cadou foarte frumos.

Era vorba de un minuscul instrument de magie, cu ajutorul căruia se poate opera ca teurg (Mag care practică teurgia), și se poate modifica înfățișarea.

Cei care mi-au văzut fotografiile, vor putea constata singuri și faptul concret că eu îmi modelez înfățișarea în mod voluntar.

Mai multe trasaturi ale chipului meu îi dezarmează pe cei mai mulți fotografi; mărturisesc totuși sincer și fără ocolișuri că nu eu sînt cel care posedă această putere, ci Intimul, Ființa mea Reală Interioară, Atman Inefabilul. El operează asupra înfățișării cînd aceasta este indispensabil.

Neînsemnata mea persoană nu înseamnă nimic; Opera este totul. Nu sînt, desigur, nimic mai mult decît o simplă rîmă a pămîntului.

Dacă s-ar scrie minuțios tot ceea ce noi, misticii, am experimentat în cele 33 de Incăperi Sfinte ale lumii eterice, am umple un mare număr de volume... Iată de ce prefer să vorbesc în sinteză.

Cînd cea de-a doua putere a focului ajunse la înălțimea laringelui meu, am fost aruncat în închisoare.

Actul acuzator spunea textual aceasta: "Acest domn, în afara faptului de a comite delictul de a-i vindeca pe bolnavi, este autorul unei cărți intitulată *Căsătoria Perfectă* care este un atentat la morala publică și la bunele obiceiuri ale cetățenilor."

Deci, într-o oribilă celulă a unei vechi închisori sud-americane, a trebuit să trec prin ceremonia clasică a decapitării.

O văzui atunci, la picioarele unui vechi turn, pe Divina mea Mamă KUNDALINI, cu spada strălucitoare în mîna sa dreaptă, decapitînd o creatură.

"Ah, înțeleg!" exclamai eu din înspăimîntătorul întuneric al acelei oribile celule. Intrai după aceea în starea aceea plăcută cunoscută în Yoga-Superioară ca NIRVIKALPA-SAMADHI.

În afara celeilalte închisori care se numește corp fizic, extaziat, experimentam în mine-însumi marea realitate interioară profundă.

Ea - Monada mea - intră în mine, în Sufletul meu și atunci mă transfigurei total. Mă văzui în întregime pe mine-însumi, cu o lucidă plenitudine.

Ea este cel de-al Cincilea dintre cele 7 Spirite din fața tronului mielului și eu sînt BODDHISATWA sa. Aceasta ne amintește de următoarea frază: "Allah este Allah și Mahomed este Profetul său."

Ieșind din închisoare, mă îndreptai spre casă; cei mai buni prieteni mă așteptau acolo.

Cîteva zile mai tîrziu, cea de-a Doua Treaptă a Puterii Focului făcea contact direct cu Atomul Tatălui, situat în cîmpul magnetic de la rădăcina nasului; văzui atunci, într-o viziune nocturnă, steaua strălucitoare și Ochiul lui Dumnezeu, în centrul său.

Pentalfa strălucitoare se desprinsese de Cristosul - Soare pentru a străluci pe

capul meu.

Festivalul cosmic al nopții Inițierii a fost extraordinar. Imi văzui, de pe pragul Templului, Ființa Reală, Intimul crucificat pe crucea sa în străfundul preasfânt al Sanctuarului și în față, Frații din Frăția Ocultă.

În timp ce El primea Inițierea, eu, în holul Templului îmi încheiam socotelile cu Stăpînii Karmei.

CAPITOLUL XV CEA DE-A TREIA INIȚIERE A FOCULUI

Moartea este indiscutabil ceva profund semnificativ. A adînci aceasta temă, a o aprofunda integral, sincer, cu o nesfîrșită răbdare, la toate nivelele mentalului, este desigur ceva foarte grabnic.

În consecință și ca un luminos corolar, putem și chiar trebuie să afirmăm următorul postulat: noi nu vom putea descoperi originea vieții decît descoperind în întregime Misterele Morții.

Dacă grăuntele nu moare, planta nu se naște. Moarte și concepție se găsesc intim asociate.

Cînd ne dăm ultima suflare din existența noastră, proiectăm inevitabil - prin timp și spațiu - desenul electric al propriei noastre existențe.

Desenul electro-psihic vine, evident, să impregneze mai tîrziu oul fecundat; astfel ne reîntorcem.

Cărarea vieții este formată din urmele copitelor calului morții.

Ultimele clipe ale celui care agonizează se află în mod secret legate de bucuriile dragostei viitorilor noștri părinți pămînteni.

Destinul care ne așteaptă, dincolo de moarte, va fi repetarea vieții noastre actuale, plus consecințele ei.

Ceea ce stăruie dincolo de groapa mormîntului sînt sentimentele mele, înduioșările mele, urile mele. Eu vreau, eu nu vreau; invidiez; doresc; mă răzbun; omor; fur; sînt desfrînat; sînt furios; rîvnesc, etc...

Toată această legiune de Euri - veritabilă legiune de DEMONI - care personifică defecte psihologice, revine, se întoarce, se reîncorporează.

Ar fi absurd de a vorbi de un Eu individual; mai bine să vorbim cu întreaga limpezime de EUL PLURALIZAT.

BUDDHISMUL ezoteric ortodox învață că Ego-ul este o sumă de agregate psihice.

Cartea egipteană "Locuința Ocultă" îi menționează insistent pe DEMONII ROȘII ai lui SETH (Eurile Diavoli care constituie Ego-ul).

Aceste EURI certărețe și zgomotoase constituie legiunile întunecate contra cărora trebuia să lupte Arjuna, din ordinele emanate direct de la Binecuvîntatul Domn KRISHNA (vedeți "Bhagavad-Ghîta").

Personalitatea nu se întoarce; ea este fiica timpului; ea are un început și un sfîrșit. Singurul lucru care continuă este, desigur, o grămadă de DIAVOLI.

Putem ajunge la nemurire în lumea Astrală, dar numai fabricînd EIDOLON-ul (CORPUL ASTRAL).

Diversi autori de tip Pseudo-Ezoterist și Pseudo-Ocultist cad în greșeala de a confunda Ego-ul cu Corpul Astral.

Literatura metafizică modernă vorbește mult de proiectările Corpului Astral; trebuie totuși să avem curajul de a recunoaște că amatorii de ocultism pot să se dedubleze în Ego pentru a călători în regiunile sublunare ale Naturii, prin timp și spațiu.

Corpul Astral nu este un complement indispensabil pentru existență; nu e de prisos să amintim că trupul fizic are, din fericire, un fond vital, LINGAM-ul SARIRA,

care îi garantează integral existența.

Corpul Astral este indiscutabil un lux pe care puțini oameni și-l pot permite; puțini sînt acei subiecți care se nasc cu acest splendid vehicul.

“Materia Primă a Marii Opere”, ELEMENTUL ALCHIMIC grație căruia putem fabrica Trupul Astral este Hidrogenul Sexual SI-12. Hidrogenul în chestiune reprezintă evident produsul final al transformării alimentelor în minunatul laborator al organismului.

Este evident că aici este cea mai importantă dintre materiile cu care lucrează sexul; elaborarea acestei substanțe se desfășoară în consonanță ritmică cu cele șapte note ale scării muzicale.

Nu e de prisos să înțelegem că “ENS SEMINIS” și Hidrogenul sau SI-12 personal este, în același timp, sămînță și fruct.

A transmuta acest miraculos Hidrogen pentru a-i da o inteligentă cristalizare într-o Octavă Superioară înseamnă, de fapt, a crea o nouă viață în organismul existent, a da “Corpului Astral” sau “Sideral” o formă evidentă de ALCHIMIST sau CABALIST.

“Trebuie să înțelegeți că Trupul Astral se naște din același material, din aceeași substanță, din aceeași materie din care se naște corpul fizic; singurul lucru care diferă este procedeul.”

“Întregul corp fizic, toate celulele rămîn, ca să zicem așa, impregnate de emanațiile materiei care este SI-12. Și cînd ele sînt saturate, materia SI-12 începe să se cristalizeze.” Cristalizarea acestei materii constituie formarea Corpului Astral.

“Tranziția Materiei SI-12 în emanații și saturarea gradată a întregului organism cu aceste emanații este ceea ce se numește în alchimie TRANSMUTARE sau TRANSFORMARE.”

“Această transformare a corpului fizic în Astral este exact ce Alchimia denumesc: transformare a metalelor grosolane în metale prețioase adică, obținerea aurului din metale obișnuite.”

Putem descoperi procedeul ezoteric în YOGA SEXULUI, în MAITHUNA, în MAGIA SEXUALĂ: conectare a LINGAM-YONI, PHALO-UTERO fără ejaculare de ENS-SEMINIS.

Dorința înfrînată sta la baza minunatelor procese de cristalizare a Hidrogenului SI-12 într-o octavă superioară.

Alimentația este un alt lucru. Corpul Astral are, de asemenea, nevoie de alimentul său, de hrana sa, este evident.

Cum corpul fizic este, cu înțelepciune condus de 48 de Legi - fapt dovedit științific, cu cei 48 de cromozoni ai celulei germinale - este clar și evident că Hidrogenul Capital al corpului celular este Hidrogenul 48. A economisi acest tip specific de Hidrogen devine, într-adevăr, relativ ușor cînd mergem pe cărarea în linie dreaptă.

Excedentul de Hidrogen 48, care nu este cheltuit în activitățile fizice ale lumii tridimensionale a lui Euclid, se convertește miraculos în Hidrogen 24.

Evident, Hidrogenul 24 este în sfîrșit alimentul extraordinar al Corpului Astral.

Este grabnic să afirmăm insistent că Trupul Sideral sau Astral al ALCHIMISTILOR sau CABALISTILOR se desfășoară și se dezvoltă splendid sub controlul absolut a 24 de Legi.

Orice organ este clar cunoscut prin funcțiile sale și se știe că ai un corp astral cînd poți călători cu el (vezi capitolul 6 al acestui tratat). Cazul meu particular este, desigur, extraordinar. Trebuie să afirm că mă născui cu un Corp Astral.

Il fabricasem în mod magnific înainte de a mă naște, în vremile străvechi ale unei MAHAMVANTARA trecute, înainte ca răsăritul Lanțului Lunar să strălucească.

Cel mai important pentru mine era, desigur, să restaurez puterile ignice ale Corpului Sideral în chestiune; o înțelesei în acest fel, înainte de a solicita de la Logosul Sistemului solar intrarea în cea de-a Treia Inițiere a Focului.

Trebuie să spun cititorilor mei prea iubiți că MAREA FIIN[Ă, după ce mi-a dat această permisiune, îmi dictă o sentință specială pentru a mă ajuta.

Veți putea deduce de aici că mi se dădu un anumit specialist în a treia treaptă a Puterii Focului.

Guru-Deva își îndeplini misiunea, îndreptându-l pe cel de-al 3-lea Șarpe Ignic prin canalul medular în Corpul Astral.

LITELANTES și neînsemnata-mi persoană ce nu valorează nimic îl percepeam, cu al șaselea simț, pe specialistul astral care ne ajuta în decursul împreunării metafizice.

Trezirea focului în Corpul Astral este întotdeauna anunțată printr-un fulger teribil în noapte.

La origini, Cel de-al Treilea Grad de Putere a Focului, în acest vehicol atât de prețios, posedă o culoare, albul imaculat, extrem de frumos; mai târziu, el devine strălucitor, în aura Universului, de o culoare de aur magnifică.

Mărturisesc sincer și fără ocolișuri că, în timpul muncii ezoterice cu cea de-a Treia Treaptă a Puterii Focului, trebuia să trăiesc, în mod simbolic, întreaga Dramă Cosmică.

Cum nu ești nimic mai mult decât un urît vierme ce se târăște în noroiul pământului, te simți într-adevăr emoționat când, deodată - și fără să o meriți - te vezi convertit în personajul central al acestei Drame - chiar dacă la modul pur simbolic.

Spre deosebire de cei doi șerpi anteriori, cea de-a Treia Treaptă a Puterii Focului, după ce a atins Atomul Tatălui, în câmpul magnetic de la rădăcina nasului, își continuă drumul pînă la inimă.

Există, între "Câmpul Magnetic" de la rădăcina nasului și inimă, căi secrete, "Nadis-uri" sau Canale minunate.

Un anumit Drum Secret conectează rădăcina nasului cu Chakra Capitală care, din centrul creierului, controlează Cardias-ul. Pe această cale circulă Focul; mai târziu, el își continuă mersul spre inimă, circulînd misterios prin ANAHATA NADI.

A trăi Drama lui Cristos în Lumea Astrală... Iată, fără nici o îndoială, ceva care nu ar putea fi uitat niciodată.

Pe măsură ce a Treia Treaptă a Puterii Focului se dezvoltă și se desfășoară armonios în Corpul Astral, diferite evenimente ale Dramei Cristice sînt deschise.

Cînd Focul Sacru ajunge la portul miraculos al inimii liniștite, trăim atunci acel simbolism în legătură intimă cu moartea și resurecția lui Cristos.

Teribilă clipă aceea în care "Longinus"-ul simbolic țintuiește Lancea Sacră - extraordinară emblemă a forței falice - în coastele Inițiatului.

Cu această Lance, Parsifal vindecă rana arzătoare și dureroasă din coastele Regelui Amphortes.

Intunecații Adepți ai mâini stîngi, cînd am fost aprobat în secret de anumite puteri siderale, mă atacă, plini de mare ură.

Mormîntul-Sfînt nu lipsește niciodată din Misterele Marilor Catedrale; și este evident că al meu nu putea să lipsească din Inițiere.

În momentul cînd scriu aceste rînduri, îmi vine în memorie momentul inițiativ al lui Gines de Lara.

Nu exista efectiv, în acea clipă ezoterică a Inițierii, nici o tînără de Înaltă - Ascendență, fiică a fondatorului Mănăstirii care să-l însoțească, nici vreun "Ome Bueno", numai Maestrul Ghid care îl conduse pînă la Sancta-Sanctorum sau Adyita acestui templu unde neofitul găsi, în centrul unui lăcaș de marmură extrem de prețioasă, un mormînt somptuos, ermetic închis și al cărui capac greu Gines îl ridică ușor cu propriile sale mâine - ascultîndu-l pe Maestru - și el văzu, chiar acolo, spre marea sa surpriză, propriul său corp fizic.

Imi văzui în mormînt, spre deosebire de ceea ce văzuse Gines de Lara, propriul Corp Astral; înțelesei atunci că trebuia să trec prin resurecția ezoterică.

Indiscutabil, Marele Maestru Mason, HIRAM ABIF, trebuie să renască în noi. “Regele a murit, trăiască Regele”.

O resurecție realistă, crudă, legitimă, autentică nu e posibilă decât în cel de-al Doilea Munte. Ne vom referi acum insistent, în aceste paragrafe, la Resurecția Simbolică Inițiatică.

Trebuie să rămîn în mod astral timp de 3 zile în Mormîntul-Sfînt înaintea Resurecției Simbolice respective.

Coborîrea în întunecata Locuință a lui Pluton, a fost indispensabilă după orice proces simbolic resurectiv.

Trebuie să inițiez treceri în revistă întunecate în măruntaiele cele mai adînci ale Pămîntului, acolo unde Dante Florentinul găsi Cetatea Dite.

Ascensiunea mea progresivă se realizează lent, prin diferite straturi ale Regatului Mineral Scufundat.

O trecere în revistă scenică, trăită, progresivă, ascendentă a fost indispensabilă, pentru deplina cunoaștere de Sinelui, a Eului.

Cînd este vorba de a dizolva EGO-ul poate fi foarte utilă recapitularea greșelilor abisale.

A ne cunoaște propriile greșeli psihologice este, desigur, lucru grabnic, foarte grabnic.

“Eu sînt un Sfînt!” exclamai eu în fața unui grup de doamne elegante care, întunecate, luau loc într-un salon abisal somptuos.

Acele femei rîseră de mine, bătîndu-și joc din tot sufletul, în timp ce repetau ironic, cu o expresie provocatoare: “Sfînt! Sfînt! Sfînt!”

Acele nefericite creaturi aveau dreptate.

Nu dizolvasem încă EGO-ul, în acea vreme; eram un BODDHISATWA căzut.

Este scris cu cărbuni aprinși, în Cartea Tuturor Splendorilor, că “Adevărul se deghizează în întuneric în Lăcașul lui Pluton”; “Demonius est Deus inversus” (Demonul este opusul lui Dumnezeu), scria Helena Petrovna Blavatsky.

Ascensiunea simbolică, inițiatică, instructivă, dar diferită de Ascensiunea Logică a celui de-al Treilea Munte...

Adeptii Frăției Oculte, la 19 zile după ce a fost inițiat mersul ascendent abisal, elimină din pîntecele meu un anumit strat sau substanță atomică de dedesubtul pielii asemănătoare organismului uman.

Acest strat atomic, în Micro-Cosmosul om, este ca o ușă mare care are acces în adîncurile abisale.

Atîta timp cît aceste elemente există în indivizi, Esența va rămîne totdeauna închisă în EGO.

Cînd această ușă atomică a fost scoasă din partea astrală opusă pîntecelui, adeptii trebuie să vindece zona respectivă a pîntecelui.

Cînd cea de-a Treia Treaptă a Puterii Focului reușește să iasă prin partea superioară a craniului, ea ia forma mistică a Spiritului Sfînt, albă porumbiță, cu capul unui bătrîn venerabil.

Imaculată creatură Divină așezată pe Turnul Templului, în pîndă mistică, ea așteaptă, fericită, clipa supremă a Inițierii...

Trebuie să trec - amintindu-mi vechi greșeli din reîncarnări anterioare - printr-un eveniment neobișnuit, timp de 33 de zile...

Trei dintre cele patru stări fundamentale de conștiință trebuie să fie supuse încercării focului. Este urgent, pentru binele cititorilor iubiți, să definim aceste patru stări de conștiință.

Numele stării

Starea de conștiință

1 EIKASIA	inconștiință profundă, barbarie în desfășurare, somn infrauman, cruzime, etc
2 PISTIS	corespunde exact tuturor proceselor raționale,

- opinii, sectarisme, fanatisme etc...
- 3 DIANOIA** se manifestă ca sintetism conceptual, scientifism, sinteză intelectuală a credințelor - inducții, deducții de tip reflexiv, studii foarte serioase asupra fenomenelor și legilor etc
- 4 NOUS** stare a Turiyei, clarviziune cu adevărat obiectivă, iluminată, perfectă; vedere multiplă etc

Simbolismul Ermetic al încercării ezoterice respective a fost foarte interesant. "Trei Tinere" foarte senine, în foc. Victorie fu rezultatul.

Mă găsesc azi ferm stabilit în stările DIANOIA-că și NOUS-iacă. Nu e de prisos să afirm că EIKASIA și PISTIS au fost eliminate din natura mea, prin teribilele încercări ale Inițierii.

37 de zile după ce au fost inițiate recapitulările abisale, trebui să studiez în mod direct cele 12 constelații zodiacale sub regența cărora evoluăm sau involuăm constant.

Fiecare dintre cele 12 constelații zodiacale strălucește în tonul său particular. Lumina Astrală a Constelației Leului este de culoarea aurului, extrem de frumoasă și te simți inspirat când o contempli.

Sfârșitul tuturor acestor procese în legătură cu Ascensiunea este întotdeauna anunțat de 4 îngeri care, întorși spre cele patru puncte cardinale ale Planetei Pământ, își sună fiecare trâmbița.

Mi s-a dat în Templu porumbița alba a Spiritului Sfânt ca pentru a mi se zice: "Muncește intens în a Noua Sferă dacă vrei să-l încarnezi în tine pe cel de-a Treilea LOGOS". Toate aceste procese simbolice ale ascensiunii se încheie în 40 de zile. Ceremonia finală se realizează în Lumea Cauzală; ceea ce simții, ceea ce văzui atunci fu, desigur, extraordinar.

Marele Inițiator a fost SANAT KUMARA, fondatorul Marelui Colegiu de Inițiați ai Marii Loje Albe.

Această Mare Ființă, la Altar, cu Bastonul cu Șapte Noduri în mîna sa dreaptă, impozantă strălucea, extrem de divin.

CAPITOLUL XVI CEA DE-A PATRA INIȚIERE A FOCULUI

Acest trist homuncul rațional, pe nedrept numit om, este foarte asemănător unui vapor condus fatal de multi trecători stîngaci și întunecați (vreau să mă refer la EURI).

Indiscutabil, fiecare dintre ele, în special, își are mentalul său, ideile sale proprii, conceptele, opiniile, emoțiile, etc. Fără îndoială sîntem plini de infinite contradicții psihologice.

Dacă am putea să ne vedem în picioare într-o oglindă așa cum sîntem în interior, am rămîne îngroziți de noi înșine.

Tipul de mental care, la un moment dat, se exprimă în noi prin diferite moduri de funcționare cerebrale depinde exclusiv de calitatea EU-rilor în acțiune (vedeți capitolul 3, intitulat "EGO-UL").

Existența interioară a numeroase mentaluri în fiecare dintre noi este evidentă, clară și manifestă. Nu sîntem, desigur, posesorii unui mental individual, personal; avem multe mentaluri.

Avem o nevoie imperioasă de a crea urgent Corpul Mental; aceasta nu este posibil, totuși, decît transmutînd Hidrogenul Sexual SI-12.

Putem și chiar trebuie, prin SAHAJA MAITHUNA (Magie Sexuală) să facem să treacă excedentul de Hidrogen SI-12 neutilizat în fabricarea Corpului Astral, într-o a doua Octavă Superioară.

Cristalizarea acestui Hidrogen în forma splendidă și minunată a Corpului Mental este o axiomă a înțelepciunii Ermetice.

Evident această cristalizare a Hidrogenului Sexual respectiv se desfășoară solemn în acord cu notele: DO-RE-MI-FA-SOL-LA-SI, într-o a doua Octavă Transcendentă.

Alimentația este lucru diferit; este evident că un oarecare organism, venind pe lume, are nevoie de un aliment și de o hrană specifice; Corpul Mental nu este o excepție de la regula generală.

Excedentul de Hidrogen 24 care nu a fost folosit la fabricarea Corpului Astral se convertește în Hidrogen 12 (nu se va confunda acesta din urmă cu Hidrogenul Sexual SI-12).

În consecință, ca un corolar evident, este permis să afirmăm clar că Hidrogenul 12 este alimentul Capital și definitiv al Corpului Mental.

Nu este posibil să obții individualizarea înțelegerii fără crearea Corpului Mental.

Noi nu posedăm un "MANAS INFERIOR ORGANIZAT", un Mental Concret personal, individual, decât creînd acest vehicul.

Fundamentul acestei creații se găsește în a Noua Sferă (Sexul). Este indispensabil a lucra în "Forja Incandescentă a lui Vulcan".

Se știe că posezi un corp mental când poți călători cu el, în mod conștient și pozitiv prin lumile supra-sensibile, aceasta este evident.

Cazul meu particular a fost desigur, foarte special: m-am născut cu Corpul Mental; îl creasem deja într-un trecut extrem de îndepărtat, cu mult înainte ca aurora MAHAMVANTARA ei de PADMA sau LOTUS-ul de AUR să strălucească.

Intr-adevăr, trebuie acum să recapitulez, cu o extremă grabă, cea de-a Patra Inițiere a Focului și să reîntronez puterile strălucitoare în așa numitul vehicul.

Strălucitorul Dragon al Înțelepciunii, vreau să mă refer la Logosul sistemului Solar Ors, îi încredințează unui specialist nobila misiune de a mă asista și de a mă ajuta.

A ridica cel de-al Patrulea Șarpe de-a lungul canalului medular al Corpului Mental, din vertebră în vertebră, din chakră în chakră, este desigur o afacere foarte lentă și îngrozitor de dificilă.

"Înainte ca Flacăra de Aur să poată arde cu o lumină senină, opaițul trebuie bine păzit și ținut într-un loc fără nici un fel de vînt.

"Gîndurile pămîntești trebuie să cadă moarte înaintea ușilor templului.

"Mentalul care este sclavul simțurilor schilodește sufletul ca vaporul pe care vîntul îl rătăcește pe ape."

Percepui, mirat, multiplele splendori ale Pentalfei miraculoase pe candelabrele preasfințite ale templului.

Fericit, trecui pragul Sanctuarului; gîndurile mele ardeau aprins. Înțelesei clar că, în timpul lucrului în cea de-a Noua Sferă, trebuia să fie separat cu grijă fumul de flăcări.

Fumul este groază, întuneric, bestialitate; flacăra este lumină, dragoste, castitate transcendentă.

Orice impact exterior produce reacții ondulatorii în planul mental; acestea din urmă, în sine își au nucleul fundamental în EGO, Eu, Eu-însuși.

Este desigur indispensabil de a exersa un control absolut asupra acestor reacții mentale. Trebuie să devenim indiferenți la laudă ca și la defăimare, la triumf ca și la înfrîngere.

Este indispensabil să zîmbim celor care ne insultă, să sărutăm biciul călăului. Amintiți-vă că vorbele jignitoare nu au altă valoare decît aceea pe care cel ofensat le-o dă.

Cînd nu dăm nici o valoare vorbelor celor care ne insultă, acestea rămîn ca un

cec fără acoperire.

În Lumea Mentalului, Paznicul Pragului personifică EGO-ul, Eul.

În cea de-a Patra Inițiere a Focului este indispensabil să susținem în mod eroic teribila încercare să-l învingem în mod real pe fratele teribil - cum este numit în Masoneria Ocultă.

Disprețului repede, fără nici o groază, spada strălucitoare, ceea ce se întâmplă apoi fu extraordinar: larva de pe prag fugi, înspăimântată. Este evident că această încercare survine întotdeauna după ce "Aripile Ignice" au fost deschise.

Acesta este un adevăr teribil: când Focul Sacru ascendent ajunge la înălțimea inimii, aripile angelice iradiante se deschid totdeauna.

Aripile arzătoare ne permit indiscutabil să intrăm instantaneu în orice departament al Regatului:

Un alt eveniment cosmic pe care trebuie să-l trăiesc în mine însumi, în timpul multiplelor procese ale celei de-a Patra Inițieri a Focului, a fost, desigur, cel al intrării victorioase a lui Ilisus în cetatea dragă a Profeților.

Cel ce vrea într-adevăr să intre în Ierusalimul de sus (Lumile Superioare) trebuie să se elibereze de corp, de sentimente și de planul mental.

Este grabnic, foarte grabnic, indispensabil, să urcăm pe măgarul simbolic (mentalul), să-l îmblînzim, să-l dominăm; este singurul mod pentru noi de a ne elibera de el, pentru a intra în Lumile Spiritului (Ierusalimul Ceresc).

Simții că trupul meu fizic, îmbătrânit, se dezintegrează, murea; în acea clipă, Divinul Rabbi din Galileea exclamă cu voce puternică: "Acest corp nu-ți mai folosește la nimic". Fericit evadei din forma de veștmînt distrusă cu "TO SOMA HELIAKON", "CORPUL DE AUR" al Omului Solar.

Cînd Focul Sacru străluci solemn în steaua arzătoare și în Crucea înstelată, Mama mea Divină Kundalini personală, individuală, a fost sărbătorită în Templu.

KUNDALINI înflori pe buzele mele rodnice, sub forma Cuvîntului cînd Focul ajunsese în laringele creator.

Imi mai amintesc încă acea clipă cînd s-a celebrat sărbătoarea. Adepții Frăției Oculte mă recompensară printr-un simbol pe care încă îl păstrez.

Momentul cînd Focul lui KUNDALINI ajunsese la înălțimea cerebelului fu extraordinar; corpul meu mental trecu atunci prin simbolica crucificare a Domnului. Ascensiunea Flăcării Erotice la cea de-a 32-a vertebră a fost notorie; înțelesei, în acele momente de mare solemnitate, Mistererele relative la treapta Leului Legii.

"Cînd o Lege Inferioară este transcendată de o Lege Superioară, Legea Superioară o șterge pe cea Inferioară."

"Te lupți cu Leul Legii, prin balanță."

"Fă fapte bune pentru a-ti plati datoriile."

Cînd Focul Divin deschise Lotusul cu 1 000 de petale (Chakra Sahasrara), un clopoțel metalic făcu să se cutremure solemn toate ascunzișurile Universului. Auzii, în acele clipe de supremă beatitudine, coruri inefabile răsunînd în spațiul sacru.

Mai tîrziu, trebuie să duc cu răbdare flacăra erotică pînă la cîmpul magnetic de la rădăcina nasului.

Profitînd inteligent de un anumit fir nervos secret, urmai, conducînd focul, drumul pînă la regiunea Thalamus-ului, regiune în care este situată chakra capitală ce controlează inima.

În sfîrșit, profitai inteligent de ANAHATA NADI pentru a duce flacăra sexuală pînă la TEMPLUL - INIMĂ.

Ceremonia finală a acestei Inițieri a fost într-adevăr extraordinară sublimă, extraordinar de divină.

Templul, în acea noapte mistică, era acoperit de glorie; este imposibil de descris atîta frumusețe.

SANAT KUMARA, Marele Hierofant mă aștepta, auster, pe tronul său regal;

intrai în lăcașul sacru, plin de o adâncă venerație.

Divina mea Mamă KUNDALINI, în fața acestui Mare Sacrificat - cum îl numește Helena Petrovna Blavatsky - îmi puse pe cap, cu o dragoste nesfârșită vălul galben al BUDDHAS-ilor cât și extraordinara diademă pe care strălucește ochiul lui SHIVA.

“Aceste este Fiul meu Preaiubit!” exclamă Mama mea și adăugă: “El este un BUDDHA.”

BĂTRÎNUL ZILELOR, SANAT KUMARA, ilustrul fondator al Marelui Colegiu al Inițiaților Lojei Albe pe Planeta Pământ, apropiindu-se de mine, îmi puse în mâini simbolul Împăratului (sfera cu o cruce deasupra).

Se auziră în acel moment acorduri îngerești, simfonii magnifice bazate pe ritmurile de MAHAVAN și CHOTAVAN care mențin Universul neclintit în mersul său.

CAPITOLUL XVII A CINCEA ÎNIȚIERE A FOCULUI

Afirmăm cu mare solemnitate și fără multă vorbărie, realismul teribil, palpabil și evident a trei tipuri specifice de acțiune:

- a) acte bazate pe Legea Accidentelor;
- b) acte fundamentate pe Legile Eternelor Reîntoarceri și Recurențe;
- c) acte miraculoase născute din Voința Conștientă.

Baza primului tip de acțiune este, desigur, mecanismul natural al acestui tip de lucruri.

Elementul primordial al celui de-al doilea tip de acțiune este, fără nici o îndoială, neîncetata repetiție a numeroase drame, comedii și tragedii. Acestea trec totdeauna dintr-o viață în alta, prin timp și spațiu, în dureroasa Vale a SAMSAREI.

Drama revine oamenilor care sînt mai mult sau mai puțin buni; comedia aparține clovnilor; tragedia, perversilor.

Totul ajunge să se întîmple cum s-a mai întîmplat, la aceasta adăugîndu-se consecințele pozitive sau negative.

Causa Causorum a celui de-al 3-lea tip de acțiune este, cu siguranță, Corpul Cauzal sau Corpul Voinței Conștiente.

În consecință sau ca un corolar, putem da enunțul următor: “Actele născute din Voința Conștientă nu sînt posibile decît atunci cînd ne-am acordat luxul de a crea, spre folosul nostru personal, un Corp Cauzal.”

Hidrogenul SI-12 - prin Yoga Sexului, cu faimosă SAHAJA-MAITHUNA (Magie Sexuală) - poate și trebuie să treacă într-o a 3-a octavă superioară.

Cristalizarea hidrogenului respectiv, sub forma strălucitoare și minunată a Corpului Cauzal, se desfășoară cu notele DO-RE-MI-FA-SOL-LA-SI în octava respectivă.

Alimentația este un alt lucru. Corpul Cauzal are, de asemenea, nevoie de alimentul său și acesta vine perfect din excedentul de Hidrogen 12 care nu a fost consumat în Corpul Mental. Evident, acest Hidrogen 12 (care nu va fi confundat cu Hidrogenul SI-12) poate și trebuie să se convertească în Hidrogen 6 care este alimentul specific al Corpului Cauzal. Cum sărmanii oameni nu posedă în mod real Corpul Voinței Conștiente, ei sînt totdeauna indiscutabil și fatal victime ale împrejurărilor.

Imperativul categoric, facultatea hotărîtoare, cea care ne permite să producem noi împrejurări, nu este posibil decît în cazul cînd posedăm Corpul Cauzal sau Corpul Voinței Conștiente.

Trebuie să afirmăm cele ce urmează, cu mare sinceritate și teribilul realism Gnostic: animalul intelectual, numit om cu totul greșit, nu are corpurile Astral, Mental și Cauzal. El nu și le-a creat niciodată.

Deplina manifestare a omului - cînd mai sus numitele vehicule suprasensibile

nici măcar nu au fost create - este imposibil de acceptat, de susținut, este un fapt a cărui presupunere nu se poate admite.

Condiția de bază, indiscutabilă, urgentă, când vrem într-adevăr să ne convertim în oameni autentici, este de a crea, în noi-înșine, vehiculele respective.

Este o gravă eroare să credem că bipedele tricefale sau tricentrate vin pe lume prevăzute cu aceste corpuri.

Există, în măduvă și în semen, posibilități infinite care, când sînt dezvoltate, pot să ne transforme în oameni legitimi; totuși, când nu lucrăm cu scara fundamentală a Hidrogenilor, se pot pierde posibilități și este chiar normal ca ele să se piardă.

Humanoidul intelectual nu este om, ci numai se laudă că este; el presupune greșit că este om și încearcă, din pură ignoranță, să uzurpe un post care nu îi corespunde; el se crede Rege al Creației, atunci când nu este nici măcar Regele lui însuși.

Nemurirea este un lucru foarte serios, dar trebuie să ajungem la ea prin SAHAJA MAITHUNA (Magie Sexuală).

Cel ce-și construiește un Corp Astral devine de fapt și de drept nemuritor în Lumea cu 24 de Legi.

Cel care-și permite să-și creeze un Corp Mental atinge în mod evident nemurirea în Lumea cu 12 Legi.

Cel care își făurește Corpul Cauzal ajunge indubitabil la nemurirea dorită în Lumea celor 6 Legi.

Nu putem să încarnăm ceea ce se numește Suflet Uman decît fabricînd vehiculele solare respective; vreau să mă refer la Trinitatea Hindusă "ATMAN - BUDDHI - MANAS".

S-a spus mult acum despre faimosul "TO SOMA HELIAKON", "CORPUL DE AUR" al omului solar.

Este vorba, indiscutabil, de haina de Nuntă a Sufletului, citat de Evanghelia Creștină biblică.

Evident, acest veștmînt este compus din corpurile supra-sensibile din acele extraordinare cristalizări ale Hidrogenului Sexual SI-12.

Fără Haina de Nuntă a Sufletului, este imposibil să pătrundem în *SANCTUM REGNUM, REGNUM DEI, MAGIS REGNUM*.

Transcriem apoi Parabola Sărbătorii de Nuntă în scopul sfînt de a lumina încă și mai bine aceste paragrafe. "Ilisus, răspunzînd, începu să vorbească în parabole; Regatul Cerurilor este asemănător unui rege care a făcut o sărbătoare de nuntă pentru fiul său și care-și trimise sclavii pentru a-i pofti pe cei ce erau invitați la Nuntă, și aceștia n-au vrut să vină. El trimise și pe alți sclavi, spunînd: Ziceți invitaților: Iată: am pregătit cina mea, taurii mei și toate animalele grase au fost ucise și totul este gata: veniți la Nuntă. Dar ei, neținînd seama de acestea, se duseră unul la cîmpul său, altul la comerțul său, și ceilalți punînd mîna pe sclavii lui îi ultragiară și îi omorîră. Și regele (auzind acestea) fu foarte tulburat; și trimițîndu-și trupele, îi făcu să piară pe acei ucigași și le arse orașul. Atunci, el le spuse sclavilor săi: nunta este gata, dar invitații nu au fost demni de ea; mergeți deci la răscrucile drumurilor și atîți oameni cîți veți găsi poftiți-i la nuntă. Și acei sclavi o dată ieșiți (plecară) pe drumuri și îi adunară pe toți cei pe care îi găsiră atît buni, cît și răi; și sala de nuntă a fost umplută de oameni care erau așezați la masă. Și regele intrat fiind pentru a-i vedea pe cei ce erau la masă, zări acolo un bărbat ce nu era îmbrăcat cu haina de nuntă. Și îi zise: Prietene, cum ai intrat aici, fără a avea îmbrăcămintea de nuntă? Și acela rămase tacut. Atunci regele zise servitorilor: Legați-l de mîini și de picioare, duceți-l și aruncați-l în întunericul de afară, acolo nu vor fi decît plînsete și scrîșnete de dinți. Căci mulți sînt chemați și puțini aleși."

Este fapt notoriu că acel oaspete care nu era îmbrăcat cu "Haina de Nuntă a Sufletului" nu putea să primească în mod legitim calificativul de Om și că aceasta nu i se acordă decât prin dragoste și respect față de semeni. Dacă s-ar fi spus că era acolo un animal care nu era îmbrăcat cu o haină de Nuntă, parabola ar fi fost grotescă.

Nici un animal - nici măcar animalul intelectual, nu este niciodată îmbrăcat cu "Haina de Nuntă a Sufletului".

Să revenim totuși la cazul meu personal, pentru a ne apropia puțin de scopul acestui capitol.

Trebuie să spun în numele adevărului și cu întreaga claritate că m-am născut cu cele patru Corpuri: Fizic, Astral, Mental, Cauzal.

Mi-a fost desigur, indispensabil, urgent, foarte urgent de a reîntrona puterea focului în fiecare corp și de a recapitula Inițierile.

După cele 4 Inițieri anterioare, trebuia să trec din nou, cu răbdare, cea de-a 5-a Inițiere a Focului.

Vreau să dau termenului "să trec din nou", în aceste rînduri, o semnificație intrinsecă transcendentă și transcendentală.

Cum, în viețile anterioare, trecusem deja prin inițierile cosmice, trebuia numai să le trec din nou.

Cînd îi cerui Logosului sistemului nostru solar Ors permisiunea de a intra în misterele celei de-a 5-a Inițieri a focului, el îmi răspunse: "Nu mai ai nevoie să ceri permisiunea de a intra în Inițiere: ai pe deplin dreptul de a o face."

Binecuvîntatul îi încredință atunci unui nobil specialist din Lumea Cauzală misiunea de a mă asista și de a mă ajuta.

Specialistul respectiv trebui să conducă foarte inteligent Focul sacru, prin canalul medular spiral al Corpului Cauzal sau Corp al Voinței Conștiente.

Trezirea celui de-al 5-lea șarpe ignic al puterilor noastre magice în Chakra Mulhadara din osul coccigian a fost sărbătorită în Templu, printr-o mare sărbătoare.

Ascensiunea lui KUNDALINI, din vertebră în vertebră și din chakră în chakră de-a lungul șirei spinării a Corpului Cauzal se realizează foarte încet, în acord cu meritele inimii.

Cum m-am născut treaz și mă bucur, desigur, de ceea ce am putea numi "Conștiință obiectivă" și "Cunoaștere obiectivă", mi-a fost foarte ușor să-mi aduc amintirile din lumea cauzală în creierul fizic.

EXPLIC: Psihologia Revoluționară modernă, a Noii Ere a Vărsătorului, folosește termenii "OBIECTIV" și "SUBIECTIV" în felul următor:

a) OBIECTIV: Real, Spiritual, Adevărat, Divin etc., etc.

b) SUBIECTIV: Vag, incoerent, imprecis, iluzoriu, fantastic, absurd.

Am înțeles, în lumea Cauzelor naturale, necesitatea de a învăța să ascuți de Tată, pe Pămînt, ca și în Cer.

Una dintre cele mai mari bucurii ale mele a fost, cu siguranță, de a intra în templul muzicii sferelor, în această regiune cosmică.

Paznicul, pe pragul acestui templu, mă învață unul din salaturile secrete ale Frăției Oculte.

Chipul acelui Paznic se aseamăna cu un fulger, acel om, în timpul vieții sale în lume, se numi: BEETHOVEN.

În Lumea Cauzală întîlnii mulți BODDHISATWAS lucrînd intens pentru omenire.

Acești Oameni Cauzali se comportă minunat de bine, fiecare sub conducerea Zeului său Intern.

Numai Omul Cauzal a ajuns definitiv la nemurire; acest fel de ființă este dincolo de bine și de rău.

A trăi Drama Cristosului Cosmic în acele regiuni, a te converti în personajul central al întregului drum al crucii este, desigur, ceva ce nu ar putea fi vreodată

uitat. Trebuie să ne rafinăm, să alegem în noi esența, să ne purificăm în mod real, dacă este adevărat că aspirăm să trăim cu seriozitate teribilele realități cuprinse în divinul simbolism cristic.

Mărturisesc sincer, fără să-mi reprim în nici un fel aspirațiile intime, că mă văzui în lumea cauzelor naturale, luând pe umeri greutatea propriei mele cruci, înaintea mulțimilor profane care, furioase, aruncau cu pietre în mine. Chipul Adorabilului miraculos imprimat în valul sacru al Veronicăi îmi păru foarte remarcabil.

Nu e de prisos să amintim că arheologii au descoperit numeroase capete de piatră încoronate de spini; ele aparțineau vârstei bronzului.

Aceasta vine să ne amintească, este clar, de Runa Spin de care am vorbit deja pe larg în Tratatul Ezoteric de Magie Runică.

Oricine, versat în Gnosticismul Universal, știe foarte bine ce semnifică această Rună.

Semnificația chipului Divin, a capului încoronat cu spini este: "Voință Cristos". Văzui, extatic, pînza Veronicăi strălucind pe altarul Sfînt în noaptea Inițierii, de o străvezime singulară și o transparență divină.

Evenimentul cosmic final veni inevitabil cînd cel de-al 5-lea Șarpe, după ce a trecut prin Glanda Pineală și cîmpul magnetic de la rădăcina nasului, ajunsese în camera secretă corespunzătoare, în inima liniștită.

Simții atunci, contopit cu Ființa mea Reală Interioară, că mă întorceam la o stare paradisiacă, copilărească.

Ceremonia finală o dată sfîrșită, mă prosternai înaintea Guru-ului meu "Adolfito", exclamînd: "Mulțumesc, Venerabile Maestru, ție îți datorez totul."

MAHATMA binecuvîntatul, ridicîndu-se în picioare, răspunse: "Nu-mi mulțumi! ceea ce trebuie să știi este cum te vei conduce acum în viață." "Faptele vor vorbi pentru mine, Venerabile Maestre, o vei vedea"; au fost vorbele mele în acel moment.

Un Mare Geniu Elemental mă vizită apoi; vreau să mă refer la acel Deiduso pe care îl personifică Sfinxul Deșertului din Egipt.

Acea ființă venea cu picioarele pline de noroi. Am înțeles sensul ezoteric ocult al aceluia lucru.

"Veniți cu picioarele voastre pline de noroi", îi spusei. Misterioasa creatură păstră tăcerea; îmi lipsea ceremonia spălării picioarelor, indiscutabil.

Cînd am vrut să pun pe obrajii săi sărutul păcii, el mă rechemă cu delicatețe la ordine zicînd: "Sărută-mă cu puritate" și eu așa am făcut.

Mai tîrziu, Isis, căreia nici un muritor nu i-a ridicat valul, mă vizită, Divina mea Mamă KUNDALINI. O întrebai imediat de rezultate. "O, Mama mea, oare cei 5 șerpi s-au ridicat atunci?" "Da, Fiul meu". "Vreau acum să mă ajuți să ridic cea de-a 6-a și a 7-a năpîrcă." "Pe acestea le-ai ridicat deja."

În acele momente, tîșni în mine perfecta amintire de mine-însumi. "Ah! Sînt un fost mic Maestru; acum îmi amintesc de asta. "Da, Fiul meu, ești un Maestru."

"DEVI KUNDALINI, Tu ești LAKSMI, soția lui VISHNU."

"Mamă Adorabilă, tu ești Divina promisă de SHIVA. Fecioară Venerabilă! Tu ești diafana SARASVATI, soția lui BRAHMA."

O, dragă cititorule, ascultă-mă. Ea este, desigur, eternul feminin reprezentat de LUNA și de APA: Magna Mater de unde provine M-ul magic și faimoasa hieroglifă a Vărsătorului.

Ea este indiscutabil și Matricea Universală a Marelui Abis, Venus Primitiva, Marea Mamă Fecioară care se ivește dintre valurile mării cu Cupidon - Eros, care este fiul său.

Trebuie să afirmăm cu sinceritate și fără ocolișuri că, fără nici o îndoială, ea este PRAKRITI hindusă și metafizic Aditi și chiar MULAPRAKRITI.

Nu am putea niciodată, fără ajutorul Mamei Divine KUNDALINI să urmăresc cărarea pietroasă ce conduce la eliberarea finală.

CAPITOLUL XVIII **O AVENTURĂ SUPRA-SENSIBILĂ**

În pădurea misterelor, vorbind cu 2 prieteni, am ajuns încet-încet, foarte încet-încet, la colina sacră.

Furam atunci martorii - fără cea mai mică teamă - a ceva insolit, neobișnuit; este grabnic să o povestim, spre binele cititorilor noștri prea-iubiți.

Roca milenară și curată se sparse deodată în stîncă, ca și cum s-ar fi rupt în două bucăți perfect egale, lăsîndu-ne mirați și perplecși.

Fără a fi avut timpul de a aprecia acest lucru la justa sa valoare, fără nici o reflecție și ca atras de o forță ciudată, mă apropiam de misterioasa ușă de granit.

Și fără nici o piedică exterioară, trecui curajos pragul templului, între timp, prietenii mei se așezară senini, în fața giganticei mese care se închidea în fața lor.

Dacă am încerca să descriem în detalii amănunțite toate minunile aceluia Sanctuar subpămîntean chiar și un glosar extraordinar s-ar revela sincer insuficient.

Prefer deci să vorbesc de toate acestea, grosso modo, fără nici un fel de mondenitate, dar limitîndu-mă, sincer, la a expune ceea ce s-a întîmplat.

Înaintai, bine dispus, însuflețit de flacăra vie a spiritului, printr-un culoar strîmt, pînă cînd am ajuns într-un salonaș.

Acel lăcaș exotic se asemăna mai mult cu un birou, cu un birou de avocat. Găsiți, așezat la biroul său, pe un Arhonte al Destinului, personaj indescifrabil, ermetic Judecător al Karmei, profet mistic, îmbrăcat ca un om modern, elegant.

Cît de savant era acel Avocat; ghicitor sublim, infailibil ... și extrem de divin ...

Mă apropiam de biroul său, plin de profundă venerație; Focul Sacru strălucea pe chipul lui.

Simții imediat, în mod direct, profunda semnificație a acestui lucru. Mulțumesc! Venerabile Maestru, exclamai cu o nesfîrșită umilință.

Austerul Hierofant, pe un ton sibilin și într-un mod parabolic, zise: "Acela - referindu-se în mod evident la unul dintre cei 2 prieteni care mă așteptau afară, aparține tipului zdrențaros: el va trăi totdeauna în mizerie. Celălalt - se referea la celălalt prieten - aparține tipului SAMURO." "Cum? SAMURO?" "Repet: SAMURO."

Prieten care luptă, spiritual, ca Samuraii Buddhiști ai Imperiului Soarelui Răsare.

În sfîrșit, adresîndu-se neînsemnatei mele persoane ce nu valorează nimic, el spuse: "Tu aparții tipului militar, pentru că va trebui să atragi mulțimile: să formezi Armata Salvării Mondiale, să inițiezi Noua Eră a Varsatorului". El urmă: "Misiunea ta specifică este de a crea oameni, de a-i învăța pe oameni să-și fabriceze Corpurile lor Astral, Mental, Cauzal pentru ca ei să-și poată încarna Sufletul Uman."

Se ridică apoi de la biroul său, în scopul clar de a cauta în biblioteca sa, una din operele mele și, cum o avea în mîini, el exclamă, îmbătat de extaz: "Cartea pe care ai trimis-o din fericire prin poșta lui X... i-a plăcut foarte mult."

Ceea ce se întîmplă apoi este ușor de dedus; cu o nesfîrșită venerație și cu mare umilință, fără nici o vorbă zadarnică și departe de orice infatuare, mă despărții de Venerabil și ieșii din Templu.

Este acum grabnic, indispensabil de a dezvălui, de a reflecta, de a medita serios asupra problemei esențiale a istorisirii.

Excluzînd din lexicul nostru orice săgeată de prost gust, vom insista asupra postulatului următor: "Este indispensabil de a crea omul în noi înșine, aici și acum."

Cum predau oamenilor Doctrina, sînt evident un creator de oameni.

Este necesar de a crea, în sine-însuși, disponibilitatea pentru om. Nu e de

prisos să amintim că vremurile sfârșitului au sosit.

S-a vorbit mult acum în literatura ocultistă despre cele două cărări: vreau să mă refer în mod specific la cele două căi, cea în spirală și cea directă.

Indiscutabil cele două drumuri nu se deschid maiestose, decât înaintea omului autentic; niciodată înaintea animalului intelectual.

Niciodată nu voi putea uita momentele finale ale celei de-a 5-a Inițieri a Focului. Trebuii, după toate acele procese recapitulative, să-l înfrunt pe Paznicul Nirvanic extrem de divin.

Preafericitul Domn al Perfecțiunii îmi zise, arătându-mi Cărarea Nirvanică în spirală: "Este o lucrare bună." Arătându-mi apoi Calea Directă, el exclamă cu o voce ca un răget de leu: "Aceasta este o lucrare superioară."

Il văzui apoi apropiindu-se de mine, cu acel teribil ton poruncitor al marilor stăpîni; mă întrebă și îi răspunsei; se stabili următorul dialog: "Pe care dintre cele două drumuri le veți urma acum?"

- Lăsați-mă să mă gîndesc la asta.
- Nu vă gîndiți, spuneți-o imediat, definiți-vă.
- Iau drumul direct care conduce la ABSOLUT.
- Dar, ce spuneți? Nu vă dați seama că acest drum este foarte dureros?
- Repet: merg spre ABSOLUT.
- Cum v-a venit ideea de a merge pe acolo? Nu vreți să înțelegeți că urmează să suferiți? Ce vi se întîmplă, Domnule?
- Merg spre ABSOLUT.
- Bine, sînteți prevenit!" (Acestea fură ultimele cuvinte ale Paznicului care se retrase apoi solemn).

Intr-o altă noapte: în afara Corpurilor mele Supra-sensibile, în exercițiul total al funcțiilor ATMA sau OM-SPIRIT.

În plină NIRVANA: mă regăsis, singur, pe splendida terasă a lăcașului plăcerilor, în adîncul dragostei.

Îi văzui pe locuitorii acestei regiuni, în număr mereu crescător, plutind în spațiul sacru.

Ei luară loc, fericiți, în grădina plină de flori parfumate - Divină Algoritmie, sublimă inspirație; divinitate de neuitat.

ATMA-BUDDHI-MANAS. Trinitate a perfecțiunii. În momentul cînd scriu aceste rînduri, îmi vine în mîntea ideea de a repeta acest verset al cărții *Lăcașul Ocult* care zice exact:

Sînt crocodilul sacru SEBEK,	Sînt flacăra cu trei feștile
Și feștilele mele sînt nemuritoare.	
Mă întorc în regiunea SEKEM,	
Mă întorc în regiunea flăcărilor	
Care mi-au derutat adversarii.	

Una din creaturile ignice luă cuvîntul în numele confreriei sacre și spuse acestea: "Frate al meu, de ce te duci pe calea aceasta aspră? Aici, în Nirvana, noi sîntem fericiți, rămîi aici cu noi."

Și răspunsul meu plin de energie a fost următorul: "Animalele intelectuale nu au putut face nimic cu tentațiile lor; voi, Zeii, nici atît. Mă duc spre ABSOLUT." (Inefabilii tăcură și mă retrăsei repede din acel lăcaș).

Vocea Tăcerii spuse: 'BODDHISATTWA care renunță la Nirvana, din iubire pentru omenire, este confirmat, de trei ori cîstit și apoi dintre numeroșii Nirvana cîștigați și pierduți pentru această cauză, el cîștigă dreptul de a intra în lumea Fericii SUPRA-NIRVANICE ..."

NIRVANA are cicluri de activitate și Cicluri de repaus adînc; în acest secol al XX-lea, ea se găsește în activitate.

Nirvanicii care se reîncarnară în timpul celor dintîi rase, s-au reîncarnat numai

acum; această epocă o dată trecută, ei se vor scufunda în bucuria nesfârșită pînă la viitoarea MAHAMVANTARA.

Cărarea datoriei, lungă și amară, se deosebește de cea de mai sus; ea implică o renunțare totală, dar conduce direct la ABSOLUT.

Intr-una din acele nopți, cum eram fericit, în stare de Shamadi, văzui planeta Marte strălucind, în nuanțe purpurii.

Vibrațiile sale erau, desigur, de un caracter telepativ; simții în inima mea liniștită că eram chemat în mod insistent, din miezul central al acelei mase planetare; acea scînteiere este unică ...

Imbrăcat cu "TO SOMA HELIAKON", mă transportai în grabă în măruntaiele vii ale acelei lumi.

Imbrăcat în haina armatelor cerești, strălucind mă aștepta SAMAEEL, propria mea Monadă Individuală, Ființa mea Reală Intimă, Divinul Regent al acelei planete.

Mă prosternai, plin de respect, înaintea ATOTSTIUTORULUI, ilustru Domn al aceluia loc și, luînd cuvîntul, spusei acestea:

"- Iată-mă, Tatăl Meu. De ce m-ai chemat?

- Tu, Fiul meu, tu mă uiți.

- Nu, Tatăl meu, nu te uit.

- Ba da, Fiule: dacă ți se dă paza porții Universului, mă uiți.

- O, Tată, am venit să-ți sărut mîinile și să-ți primesc binecuvîntarea."

Atotmilostivul mă binecuvîntă și eu, îngenunchiat, îi sărutai dreapta. În adîncul Templului Planetar apărea un pat al durerii...

Intrai apoi într-o adîncă meditație.

De ce mi-am ales eu însumi drumul?

De ce, înaintea Paznicului drumurilor, mi-am uitat Tatăl?

IIISUS, Marele Preot Gnostic, ne-a dat o mare lecție pe Muntele Măslinilor cînd a exclamat: "Tată... Fie ca Voința Ta să se facă și nu a mea."

După 18 ani: tunînd și strălucind, îmi sfîșiai hainele, protestînd pentru atîta durere, vai, vai, vai...

O Fecioară din Nirvana îmi răspunse: "Acolo este drumul pe care tu-înșuți l-ai ales. Pentru noi, locuitori ai Nirvanei, triumfurile sînt minore și, deci, noi suferim mai puțin.

"Totuși, cu cît vor fi mai mari triumfurile tale, cu atît mai mari îți vor fi și suferințele."

Cum voiam să mă odihnesc puțin, agenții Karmei mă certară spunînd: "Ce vi se întîmplă, Domnule? Aveți de gînd să mergeți? Circulați, prietene, circulați, circulați!"

Cu răbdare îmi continuai mersul pe cărarea pietroasă care conduce la eliberarea finală.

CAPITOLUL XIX PERSECUȚII

Pe versanții tropicali din Sierra Nevada, la marginea "Macuribei" sau Mare a Caraibelor, trebui să recapitulez cu răbdare diferitele procese esoterice inițiatice ale celor de-a 3-a, 4-a și a 5-a Inițiere a Focului.

Trăiam acolo, auster, cu un anumit grup foarte select de studenți Gnostici, foarte departe de atîta nerozie, prostie, imbecilitate sau zadarnic intelectualism.

Gnostici cinstiți, ireproșabili, anahoreți, îmi construiseră recunoscători o locuință simplă din lemn, în acea pădure.

Vreau acum să-i evoc - fie și numai pentru o clipă - pe toți acei oameni de care vorbeam; unii dintre ei sînt acum misionari internaționali notorii ...

Din străvechiul meu Pămînt mexican, vă salut, domni eroici ai Sierrei Nevada

Sud-Americane!

De asemenea, vreau să includ în urările mele pe soțiile lor, pe copiii lor și pe copiii copiilor lor ...

Cît de fericit trăiam în acel refugiu din lemn, în crîngul adînc, în afara tumultului monden!

Mă întorsei atunci la paradisurile esențiale elementare ale naturii și prinții focului, ai aerului, ai apelor și ai pămîntului parfumat îmi dezvăluiră secretele lor...

Intr-o zi, puțin contează care, unii dintre cenobiții Gnosticismului Universal bătură, nerăbdători, la ușa mea rugîndu-mă să sting focul.

Neîncetatul pîrîit al elementului ignic înainta, teribil, prin umbrarele dese, arzînd totul în calea sa.

Incendiul înspăimîntător amenința culturile și cabanele; se făcură șanțuri, canale pentru a reține mersul triumfal al focului; zadarnic. Elementul ignic trecea arzînd orice șanț, orice prăpastie, amenințînd fără milă orice împrejurime, orice vecinătate.

Evident, n-am fost niciodată pompier sau "înghite-fum" - cum sînt, în mod simpatic, numiți acești eroici slujbași publici...

Totuși, mărturisesc cu sinceritate și fără ocolișuri, că în acele clipe, soarta tuturor acelor frați Gnostici era în mîinile mele. Ce să fac?

Doream să-i servesc cît mai bine și atunci era, fără nici o îndoială, cea mai bună ocazie pentru a o face.

Ar fi fost rușinos, absurd și chiar ingrat să le refuz un ajutor atît de urgent. Nu se plătește KARMA numai , pentru răul pe care-l faci, ci și pentru binele pe care nu-l faci - atunci cînd l-ai putea face.

Mă hotărîi deci să acționez prin magie; îmi întinsei picioarele pînă la rugul titanic, mă așezai foarte aproape de acolo și mă concentraii apoi asupra Intimului. Rugîndu-mă în taină, îl implorai să-l invoc pe AGNI, enormul și ilustrul Zeu al Focului.

Intimul îmi ascultă rugămîntea și exclamă cu voce puternică precum răgetul leului, chemînd AGNI și 7 tunete îi repetară vocea.

Strălucitorul Domn al Focului, strălucitorul Fiu al Flăcării, Atotmilostivul veni lîngă mine.

Il simții în întreaga prezență a Ființei mele și îl rugai în numele Milosteniei Universale să stingă acel incendiu.

Binecuvîntatul Domn al Perfecțiunii, evident, recunoscute justetea și perfecțiunea cererii mele.

Și, ivi în mod neobișnuit, din misterul albastru al crîngului adînc, o blîndă briză parfumată care modifică total cursul acelor limbi de foc; și pîrjolul se împrăștie în întregime.

Intr-o altă zi, în timp ce vorbeam înaintea cenobiților Gnostici într-un lămpăș foarte frumos din desișul pădurii, foarte aproape de căsuțe, ne văzurăm deodată amenințați de o aversă torențială.

Mă concentraii, plin de năzuință, asupra Intimului, rugîndu-l intens și cerîndu-i să-l invoce pe "PARALDA", Geniul Elemental al silfilor neliniștiți ai aerului.

Deva sosi, olimpiian, în scopul evident de a mă ajuta; profitaai de minunata ocazie care mi se oferea și îl rugai să îndeapărteze din acele împrejurimi norii neliniștiți.

Aceștia din urmă se deschiseră, deasupra capetelor noastre, în formă de cerc și apoi plecară, înaintea misticilor mirați, din acel ascunziș al dragostei.

În acea vreme, frații gnostici călătoreau în fiecare săptămînă pînă la plajele nisipoase ale mării tumultoase.

LITELANTES le recomandă acelor sinceri penitenți să aducă cu ei pește și chiar legume și fructe pe care nu e posibil să-le cultive în Sierra Nevada din cauza foamei

vorace a furnicilor neîndurătoare.

Acele creaturi involuante devorau nesățios flori, fructe și verdețuri; nimic nu le putea, cu siguranță, opri. Așa este vârtejul pădurii și aceasta, Zei și oameni o știu foarte bine. Horele nocturne ale "Tambockas" sau furnici sînt, desigur, îngrozitoare.

Șerpii veninoși, ca teribilul "Talla X" și ceilalți cunoscuți din antichitate sub numele de "Crotal", "Coral", "Mapana" prosperă în mod înspăimîntător, ici și colo, pretutindeni.

Imi aduc aminte și de un bătrîn vindecător de la munte, numit Juan. Acel om locuia cu soția sa în adîncul pădurii.

Acel bun Samaritean din Vechiul Testament, acel om cu balsamurile lui prețioase îi vindeca pe toți muntenii mărunți de mușcăturile de șerpi.

Acel domn, din nefericire, detesta șerpii; implacabil și răzbunător el îi omora fără nici o considerație.

"Prietene Juan, îi zisei într-o zi. Vă aflați în război cu șerpii și aceștia se pregătesc să se apere. Vom vedea cine va câștiga bătălia."

"Detest șerpii."

"Ar fi mai bine să îi iubiți; amintiți-vă că șerpii sînt clarvăzători; în aura astrală a acestor creaturi strălucește minunatul Zodiac și ei știu, din experiență directă, cine îi iubește cu adevărat și cine îi detestă."

"Nu pot să-i iubesc. Cînd îi văd, îmi simt corpul că se descompune. Dacă un șarpe îmi taie calea îl omor."

"O, bunule bătrîn, 12 șerpi v-au mușcat și cînd cel de-al 13-lea vă va rani veți muri!"

Puțin mai tîrziu, lîngă cabana sa singuratică, bătrînul fu mușcat de un îngrozitor șarpe care îl aștepta, ascuns, înfășurat de 3 ori și jumătate.

Profeția se împlini; bătrînul vindecător muri cu Arcanumul 13 al Cabalei; nici unul dintre prietenii săi nu putu să găsească șarpele veninos.

Bătrînul medic purta totdeauna cîteva plante miraculoase în sacul său; să ne amintim cele 5 capitane:

- Capitana Solabasta
- Capitana Generale
- Capitana Silvadora
- Capitana Pujadora
- Capitana Lengua de Venado

Sînt niște vegetale miraculoase neclasate de botanică, cunoscute numai în Sierra Nevada, lîngă apele tumultoase ale Maricubei; plante extraordinare cu ajutorul cărora bătrînul vindecător din pădurea solitară le vindeca pe victimele șerpilor.

Nu există nici o îndoială că bătrînul le folosea cu înțelepciune, în mod terapeutic, prescriindu-le, fie în priză orală, în tizane sau "ceaiuri", fie în mod extern, spălînd rana sau rănila cu sucule obținut din fierberea lor. Ermiții Gnostici din Sierra Nevada nu omorau niciodată șerpii periculoși; ei învățară să-i iubească sincer. Consecința acestui procedeu este că au câștigat încrederea teribililor șerpi; acei șerpi s-au convertit acum în paznici ai templului.

Cînd acei anahoreți ai muntelui vor să-i îndepărteze pe șerpi, ei cîntă mantralele următoare, plini de credință: "OSI...OSOA...OSIAS..."

De fiecare dată cînd acei ermiți doreau să-i farmece pe teribilii șerpi, spuneau aceste cuvinte misterioase, silabisind cuvintele: "OSI... OSOA... OSIAS..."

Niciodată nici un mistic din acel munte nu lua viața nici unui șarpe. Acei cenobiți învățară să respecte orice existență... Totuși, există anumite excepții, cum este cazul prețiosului șarpe crotal.

CANCER

Vreau, în numele Adevărului, să las bine înfipt în această carte enunțul

următor: s-a descoperit leacul infailibil contra groaznicului cancer și acesta se găsește în șarpele-crotal.

Formula salvatoare:

A se sacrifica animalul respectiv; eliminați clopoțelul și capul (aceste părți sînt inutile). Se pune la uscat la soare sau la caldura (pe pamîntul rece)

A se măcina carnea utilizabilă pînă la reducerea ei în praf fin.

A se închide substanța respectivă în capsule goale - care se vor obține cu siguranță într-o farmacie.

DOZA: A se lua o capsula în fiecare oră.

OBSERVAȚIE: A se continua tratamentul pînă la vindecarea radicală.

AVERTISMENT: Bolvanul va trebui să elimine radical orice medicament și să se limiteze exclusiv la tratamentul prin șarpe.

ȘOIMI

Reminescențe silvestre mi se ivesc în minte în această clipă: amintiri de la munte, evocări sălbatice...

Cît suferă acești penitenți cu aceste crude păsări de pradă! Șoimi cruzi devastau cotețele luînd între ghiarele lor găini și pui. Le-am văzut de multe ori pe aceste zburătoare sîngeroase pe crengile copacilor vecini, pîndindu-și victimele lipsite de apărare.

A înghiți și a fi înghițit este Legea eternului "TROGO-AUTO-EGO-CRATICO-COSMICO-COMUN", adică reciproca alimentare a tuturor organismelor.

Indiscutabil, aceasta reciprocitate, corespondență sau mutualitate vine în mod intim din elementul activ omniprezent "OKIDANOKH".

PERSECUȚII

Cît de fericiți trăiam în cabanele noastre din pădurea singuratică. Din nefericire, noi persecuții se produsură.

Oamenii profani din satele vecine se dedară unei sarcini - nu prea frumoasă, desigur - de a răspîndi împotriva noastră minciuni defăimatoare.

Bîrfelile doamnelor, minciunile domnilor, "sforăriile", "trucurile", "cancanurile" toate acestea luară o înfățișare monstruasă și furtuna se dezlănțui.

Indiscutabil, mă convertii în personajul central al acelei drame, cel contra căruia se lansară fulgere, scînteii, licăriri.

Ordinea lucrurilor merse în fiecare zi din rău în mai rău și, în sfîrșit, turnătorul, denunțătorul, ieși de aici.

Poliția, alertată, mă caută pretutindeni cu ordinele categorice de a-mi aplica legea, privind fuga de sub escortă.

Eu nu eram desigur pentru acei bieți jandarmi numai un scandalagiu de sat, în genul lui Paul de Tarso, ci ceva cu mult mai rău: un vrăjitor din infern, scăpat din misterioase sabate, un zburător de rău augur, un monstru pe care era indispensabil să-l închida sau să-l omoare.

Intr-o noapte înstelată, cum mă aflam în stare de extaz, primii vizita unui MAHATMA care luă cuvîntul spunînd: "Mulți oameni înarmați vin să te caute, trebuie să te duci pe un alt drum."

Nu este de prisos să asigur cu o oarecare emfază că știu întotdeauna să ascult ordinele Frăției Universale Albe.

Profitînd de liniștea nocturnă, coborîi muntele pe un drum povîrnit și dificil, în "Plan", (cum îl numesc ermiții Gnostici ai pămînturilor de coastă), de dincolo de Sierra am fost primit de Venerabilul Maestru Garga Kuichiness. El ne transportă cu mașina sa pînă într-un minunat oraș.

CAPITOLUL XX SECRETUL ABISULUI

Mărturisesc sincer și fără ocolișuri - excluzînd deci din spiritul meu orice ficțiune posibilă, fără nici o lăudăroșenie - că, deoarece urcasem cele 5 trepte ale inițierilor ignice, dezvoltarea întru lumină, cu cele 8 trepte ale Inițierii Venuste, devenea pentru mine ceva urgent.

Cînd se vrea cu adevărat trezirea completă a primului șarpe de lumină, lucrul în Forja Incandescentă a lui Vulcan (Sexul) este imposibil de amînat. Se află scris în cartea tuturor splendorilor: "KUNDALINI se dezvoltă, se împlinește și urcă în interiorul aurei minunate a MAHACHOAN".

Lucrăm mai întîi, indiscutabil, cu focul și apoi cu Lumina; nu trebuie să confundăm niciodată șerpii Focului cu șerpii Luminii.

Extraordinara ascensiune a primului șarpe al luminii spre interior și în sus, de-a lungul canalului medular spinal al corpului fizic îmi permise să cunosc secretul abisului.

Fundamentul acestui secret se găsește în Legea Căderii, cum a fost formulat de Sfînt-VENOMA.

Iată formulare pe care Maestrul respectiv o dă acestei legi cosmice descoperite de el.

"Toate lucrurile care există în lume cad spre adînc. Și adîncul, pentru orice parte a Universului, este stabilitatea sa cea mai apropiată și așa numita stabilitate este locul sau punctul în care converg toate liniile de forță provenind din toate direcțiile".

Centrii tuturor sorilor și ai tuturor planetelor din Universul nostru sînt chiar aceste puncte de stabilitate. Nu sînt decît punctele inferioare ale acestor regiuni din spațiu, spre care tind definitiv forțele ce provin din toate direcțiile a acestei părți date din Univers. Astfel se concentrează în aceste puncte echilibrul care permite sorilor și plantelor să-și mențină poziția".

"Tigrul din Turkestan" spune, în chip de comentariu:

"Enunțîndu-și principiul, Sfînt-Venoma spune, în plus, că lucrurile, căzînd în spațiu - oriunde ar cădea - tind să cadă spre un soare sau altul sau spre o planetă sau alta, în funcție de faptul că acel soare sau acea planetă aparțin acelei părți date din spațiu unde cade obiectul, fiecare soare sau planetă constituind în acea sferă determinată stabilitatea sau adîncul".

Paragrafele anterioare citate între ghilimele, fac o aluzie clară la două aspecte, extern și intern, ale Legii Gravității.

Exteriorul nu este decît proiecția interiorului. Graviția secretă a sferelor se repetă întotdeauna, sub formă tridimensională.

Nucleul central al acestei mase planetare unde trăim este, în afară de orice îndoială, locul sau punctul matematic în care converg toate liniile de forță provenind din diverse direcții.

În centrul de stabilitate planetară se găsesc și se echilibrează reciproc forțele involuntive și evolutive ale naturii.

Valuri esențiale își inițiază evoluția în regatul mineral; ele continuă cu starea vegetală; urmează apoi în scară animală și ating în sfîrșit nivelul de tip humanoid-intelectiv.

Valuri de viață coboară apoi, involuînd în acord cu Legea Căderii, retrăiesc procesele animale, vegetale și minerale pînă la centrul de gravitate terestră.

Roata SAMSAREI se învîrtește: prin partea dreaptă, urcă ANUBIS evoluînd și,

prin cea stîngă, coboară THYPHON involuînd.

Șederea în stare "HUMANOID-INTELECTIV" este extrem de relativă și de supusă împrejurărilor.

Ni s-a spus, cu multă dreptate, că orice perioadă "HUMANOIDĂ" numără întotdeauna 108 vieți de tip evolutiv și involutiv care se desfășoară și se repetă totdeauna în spirale, fie mai ridicate, fie mai joase.

Explic: în fiecare perioadă "HUMANOIDĂ RAȚIONALĂ" sînt totdeauna fixate 108 existențe care păstrează o strictă concordanță matematică cu numărul pe care-l formează colierul lui BUDDHA.

După fiecare epocă "HUMANOIDĂ", roata Arcanum-ului 10 al TAROT-ului se învîrtește inevitabil în acord cu legile timpului, ale spațiului și ale mișcării; este atunci evident și manifest că valurile de viață involutivă coboară în regatul mineral scufundat, spre centrul de stabilitate planetară, pentru a urca din nou Evolutiv, puțin mai tîrziu.

Orice reînălțare evolutivă din centrul de gravitație terestră cere o prealabilă dezintegrare a lui "EU-INSUMI"; aceasta este a Doua Moarte. Cum Esența este inclusă în EGO, dizolvarea acestuia din urmă devine indispensabilă pentru ca ea să se elibereze.

Puritatea primară, originară a oricărei esențe se reîntronează în centrul stabilității planetare.

Roata Samsarei se învîrtește de 3000 de ori. Dacă este adevărat că aspirăm în mod real la eliberarea finală, este indispensabil și urgent să înțelegem semnificația profundă a acestui lucru.

Cum continuăm prezentul capitol, este necesar să atragem atenția cititorului, în scopul de a afirma cele ce urmează: cele 3000 de perioade ale mării rotați terminate, orice tip de AUTO-REALIZARE devine imposibil.

Este necesar să afirmăm, în alți termeni, acest fapt ineluctabil, că se atribuie oricărei Monade 3000 de perioade - matematic - pentru AUTO-REALIZAREA sa interioară profundă. Este neîndoielnic că, după ultima învîrtire a roții, porțile se închid.

Dacă acest lucru se produce, Monada, Scînteia Nemuritoare, Ființa noastră Reală, își primește atunci Esența și principiile, pentru a fi absorbită definitiv în sînul Spiritului Universal de Viață (Supremul PARABRAHATMAN).

Acest fapt concret clar și definitiv este înscris cu misterioase caractere de foc în Testamentul Înțelepciunii Antice, și anume că Monadele Divine sau Scînteile Virginale care vor în mod real Măestria sînt într-adevăr foarte puțin numeroase.

Cînd o oarecare Monadă aspiră efectiv la Măestrie, este indiscutabil că ea o obține lucrînd intens la ESENȚA sa.

Orice Esență, lucrată intim, din interior, de Monada sa Divină, este foarte ușor de recunoscut în lumea formelor compacte. Este cazul oricărei persoane care are mari neliniști spirituale.

În mod evident, acest tip specific de neliniști mistice n-ar putea în nici un caz să existe la persoanele a căror esență nu a fost lucrată din interior, de Monada sa Divină corespunzătoare.

Intr-o zi, cum mă aflam în vacanță în portul Acapulco, pe coastele Pacificului, în Mexic, trebuia să intru în stare yogină de NIRVIKALPA-SAMADHI.

Am vrut atunci să știu ceva despre acele Monade care, după ce au trecut prin cele 3000 de învîrtituri ale roții SAMSAREI, și-au pierdut orice oportunitate cosmică.

Ceea ce am văzut cu această ocazie, departe de trup, de sentimente și de mental, a fost într-adevăr extraordinar.

Complet scufundat în "curentul sunetului", în strălucitorul ocean imaculat al supremului PARABRAHATMAN-ATMAN, intrai pe ușile unui templu inefabil.

Nu a fost necesar să întreb, să caut sau să anchetez; am putut trăi, în

întreaga prezență a Ființei mele, teribila realitate a acestor Monade sublime; ele sînt dincolo de bine și de rău; minuscule creaturi inocente, fragmente ale Divinității, fără AUTO-REALIZARE, ființe fericite, dar fără Măestrie.

Nobilele creaturi pluteau fermecător în albul imaculat al Marelui Ocean; ele intrau în templu sau ieșeau din el; se rugau și se prosternau în fața zeilor BUDDHA, înaintea Zeilor Sfinți, înaintea MAHATMA-șilor.

Indiscutabil, Monadele Divine îi văd pe Maeștri așa cum furnicile îi văd pe oameni.

AGNISVATAS-ii, BUDDHAS-ii compasiunii, Hierofanții sînt pentru acest gen de Monade fără măestrie, ceva de neînțeles, sînt Ființe stranii, enigmatice, extrem de Divine.

În Sanctum sau în Bisericile Vieții libere în mișcarea sa, Monadele respective ascultă de Zeii Sfinți și îi slujesc cu o nesfîrșită umilință.

Bucuria acestor Monade este bine meritată, căci Esența fiecărei dintre ele a cunoscut groaza abisului și s-a învîrtit de 3000 de ori în roata SAMSAREI.

Fiecare din cele 3000 învîrtituri ale roții Samsarei, cuprinde multiple procese evolutive de-a lungul Regnului mineral, vegetal, animal și humanoid. Fiecare din cele 3000 de învîrtituri fatale ale numitei roți semnifică de fapt involuții descendente spre centrul de stabilitate planetară, coborînd lent pe scarile: humanoidă, animală, vegetală și minerală. Specificînd date concrete subliniem următoarele: 3000 de urcări de la centrul de gravitate planetară, 3000 de coborîri spre centrul de gravitate planetară. 3000 de urcări de la piatra dură pînă la animalul rațional. 3000 de coborîri de la animalul rațional pînă la piatră. De 3000 de ori nereușite și repetate cicluri de 108 vieți umane.

Incontestabil, acele Monade Divine excluse rațional din Măiestrie, fie pentru respingerea intenționată sau doar pentru eșecul lor în efortul de a reuși au suferit nespuse în Valea dureroasă a Samsarei și în Lăcașul infernal al lui Pluton. (Regatul Mineral Scufundat)

Aceste ultime date demonstrează infinita Mila Divină și dă un sens straniu de Fericire Elementară pe care îl au aceste Monade în Firul Spiritului Universal al Vieții.

CAPITOLUL XXI BOTEZUL LUI IOAN

Cea de-a doua treaptă a Inițierii Venuste, Octavă Superioară a Inițierii Focului corespunzătoare, se ivește, transcendentă, ca rezultat ezoteric al ascensiunii, miraculoase a celui de-al 2-lea șarpe ce răspîndește Lumina, spre înăuntru și în sus, prin canalul medular spinal al fondului vital organic (LINGAM SARIRA).

Întîlnirea pe care trebuie s-o am cu Ioan, în Grădina Hesperidelor, unde rîuri de apă vie țîșnesc lapte și miere, a fost, desigur, neobișnuită, magică.

Vreau să mă refer, foarte solemn la Botezător, foarte vie reîncarnare a lui Ilie, acel colos care trăia în vitregiile Muntelui Carmel, doar în tovărășia fiarelor sălbatice și de unde ieșea ca un fulger pentru a întrona sau a detrona regii, creatură supraomenească, cînd vizibilă cînd invizibilă, pe care moartea-însăși o respecta.

Ezotericul Botez Divin al Christosului Ioan are, în mod evident, rădăcini arhaice foarte adînci.

Nu este de prisos să amintesc, în acest capitol, Botezul lui RAMA, CHRISTOSUL-YOGI al Indiei.

“Cînd ei fură la o jumătate yodjana de rîul meridional Sarayni:

“RAMA - spuse cu blîntețe Visvamitra - se cade ca tu să te stropești cu apă conform riturilor noastre. Pentru a nu pierde timp, tu voi învăța salurile noastre. Primește mai întîi aceste 2 științe miraculoase: PUTEREA și ULTRA-PUTEREA. Ele vor împiedica oboseala, bătrînețea și orice alt rău să-ți invadeze vreodată

mădularele.”

Acest discurs pronunțat, Visvamitra, omul mortificărilor, îl iniție în cele două științe pe RAMA, care fusese deja purificat în apele fluviului, în picioare, cu capul aplecat și cu mâinile împreunate.” (Text din RAMAYANA și care îi invită pe bunii Creștini la meditație).

Fundamentul diamantin baptismal se găsește indiscutabil în SAHAJA-MAITHUNA (Magie Sexuală).

Era Grabnic ca cel candidat, înainte de a primii apele baptismale, să fie pe deplin informat asupra YOGA a Sexului.

RAMA, înainte de a fi botezat, trebui să fie informat de Visvamitra; el cunoscuse astfel știința PUTERII și a ULTRA-PUTERII.

Cheia botezului se găsește în transmutația științifică a apelor spermatică ale primei clipe.

Sfințirea botezului este în sine, plină de o semnificație profundă: este în fapt, un angajament sexual.

A boteza echivalează, de fapt, cu a semna un pact de Magie Sexuală. RAMA a știut să îndeplinească acest teribil angajament; el a practicat SAHAJA-MAITHUNA cu soția sa preoteasă.

RAMA transmută apele seminale în vinul de lumină al Alchimistului și el găsi în sfârșit “cuvântul pierdut”. KUNDALINI înflori pe buzele sale fecunde, ca Verb. El putu atunci să exclame din toate forțele Sufletului său: Regele a murit! Trăiască Regele!

Înainte de Christos IOAN , am putut simți, în întreaga prezență a Ființei mele cosmice, profunda semnificație a botezului.

Nazaritenii erau cunoscuți în calitate de Botezători, *Sabeens* și Creștini ai Sfântului Ioan. Credința lor era că Messia nu era fiul lui Dumnezeu, ci pur și simplu un profet care a vrut să-l urmez pe Ioan.

Origene (vol.II, pag. 150) observă că “există unii care spun de Ioan Botezătorul că el era unsul (Christos).”

“Când concepțiile metafizice ale Gnosticilor, care vedeau în Iisus Logosul și pe cel Uns, începură să câștige teren, creștinii primitivi se separară de Nazariteni -care îl acuzau pe Iisus de a perverti Doctrinile lui Ioan și de a schimba cu altul Botezul în Iordan (Codex Nazareus II, pag.109).

Voi închide acest capitol punând accentul pe aceasta : Când cel de-al doilea Șarpe de Lumină luă contact cu atomul Tatălui, în câmpul magnetic de la rădăcina nasului, CHRISTOSUL - SOARE străluci deasupra apelor vieții și veni ceremonia Inițiativă finală.

Fie ca binecuvântările lui AMENZANO să fie, în esența lor inalterabilă, veșnică. Amin!

CAPITOLUL XXII TRANSFIGURAREA LUI IISUS

Luminoasa ascensiune a celui de-al treilea Șarpe de Lumină, spre interior și în sus, prin strălucitorul canal medular spinal al Corpului Astral, îmi dădui liber acces la Octasa Superioară Venustă a Inițierii Focului corespunzătoare...

Nu este posibil să descriu, în strîmtele limite ale acestui tratat, tot ceea ce am învățat altădată în toate și în fiecare dintre cele 33 de camere sfinte. Extraordinara revoluție a celei de-a 3-a năpîrci strălucitoare se desfășură lent, în acord cu meritele inimii liniștite.

Cînd șarpele luminos trecu pragul celei de-a 3-a Cameră Secretă a Templului -Inimă, mă simții, evident, transfigurat.

Să fie oare, din întîmplare, un lucru ciudat? Nu a fost oare la fel cu Moise, pe muntele Nebo? Nu sînt primul, indiscutabil, căruia i se întîmplă acestea, nici ultimul.

Am fost transportat, în acele momente de noroc, în prezența omului ilustru, cu inteligență renumită și figură nobilă, care mă cunoscuse altădată, pe cînd eram un adolescent crud.

Vreau să mă refer sincer și fără ocolișuri la profesorul aspiranților Rozicrucieni, citat în cel de-al cincilea capitol al acestui tratat...

Acel ilustru domn nu a putut, din nefericire, nici măcar să mă vadă în plină transfigurare.

Emoționanta și sublima scenă a Transfigurării lui Iisus asupra căreia, ca și asupra înălțării, cei care își zic creștini n-au meditat niciodată destul, este descrisă de Luca (IX, 18-37) în termenii următori:

“Și se întîmplă, cum el se ruga de o parte, că discipolii săi erau cu el. Și el îi întrebă, spunînd: Cine spun gloatele că sînt eu? Și răspunzînd ei ziseră: Ioan Botezătorul (IOAGNES, RA sau Mielul lui Dumnezeu) alții: Elie; și alții că e unul dintre vechi profeți a reînviat în tine. Și el spuse: Si voi, ce spuneți că sînt? Și Petru răspunzînd zise: Christosul lui Dumnezeu! Și certîndu-i, el le porunci să nu mai zică aceasta la nimeni, spunînd: Trebuie ca Fiul Omului să sufere mult și să fie respins de bătrîni și de nobili, de preoti, principali sacrificatori și de scribi și să fie omorît și a treia zi să învie. Și el zicea tuturor: Dacă cineva vrea să vină după mine, să se lepede de sine și să-și ia cruce în fiecare zi și să mă urmeze (să se nege pe sine-însuși: -să-și dizolve EGO-ul, -să-și poarte crucea zi după zi, -să practice la Magia Sexuală, -și să mă urmeze, -să se sacrifice pentru omenire); căci cel ce va vrea să-și salveze sufletul (egoistul care nu se sacrifică niciodată pentru semenii săi) îl va pierde; și oricine își va pierde sufletul pentru iubirea de mine (altruistul care se ridică la altarul sacrificiului suprem pentru omenire) îl va salva. Căci ce-i folosește unui om să cîștige lumea întreagă dacă se distruge pe sine sau se pierde pe sine-însuși? Căci oricui îi va fi rușine cu mine și de cuvintele mele, de acela îi va fi rușine Fiului Omului cînd va veni întru mărirea și a Tatălui și a sfinților îngerii. Și va zic vouă: într-adevăr că din cei care sînt aici de față sînt cîțiva care nu vor gusta moartea pînă ce nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu”.

Și după acest pasaj care, considerat literalmente în mod simbolic, sau în spirit, se referă într-adevăr la toți oamenii, după cum o vom vedea mai departe; textul continuă cu scena transfigurării, spunînd:

“Și se întîmplă, la vreo opt zile de la aceste cuvinte” și ca și cum faptul, adăugăm noi ceilalți, ar fi fost o coroborare practică și tangibilă a acestora, că îl lua cu el pe Petru și Ioan și Iacob și urcă pe un munte pentru a se ruga. Și cum se ruga el, chipul feței lui deveni cu totul altul și haina sa deveni albă (și) strălucitoare ca un fulger; și iată că doi bărbați, care erau Moise și Elie, vorbeau cu el și arătîndu-se plin de mărire vorbeau de moartea sa la Ierusalim. Și Petru și cei care erau cu el erau

copleșiți de somn; și când se treziră, ei văzură mărirea lui și pe cei doi bărbați care erau cu el. Și se întâmplă, cum ei se despărțiră de el, că Petru nestiind ce spune îi spuse lui Iisus: Învățătorule este bine ca noi să fim aici și să facem 3 colibe: una pentru tine și una pentru Moise și una pentru Elie. Și cum spunea el aceste lucruri, un nor mare veni și îi acoperi, și le fu frică când intrară în nor. Și se făcu un glas venind din nor care zise: Acesta este Fiul meu iubit, ascultați-l. Și vocea făcându-se auzită, Iisus se află singur. Și ei tăcură și nu spuseră în acele zile nimănui nimic din cele ce văzuseră și auziseră.” (Luca 9-33-36).

CAPITOLUL XXIII IERUSALIM

Extraordinara dezvoltare, ascensiune a celui de-al patrulea Șarpe Venust, spre interior și în sus, prin canalul medular al Corpului Mental, mi-a permis să trăiesc întregul realism evanghelic al intrării magistrale a Marelui KABIR Ilisus în Ierusalim.

Am putut atunci să verific, prin mine-însuși și în mod direct aspectele inferioare (Infernul) și superioare (Cerul) ale Lumii Mentale.

Indiscutabil, această PROSTITUATA a tuturor fatalităților -sau Mare Prostituată apocaliptică al cărui număr este 666, involuează, îngrozitoare, în infernurile mentale...

Nu am nimic dintr-un iconoclast perfid care se străduiește să distrugă, cum se străduiește vandalul intelectual să distrugă idealurile dragi, trebuie totuși să mărturisesc, sincer și fără ocolișuri, tot ce am trăit în acele regiuni MANASICE ale naturii.

Rațiunea celor fără-rațiune apare fără podoabe, în regiunea inferioară a mentalului concret planetar...

Ceea ce am perceput în infernurile mentale, cu ajutorul simțului spațial, a fost deja spus de Sfântul Ieronim în Apocalipsă: "Marfă, marfă de aur și de argint și de pietre prețioase și de perle și de in fin și de purpură și de mătase și de roșu și orice lemn de thuya și orice articole de fildeș și orice articol din lemn prețios și din aramă și din fier și din marmură, și mirodenii și parfumuri și ulei aromatic, și tămâie, și vin, și ulei, și făină fină, și grâu și vite și oi și cai, și căruțe și sclavi și suflete de oameni".

Oribile edificii și paturi ale lui Procust unde Maria Prostituată corupe neîncetat...

Groaznice culoare de prostituție: străzi dezgustătoare, grote de cinematografe unde se exhibă filme pornografice etc... etc... etc...

A trece dincolo de Corp, de Afecte și de Minte, este indispensabil când se dorește intrarea triumfală în Ierusalimul de sus (Cerul lui Mercur iar apoi Lumea Spiritului)

Să vedem acum capitolul XX din Matei (6-20):" Și când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betleem, pe Muntele Măslinilor, Iisus își trimise doi discipoli spunându-le: Mergeți în satul ce se află înaintea voastră și veți găsi un măgar legat și un măgăruș lângă el; dezlegați-l și aduceți-mi-l. Și dacă vă va spune cineva ceva, spuneți-i: Îi trebuie Domnului. și atunci vă vor lăsa."

"Și toate acestea s-au întâmplat pentru a se împlini ceea ce spusese profetul: puneți-i fiicei Sionului: Iată, vine Regele la tine, blînd și așezat pe un măgar (simbolul mentalului) și pe un Fiul unui animal de povară."

"Și discipolii se duseră și făcură cum a spus Iisus (Marele Kabir). Și aduseră catîrul și puseră pelerinele deasupra lor și el se așeza deasupra lor."

"Și cum Iisus (Marele Kabir) le poruncise... (V.8). Și o gloată imensă își întinse veșmintele pe drum (ezoteric) și alții tăiau ramuri decopaci și le răspîndeau pe drum. Și mulțimile care veneau înaintea lui și cele ce urmau (cărarea pe muchie de cuțit) strigau, spunînd: Osana fiului lui David! Binecuvîntat fie cel ce vine, în numele Domnului! Osana în cele de sus. Și, cum el intra în Ierusalim, întregul oraș fu emoționat, spunînd: Cine este acesta? Și gloatele spuneau: Acesta este Iisus profetul, care este din Nazareth din Galileea.

Și Iisus intră în templul lui Dumnezeu (Templul pe care fiecare dintre noi îl poartă înlăuntrul său) și-i dădu afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templul (vînzătorii, Eurile ce ne personifică defectele de tip psihologic) și el răsturnă mesele cămătarilor (demoni care înșeală tot ce este bun) și scaunele celor care vindeau porumbei (diavoli care vînd cel de-al treilea Logos, care fac negoț profanînd Sfîntul Duh, desfrînați, Prostituate, Lesbieni, Homosexuali) și le zise: Este scris: Casa mea

va fi numită casa de rugăciune, dar voi ați făcut din ea o cavernă de hoți (Astfel mentalul fiecărui personaj este un bîrlog de perversitate). Și orbi și schiopi veniră la el în templu și el îi vindecă (oameni incapabili de a vedea adevărul și persoane care nu puteau merge pe drum) și conducătorii preoților și scribi sau intelectuali, văzînd minunile pe care el le făcea și copiii care strigau în templu zicînd: Osana fiului lui David! fură indignați și îi ziseră: Auzi ce zic aceștia! Dar Iisus le zise: adevărat, n-ați citit niciodată că din gura copiilor și-a sugarilor voi întocmi lauda ta? Și lăsîndu-i ieși din oraș și se duse la Betania și rămase noaptea acolo.

Și dimineața cum se întorcea în oraș i se făcu foame. Și văzînd un smochin pe drum (forța sexuală), se apropie de el; și nu găsi nimic pe el în veci. Și smochinul se uscă îndată.”

Este scris cu cărbuni aprinși în “Cartea Splendorilor”: “Copacul ce nu va da rod va fi tăiat și aruncat în Foc”.

Cînd Adam și Eva (omenirea paradisiacă) mîncară din fructul oprit, ochii fiecăruia dintre ei au fost deschiși și ei știură că sînt goi; ei au cules atunci frunze de smochin și își făcură din ele haine. Gauthama (BUDDHA) așezat 4 zile și apoi 4 nopți în adîncă meditație, la umbra unui smochin, atinse Iluminarea finală.

Smochinul, în vechiul Egipt al Faraonilor, a fost întotdeauna venerat ca simbol viu al energiei creatoare a celui de-al TREILEA - LOGOS.

Creaturile involuante ale Lumilor Infernale sînt, desigur, smochini sterpi care nu au dat niciodată rod.

S-ar putea scrie, relativ la acel smochin veșnic verde, o ciudată epigramă, căci unul dintre amănuntele cele mai tipice care corespunde cu anumite viziuni astrale, este că el este o plantă întotdeauna verde și care se învîrte vertiginos.

Un bun prieten al lui Jumilla îmi spuse: “Există, la capătul acestui sat, o peșteră întinsă și înaltă unde crește un smochin care nu-și pierde niciodată frunza și nu rodește și conform unei credințe comune -fondată pe mărturia mai multor persoane care ziceau că au văzut aceasta - în ziua de Sfîntul Ioan, la ivirea zorilor o mare cohortă militară de fantome, cu cai de război bogat înhămați, iese din acea peșteră; acei războinici, precedați de stindarde fantastice se îndreaptă spre sud și dispar în depărtare ca și cum ar evoca un fapt istoric străvechi”. (Aceaste este tipic pentru copacul Hesperidelor).

Iisus, Marele Preot Gnostic spuse:

“Piatra Filosofală (Sexul) pe care o distruseră cei ce construiau (oamenii numeroaselor religii) a fost făcută pentru un cap de unghi.

Aceasta este făcută de Domnul și este un lucru minunat pentru ochii noștri. De aceea, vă zic că regatul lui Dumnezeu vă va fi retras și dat oamenilor care rodesc întru el (persoane ce sînt capabile de a practica Magia Sexuală; de adizolva EGO-ul și de a se sacrifica pentru semenii lor). Și acela care va cădea pe piatră se va frînge și cel asupra căruia ea va cădea va fi frînt”.

Indiscutabil este posibil să ardem toate agregatele psihice perverse pe care le purtăm în noi, pentru a intra în Ierusalimul Ceresc, în Duminica Floriilor, numai prin Focul Sexual (Vedeți cartea mea intitulată “Misterele Infloririi Aurite”).

CAPITOLUL XXIV MUNTELE MĂSLINILOR

Ascensiunea minunată aceluia de-al 5-lea Șarpe de Lumină spre interior și în sus, prin canalul medular al Corpului Cauzal, îmi dădu acces deschis la Misterele Inițiatice ale celei de-a cincea Treaptă a Înțelepciunii Venuste.

A scrie amănunțit tot ce am învățat în cele 33 de Camere Sfinte ale Lumii Cauzale ar umple un volum extrem de gros, cu siguranță.

Așezat cu multă umilință, ca Om Cauzal, îmi încrucișai brațele pe piept pentru a asista la ceremonia finală.

Din nefericire, aveam prostul obicei de a-mi încrucișa brațele în așa fel încât stîngul rămînea pe cel drept.

“Nu trebuie să-ți încrucișezi brațele în felul acesta”, îmi spuse un Adept al Templului și el adăugă: “brațul drept trebuie să vină peste brațul stîng”. Și ascultai indicațiile.

Ați văzut sarcofage egiptene? Brațele morților, încrucișate pe piept, ilustrează această afirmație.

Un anumit craniu între 2 tibii, semn de pericol, spune la fel.

A înfăptui Voința Tatălui, pe pămînt ca în cer, a muri întru Domn, aceasta este semnificația adîncă a acestui simbol.

Marele Kabir Iisus se rugă astfel pe Muntele Măslinilor: “Tată, fie ca voia ta să fie împlinită și nu a mea”. “Și cum era în agonie, el se rugă intens; și sudoarea sa fu ca niște picături de sînge care cădeau pînă la pămînt. Și acum se ridica din rugăciune, el veni la discipolii săi și îi găsi dormind de supărare” (cu Conștiința adormită).

“Și el le zise: De ce dormiți? (De ce aveți Conștiința adormită). Ridicați-vă, pentru a nu cădea în ispită (căci cei care dorm cad în ispită, este clar).

Într-adevăr, într-adevăr, vă spun, că conștiința voastră trebuie să rămîna întotdeauna trează și vigilentă, ca o santinelă în timp de război.

Este scris că înainte să cînte cocoșul (Verbul) (înainte ca el să se încarneze în noi) tu mă vei renega de trei ori”.

Hierofantul, PATAR sau PETRU, cînd se uită pe sine, renegă de trei ori pe Christosul Intim.

PETRU, PETRA, sau PIATRA era Hierofantul -însuși- sau interpretul în feniciană - de aici faimoasa frază evanghelică: Tu ești Petru și pe această Piatră îmi voi înalța Biserica” (Templul nostru Interior).

Bunsen, în al său “Loc al Egiptului în Istoria Universală” (vol.5 pag.90), comentează, la rîndul său, inscripția găsită în sarcofagul unei regine din a II-a Dinastie (2250 î.e.n.) care este numai o transcriere a Cărții Morților (4500 î. IC) și interpretează hieroglifile PETRE, REVELA[IE, INIȚIERE, etc...

Din întregul -INCOGNOSCIBIL sau ZERO RADICAL emană, cînd o manifestare sau un Univers începe, Monada Pitagoreică, Verbul, Arhi -Magul sau Hierofantul, UNUL-UNIC, AUNA-AD buddhist, AINSOPH, EN-SOPH sau Pneuma -EIKON caldean, RUACH-ELOHIM sau Sfîntul Duh al Domnului, zburînd deasupra apelor Genezei, existînd prin sine, ANUPADAKA, sau Manu-Swayambu, Narayana, Asio.

Aceasta, Monadă personală a fiecăruia dintre noi se transformă în DUADA cea mai eminentă, Mamă noastră Divină KUNDALINI personală, individuală. EL și EA constituie în mod real “TATĂL-MAMA Gnostic”, “ZERU-ANA” persan, PROTOGONOS-ul DUAL sau ADAM-KADMON, THEOS-HAOS-ul Teogoniei lui Hesiod, “UR-ANA” sau focul și apa caldean, OSIRIS-ISIS egiptean, JAH-HOVAH, JEHOVA sau IOD-HEVE semit etc... etc... etc...

ROMA inversat este AMOR; taina Bisericii lui AMOR sau ROMA este SAHAJA-MAITHUNA (Magia Sexuală).

Trebuie să învățăm să îndeplinim Sfînta-Taină, vibrînd pe tonul Perechii Divine.

El, el trebuie să se convertească în expresia vie a lui Iod ebraie; ea, ea trebuie să fie manifestarea vie a lui Heve.

ADAM-KADMON-ul cabalist, RHA-SEPHIRA sau eternul MASCULIN-FEMININ împăcîndu-se în perfectă armonie, sus și jos, în infinitul mare și în infinitul mic, constituie nota culminantă a Muntelui Măslinilor.

CAPITOLUL XXV FRUMOASA ELENA

Ascensiunea sublimă și minunată a celui de-al 6-lea Șarpe strălucitor spre interior și în sus, de-a lungul canalului medular spinal al Corpului Buddhic îmi dădu, de fapt și de drept, trecere deschisă a 6-a Inițiere Venustă...

Trebuie să trăiesc în acea perioadă, în Lumea BUDDHICĂ sau INTUIȚIONALĂ UNIVERSALĂ, cîteva capitole transcendentale, din Evanghelia Christică.

Vreau să mă refer acum, cu o extremă delicatețe, la anumite pasaje mirifice și secrete, intenționat eliminate din textul original de către scribii și învățații Legii.

Este, desigur, deplorabil că Sfînta Biblie ebraică a fost atît de crud mutilată, adulterată, deformată.

Ceea ce am experimentat atunci în regiunea cosmică Intuițională păstrează concordanțe multiple, ritmice, perfecte cu diversele procese ezoterice Inițiatice pe care trebuie să le trăim aici și acum...

Scene extraordinare, referitoare la alte planete ale sistemului Solar ORS în care trăim, ne mișcăm și ființăm.

Cînd al 6-lea Șarpe de Lumină Strălucitoare trecu augustul prag al camerei sale din inima liniștită corespunzătoare Soarele Miezelui Noptii străluci glorios în infinitul inalterabil.

Însoțit de mulți oameni, intrai în templul Inițierii; noi, fiecare dintre cei ce compuneau cortegiul, purtam în mîna dreaptă o lumînare, o candelă sau o torță aprinsă.

Am simțit că trăiesc, în acele clipe, aceste versete ezoterice christice care spun literal acestea: “Și apoi, cum el încă vorbea, veni Iuda care era unul din cei doisprezece și cu el o adunare cu lopeți și bîte din partea Prinților Preoților (sau oameni constituiți prin autoritatea umană) și scribi (fie: cei caresînt luați înțelepți în lume) și bătrîni (fie: cei care sînt considerați drept ființe prudente, cu judecată, discrete). Și cum venea Iuda (Demonul Dorinței) el se aproprie de el și îi spuse: “Stăpîne” și îl sărută. Atunci, ei puseră mîinile pe el și îl luară”.

Beat de extaz, exclamai: “Eu sînt Christos!” O DOAMNĂ-ADEPT mă chemă la ordine, zicînd: “Atenție, nu spune aceasta, este o lipsă de respect”.

“În acest moment eu îl reprezint”, replicai eu. Doamna Sacră păstră o tăcere respectuoasă.

Drama Cosmică, în templul cu pereți transparenți avu, desigur, o savoare de Majestate foarte gravă, teribil de Divină...

Convertit în personajul central, trebui să experimentez, în mine-însuși, următoarele pasaje evanghelice: “Și ei îl duseră pe Iisus la Marele-Preot, Caiafa (Demonul Relei Voințe) și lui i se alăturară toți prinții Preoților (autoritățile oficiale ale acelei lumi) și bătrînii (persoanele foarte respectabile și pline de experiență) și scribii (intelectualii).

Și Prinții Preoților și întregul Sfat căutau mărturii împotriva lui Iisus (Salvatorul Intern) pentru a-l trimite la moarte, dar nu găseau nici unul.

Căci mulți făceau mărturii mincinoase împotriva lui, dar ele nu concordau între ele.

Atunci, unii se ridicară și făcură o falsă mărturie împotriva lui zicînd: “L-am

auzit zicînd: voi dărîma acest templu făcut cu mîinile (se referea la corpul animal) și în trei zile, voi ridica un altul nu cu mîna făcut (Corpul Spiritual, TO SOMA HELIAKON)”>

Dar chiar așa mărturia lor nu concorda.

Atunci, Marele-Preot (cu reaua sa voință) ridicîndu-se în mijloc îl întrebă pe Iisus zicînd: “Tu nu răspunzi nimic? Ce dovedesc aceștia împotriva ta?” Dar el tăcea și nu răspundea nimic (Tăcerea este elocvența Înțelepciunii) Marele Preot să-l întrebe zicînd: “Tu ești Christos Fiul lui Dumnezeu?” (Cel de-al doilea Logos). Și Iisus îi spuse: “Eu sînt (EL ESTE) și veți vedea pe Fiul Omului (orice adevărat Christificat sau Osirificat) așezat la dreapta puterii lui Dumnezeu (PRIMUL LOGOS) și venind în norii cerurilor”. Atunci Marele Preot (Demonul Relei Voințe) îi sfîșie veșmintele și spuse: “Ce nevoia mai avem de mărturia lui? Ați auzit blasfemia, ce părere aveți de aceasta?” Și ei, toți îl condamnară la moarte. Și unii începură să-l scuipe și să-i acopere chipul și să-l palmuiască și să-i zică: “Propăvăduiește!” Și servitorii îl răneau cu lovituri. Și apoi, dimineața, Prinții Preoților, după ce au ținut sfat cu bătrînii și cu scribii și cu tot Sfatul îl duseră pe Iisus, legat și îl dădură lui Pilat. Și Pilat (Demonul Mentalului) îl întrebă: “Tu ești regele Evreilor?” Și răspunzînd el spuse: “Tu ai zis-o”. Și Prinții Preoților îl acuzau mult. Și Pilat îl întrebă încă o dată: “Nu răspunzi nimic? Privește de cîte ești acuzat” (Toți oamenii îi acuză pe Christosul Intim chiar și cei care spun că-l urmează). Dar Iisus (Christosul Intim) nici măcar nu răspunde (Repet: tăcerea este elocvența Înțelepciunii). Pilat (DEMONUL MENTALULUI) se mira. Totuși în ziua de sărbătoare se elibera un prizonier, cel pe care ei îl alegeau. Și era unul care se numea Barabas (demonul perversității pe care fiecare dintre noi o poartă în sine) întemnițat cu tovarășii săi de revoltă care omorîseră într-o răzmeriță (pentru că EGO-ul este totdeauna homicid și rău). Și veni mulțimea cerînd să se facă așa cum s-a făcut totdeauna. Și Pilat le răspunde zicînd: “Vreți să-l eliberez pe Regele Evreilor?” Pentru că el știa că Prinții Preoților i-l predaseră din invidie (autoritățile de orice tip apără EGO-ul. Ele spun: În primul rînd Eu, în al Doilea rînd Eu, în al Treilea rînd Eu) și incitaseră multimea să-l elibereze mai întîi pe Barabas. Și Pilat răspunzînd le zise: “Ce vreți să fac cu numitul rege al Evreilor?” Și ei începură să strige: “Crucificați-l” (crucificați, crucificați, crucificați)!

Ieșii din Sanctum inefabil, extatică, după ce am experimentat în mod direct, teribilul realism intim al tuturor acestor versete și alineate citate mai sus.

Îmbrăcat cu o nouă tunică de Glorie, veșmînt lung și splendid, ieșii din Marea Catedrală a Sufletului>

Cît de fericit mă simții contemplînd de acolo ampla panoramă. Văzui atunci fluxul și refluxul tuturor lucrurilor.

BUDDHISTUL este ca un vas de ALABASTRU fin și transparent în care strălucește flacăra PRAJNEI.

ATMAN, FIIN[A, are două Suflete> Primul este Sufletul Spiritual și el este feminin (BUDDHI). Cel de-al doilea este Sufletul Uman și este masculin (MANAS SUPERIOR).

ANIMALUL INTELECTUAL pe nedrept numit OM nu are, încarnată în sine, decît ESEN[A.

În mod evident aceasta din urmă este Buddhate o fracțiune minimă din Sufletul Uman materialul psihic cu care se poate și trebuie să se făurească Embrionul Aurit (Vedeți “Misterele Înfloririi Aurite”).

IZVORUL și BAZA Inaltei-Magii se găsește în uniunea perfectă dintre BUDDHI-MANAS în regiunile pur spirituale sau în lumea pămîntească.

HELENE înseamnă clar: nunta lui NOUS (ATMA-BUDDHI) cu MANAS (Sufletul Uman sau Cauzal), unirea prin care CONȘTIIN[A și VOIN[A se identifică, cele două Suflete se regăsesc din acest motiv, înzestrat cu Puteri Divine.

Esența lui ATMAN, a primordialului, eternului, universalului Foc Divin este conținută în BUDDHI. Deplina sa unire cu MANAS-CAUZAL (SUFLETUL UMAN) determină MASCULIN-FEMININ-ul.

FRUMOASA HELENA din Troia, este însăși ELENA din "Faust" de Goethe, SHAKTI sau puterea Feminină a Ființei Eterne.

EL și EA, BUDDHI-MANAS, sînt Sufletele Gemene, în noi (cu toate că ANIMALUL INTELECTUAL nu le-a încarnat încă), amîndouă adorabilele fete ale lui ATMAN (INTIMUL). Soțul și Soția, veșnic îndrăgostiți.

Această iubire este în corelații infinite cu perechile unite ale Sorilor Dubli din cer și al Pămîntului cu Luna, cu ANFIASTER-ul protoplasmic al celulelor care determină -după cum se știe- misterioase fenomene ale CARIOCHINEZEI sau diviziunii morfologice a celulei unice -cu simbolul universal al apopeelor și al oricărei literaturi, în care dragostea ideală dintre două ființe de sex opus constituie "Alma Mater" al producției literare.

Indiscutabil, SAHAJA-MAITHUNA, ca Taină a Bisericii din Roma, se repetă cu gemenii în AKASHA TATTWA și continuă glorios cu OSIRIS-ISIS, în regiunea ANUPADAKA.

EXPLIC: cînd vorbim de Biserica din Roma așezăm invers literele și aceasta se citește astfel: AMOR, SEXUL este evident Biserica DRAGOSTEI.

Teoria Sufletelor Gemene cînd i s-a pătruns semnificația profundă nu implică nici un pericol.

Coitul Chimic, Copulația Metafizică strălucește glorios la zenitul idealului, fără cea mai mică umbră de necurățenie.

Dragostea legitimă nu este niciodată separată de SEX. Actul sexual este, desigur, consubstanțializarea dragostei, în realismul PSIHO-FIZIOLOGIC al naturii noastre.

Nunțile BUDDHI-MANAS nu sînt posibile decît prin Coitul Chimic. Bucuria Sexuală este un drept legitim al omului.

RENATO a comis grava greșeală de a afirma cu emfază că ELENA lui SIMON MAGICIANUL era o minunată femeie în carne și oase pe care o întîlnise într-un lupanar din Tyr și care ar fi fost, după părerea biografilor săi, reîncarnarea Elenei Grecești.

Această idee nu rezistă unei analize de fond: Colegiile Inițiatice autentice învață foarte clar că Frumoasă ELENA este BUDDHI, SUFLETUL SPIRITUAL al celei de-a 6-a INIȚIERI VENUSTE, SHAKTI, potențial feminin.

CAPITOLUL XXVI ÎNTÎMPLAREA DE PE GOLGOTA

Strălucitoarea ascensiune a celui de-al 7-lea Șarpe Venust, spre interior și în sus prin canalul spiritual medular spinal al Vehicolului Divin (ATMAN) îmi permise să trăiesc întâmplarea de pe Golgota.

Trebuie, fără îndoială, să mărturisesc sincer și fără ocolișuri acest fapt concret, clar și definitiv: mă văzui convertit în personajul central al "DRAMEI COSMICE".

A experimenta în sine-însuși întâmplarea Cosmică a Cavalerului, în întreg realismul transcendent al Lumii Spiritului Divin (ATMAN) iată ceva ce e cu siguranță extraordinar!

Nu sînt primul care trăiește întâmplarea de pe Muntele Golgota și nu voi fi nici ultimul.

Și mă văzui, după crucificări, întins pe pămînt.

Atunci, Shakti, Divina Soție a lui Shiva, MAMA mea KUNDALINI perfectă mă adora, posternată într-o nesfîrșită umilință.

"O Mamă!", exclamai "Tu ești Mama mea! Eu sînt cel care trebuie să îngenunchiez înaintea ta! Nu este posibil ca tu să te așezi în genunchi înaintea mea! Nu merit aceasta! Sînt un vierme urît al Pămîntului, un păcătos, un nedemn!"

Totuși este evident că în acele clipe ale DRAMEI COSMICE îl reprezentam pe CHRIST, VISHNU, al Doilea Logos, pe FIU.

În momentul în care scriu aceste paragrafe îmi vine în minte, o rugăciune inefabilă din Dante Alighieri, care zice textual:

"Mamă Fecioară, Fiică a Fiului Tău, cea mai umilă și cea mai înaltă dintre toate creaturile, termen fix al Voinței Eterne, tu ești cea care a înnobilat natura umană în așa fel încît Infăptuitorul ei nu disprețui să se convertească în opera sa proprie.

Dragostea se aprinse la sînul tău a căruia căldură a făcut să încolțească această floare, în Pacea Eternă.

Tu ești aici, pentru noi, Soarele Carității la meridian și jos, pentru muritori, viu izvor de speranță.

Tu ești atît de mare, Doamnă și tu valorezi atît încît acel ce dorește să atingă vreo favoare și nu recurge la Tine, vrea ca dorința sa să zboare fără aripi.

Bîndețea ta nu-i vine în ajutor numai celui care te imploră ci, de multe ori, ea anticipează încă rugămintea. În tine se unesc mila, pioșenia, măreția și tot ce este bun în creatură". (Fiecare Ființă își are, indiscutabil, Divina sa Mamă KUNDALINI originară, personală, individuală).

Deci, cel ce, din cea mai adîncă lagună a universului a văzut pînă aici, una cîte una, toate existențele spirituale, te imploră să-i acorzi favoarea de a dobîndi această virtute și aceasta să poată să se ridice, văzînd cu ochii, pînă la suprema mîntuire.

"Și eu, care n-am dorit niciodată să văd mai mult decît doresc ca el să vadă, îmi îndrept spre tine rugăciunile mele și te implor ca ele să nu fie deșarte, ca tu să împrăștii cu ale tale toate cețurile.

Te rog, în plus, o, Regină care poți ceea ce vrei! ca tu să-i păstrezi puritatea sentimentelor după ce ai văzut acestea; fie ca paza ta să triumfe asupra elanurilor pasiunilor omenești".

Aici se încheie această sublimă rugăciune Dantescă; să continuăm acum tema acestui capitol: să studiem cîteva versete christice:

"Soldații președintelui îl duseră pe Ilisus pînă la tribunal și i se alăturată, întregă trupă.

Și, dezgolindu-l, ei aruncară peste el o haină de granat (Piatra Filosofală este

mai întîi neagră, apoi albă și la urmă roșie).

Și ei îi puseră pe cap o coroană împletită din spini -diadema clasică și dureroasă în orice astral cristificat- și un băț în mîină dreaptă -ca bastonul lui Aeron sau Bastonul Patriarhilor, simbol viu al șitei spinării și, îngenunchiînd înaintea lui, ei își băteau joc de el -căci acolo era drumul Sexului- îl dezbrăcără de haină spunînd: "Salutare Rege al Evreilor" -pentru că ei, cei întunecați, nu vor ca Inițiatul să îmbrace purpura Logosului său intim- și îl îmbrăcără cu hainele lui și îl duseră să-l crucifice.

Și ieșind, găsiră un cireneu care se numea Simon și îl însărcinară să ducă crucea (Guru-ul apare totdeauna pe drum pentru a ne ajuta).

Și cum ajungeau ei la locul care se numește Golgotha care este locul Calvarului (sinonim al morții).

Și ei îi dădură oțet cu fiere; și cum el le gustă nu a vrut să le bea (Este evident că muchia de cuțit este foarte amară).

Și după ce l-au crucificat cu o cruce sexuală, căci Phallus-ul pus în UTERUS formează acest semn foarte sacru, ei distribuiră hainele lui trăgîndu-le la întîmplare (Aluzie clară la eliminarea posesiunilor omenești).

Și, așezați, ei îl așteptau acolo.

Și îi puseră pe cap cauza sa scrisă: INRI: IGNIS NATURA RENOVATUR INTEGRA (Focul reînoiește neîncetat natura).

Atunci, ei îi crucificară împreună cu el pe 2 hoți, pe unul la dreaptă, pe celălalt la stînga (pungașul bun este Puterea Divină Secretă care fură energia sexuală pentru christificare. Hoțul rău este dușmanul secret care fură rezerva de Hidrogen Sexual SI-12 pentru rău).

Și cei care treceau (profanii și profanatori dintotdeauna) le aruncau injurii, clătîndu-și capul.

Și zicînd: Tu care ai dărîmat templul și l-ai reconstruit în 3 zile (tu care-l anihilezi pe Adam al păcatului pentru ca Adam cel Ceresc să se nască) salvează-te pe tine-însuși. dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce -căci întunericului nu-i place insertia lemnului transversal care formează cele două brațe ale tale, ca două mîini enorme care se întind pentru a alunga forțele sinistre și puterile inferioare.

De asemeni, prinții Preoților -autoritățile- bătîndu-și joc împreună cu scribii -sau intelectuali- și cu fariseii -care se laudau că sînt Virtuozii și Sfinți- și cu Bătrînii -persoane de lume, foarte respectabile ziceau:

El îi salvează pe alții, nu poate să se salveze pe sine: dacă este regele Israelului, să coboară de pe curce, acum (să părăsească Drumul Muchiei de Cuțit și SAHAJA MAITHUNA) și noi vom crede în el.

El avea încredere în Dumnezeu. Să îl elibereze acum Dumnezeu, dacă o vrea, căci el a spus: Eu sînt fiul lui Dumnezeu. (El se christifică și deci se făcu Fiu celui Veșnic. Noi ceilalți, noi sîntem Fiii Diavolului, pentru că sîntem rodul desfrînării).

Și la a șase oră (Tentația) s-a făcut întuneric pe pămînt pînă la a noua oră (A Noua Sferă). (Dacă adăugăm Kabalistic 6+9 aceasta dă 15. Este Arcanum-ul lui Typhon Baphomet Diavolul. Această valoare ezoterică corespunde constelației Balenei sub influența căreia se găsește Inițiatul pînă cînd ajunge la resurrecție. Să ne amintim semnul lui Ioan).

Și după a noua oră, Ilisus exclamă cu voce puternică zicînd: ELI ELI ELI LAMA SABACHTANI (Dumnezeul Meu, de ce m-ai părăsit. Orice Inițiatul înainte de resurrecție, se simte în mod evident abandonat).

Și cîțiva din cei ce se aflau acolo și-l ascultau spuneau: ELIS (Helias Elui, Elie, Helios-Soarele Christos Logos-ul Intim este suprema noastră aspirație).

Și apoi unul dintre ei fugi, luă un burete, îl udă în oțet și înfingînd-o pe un băț (simbol al șirei spinării) îi dădu de băut (ca pentru a zice: lucrul cu focurile sexuale

spinale este mai amar decît fierea).

Dar Ilisus, exclamînd încă o dată cu voce tare, își dădu sufletul (Așa noi Inițiații murim în noi ca morți pe cruce) (Vedeți cartea mea intitulată: Misterele Infloririi Aurite).

Și iată că vălul templului (faimosul Văl al lui Isis sau Vălul Sexual Adamic, produs al păcatului originar) -se sfîșie în două din cauza morții supreme a EGO-ului) și pămîntul se cutremură (și pietrele cărării pe muchie de cuțit se crăpară)".

CAPITOLUL XXVII
MORMÎNTUL SFÎNT

Este scris cu litere de foc în cartea splendidelor că atunci când Ilisus -Marele Preot Gnostic- și-a dat ultima suflare, pământul filosofic, foarte omenească sa persoană se cutremură înțelegînd, sarcina grea pe care destinul i-o hărăzea; și pietrele de pe Cărarea pe Muchie de Cuțit se crăpară, drumul devenind încă și mai dificil (Aceasta numai Maeștrii o înțeleg integral, cei care, după ce au murit în ei-însuși, se pregătesc pentru resurecție).

Mercur, ca Planetă Astrologică, este mult mai misterioasă decît Venus însăși și identică cu Mithra Mazdeen, BUDDHA, Geniul sau Zeul stabilit între Soare și Lună, tovarășul perpetuu al Soarelui Înțelepciunii.

Pausanius, în a V-a carte a sa, îl arată ca avînd un altar comun cu Jupiter. El își deschidea aripile pentru a arăta că el asista Soarele în cursa sa și era numit Nunțiu și Lupul Soarelui. SOLARIS LUMINIS PARTICEPS El era conducătorul și Evocatorul Sufletelor, Arhimagul și Hierofantul.

Virgilius îl descrie luîndu-și caduceul pentru a evoca din nou la viață nefericitele Suflete aruncate în Orc sau Limb. "TUM VIRGAM CAPIT HAC ANIMAS ILLE EVOCAT ORCO", în scopul sfînt de a le face să intre din nou în Armatele Cerești.

Versetele următoare, după această explicație, devin clare (explicate).

"Și morintele se deschiseră și multe trupuri de Sfinți care dormiseră în Orcus sau Limb, se sculară.

Și, ieșiți din mormintele lor, după resurecția lor ezoterică, ei veniră la cetatea sfîntă, Ierusalimul de Sus și apărură înaintea multor persoane".

Mulți Sfinți au vrut indiscutabil să se AUTO-REALIZEZE INTIM fără Sfînta Taină a Bisericii DRAGOSTEI (SAHAJA-MAITHUNA).

Acele Suflete nefericite cad totdeauna în ORCUS sau LIMBUL ignoranței, al întunericii și al durerii.

Resurecția nu este posibilă decît cu condiția de a muri în sine-însuși, prin moartea pe cruce, acest simbol fiind în întregime sexual.

Dacă sămînța nu moare, planta nu se naște. Cărarea vieții este formată din urmele copitelor cailor morții.

Mercur este Planeta Aurită, inefabilul pe care Hierofanții interziceau să fie numită și ea este simbolizată, în mitologia greacă, de faimoșii ogari, cîini paznici ai turmei cerești care se adapă din fîntînilor foarte limpezi ale Înțelepciunii oculte.

Mercur este, de asemenea, HERMES-ANUBIS, inspiratorul sau AGATHODAEMON. Ca pasărea din Argos, el zboară deasupra pământului care îl ia greșit drept Soare, el este amîndoi în același timp, respectiv SARAMA și SARAMEYA hinduși.

Împăratul Iulian se ruga la Soarele Ocult, în fiecare noapte, pentru mijlocirea lui Mercur, căci după cum spunea Vossius: Toți teologii fiind cel mai elocvent și cel mai înțelept dintre Zei, ceea ce nu trebuie cu nimic să pară straniu, căci Mercur se găsește atît de aproape de Înțelepciune și de cuvînt (LOGOS) încît a fost confundat cu amîndouă.

Mercur este al Treilea LOGOS, SHIVA, SPIRITUL SFINT, (primo-genitu) al creației, Monada noastră autentică personală.

Zei Sfinți! Cît de tristă ar fi, în Limb, soarta Sfinților dacă Mercur i-ar abandona!

Mercur SHIVA, Mare Hierofant, Nunțiu și Lup al Christosului Intim, speranță supremă a celor ce dorm în Mormîntul Sfînt.

Trecînd prin a 8-a Inițiere Venustă, recunoscui semnul falic în barca lui Ra; exclamai atunci cu voce tare: Cînd va răsună prima trîmbiță voi învia din morți.

Te salut, o, mare Divinitate care navighezi în barcă! adus pînă aici îți apar

înainte.

Lasă-mă să urc la postul de comandament și să țin cîrma bărcii, cum o fac servitorii tăi, Arhonții Planetelor.

LITELANTES se întristă puțin, contemplîndu-mi Sfîntul-Mormînt. Nu te teme de nimic, îi spuse un MAHATMA, corpul lui fizic nu va muri încă. Aceste cuvinte o liniștiră pe deplin.

În acea vreme a prezentei mele existențe, nu murisem în mine-însuși; continuăm să am Ego-ul foarte viu; mormîntul era atunci pur simbolic ca sicriul oricărei Loje Masonice.

Da, înțelegeam în mod integral simbolismul sepulcral; știam că trebuie să mor în mine-însumi pentru a avea drept le resurecția lui HIRAM ABIF, Maestrul secret, în Templul meu Inimă.

Sfîrșii această Inițiere cu instrucțiuni precise referitoare la misiunea pe care o îndeplinesc acum în lume.

<i>Copilăria Mea</i>	<i>Cap.I</i>	<i>Pag.2</i>
<i>Religia</i>	<i>Cap.II</i>	<i>Pag.4</i>
<i>Spiritismul</i>	<i>Cap.III</i>	<i>Pag.12</i>
<i>Teozofia</i>	<i>Cap.IV</i>	<i>Pag.17</i>
<i>Frăția Rozi-Cruciană</i>	<i>Cap.V</i>	<i>Pag.19</i>
<i>Corsarul</i>	<i>Cap.VI</i>	<i>Pag.22</i>
<i>Meditația</i>	<i>Cap.VII</i>	<i>Pag.27</i>
<i>Stadiile de Djinn</i>	<i>Cap.VIII</i>	<i>Pag.28</i>
<i>Unda Dyonisiacă</i>	<i>Cap.IX</i>	<i>Pag.32</i>
<i>Focul Sexual</i>	<i>Cap.X</i>	<i>Pag.35</i>
<i>Vaca Sacră</i>	<i>Cap.XI</i>	<i>Pag.40</i>

PRIMUL MUNTE.

<i>Biserica Gnostică</i>	<i>Cap.XII</i>	<i>Pag.54</i>
<i>Prima Inițiere a Focul</i>	<i>Cap.XIII</i>	<i>Pag.58</i>
<i>A Doua Inițiere a Focului</i>	<i>Cap.XIV</i>	<i>Pag.65</i>
<i>Cea De-A Treia Inițiere a Focului</i>	<i>Cap.XV</i>	<i>Pag.72</i>
<i>Cea de-A Patra Inițiere a Focului</i>	<i>Cap.XVI</i>	<i>Pag.78</i>
<i>A Cincea Inițiere a Focului</i>	<i>Cap.XVII</i>	<i>Pag.82</i>
<i>O Aventura Supra-Sensibilă</i>	<i>Cap.XVIII</i>	<i>Pag.88</i>
<i>Persecuții</i>	<i>Cap.XIX</i>	<i>Pag.92</i>
<i>Secretul Abisului</i>	<i>Cap.XX</i>	<i>Pag.97</i>
<i>Botezul Lui Ioan</i>	<i>Cap.XXI</i>	<i>Pag.101</i>
<i>Transfigurarea Lui Ilisus</i>	<i>Cap.XXII</i>	<i>Pag.102</i>
<i>Ierusalem</i>	<i>Cap.XXIII</i>	<i>Pag.104</i>
<i>Muntele Măslinilor</i>	<i>Cap.XXIV</i>	<i>Pag.107</i>
<i>Întîmplarea de pe Golgota</i>	<i>Cap.XXVI</i>	<i>Pag.112</i>
<i>Mormîntul Sfînt</i>	<i>Cap.XXVII</i>	<i>Pag.115</i>

AL DOILEA MUNTE

CAPITOLUL XXVIII **SENINĂTATE ȘI RĂBDARE**

Este evident că noi, Frații Templului, cei de două ori-născuți, am eliminat din psyche-ul nostru mai multe elemente subiective infra-umane; totuși, după ce am trecut prin cele 8 Inițieri, sperăm din toate puterile Sufletului să intrăm în lucrările ezoterice Magice ale Muntelui Resurecției.

Ni se spuse în Templu că trebuie să-l așteptăm pe Abatele Mănăstirii cu o răbdare nesfârșită; dar orele, evident, se scurgeau, lungi și copleșitoare, cu o monotonie insuportabilă: Venerabilul nu părea cu adevărat grăbit.

Cîțiva dintre Veteranii Primului Munte se mișcau în toate direcțiile, ici-colo, protestînd cu nerăbdare împotriva întîrzierii Superiorului.

Există cazuri surprinzătoare în viață, unul dintre acestea fu uimitoare intrare a Abatelui în Templu. Noi toți, Frații Ordinului Sacru, rămaserăm stupefiați, căci cîțiva dintre noi își pierduseră deja speranța de a-l vedea pe Maestru.

Venerabilul vorbi înaintea Conferinței spunînd: "Vouă, Fraților, vă lipsesc două Virtuți pe care acest Frate le posedă"; el spune acestea desemnîndu-mă cu arătătorul.

Îmi porunci apoi, cu o voce blîndă și în același timp imperativă: "Spuneți-le, Frate, care sînt aceste două Virtuți".

"Trebuie să știi să fii răbdător, trebuie să știi să fii senin", spusei cu o voce fermă și limpede.

"Vedeți? V-ați convins?" -tună Abatele, cu mare Solemnitate. Toți Adepții, înspăimîntați și mirați în același timp, optară pentru o tăcere respectuoasă.

Indiscutabil, toți membrii Congregației -cu excepția mea- fură atunci eliminați, căci numai neînsemnata mea persoană care nu valorează nimic ieși victorioasă din dificila încercare.

Austerul Hierofant îmi oferi apoi o portocală minunată, căruia îi receptai imediat semnificația profundă.

Mult mai tîrziu în timp, trebui să apar înaintea frăției unei alte Mănăstiri a Frăției Universale Albe în scopul de a primi instrucțiuni și de a semna documente.

Am fost atunci prevenit cu ajutorul acestor cuvinte: "Trebuie să te ferești bine de frigul Lunar".

A fost grabnic pentru mine, după o lungă vacanță să revin în Făurăria Învăpăiată a lui Vulcan.

Indiscutabil, între Munte și Munte, există totdeauna lungi perioade de abstenență sexuală.

CAPITOLUL XXIX **CELE NOUĂ GRADE ALE MĂESTREI**

A pricepe, a înțelege, a capta în mod integral, unitotal, adîncă semnificație a celor 9 Maeștri care s-au dus în căutarea lui HIRAM și a asasinilor săi, este grabnic lucru, imposibil de amînat.

Nici unul din cei 9 Maeștri nu au luat-o prin regiunile din Nord, indiscutabil, dar, în mod inteligent ordonați în grupuri de 3, ei se repartizează astfel în Orient, în Sud și în Occident. În mod evident, aceștia din urmă au fost cei care ajunseră să descopere mormîntul și pe ucigași.

Acest pelerinaj simbolic și ezoteric al celor 9 Maeștri se referă, în consecință, în mod specific, la pelerinajul individual pe care orice Inițiat trebuie să-l efectueze în Cel de-al Doilea Munte, trecînd prin 9 etape sau trepte succesive, total enumerate și definite în cele 9 sfere:

LUNA
MERCUR
VENUS
SOARE
MARTE
JUPITER
SATURN
URANUS
NEPTUN

Putem și chiar trebuie să emitem enunțul următor: “Numai prin aceste pelerinaje intime, din sferă în sferă, vom fi în stare de a verifica și de-al face să apară din nou în fiecare din noi pe Meastrul Secret HIRAM, SHIVA, soțul DIVINEI noastre MAME KUNDALINI, ARHIHIEROFANTUL și ARHIMAGUL, Monada personală, individuală a Ființei noastre reale.

A fi Maestru este un lucru, a atinge perfecțiunea în Maestrie este un altul, foarte diferit cu siguranță.

Orice ezoterist, făurind în “Făurăria Ciclopilor”, “TO SOMA HELIAKON”, “veșmintul de nuntă al Sufletului”, se convertește din chiar această cauză în Om și, în consecință, în Maestru; perfecțiunea în Maestrie este totuși distinctă de aceasta.

Numărul 9, aplicat Retoricii, ne pune în relație intimă mistică cu cele 9 Muze Eterne.

Nu e de prisos să o citez, în acest capitol, pe fiecare aceste zeități inefabile ale clasicismului antic.

1. CLIO
2. ERATO
3. MELPOMENE
4. CALIOPE
5. EUTERPE
6. TALIA
7. URANIA
8. POLYMNIA
9. TERPSICHORA

Faptele trăite sînt foarte importante pentru o mai bună înțelegere a Doctrinei de către prea iubiții noștri cititori.

Ascultați-mă: Într-o noapte, puțin contează data, ziua și ora, ieșii după voie din corpul fizic, splendid îmbrăcat în “Haina de Nuntă a Sufletului”.

Experimenînd, în toată prezența Ființei mele cosmice anumită voluptate spirituală încîntătoare, pluteam în aura Universului cu o blîndețe deplină.

Am avut șansa supremă de a-mi așeza picioarele, așa cum ar fi făcut-o pasăre cerească, pe țărîină, sub frunzișul verde al unui copac tăcut...

Exclamai cu voce tare, invocînd Adepții Frăției Oculte...

Indiscutabil, am fost asistat...

Frații mă conduseră cu amabilitate pînă la minunatul Templu cu pereți transparenți...

MAHATMA rămînea așezat înaintea biroului său ca și cum ar fi avut să primească multă lume...

“Vreau să știu, spusei, ce îmi lipsește”...

Venerabilul, scoțînd dintr-un sertar o anumită carte secretă, îi consultă foile și răspunde:

“Vă lipsesc 58 de minute.

Trebuie să prezentați aici 36 monede a 23 de kilograme fiecare. Și cele 8 Inițieri primite trebuie să fie calificate”.

“Mulțumesc, Venerabile Maestru”; mă retrăsei apoi din Templu cu o umilință și o venerație nesfârșită.

Analiză cabalistică a acestei întrebări:

58 minute: $5+8=13$ Acest Arcanum înseamnă moartea a tuturor elementelor subiective care constituie EUL.

36 monede: $3 + 6 = 9$. A rupe lanțurile și cătușele în Lumile scufundate a celor 9 planete citate în acest capitol... Muncă foarte intensă în “Făurăria Invăpăiată a lui Vulcan”.

23 kilograme: $2 + 3 = 5$ Muncile de eliberare vor trebui să fie perfecte sub splendorile stelei cu 5 brațe.

(Nu e de prisos să amintesc în acest punct, de RISHI Baha -Deva și de cei 23 de Profeți ai săi.)

CALIFICARE: Înaintea autenticei resurecții, fiecare dintre cele 8 Inițieri trebuie să fie calificată. Aceasta se desfășoară pe parcursul a 8 ani; în timpul cărora noi trebuie să experimentăm Cartea Patriarhului IOV în întregul său realism. Insistăm solemn asupra enunțului următor: “Niciodată nu s-ar putea califica cele 8 Inițieri într-un răstimp inferior celui de 8 ani, indicat mai sus”.

Fiecărui dintre cele 8 Inițieri îi corespunde, în mod evident, un an; în consecință, sînt 8 ani pentru 8 Inițieri.

EXPLIC: timpul deja menționat corespunde exclusiv epilogului unei întregi serii mistice de profunde lucrări ezoterice, realizate în toate și în fiecare dintre cele 9 Planete citate mai înainte.

Aceste munci, neîndoielnic, se desfășoară în momente diferite și pot fi extrem de delicate, într-adevăr.

Este evident că acel ce intră în Al Doilea Munte nu primește pentru aceasta mai multe grade sau mai multe Inițieri.

Perfecțiunea Măestriei nu vine decît cu Resurecția Ezoterică transcendențială.

Deplina manifestare a Monadei, în Maestrul Reînviat, îi conferă extraordinare puteri magice...

CAPITOLUL XXX PATRIARHUL ENOCH

Simbolul timpului la care face cu insistență referință inelul de bronz, conduce ciclic Arhat-ul Gnostic pînă la acea epocă Patriarhală numită de asemenea Vîrsta de Bronz sau Dvapara Yuga care precedă neîndoios vîrsta noastră de Fier sau KALI-YUGA.

Cei mai buni autori de tratate ocultiste au afirmat întotdeauna că între cele două Vîrste se întîmplă Marea Catastrofă Transalpină care modifică total fizionomia geologică a Planetei Pămînt.

Al 7-lea, printre cei 10 sublîmi Patriarhi antediluvieni este -în afară de orice supoziție- total diferit de cei 6 care îl precedă, de-a lungul secolelor (Adam, Set, Enos, Cainan, Malalel, Iared) ca și de cei 3 care îi urmează (Mathusalem, Lamech, Noe).

Este, totuși, clar că ceea ce ne miră cel mai mult din toate acestea este numele sacru al lui Enoch care, tradus, înseamnă “Inițiat, Dedicat, Consacrat, Maestru”.

Geneza ebraică (V.24) asigură în mod foarte solemn că Enoch nu a murit fizic, în realitate, ci că “umblase după Dumnezeu, și nu se mai văzu, pentru că Dumnezeu îl luă cu el”.

Tradiții extrem de vechi, care se pierd în noaptea secolelor, spun clar că, când ENOCH se găsea pe culmea Muntelui Moria, avu un Shamadi clarvăzător în timpul căruia conștiința lui obiectivă, iluminată fu luată și dusă în cele 9 ceruri citate de Dante, în Divina sa Comedie și în ultimul dintre acele ceruri -cel al lui Neptun-Patriarhul găsi Cuvîntul Pierdut (Propriul său Verb, monada sa particulară, individuală).

După acestea, Marele Hierofant vru să exprime această viziune, într-o amintire permanentă și nepieritoare.

Astfel el hotărî categoric și cu mare Înțelepciune că se va face, chiar sub acel loc binecuvîntat, un templu secret și subteran cuprinzînd 9 bolți dispuse succesiv, una sub alta, în măruntaiele vii ale Muntelui.

Mathusalem, fiul său, fu desigur Arhitectul însărcinat din punct de vedere material cu această extraordinară Sfînta.

Nu se menționează nici conținut, nici finalitate specifică, definită a fiecărei dintre aceste bolți sau peșteri magice care comunicau una cu alta prin intermediul unei scări în spirala.

Ultima dintre aceste peșteri este totuși cea care absoarbe întreaga importanță ocultă, în așa fel încît celelalte constituie numai calea secreta indispensabilă prin care se ajunge la aceasta, în străfundurile Muntelui.

În această ultima peșteră, "Penetral" sau "Sancta" cea mai intimă, Patriarhul Enoch depuse comoara sa ezoterică cea mai bogată...

"Lîna de Aur" a anticilor, Comoara Inefabilă și Nepieritoare pe care o căutăm, nu se găsește, deci, niciodată la suprafață; trebuie să săpăm, să scormonim măruntaiele pămîntului pînă cînd o întîlnim...

Inițiatul, coborînd vitejește în măruntaiele Infernurilor din Muntele Revelației găsește comoara Mistică, (Monada sa Divină), care este păstrată pentru el, de-a lungul a nenumărate secole care ne preced în desfășurarea Istoriei.

În capitolul II al Apocalipsei Sfîntului Ioan putem încă să citim cele ce urmează: "Biruatorului îi va da din mana (ofranda) cea ascunsă și-i voi da o pietricică albă și pe pietricică un nume nou scris, pe care nimeni nu-l cunoaște, decît numai cel care-l primește".

CAPITOLUL XXXI CERUL LUNAR

Marea Operă Individuală se împlinește în Domeniul Zodiacal al Puterilor titanice...

Cele 12 munci ale lui Hercule, prototip al Omului autentic, arată, indică, semnaleză calea secretă care trebuie să ne conducă pînă la gradele de Maestru Perfect și Mare Ales.

Cea dintîi dintre toate este capturarea și omorîrea Leului din Nemeea, forța instinctelor și a pasiunilor necontrolate, care devastează și devorează totul.

Am fost transportat, în stare de extaz, în Lumea Lunară (Astrala), în mod conștient și pozitiv; am fost sfătuit atunci, cu o nesfîrșită înțelepciune.

Sufletul meu se zgudui pînă-n cele mai intime profunzimi, găsind acolo pe Batrînul din templul celor născuți de două ori; dragul nostru Rector, Batrînul Sfînt părea să aibă toate caracteristicile lămîiei, dar el iradia în mod evident dragoste nesfîrșită.

Înțelesei că, pentru a avea dreptul la ascensiune la Cerul Lunar (Astral Superior), trebuie mai întîi să cobor în Infernurile Selenare (Astral Inferior) și să le înfrunt vitejește pe cele trei Furii.

În momentul cînd scriu aceste rînduri, îmi vine în minte acel pasaj inițiativ în care Gines de Lara, îndrumat de Maestrul său contemplă mirat apele oțetite ale lacului.

“Privește aici, acum!” exclamă MAHATMA.

Și Gines privi; părul său se zburli, căci el văzu 2 lucruri pe care nici un muritor nu le-a văzut, dar care nu sînt, pentru aceasta, mai puțin uimitoare și adevărate.

El îi văzu mai întîi, ca într-un gigantic telescop, pe locuitorii acelei părți a Lunii, ființe nefericite dizgrațiate, dincolo de orice măsură și a căror natură, ca și originea lor, este păstrată în mare mister printre “cei ce știu totul”.

El văzu apoi un lucru și mai minunat: secretul celeilalte părți a satelitului -adică emisfera care este totdeauna întoarsă de cealaltă parte și de unde nu se vede niciodată mizerabilul pămînt- loc unde un oarecare mistic a vrut să situeze, chiar de aceea, Paradisul lui ENOCH și ILIE, paradisurile DJINILOR poporului ebraic.

Vom continua, după această lungă digresiune, tema prezentului capitol: cînd vrui să urc pe scara simbolică a lui Iacob, bătrînul sacru al Templului smulse o ramură fermecătoare -pe care mă făcu să o miros- din copacul cunoașterii (sau copacul binelui și al răului). Acea mireasmă era, desigur, Nirvanică. Miroșiți mereu această ramură pentru a putea urca”, acestea fură vorbele Adeptului.

Indiscutabil, trebuie să practicăm “SAHAJA MAITHUNA”, să respirăm delicioasa mireasmă a fructului oprit, dar trebuie să nu îl mîncăm, aceasta este Legea.

Mi-am început lucrul în abisurile Selenei, dezintegrîndu-l pe JUDAS, Demonul Dorinței.

Este oportun de a spune că, din fericire și grație ajutorului direct al Divinei mele Mame KUNDALINI, îngrozitorul demon al Dorinței se se pomeni prefăcut în cenușă.

Puțin mai tîrziu, trebui să-mi continui munca cu Demonul neliniștit al Mentalului, care ne aduce atîta amărăciune, Pilatul tuturor timpurilor... Anihilare!... Cuvînt teribil... Fu sfîrșitul catastrofei al Pilatului fatal care mă chinuia...

Îmi continuai după aceea munca în abis (infern), atacîndu-l pe Caiafa, demonul Relei Voințe, cel mai detestabil dintre cele 3 Furii clasice din interiorul fiecăruia dintre noi.

Cea de-a treia Furie muri efectiv după ce a primit în trup mai multe lovituri de lance... Nici una nu egala oribila ei înfățișare, niciuna nu avea, în părul ei, atîția șerpi... chiar și surorile ei se temeau de ea; nefericirea avea în mîini toate veninurile Gorgoneene ale Infernului.

Putui să verific, cu o claritate uimitoare, întreg procesul morții celor 3 Furii...

Este indiscutabil că ele trecură prin toate transformațiile magice cîntate de Ovidiu.

Dacă ele fură, la început, gigantice și oribile, precum monstruosul Polifem de pe pămîntul blestemat, care îi devora implacabil pe tovarășii lui Ulise, cîteva clipe înainte de sosirea Parcei Suverane ele nu mai aveau decît înfățișarea unor copii nou născuți...

Acele umbre abominabile, acei 3 Trădători, pe care îi purtăm în mine, muriră, din fericire!

Vai, vai, vai! Ce s-ar fi întîmplat cu mine fără ajutorul Divinei mele Mame KUNDALINI.

O invocam pe Mama mea, din adîncul prăpastiei și ea luă în mînă Lancea lui Eros...

CAPITOLUL XXXII GUENIEVRE

Doamna eternă (Sufletul - Spirit - BUDDHI) pretinde totdeauna de la cavalerul său noi sacrificii, de orice gen, și probe (dovezi) de curaj.

Ea, Divina Soție Perfectă este GUENIEVRE, Regina DJINILOR, aceea căreia

Lancelot îi turna vinul...

Vin delicios al spiritualității, transcendente, în cupele inițiatice, ale lui SUKRA și MANTI...

Cupe care nu sînt, în fond, decît Sfîntul-Graal în înțelesul său de Potir al Băuturii supreme sau nectar inițiativ al Zeilor Sfinți...

Fericit cavalerul care, după bătălia grea, își celebrează nunta cu Regina Djinilor!

Este scris cu litere de foc, în cartea vieții că în BUDDHI (Suflet Spiritual) -asemenea unui pahar de alabastru fin și transparent- arde flacăra PRAJNEI (FIIN[A).

Într-o noapte de adevărate delicii, am avut bucuria de a o întîlni pe iubita mea, în secretele vecinătăți ale celui de-al doilea munte.

Caleașca promisei mele înainta încet pe cărarea singuratică...

Legenda secolelor povestește că Marchiza de Reaupré se plimba într-o trăsură d o rară frumoșețe -căci era făcută din porțelan pur; dar caleșca triumfală a Walkiriei mele se aseamăna mai mult cu o caleașcă din timpurile "rococo" pe care o folosea soția Ducelui de Clermont, splendid atelaj cu sase cai cu harnasament de argint, roțile caleștii fiind din același metal...

Caleașca triumfală a adoratei mele se oprește îneintea unui palat de porfir a cărui bogăție și splendoare orientale strălucesc.

Splendidul vehicol staționează în fața porților de bronz strălucitoare care înspăimîntă prin atîta măreție.

Se vede curînd caleașca înconjurată de un cor plăcut: cavaleri distinși, nobili și prinți, frumoase doamne și copii delicați.

Cineva face un semn și eu îl ascult; îneintez pînă la caleașca dragostei, o văd, prin geamurile bucuriei, pe WALKIRIA mea (BUDDHI).

Promisa mea, îmbracată cu veșmîntul nupțial, haina de nuntă a SUFLETULUI, a sosit pentru nuntă în trăsura strălucitoare.

A mă căsători cu Sufletul meu Geamăn în fața Altarului Sfînt, cu Buddhi teozofic, Dumnezeuul Meu, ce fericire! Mi se spuse totuși că trebuia să mai aștept puțin. Virilul furnizor al puterii de sus mă amîna și eu sufeream într-un mod de nedescris...

Trebuii, în acea vreme, să mă adîncesc în Misterele Sacre ale Minnei, în înspăimîntătoarele întunecimi lunare ale unei iubirii ce este soră geamăna cu moartea...

Muncii intensiv în SUPER-OBSCURITATEA tăcerii și în augustul secret al înțelepților.

Trebuii să aștept încă o vreme, vremi întregi și încă mai mult...

Suspina totuși pentru Guenievre, Regina Djinilor (SUFLETUL meu SPIRITUAL).

Într-o noapte, stelele licărind în spațiul infinit pîrură să aibă un aspect nou...

Departe de tumultul modern, mă pomeni în extaz; ușa camerei mele rămînea închisă ermetic...

Atunci, cu siguranță, mi-am celebrat Nunta cu adorata mea (Buddhi) ea intră în mine și eu mă pierdui în ea...

În acele clipe fericite, Soarele Miazului Noptii (LOGOSUL SOLAR) străluci intens.

Mă simții transformat în mod integral; faimoasa chakră SAHASRARA, Lotusul cu 1000 de Petale, Coroana Sfinților, străluci victorios în Glanda mea Pineală și intrai în acea stare cunoscută de hinduși sub termenul sanscrit de PARAMANANDA (supremă Fericire Spirituală).

Tocmai atunci am simțit nevoia de a mă converti într-un autentic și legitim BRAHMAVIDVARISHTA.

Cele 1000 de Yoga -Nadi ai SAHASRAREI îmi conferiră, de drept puterea anumitor forțe subtile ale naturii.

BUDDHI, Guenievre a mea, Sufletul meu Spiritual, în afara faptului de a-l duce pe SHIVA-SHAKTI-TATTWA la maximum de activitate vibratorie, pusese PADMA coroană într-o stare de funcții mistice intensificate.

Mă trezii atunci convertit în Mesagerul Noii Ere a Vărsătorului, învățând omenirea o nouă Doctrină atât de nouă și atât de revoluționară și totuși atât de veche...

Cînd deschisei ușa camerei mele, Ochiul de Diamant (Glanda Pineală) îmi permise să văd numeroși dușmani. Este evident că difuzarea Gnozei în forma sa revolutionara va crește totdeauna numărul adversarilor mei...

Nu e de prisos să spun că după acest mare eveniment Cosmic, trebui să realizez un anumit ritual nupțial în templu. Mulți oameni asistară la acest festival al dragostei.

În a cincea Inițiere a Focului, incarnasem indiscutabil SUFLETUL meu UMA (MANA SUPERIOARA A TEOZOFIEI).

Dar acum -O, Zei!- cu aceste nunți alchimice și cabaliste, îmi încarnam, de asemenea, SUFLETUL meu SPIRITUAL (BUDDHI).

În mod evident, în aceasta din urmă arde totdeauna, în mod inalterabil, flacăra PRAJNEI (Intimul).

CAPITOLUL XXXIII DRAGONUL INTUNERICULUI

Mă gîndii că, după Nunta Chemică a Sufletului meu Spiritual, voi intra deplin într-o Lună de Miere paradisiacă; nici măcar nu bănuiam, nici de departe, că în viziunile scufundate ale Subconștientului uman se ascundea sinistrul și întunecatul Mara al Evangheliei Buddhiste, faimosul dragon al întunericului, citat de Apocalipsa Sfîntului Ioan, tatăl acestor trei trădători... gigantic monstru abisal cu șapte capete infraumane, personificînd totdeauna cele 7 păcate capitale: mînia, avariția, desfrîul, invidia, orgoliul, lenea și lăcomia.

Și bestia scoase un răget înfiorător, ca leul, și puțurile întunericului se înfioară de groază.

Nu se poate distruge, reduce la praf cosmic, acest înfiorator avorton abisal decît cu elctricitate sexuală transcendentă, în plină Magie Sexuală.

Am știut, din fericire, să profit la maximum de "Coitus Reservatus" pentru a o implora pe DEVI KUNDALINI Șarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Monstrul prinde în mîna sa stîngă îngrozitoarea lance, el încearcă zadarnic, de trei ori, să mă rănească; disperat el își aruncă sulița sa spre mine; Divina mea Mamă KUNDALINI intervine în aceste clipe, ea pune mîna pe relicva singulară și îl rănește mortal cu ea pe Dragonul Roșu...

MARA, oribila bestie infernală își pierde atunci statura gigantică, se micșorează puțin cîte puțin, se transformă într-un punct matematic și dispăre pentru totdeauna, în peștere întunecoasă...Dupa aceea, acea fracțiune din Conștiința mea mai înainte închistată în groaznicul monstru se întoarce la mine.

Sînt teribile secretele bătrînului abis, ocean întunecat și fără margini, în care noaptea cea dintîi-născută și Haosul, strămoși ai naturii, mențin o perpetuă anarhie, în mijlocul zvonurilor unui veșnic război, susținîndu-se cu ajutorul confuziei.

Căldura, frigul, umiditatea, uscăciunea, 4 campioni teribili, își dispută, acolo, superioritatea și duc la luptă embrionii lor de atomi care, grupîndu-se în jurul însemnelor legiunile lor, reuniți sau rotunjiți, rapizi sau înceți, mișună, nenumărați, precum firele de nisip din Barca, sau acelea de pe arzătoarea plajă din Cirene, antrenate pentru a se lupta cu vînturile și pentru a servi de lest la arpile lor iuți...

Atomul la care aderă un număr și mai mare de atomi domină pentru o clipă

Haosul, conduce ca un arbitru și hotărârile sale vin în acele din urmă să sporească încă și încă, dezordinea grație căruia domnește el; după el, este evident că, în aceste Lumi Infernale, hazardul este cel care conduce totul...

Înainte aceluia abis salbatic, leagan și mormânt al Naturii, înaintea acestui sălaș care nu este nici mare nici pământ, nici aer, nici foc, dar care este alcătuit din toate aceste elemente -care, amestecate confuz în cauzele lor fecunde, trebuie să lupte mereu în același fel, afară numai dacă Demiurgul Creator dispune de negrele sale materiale pentru a forma noi lumi. Înaintea acestui Tartarus barbar, Dragonul Întunericului își dădu ultima suflare.

Este ușor să cobori în "Lumile - Infernale"; nu este la fel de ușor să revii din ele. Acolo este munca grea, acolo este dificila încercare!

Cîteva eroi sublimi, foarte puțini într-adevăr, au reușit întoarcerea triumfală. Paduri de nepătruns separă Iadul de Lumea Luminii; și apele fluviului palid, Cocyte, trasează încolăcirii labirintice în acea penumbră a cărei imagine numai mă face să mă înfior...

CAPITOLUL XXXIV CONCLUZIE A MUNCILOR LUNARE

Cînd MARA, tatăl celor 3 Furii Clasice, a fost preschimbat în pulbere cosmică, trebuia să fac față bestiilor secundare ale abisului.

Ziua se încheia încet; aerul fermecător al nopții invita pe ființele vii care populează suprafața pământului să se odihnească; iar eu, urît vierme din tina pământului, voiam doar să susțin luptele drumului și ale lucrurilor demne de compasiune pe care memoria mea le-ar scrie fără să se înșele..

O, Muze Inefabile! O subtil Zeu! Veniți-mi în ajutor! Inspirați-mă pentru ca stilul meu să nu fie nedemn de natura acestei afaceri...

Un puternic tunet îmi întrerupse somnul adînc, ca omul ce se trezește dintr-o dată, mă ridicai și îndreptîndu-mi privirea în jurul meu, mi-o fixai pentru a recunoaște locul unde mă găseam; mă văzui atunci într-o casă singuratică, lîngă drumul întunecos...

Așezat într-un fotoliu rustic lîngă fereastră, de unde, puteam contempla cărarea povîrnită, evocai în mod foarte sincer vremurile trecute.

M-am pomenit desigur în alte vremuri, în lăcașul abisului și înaintea aceluiași drum...

Nimic din toate acestea nu-mi păru nou; înțelesei că eram pe cale să recapitulez Misterele; ridicîndu-mă de pe scaunul meu, deschisei ușa acelei case și ieșii mergînd încet... încet... încet; pe drumul singuratic.

Dintr-o singură privire, privirea mea străbătînd un spațiu atît de îndepărtat pe cît îi este dat pătrunderii vederii spirituale, văzui un loc trist, devastat și întunecat...

Solul era umed și trebuia să mă opresc pe neașteptate înaintea unui cablu electric ce se găsea acolo, întins pe pământ.

Un cablu de aramă, încărcat cu înaltă tensiune? Ce grozăvie! Eram pe punctul de a cădea peste el!

"Este preferabil de a muri, fiind liber, decît de a trăi fiind prizonier", zice vocea tăcerii în noaptea Misterului.

Iar eu care, alarmat, încercam să dau înapoi chiar în acea clipă, mă simții îmbărbătat.

Înaintai cu hotărîre prin acele locuri Sub-Lunare, de-a lungul sinuoasei cărări abisale.

Cărarea povîrnită, cotind deodată spre stîngă, pătrunse în anumite coline foarte pitorești.

Acolo, văzui ceva ca un parc public de duminică; o adunare pestriță de

creaturi umane care păreau să profite în mod foarte plăcut de verdeata...

Cîteva vînzători ambulanți se duceau și veneau ici și colo, spre amuzamentul mai multor persoane, vînzînd baloane colorate.

Simbol viu al vieții profane... așa am înțeles! este evident că am vrut totuși să trăiesc toate acestea cu intensitate...

Eram absorbit de aceasta, contemplînd mulțimile dintotdeauna, cînd deodată se întîmplă ceva insolit, neobișnuit; mi se păru că timpul s-a oprit într-adevăr o clipă.

Momente de groază în care un lup sîngeros se ivi din tufișuri, un lup feroce, cu privirea pătrunzătoare, care încerca în zadar să-și prindă prada; cîteva găini gălăgioase și desperate fugeau de Parca nemiloasă. Extraordinară simbolistică ocultă! păsare de coțet, lașă, timidă... un lup sîngeros, crud, nemilos...

Oroare, groază, spaimă!... stări omenești Sub-Lunare ale infra-conștienței umane... iar eu, care mă credeam mort în mine-însumi, ignoram existența acestor agregate psihice în interiorul propriilor mele infernuri atomice... Din fericire, nu am uitat niciodată Sfînta Suliță în lupta aspră; am putut, grație Mamei mele Divine, Kundalini, să întrec mulți oameni în forță și dibăcie în luptă cu lancea.

Principalii Demoni-Euri, urîte personificări ale oribilelor mele defecte intra-umane căzuseră deja, muncile mele Lunare se încheiară, în mod epic, cu moartea, prin Sfînta-Lance, a multor alte bestii infernale.

Nu este de prisos să spun că am avut de adunat o bogată pradă de război, după numeroase bătălii sîngeroase...

Vreau să mă refer insistent la aceste multe și prețioase gеме ale propriei mele existențe, la aceste grăunțe de conștiință ascunse, ferecate în acele înfioratoare avortoane din Infern...

Ultima parte a muncii avu un caracter pe deplin atomic; a expulza inteligențele maligne din lăcașurile lor nucleare nu este deloc ușor...

Aceasta este, desigur, ceea ce se înțelege prin: a transforma apele negre în ape albe...

Acești atomi s-au convertit acum în minunate vehicule a anumitor inteligențe luminoase.

Magnifice scînteii, atomi capabili de a informa asupra activităților dușmanului secret. Într-o noapte glorioasă am avut onoarea cea mai mare pe care o poate primi o ființa umana: am fost vizitat de Cristul Cosmic. Adorabilul aducea cu el o carte mare în mîna dreaptă ca pentru a-mi spune: "Intrați acum în Sfera lui Mercur."

Văzîndu-l pe Maestru, nu putui decît să exclam: "Stăpîne, Tu ai venit mai repede decît mă gîndeam. Nu Te așteptam încă"...

Christosul viu răspunse cu blîndețe:

"Întîrzii cîteodată cînd trebuie să vin în luna martie. Trebuie încă să continui să mori".

"Cum? Să continui să mor? Încă?" "Da, răspunse Adorabilul. Trebuie să continui să mori", repetă el.

Ceea ce se întîmplă apoi fu miraculos. Maestrul se ridică încet pînă la Soarele Mieului nopții, detașîndu-se apoi puțin de Astrul-Rege pentru a mă binecuvînta și a-mi ierta greșelile trecute.

Astfel am ajuns la intrarea în Primul Cer, Lăcașul Ingerilor Inefabili...

Eram un înger căzut, indiscutabil, dar era evident că fusesem iertat.

Este mai multă bucurie, în Catedrala Sufletului, pentru un păcătos care se căiește, decît pentru 1000 de drepti care nu au nevoie de căiință.

A doua muncă a lui Hercule devine acum transcendentală și transcendentă: distrugerea Hidrei din Lerna, Monstrul simbolic, de origine nemuritoare, înzestrat cu 9 capete amenințătoare care se regenerează de fiecare dată când sînt distruse, amenințînd turmele de animale, semănăturile ca și recoltele.

Luptă grea în care Eroul Solar se întovărășește cu "Yolas", îndrumătorul și inspiratorul său, al cărui rol notoriu este foarte asemănător cu cel al lui Sri Krishna, în relația sa cu Arjuna (vedeți BHAGAVAD-GÎTA, CÎNTUL DOMNULUI).

Chiar dacă această magnifică muncă poate fi interpretată ca o operă fertilizatoare într-o Deltă mlăștinoasă, ca aceea a Nilului Sacru, această Hidră cu multe chipuri este, de asemenea, o imagine alegorică care personifică clar Planul Mental, cu toate defectele sale psihologice.

În calitate de Constelație, această Hidră simbolică își are partea sa din față între Leu și Cancer și se întinde la Sud pînă la picioarele Fecioarei.

"Yolas", cu cărbuni încinși, arde capetele care se regenerează, pe cînd Hercule le zdrobește cu măciuca sa -după care, tăind capul nemuritor- extraordinar simbol al iubirii autentice- el îl ascunde sub o stîncă care trebuie în mod evident să slujească drept Piatra Filosofală a vieții sale regenerate, fermecător spirituale.

Este scris cu litere de foc în cartea vieții: "Cel ce vrea să urce trebuie mai întîi să coboare. Fiecare înălțare este întotdeauna precedată de o grozavă umilire".

Aspirăm, indiscutabil și într-adevăr, din toate puterile Sufletului meu, să ajung la Cerul lui Mercur, DEVACHAN al hindușilor, Lumea Mentală Superioară, Lăcașul Arhanghelilor. Dar a fost indispensabil înainte să cobor în Infernurile Planului Mental pentru a distruge acolo Hidra din Lerna.

Aceste defecte psihologice, cu multe fațete pe care le prefăcusem în pulbere cosmică în Infernurile Lunare, continuau să existe, ca și nelegiuitele capete ale Hidrei fatale, în diverse ascunzișuri ale Planului Mental.

Aceste oribile creaturi animalice, dezgustătoare avortoane abisale, personificau în mod limpede fiecare din propriile-mi defecte psihologice.

Se poate să ne oferim luxul de a înțelege orice greșeală psihologică, fără, cu toate acestea, să-i captăm semnificatia profunda.

Indiscutabil, avem urgentă nevoie, imposibil de amînat, nu numai de a înțelege, ci și de a capta înțelesul adînc a ceea ce dorim să eliminăm.

Nu este posibil să se elimine Capetele (defectele psihologice) Hidrei din Lerna, decît prin electricitatea Sexuală Transcendentă, în timpul "SAHAJEI MAITHUNA", în "FĂURARIA CICLOPILOR".

Cum Copulația metafizică în Cea de-a Noua Sferă este o formă a rugăciunii, o implorai pe Devi KUNDALINI în acele clipe.

Goethe, Marele Inițiat german, adorînd-o pe a sa Mamă Divină KUNDALINI exclamă, plin de extaz:

"Fecioară pură, în cele mai frumos înțeles,
Mamă demnă de venerație
Regină de noi aleasă
Și de condiție egală cu aceea a Zeilor".

[inzînd să moară în sine-însuși, aici și acum, în decursul Coitului Chemic, Marele Bard spunea:

"Săgeți strapungeti-ma
Lăncii, urmariți-mă!
Măciuci, răniți-mă!
Fie ca totul să se topească, sa dispara
Să strălucească steaua veșnică,
Focar al iubirii veșnice".

Indiscutabil, am procedat întotdeauna în mod foarte similar și Hidra din Lerna își pierdu cu-nctul fiecare dintre abominabilele sale capete..

Odată, pe cînd mă găseam în Tibetul Oriental într-o mănăstire, avui ocazia de a spune Divinei mele Mame KUNDALINI cele ce urmeaza:

“Tu și cu mine, noi vorbim și părem două persoane diferite și totuși sîntem aceeași ființă”. Nu este de prisos să afirm cu emfază că răspunsul fu extraordinar, desigur:

“Da, Fiul meu! TU și EU, noi sîntem aceeași Ființă, dar DERIVATĂ”.

Mărturisesc cu sinceritate și fără ocolișuri, în Numele Adevărului că fără ajutorul imediat al Divinei mele MAME ADORABILE nu aș fi putut, în nici un fel, să elimin radical Hidra din Lerna... (Defectele mele psihologice, din Subconștientul Intelectual).

Înainte ca flacăra de aur să poată arde cu o lumina senină, lampa trebuie să fie bine pazita într-un loc fara vînt. Gîndurile pamîntene trebuie sa cadă moarte la porțile Templului.

Mentalul, care este sclavul simțurilor, face Sufletul tot atît de neajutorat ca barca pe care vîntul o rătăcește pe ape.

Cînd Soarele Miezului Noptii străluci victorios pe cerul spiritual, revenii la stadiul arhanghelic pe care-l pierdusem altădată și intrai fericit în Cerul lui Mercur...

CAPITOLUL XXXVI CERUL LUI VENUS

Urmează acum cea de-a treia isprava a lui Hercule, Eroul Solar: vreau să mă refer insistent la prinderea a două animale, unul pe cît de blînd pe atît de iute celălalt, turbulent și amenințător. Căprioara Cereniță și mistrețul din Erymanthea.

Putem și chiar trebuie să identificăm aceste faimoase patrupele cu cele două constelații australe, cele mai apropiate de stelele Gemenilor, care se situează lîngă cei 2 Centauri -cu care Hercule poartă o sîngeroasă ceartă.

Putem vedea în căprioara cu picioare de bronz și cu coarne de aur, sacră pentru Diana și disputată de Apollo, Zeul Focului, o clară aluzie la Sufletul Uman (Soțul WALKIRIEI), MANAS SUPERIOARĂ a Teozofiei.

În grozavul mistreț pervers ca nici un altul se găsește tot simbolul viu al tuturor pasiunilor animale josnice.

Nu e de prisos să afirm, în aceste clipe, că aspiram foarte sincer și din toate puterile Sufletului meu, să intru în Cerul lui Venus, în Lumea Cauzală, Lăcașul PRINCIPATELOR.

Este limpede, cu toate acestea, că trebuie să am mai întîi merite, că trebuie să îl prefac în pulbere cosmică pe înspăimîntătorul Mistreț...

Pentru a urca, este necesar să cobori; orice reînălțare este totdeauna precedată de o grozavă umilire.

Mi-a fost indispensabil, grabnic, foarte grabnic, înainte de ascensiune să cobor în Infernurile Venuste.

Aveam nevoie de o informație prealabilă și era în sine, desigur, urgentă, hotărîtoare.

Indicații precise, extraordinare, îmi veniră în timpul meditației; este evident că Inițiatul este întotdeauna asistat de cineva.

Văzui, pe o masă mare destul de asemănătoare atrăgătoare table de șah și în locul respectivelor piese de joc binecunoscute multe figuri animaliere cu aspect dezgustător.

Indiscutabil eliminaseam, cu ajutorul Divinei mele Mame KUNDALINI, defectele psihologice în Lumea Astrală, în Lumea Mentală, dar germenii lor cauzali continuau să

existe în interiorul meu, aici și acum...

Pe terenul celei mai pure Psihologii experimentale, putem afirma cele ce urmează:

Eliminarea radicală a oricărui defect psihologic eșuează neapărat, dacă nu i se dizolvă cauza secretă...

Sarcina mea, în Infernurile Venuste, fu, desigur, să extirpez din Psihicul meu aceste cauze intrinseci...

Este evident că trebuie să trec victorios prin înspăimântătoare tentații trupești, ca acelea pe care le-a avut de suferit Patrirhul Gnostic Sfântul Augustin, la picioarele Crucii...

“Misterul Gnostic este prezent
În zborul liniștit al porumbiței
Și păcatul lumii în șarpele
Care mușcă piciorul Ingerului ce-l îmbîlnzește.
Peste veșnica noapte a trecutului
Se deschide veșnica noapte de mâine,
Fiecare oră, o larvă a păcatului
Și simbol lui, șarpele și măru”.

Multitudinea de delictе, ale căror germeni cauzali trebuie să-i elimine este imensă; și chiar dacă aș avea 100 de guri, 100 de limbi și de voci de fier, n-aș putea să le enumăr pe toate...

Găsiți astfel în Tartar, unde se pedepsesc cei răi, pe doi prieteni din tinerețe, unul încă trăiește, celălalt deja a murit.

Nu e de prisos să-i amintesc pe acei titani ai timpurilor străvechi care au vrut să se urce în Cer; ei suferă acum în abisuri, înlănțuiți de mînia lui Jupiter...

Acolo sălășluiește, de asemenea, insolentul Lapitas și obraznucul Ixion care a atentat împotriva Junoni și a lui Piritoo, care a vrut s-o răpească pe Proserpina.

În lumea subpămînteană trăiește și orgoliosul Salmoneus, Regele Elidei, care a cerut pentru el onoruri divine, nefiind decît un simplu muritor, o urîță rîmă a pămîntului...

Cîteva clipe înainte de a părăsi definitiv lăcașul lui Pluton, văzui ceva înspăimîntător, groaznic, ca un gigantic monstru, nesfîrșit care voia să sfîșie omenirea întregă. Vai! Vai! Vai!

Mă simții transformat după aceea în acele infernuri atomice; Christosul Cosmic intră în mine și eu mă pierdui în el...

Atunci, mulțimi de mame îmi aduseră copiii lor și eu, plin de extaz exclamai “Lăsați copiii să vină la mine! căci a lor este Împărăția Cerurilor!”

Corpul Cauzal odată transformat, cît mă simții de fericit! După ce i-am binecuvîntat pe toții acei fragezi copii, părăsii Regatul Mineral Scufundat și pătrunsei victorios în Cerul lui Venus (Lumea Cauzală).

Așa m-am întors în starea Principatelor pe care o pierdusem cînd, pe platoul central din Asia, am comis aceeași greșeală cu Conte ZANONI.

Greșeala respectivă fu, desigur, aceea de a cădea învins la picioarele paradisiace ale încîntătoarei frumuseți feminine, de a bea licoarea din Mandragore, de a mîncă merele de aur din Grădina Hesperidelor. Trebuii cu toate acestea, muncind apoi cu electricitatea transcendentă sexuală, să mă întorc pe Drumul pe care-l abandonasem altădată...

Această Lume Cauzală minunată sau Lumea Voinței Conștiente, atît de citată de domnul Leadbeater, Annie Besant, Arthur Power, Rudolf Steiner, Helena Petrovna Blavasky etc... este culmea dragostei și a legii, aceasta este evident...

Fără îndoială, Cerul lui Venus nu aparține timpului și este dincolo de planul mental.

Este evident că substanța AKASHICĂ, ca element natural și Vibrație sau

TATTWA, constituie în sine fondul viu și filosofal al Lumii de Cauzalitate Cosmică...

În această regiune, albastrul electric adînc strălucește minunat ici, colo, aici jos, saturîndu-ne de o voluptate spirituală încîntătoare, de nedescris...

Este Lumea Cauzelor Naturale, ocean fără țărături, fără margini... neconținută mișcare de valuri de acțiune și consecință, flux și reflux, din clipă în clipă.

Este evident că nu există cauză fără efect, nici efect fără cauză; orice acțiune este urmată de o reacțiune; din orice act se desprinde totdeauna o consecință... sau, mai degrabă, o serie de consecințe.

Primii, în acea vreme a existenței mele actuale, o informație obiectivă, demonstrată și demonstrabilă...

EXEMPLU: Mă prezint, în plină adunare, înaintea oratorului unui anumit auditoriu: nu știu să iau poză, îmi vîr nasul unde nu trebuie, resping ideii...

REZULTAT: conferențiarul, un om din Lumea Cauzală -se retrage indignat... Acel conferențiar, mai tîrziu, îmi comentă atitudinea cu alte persoane- și aceasta se converti, în fapt, într-o întreagă serie înlănțuită de consecințe.

Văzui, de asemenea, în Lumea Cauzală, viitorul pe care-l așteaptă Pămîntul și creaturile care trăiesc în aceasta lume fizică.

Îmbrăcat cu corpul causal, mă văzui curînd în holul unei gări...

Mișcarea Gnostică este un tren în mișcare, desigur... Cîțiva pasageri urcă la o stație sau alții coboară; rari sînt cei ce ajung la destinația finală...

Trebuie, după aceea, să mă scufund în infinitul spațiu înstelat; aveam nevoie să fac cercetări în Amfiteatrul Științei Cosmice...

Surprins, mirat -căci încă nu pierdusem facultatea mirării- putui să percep ceva neobișnuit, ceva insolit cu ochiul lui Dangma sau "Ochiul lui Shiva".

Pămîntul apăru înaintea vederii mele spirituale, asediat de moarte de 12 giganți imenși, negri, siniștri, amenințători... (Cele 12 Constelații Zodiacale, realizînd cristalizarea definitivă a KARMEI Mondiale).

Oamenii din alte lumi nu ignoră Marea Catastrofă care se va petrece și se vor apropria, în navele lor, pentru a înregistra sau fotografia cataclismul.

Acolo este Apocalipsul Sfîntului Ioan, în plină desfășurare; ciocnire a Lumilor. Vai! Vai! Vai!

Este oportun să citez în acest loc cîteva versete extraordinare din Coran.

"Printre semnele care trebuie să preceadă sosirea ultimei ore este că Luna se va diviza în două. Cu toate acestea, necredincioșii nu vor da nici o crezare la ceea ce ochii lor vor vedea".

(Este evident că nu poate fi în nici un caz vorba de o diviziune geologică sau fizică a satelitului nostru învecinat. Interpretați acestea în mod politic și militar. Marile puteri își vor disputa Luna).

"Cînd se va suna trîmbița pentru prima dată,
Cînd Pămîntul și munții vor fi luați
De aer și făcuți fărăîme dintr-o singură lovitură...
Cînd Cerul se va sfîșia și va cădea în fîșii
Acea zi va fi ziua Inevitabilă".

(Ciocnire este termenul exact. Planeta Pămînt se va lovi de o altă lume care se apropie periculos).

"Ce lovitură! Va fi Ziua Judecării de Apoi
Cei ale căror opere trag greu în balanță
Vor avea o viață plăcută. Cei ale căror opere vor fi ușoare
Vor avea drept lăcaș groapa arzătoare (Lumile Infernale)
Cînd Pămîntul se va cutremura, cu acest cutremur ce i se rezervă
Cînd va da afară morții ce i se odihnesc în măruntaie
Omul se va pregăti să fie judecat.
Soarele va fi sfîșiat, stelele vor cădea,

Munții vor fi puși în mișcare și vor sfârși prin a exploda pe pământ. Cerul va exploda în 1000 de bucăți și mărele și râurile își vor amesteca apele.

Mormintele se vor deschide și morții vor învia.

Cei ce vor fi facut binele vor avea fericire fără de margini; dar cei damnați vor fi de asemeni Pedepsiți fără măsură”.

CAPITOLUL XXXVII CERUL SOARELUI

Fapta lui Hercule, Eroul Solar, care urmează, este, desigur, extraordinara curățire a faimoaselor grajduri ale lui Augias, regele Elidei, a carui fiica cunoscătoare a virtutilor planetelor, prepara din ele leacuri magice.

În aceste renumite Staule (reprezentare simbolică a propriilor noastre Adâncimi subconstiente, scufundate) care gazduiau nenumarate turme (aceste multiple agregate psihice bestiale care constituie Eul) și printre ele 12 tauri nevinovați alegorizând Karma zodiacala, s-a acumulat murdăria de multe generații.

Incontestabil, Hercule trebuia să curețe aceste grajduri într-o singură zi.

Vechile tradiții care se pierd în noaptea secolelor povestesc că el reuși acest lucru făcând o gaură în zid și deviind apoi cursul unui râu pentru ca el să le inunde.

Această muncă insolită poate, deci, să se identifice cu Vărsătorul, Casa zodiacală a lui Uranus UR-ANAS, Focul și Apele Primordiale -simbolizând în mod clar curenții sexuali ai organismului uman.

Uranus, ca prim Rege Divin al Atlantidei primitive, este regentul glandelor noastre sexuale.

Uranus, ASURA-MAYA, este într-adevăr primul revelator al destinelor Vieții și Morții.

UR-ANAS este desigur cel care, Foc și Apă primordiale, determină intrinsec primul cult LUNI-SOLAR al Androginei IO (IIIOOO...).

10 Pitar este Soarele.

MENES sau Mani este Luna.

“OM MANI PADRE HUM”, ca Mantră cu imensă putere ezoterică, își are echivalentul în Zeii Soare și Lună, din Sînul Lotusului Sacru, miraculos ivit din apele spermatice ale primei clipe.

Legenda secolelor spune că URANUS avu 45 de fii de la diferite femei și că el avu, în plus, 18 fii de la TITAEA. Aceștia din urmă primiră numele colectiv de Titani, din cauza mamei lor.

Dacă adunăm separat fiecare dintre cantitățile cabalistice, vom obține rezultatul următor: $45 + 4 + 5 = 9$. Ermitul Tarotului, A Noua Sferă, SEXUL.

$1 + 8 = 9$ Arcanumul 18 al TAROTULUI este Apusul. El include de două ori Arcanumul 9; semnificația sa este: dușmani secreți, oculte, luptă subpământeană în domeniile celei de-a Noua Sferă; ceea ce este întunecat.

URANUS este în mod evident Regele absolut al funcțiilor sexuale, Maestrul Noii Ere a Vărsătorului.

Cum TITAEA le întrecea în frumusețe și în virtuți pe toate femeile, ea fu de asemenea, pusă în rândul Zeilor. Ni s-a spus că credincioșii săi, recunoscători pentru tot binele pe care-l primiseră de la ea, o numiră Pământ.

Trebuie să mărturisesc sincer și fără ocolișuri, în numele adevărului, că a patra Muncă fu pentru mine grozav de ușoară; trebuii cu toate acestea să trec mai întâi printr-o încercare delicată.

Mă văzui într-un parc din oraș, pe cale să vorbesc cu o nobilă doamnă, cineva care a fost, fără nici o îndoială, o mare prietenă.

Ne așezăm pe o bancă foarte aproape unul de altul, simțind o mare dragoste

unul pentru celălalt. Pentru o clipă, părem îndrăgostiți, dar...

Deodată, îmi amintii de Divina mea Mamă KUNDALINI! Atunci, deviai acest curent de Dragoste spre interior și în sus, spre Adorabila mea Mamă.

În acel moment, exclamai, din toate puterile Sufletului meu: această dragoste este pentru Mama mea...

Astfel, Hercule a deviat cursul unui râu pentru ca apele să inunde Grajdurile lui Augias (Fie ce acela care are urechi să audă, căci aici este Înțelepciune).

Indiscutabil, mă aflăm în măruntaiele minerale ale Soarelui, în Infernurile Solare.

Cît de curate îmi păsură Lumile Scufundate ale Astrului -Rege! Infernuri, fără suflete pedepsite, fără demoni: Ce minune!

Este evident că Demonii nu ar putea niciodată să trăiască în măruntaiele vii al Soarelui Strălucitor; n-ar rezista puternicilor Vibrații ale acestui Astru...

Cînd mă regăsi închis într-unul din acele simbolice grajduri ale lui Augias, eu îl găsi cu totul curat și fără vreun animal de orice specie. Atunci, înțelesei...

Dorii să ies, dar ușa era ermetic închisă. "Sesam deschide-te!", strigai din toate puterile mele.

În acea clipă, ușile se deschiseră ca printr-o vrajă și pătrunsei atunci într-un al doilea grajd; îl găsi la fel de curat ca primul; "Sesam deschide-te", strigai încă o dată; și ușile deschinzîndu-se, intrai într-un al treilea grajd. Era evident le fel de curat și de frumos ca și primul.

"Sesam deschide-te!" strigai pentru a patra oară și, cînd cea de-a patra ușă se deschise, trecui pragul unui strălucitor lăcaș Solar...

Ceea ce văzui, în adîncul Sanctuarului, fu pe cît de insolit, pe atît de neașteptat. O, Zei! Așezați acolo, pe tronul lor, mă așteptau OSIRIS, ISIS, HORUS...

Înaintai pînă la ei și posternîndu-mă îi adorați. În acea clipă, le simții asupra mea binecuvîntările.

Trei aspecte ale ființei mele, dar "DERIVATĂ"; așa am înțeles-o și aceasta merită o explicație.

Unul dintre ritualurile noastre Gnostice ezoterice spune textual cele ce urmează:

Osiris (Arhi-Hierofantul și Arhi-Magul, Monada noastră Particulară individuală), puternic împărat, răspunde fiului care te imploră.

ISIS (dedublarea lui OSIRIS, Duada Mistică, DEVI KUNDALINI).

Mamă prea demnă răspunde pelerinului care te imploră...

Ei mă primiră și intrai victorios în Cerul Soarelui, în lăcașul Puterilor, în Lumea BUDDHICĂ sau INTUIȚIONALĂ.

Îmi recucerii atunci locul între acele Creaturi Divine, Glorioasă, stare de conștiință pe care o pierdusem altădată.

CAPITOLUL XXXVIII CERUL LUI MARTE

A cincea muncă a lui Hercule, Eroul Solar, a fost vînătoare și distrugerea păsărilor antropofage care, întunecate, locuiau în lagunele din Stymphale și omorau oamenii cu penele lor din bronz pe care le aruncau ca pe niște săgeți mortale asupra victimelor fără apărare.

Această muncă este în intimă relație -în mod evident- cu Constelația Peștilor, casă a lui Neptun, Stăpînul Magiei Practice.

Indiscutabil, acele păsări antropofage sînt Harpiile pline de cruzime, citate de Virgiliu, poetul din Mantua.

Pentru binele Marii Cauze, pentru care noi toți, Frații Mișcării Gnostice, sîntem

pe cale de a lupta, voi transcrie acum cîteva paragrafe din Eneida.

“Ne apropiem de insulele Strophades care se găsesc în Marea Ionică și unde locuiesc mîrșavele Harpii (oribile vrăjitoare Dijne negre), monștri cu cap și gît de femei care au fost foarte frumoase tinere, dar care sînt acum transformate în Furii și al căror contact corupe, înjosește cînd sînt atinse. Execrabilul Selen le Conduce și, înzestrate cu gheare lungi, ele au întotdeauna pe chip paloarea foamei”.

“Infometați cum eram, nu întîrziarăm să le sacrificăm pentru a ne potoli apetitul cu ajutorul cărnii lor proaspete. Dar, cînd eram în punctul cel mai plăcut al ospățului, harpiile (Vrăjitoarele) coborîră de pe dealuri croncînd ca niște corbi și bătînd din aripi și își apropiară de hrana noastră gura dezgustătoare”.

“Carnea se strică și duhoarea infestă aerul. Crezurăm atunci că ne va fi imposibil să scăpăm și ne schimbarăm locul, refugiindu-ne atunci lîngă una din acele grote îndepărtate de plajă. Dar, pentru a doua oară, cum ne pregăteam să mîncăm, după ce am sacrificat alți viței, acei monștri (acele păsări antropofage) reveniră și ne izbiră din nou hrana noastră”.

“Oamenii mei, plini de curaj, se pregătiră de atac, își armară arcul și-și luară sulita pentru a extermina acele ființe atît de oribile. Dar pielea lor nu se lăsă străpunsă, din cauza bronzului, iar coastele lor erau invulnerabile. Atunci, oribilul Selen spuse strigînd, în timp ce plana deasupra capetelor noastre:”

“Pentru ce vă războiți cu noi, smințitorilor? Zeii ne-au făcut nemuritori”

“Nu v-am jignit pe nedrept; ați sacrificat multe vaci din cireada noastră”.

Ca pedeaspă, vă voi arunca un blestem. Enea și descendenții săi vor pleca pe mare, rătăcitori, înainte de a găsi pămîntul pe care-l caută și le va fi foame”.

“Ei nu vor putea atinge zidurile noii lor cetăți înainte de fi văzut -atît vor fi de infometați- obligați de a-și devora propriile mese”.

“Aceste vorbe stranii ne umplură de consternare. Implorînd Zeii să îndepărteze de noi aceste amenințări, părăsirăm acel trist pămînt și ne îmbarcarăm din nou”. Ne oprim aici cu aceasta insolita povestire ocultista și continuăm acum cu explicațiile.

Vom lăsa acele Harpii abisale, surprinse în flagrant delict, au fost capturate prin diverse procedee.

Cîteva tradiții antice spun: “Dacă punem pe pămînt foarfeci de oțel deschise în formă de cruce și dacă aruncăm muștar negru în jurul acestui instrument metalic, orice vrăjitoare poate fi prinsă”.

E de mirare cum anumiți ocultiști cultivați ignoră că aceste vrăjitoare pot ocoli legea gravitației universale.

Cu toate că știrea ar putea părea ciudată, afirmăm foarte solemn că aceasta este posibil, dacă se pune corpul de carne și oase în cea de-a Patra Dimensiune.

Nu este în nici un fel straniu că aceste FANTOME, cu ZANGANO-ul lor pus cu corpul fizic în a Patra Verticală (Hiper Spațiul) pot levita și călători în cîteva secunde în oricare loc din lume.

Este Evident că ele posedă formule secrete pentru a evada fizic din aceasta Lume Tridimensională a lui Euclid în termeni strict ocultiști putem califica aceste Harpii întunecate de sînge, drept Djini negri, pentru a le diferenția total de Djini albi.

Organismul uman, pus în a Patra Dimensiune, în ciuda a tot ceea ce spune știința oficială, poate lua orice înfățișare, poate să-și schimbe forma...

Amintiți-vă, iubiți cititori, de execrabilul Selen și de mîrșavele Harpii, zburătoare oribile din Insulele Strophades din Marea Ionică.

Într-o seară, puțin contează data, ziua sau ora, așezat la picioarele zăbrălelor unei bătrîne închisori, studiam o operă ezoterică.

Soarele se ascundea în vîlvățile roșii ale apusului și lumina veselă dispărea încet.

Deodată, se petrecu ceva insolit: aud lîngă mine o cascadă de rîs răsunătoare,

sarcastică, batjocoritoare, profund feminină...

Este vorba de una din acele păsări antropofage care locuiesc pe lacul Stympnale; o fantomă, o vrăjitoare de rău augur, o femeie din Sinistrele Sabaturi.

Perversa fuge și se ascunde în înspăimântătoarele întunecimi ale Lumilor Infernale...

Astfel începe coborîrea mea neînfricată în măruntele vii ale regatului mineral Marțian scufundat.

Înainte de a urca este indispensabil de a coborî; aceasta este Legea. Fiecare înălțare este precedată de o înspăimântătoare și grozavă umilire.

Sarcina mea, în întunecatul Tartar, fu, desigur, să anihilez în mine însumi, aceste elemente vrăjitoarești infra-umane, acele păsări de rău augur.

Cu toate că acestea ar părea de necrezut -pentru ceea ce are știrea neobișnuit- toate ființele umane -și este grabnic să o știm- fără excepție poartă în străfundurile lor, mai multe elemente vrăjitoarești.

Aceasta înseamnă că există în lume mulți oameni care, fără să o știe, practică inconștient Magia Neagră.

Indiscutabil, chiar Sfinții din toate religiile suferă nespuse când se AUTO-DESCOPERĂ; ei pot atunci să verifice prin ei-înșiși, crudul realism al acestor elemente neomenești pe care sînt, în mod evident, obligați să le elimine din Psyche-ul lor.

Orice Adept, Mistic sau Sfînt, atîta timp cît nu a murit radical în toate și în fiecare dintre cele 49 compartimente ale Subconștientului, este mai mult sau mai puțin negru.

Aici este unul din marile motive pentru care nu este iertat să condamni pe cineva. "Fie ca acel ce se simte liber de orice păcat, să arunce prima piatră."

În acea vreme din viața mea, am fost atacat nemilos, cu neîncetare, de sinistrele păsări care locuiesc în lagunele lacului Stympnale.

În Saloanele "VRĂJITE" din întunecatele Sabaturi, din Infernurile Marțiene, descoperii, mirat, mulți frați ai cărării pietroase.

Era vorba de "Agregate Vrăjitoarești", ignorate de personalitățile lor omenești, este evident.

Muncile mele în abisurile minerale ale lui Marte o dată încheiate, urcai victorios în al Cincilea Cer, Lumea lui Atman, Lăcașul Iradiant al virtuților.

Astfel m-am întors în Cerul lui Marte; îmi recucerii atunci locul printre acele ființe sublimе, poziție Divină pe care o pierdusem altădată.

Obiectivul muncilor mele în Infernurile Marțiene fusese atins. Elementele neomenești odată eliminate din Psyche-ul meu, conștiința mea se regăsea liberă...

Cătușele intelectuale fuseseră eliminate și conștiința mea odată eliberată în afară oribilei temnițe mentale în care fusese atît de mult timp închisă, reușise să fuzioneze, să se amestece cu ATMAN, Inefabilul, cu Ființa mea Reală.

Ah! Dacă oamenii ar înțelege ce este temnița intelectului! Dacă ar înțelege că trăiesc prizonieri în închisoarea mentalului!

În Cerul Marțian, departe de trup, de sentimente și de mental, în stare de fericire, mergeam în mod conștient, asemenea unei păsări strălucitoare, antiteză radicală a celorlalte sinistre pasari din lagunele din Stympnale.

În acele momente de beatitudine fermecătoare, trebuii să trec pe lîngă numeroase opere simbolice, structurate pe fier pur.

Este regiunea lui ATMAN, inefabilul, Lumea realismului cel mai crud, dimensiunea matematicii.

Noi nu percepem niciodată, în lumea tridimensională a lui Euclid, un corp solid în mod integral, unitotal; vedem numai, în mod subiectiv, unghiuri, suprafețe etc...

Dar în strălucitoarea regiune a lui ATMAN, percepem nu numai corpurile solide în mod integral, dar și pe cele hipersolide, inclusiv cantitatea exactă de atomi, care

în întregul lor, constituie totalitatea oricărui corp.

Indiscutabil ne bucurăm în mod real, în Cerul lui Marte, de percepția obiectivă cea mai completă.

Cît de fericit mă simțeam, în acele regiuni de nesfîrșite bucurii!

Totuși, viața nu este numai sărbătoare! există, de asemenea suferințe, aceasta tu o știi...

Sediul Judecării Cerești, unde este administrată "Justiția Obiectivă", intervine întotdeauna.

Într-o zi fericită, în Lumea lui ATMAN, un Judecător al Legii KATANCE (KARMA Superioară) vine la mine.

Se așază la o masă, iar eu, cu mult respect și venerație, trebuie să răspund la plîngerile făcute împotriva mea: "Ați criticat mulți oameni în cărțile dumneavoastră", spuse Ierarhul. "Am o fire combativă", îi răspunsei eu insistent. "Sînteți condamnat la 7 zile de închisoare" (Aceasta fu sentința).

Trebuie să mărturisesc, sincer și fără ocolișuri, că am fost puțin cinic, ascultînd sentința.

Această întrebare mă făcu să mă gîndesc la un caz polițist stupid, precum cel al unui băiat certîndu-se cu cineva de vîrsta sa și care este pus cîteva ore în închisoare.

Totuși în plină îndeplinire a sentinței, simții că pedeapsa era grozav de dureroasă.

Șapte zile în temnița planului mental și aceasta după ce m-am emancipat de ea... Șapte zile simbolice de amărăciune, în înspăimîntătoare închisoare a intelectului... Vai! Vai! Vai!

CAPITOLUL XXXIX CERUL LUI JUPITER

Aproape alăturată de strălucitoarea Constelație a Peștilor se află aceea a Taurului care este, indiscutabil, în legătură intimă cu munca ezoterică transcendentă "Prinderea Taurului din Creta".

Acesta fusese dat lui Minos de Zeul Neptun ca el să-l ofere ca sacrificiu; dar Regele Iacom, îl păstră, pe nedrept, pentru el și, ca urmare a acestui fapt, animalul deveni îngrozitor și amenițător, terorizînd întreaga țară.

Legenda secolelor spune că Hercule, Eroul Solar, obținu astfel ușor permisiunea de a pune mîna pe el, de a-l înlănțui și de a-l tîrî prin mare pînă la Micene.

Este indiscutabil că munca relativă la Infernurile Jupiteriene își găsește deplina alegorie în a șasea vitejie a lui Hercule.

Nu e de prisos să amintim în aceste aliniate pe cel dintîi Jupiter al Teogoniei grecești. Tată al tuturor Zeilor, Stăpîn al Universului și frate al lui Uranus, UR-ANAS, adică Foc și Apă primitive; căci se știe, după clasici, că în Panteonul grecesc figurează 300 de Jupiteri.

Sub celălalt aspect al său de Iov sau IOD HEVE, el este Iehova Masculul și Femelă sau Androginii și ELOHIMI colectivi ai cărților Mozaice, ADAM-KADMON al Kabaliștilor, LACHO sau INACHO al Anatoliei care este, de asemenea, BACCHUS sau DYONISIOS al Fenicienilor continuatori ai Teogoniei primitive a lui Sanchoniaton.

Caracterul, totdeauna atribuit lui Jupiter, de "Venerabil Tată al Zeilor", în calitate de "Bărbat Ceresc", dădu loc la un număr copios de nume tipic nordice, ca acela de HERRMAN și HERR-MANAS sau HERMES, literal "Bărbat Divin" sau "Domnul Bărbat", Alcides sau Cidul, precursor teogonic al tuturor Cid-urilor noștri preistorici din Romancero.

Indiscutabil, Jupiter, în Punjab și Registan, este HARI-KULAS sau Hercule, Domnul Solar, "Prototipul Rasei Soarelui", HARI-MUCK din Cașmir adică Soarele la orizontul vieții.

Jupiter sau 10-PITAR sau Tatăl lui 10 este Spiritul Divin al Străvechii turme de creatori care, reîncarnându-se în corpuri de sex opus, făcu loc fabulei grecești a iubirilor lui Jupiter cu Fecioara IO (III000) care a fost transformată în vițea cerească sau Vacă Sacră a Orientalilor pentru ca ea să scape de mînia Junonei.

Jupiter și vaca sa 10 (11110000) ne dau înțelesul unui alt număr de nume arhaice, ca Herion sau Ferion -cel ce mîna vacile Hiperion Bosfor, literalmente: "Cel ce mîna Vaca", la fel cu Gautama, BUDDHA.

Astfel, armatele Domnului sau ELOHIM, Jupiter, se află simbolizate de Hierograma Sexuală 10 (11110000); este evident că ei au duzine de nume în fiecare limbă și vreo sută sau o mie de mituri, pentru fiecare dintre toate aceste nume, în respectiva limbă.

Toată această legiune inefabilă de Ființe Divine, toți acești ELOHIM constituie, în ansamblul lor, Zeul unic și FĂRĂ NUME al Tartezienilor, autenticul Jupiter sublim al vremurilor antice.

Această tematică transcendențială fiind dezvoltată cu multă grijă, putem deduce solemn cele ce urmează: Cerul lui Jupiter este Lăcașul ELOHIMILOR, NIRVANA.

Acei credincioși ai Cărării care, ajungînd la cea de-a Cincea Inițiere a Focului, aleg drumul în spirală, vor intra în Nirvana...

Dezvoltarea integrală, este lucrul diferit. Trebuie să mărturisesc, sincer și fără ocolișuri, în numele Adevărului, că tot aici a fost aspirația mea cea mai mare.

Deplina dezvoltare a tuturor posibilităților mele Superlative, Nirvanice, în toată prezența Ființei mele Cosmice, aceasta fu aspirația mea.

Totuși, este indiscutabil că înainte de a urca, trebuie mai întîi să coborîm. Orice înălțare este totdeauna precedată de o îngrozitoare umilire.

Sarcina ce trebuie în mod real realizată -a urma în succesiune logică simbolismul Taurului din Creta- îmi păru, în sine, îngrozitoare.

În acea vreme a actualei mele existențe, multe tentații sexuale mă luau cu asalt, fără încetare în întunecosul Tartar.

Cum mă AUTO-EXPLORAM psihologic, descoperii faimosul taur din Creta în străfundurile cele mai adînci ale propriului meu mental.

Îl văzui, da, negru, neobisnuit, gigantic, amenințător, înzestrat cu coarne ascuțite...

El se exprima evident în Psyche-ul meu prin puternice elanuri sexuale, pasionale, necugetate.

A fost grabnic să înlănțuiesc fiara întunecată; a fost indispensabil să o dezintegrez, să o transform în pulbere cosmică...

Fără îndoială, am fost asistat de Divina mea Mamă KUNDALINI, șarpele ignic al puterilor noastre Magice.

Acel mare eveniment cosmic fu celebrat printr-o sărbătoare, în minunatul Templu al lui Jupiter.

Atunci, Regi și Preoți ai Naturii, îmbrăcați în purpura sfîntă, îmi urară bun venit.

Astfel mă reîntorsei în Cerul lui Jupiter, la Lăcașul Dominațiilor, la fericire Nirvanică...

Îmi recucerii în acest fel -eliminînd elemente infra-umane- locul meu printre acei inefabili Ierarhi, stare de conștiință pe care o pierdusem altădată cînd am comis greșeala de a mîncă fructul oprit, pe Platoul Asiei Centrale. Sînt de atunci aproape un milion de ani.

CAPITOLUL XL CERUL LUI SATURN

Cea de-a șaptea muncă a lui Hercule, Eroul Solar, este prinderea următoare a iepelor lui Diomede, fiul lui Marte și rege al poporului războinic, Bistonienii, care îi omorau și îi mâncau pe naufragiații care ajungeau pe țărmurile lor.

Hercule și tovarăși săi nu reușiră să pună mîna pe acele animale feroce decît printr-o luptă crudă împotriva Bistonienilor (care cu Diomede, alergaseră să-și apere proprietățile) împotriva învingătorilor, Regele fiind dat drept nutreț acelor femele antropofage.

În Infernurile Saturiene, trebui să capturez și să distrug iepetele lui Diomede, elemente pasionale infraumane profund scufundate în propriile mele abisuri inconștiente...

Animale Simbolice legate de apele spermatice ale primei clipe, totdeauna dispuse să-i devoreze pe cei ce au eșuat...

În acea perioadă din viața mea, am fost atacat fără încetare în Tartar-ul întunecat.

Adeptii răutăcioasei magii atlante hotărîră să lupte cu mine cu o ferocitate nemaiauzită și trebui să mă apăr cu curaj.

Doamne nubile, adorabile, frumuseți maligne fermecător de periculoase, mă asaltară din toate părțile.

Indiscutabil, în Infernurile Saturniene, experimentăm, trăim, retrăim groaza Atlanților...

Hercule, după cum spune Aelianus (Mai multe Istorii, Cartea V, capitolul 3), "curăță Pămîntul și mările de toate felurile de monstruozițaci dacă nu de monștri, învingîndu-l pe necromantul BRIAREO, cel cu o sută de brațe, într-una din celebrele sale munci sau triumfuri asupra magiei rele atlante care pusese stăpînire pe întregul Pămînt".

Hercule, adevăratul Krishna Aryen din Mahabharata, presimțind catastrofa finală Atlantă care era aproape și, cu ea, dispariția Divinei Grădini a Hesperidelor -transplantă pretutindeni unde se putea- adică în Punjab, Asia Minoră, Siria, Egipt, Grecia, Italia, Germania, Insulele Britanice, Spania, Mauritania și chiar America (sub numele de Quetzalcoatl -Șarpele alb luminos) arborele simbolic inițiativ care ar salva toate aceste țări de catastrofă.

Se află totuși scris "Din toți copacii din Grădină, vei putea să mănînci, dar nu vei mânca din copacul științei binelui și a răului, căci în ziua în care-l vei mânca, vei muri".

Vazînd bariera de netrecut pentru om, a fructului oprit pe care o reprezintă oceanul, Hercule, plin de o titanică revoltă, își întinse arcul spre Soare -ca și cum ar fi fost vorba să-l rănească- pentru a-l reține în cursa sa rapidă spre ocean, unde se ducea să se înmormînteze și unde el nu putea să-l urmeze; dar Zeul Apollon îi porunci să fie liniștit și răbdător, căci nu se poate realiza Marea Operă, Magnus Opus, decît cu o nesfîrșită răbdare -și, drept recompensă îi oferi un Vas de Aur-Sfîntul Graal. strălucitor simbol veșnic al UTER-ului sau YONI feminin...

Este indiscutabil că Săgeata lui Hercule nu e nimic decît Piatra Magnes, PHALLUSUL sau lancea lui Longinus, Centurionul roman, aceea cu care el rani coastele Domnului, însăși Sfînta Lance cu care Parsifal, grație puterii ei secrete, vindecă rana pe care o avea Amphortas într-o coastă.

Îl învinsei -grație miraculoaselor puteri ale acestor relicve venerate -pe Regele Bistonienilor în lupte Crîncene- precum Cavalerii Graalului Negru, KLINGSOR, EGO-ul animal...

Această muncă saturniană în lăcașul lui Pluton odată sfîrșită, am fost

transportat în EIDOLON, de pe "Pământul Solar" al Hiperboreenilor...

Aceasta este insula Avallon, regiunea magică "Djină", unde locuiesc Zeii Sfinți. Insulă sublimă a lui Apollon, pământ neclintit, în mijlocul oceanului marii vieții libere în mișcarea sa.

Ah! Dacă Împăratul Frederic în Evul Mediu ar fi realizat în sine-însuși Misterul Graalului, Misterul Hiperborean... Este neîndoios că atunci, copacul uscat al Imperiului ar fi înflorit din nou, în mod splendid. Este evident că Regatul Graalului ar fi apărut iarăși, minunat, în interiorul Imperiului Roman Sacru...

Cărarea vieții este alcătuită din urmele copitelor calului morții... Nu este posibil să realizezi în tine-însuși Misterul Graalului, fără să fi fost judecat înainte în Vasta Sală a Adevărului Justiției... Nu este posibil să realizezi în tine însuși Misterul Graalului fără ca înainte inima defunctului să nu fi fost cântărită pe talerul Balantei care poartă Adevărul Justiției. Nu este posibilă Auto-realizarea internă a ființei fără a fi fost declarat mort în sala Adevărului-Justiției

Legenda secolelor povestește că mulți Inițiați călătoriră în trecut pînă la țara Fratelui Ioan -Pământul Solar- pentru a primi anumită consacrare Ezoterică, magică, foarte specială...

Acești "Frați ai Ordinului -Ioan", din Insula lui "Apollon Solar", au murit.

Nu este deci nimic ciudat în faptul că a trebuit și eu să călătoresc pînă la "Pământul de Lumină" sau "Pământul Solar".

În gloriosul hol al Sanctei Saturniene, înaintea ființelor regale, trebuii, așezat, să răspund anumitor întrebări: Zeii Sfinți însemnară aceasta într-o carte mare...

În acele clipe mistice, cîteva amintiri se iviră în toată prezența FIIN[El mele cosmice.

Ah!... Fusesem acolo, înainte, în același loc Sfînt, înaintea Tronurilor Venerabile... sînt de atunci multe milioane de ani, în vremea Continentului "MU" sau Lemuria.

Mă întorceam acum victorios, după ce suferisem mult. Vai! Vai! Vai!

O dată ce am îndeplinit indispensabilele formalități ezoterice, ieșii din Vestibul și intrai în Templu...

Indiscutabil, Templul lui Saturn, pe "Pământul Solar", "Djina" regiunilor septentrionale, era plin de adînci întunecimi...

Este evident că Soarele și Saturn își alternează munca în conducerea lumii.

Și văzui Tronurile și ei se așezară... Ingerii Morții se duceau și veneau ici - colo, pretutindeni.

Oameni Divini sosiră la Templu: ei veniră din diferitele locuri ale Insulei Fermecate, situată la celălalt capăt al lumii.

"THULE ultima a Sole nomen habens" "Ajryanem-Vaejo", țara Septentrională a vechilor Perși unde este magic situat Palatul Regelui Arthur, ca Mitgard, strălucitorul lăcaș sacro-sanct al "As-ilor", inefabilii Stăpîni ai Nordului...

"O, Maat, iată că sosesc în fața ta! Lasă-mă deci să-ți contempļu frumusețea strălucitoare! Privește, brațul mi se ridică în adorația numelui tău sacrosanct!

O, Adevăr -Justiție, ascultă! Sosesc în aceste locuri unde nu sînt copaci, în care pământul nu face să răsară plantele..."

Figura scheletică a Zeului Morții pe estrada Sanctuarului, îmi întări inima, pe balanța Justiției Cosmice, în fața Omenirii Divine.

Acest Verb al Puterii, înaintea ființelor strălucitoare, îmbrăcate cu Corpurile Glorioase ale KAM-UR, mă declară "MORT".

Se vedea pe solul Sanctuarului, un sicriu simbolic în care îmi apărea cadavrul.

Astfel, am revenit în Cerul lui Saturn, în PARANIRVANA, lăcașul Tronurilor.

Astfel, recucerii acea stare ierarhică pe care o pierdusem altădată, cînd am comis grava greșală de a mânca mere de aur din Grădina Hesperidelor...

După acestea, trecui prin Ceremonia Morții; revenind acasă, găsii o situație neobișnuită.

Văzui afișe funerare pe pereții locuinței mele, care îmi anunțau moartea și⁵ invitau la inhumarea mea.

Cum trecui pragul, văzui, cu o mirare mistică, un sicriu de culoare albă și foarte frumos.

Este evident că în această cutie funerară zăcea cadavrul meu inert și complet rece...

Multe rude întristate plîngeau și hohoteau cu amărăciune în jurul aceluia sicriu.

Flori plăcute îmbălsămau cu parfumul lor atmosfera acelei încăperi. Mă apropiam de mama mea care, în acel moment, uda batista cu lacrimile sale.

Îi sărutai mâinile, cu nesfârșită dragoste și exclamai: Îți mulțumesc, O, Mamă,, pentru corpul fizic pe care mi l-ai dat; acest vehicul mi-a folosit mult; a fost, desigur, un instrument minunat, dar totul în viață are un început și un sfârșit.

Leșind din acea locuință planetară, hotărîi, fericit, să plutesc în Aura Universului...

MA vĂzui preschimbat într-un copil, fără EGO, lipsit de elementele subiective ale percepțiilor...

Pantofiorii mei de copil nu-mi părură frumoși; vrui, timp de o clipă, să mi-i scot, dar îmi spusei după aceea: El mă va îmbrăca cum va vrea...

În absența intelectului plictisitor, care nu face pe nimeni fericit, exista în mine numai sentimentul cel mai pur.

Și cînd îmi amintii de bătrînul meu tată și defratele meu German îmi zisei: ei au murit deja...

Și amintindu-mi de toți acei întristați pe care îi lăsasem în dureroasa vale a SAMSAREI, exclamai: "Familie? Care? Nu mai am familie". Cum mă simțeam cu totul dezincarnat, mă îndreptai, cu intenția de a ajunge la un loc îndepărtat unde trebuia să-i ajut pe alții...

În acele momente de încîntare mistică, îmi spusei: nu voi reveni să iau un corp fizic mult timp de aici înainte...

Simții după aceea că faimosul ANTAKARANA, Cordonul de Argint, Firul Vieții, nu era încă tăiat; trebuia atunci să revin la Corpul Fizic pentru a continua lupta aspră de fiecare clipă...

CAPITOLUL XLI CERUL LUI URANUS

Legenda nenumăratelor secole spune că Enea, troianul mulțumit, se așeză cu Regele Evandros și cu venerabili senatori, la masa ospățului.

"Sclavii îi serviră cu cărnuri de toate felurile și îi turnară vinul dulce; cînd ei îi împliniră dorințele de a mânca și de a bea, Regele Evandros explică oaspeților săi că această ceremonie în onoarea lui Hercule pe care ei sfîrșeau să o celebreze la sosirea lor, nu avea nimic dintr-o superstiție, că era pur și simplu un ritual care era datorat Zeului, căci, "pe aproape se găsea locul uneia dintre cele mai mari fapte ale sale, peștera unde el omorî pe hoțul Cacus".

"În primul plan se vede un pămînt uscat enorm acoperit de pietre, care păreau să fi fost răsturnate de un cutremur de pămînt.

Dedesubtul lor era deschiderea ce ducea la ascunzișul unde se refugiase Cacus și unde fiul lui Jupiter îl încolți, aruncîndu-i acolo pietre mari și trunchiuri, ca pedeapsă pentru a fi încercat să-i fure cirezile".

După această explicație dată de Regele Evandros, un cor de adolescenți intonă elogiul lui Hercule și a faptelor sale de vitejie.

“Se enumerară toate muncile sale: cum el a sugrumat Hidra din Lerna, cum îl ucise pe Leul din Nemea și cum îl scoase din întuneric la Lumină pe câinele infernal Cerber... (instinctul sexual care trebuie să ne ducă la eliberarea finală).”

“Cînd aceste cîntece, și ceremonii luată sfîrșit, bătrînul Rege, mergînd cu pași înceți din cauza vîrstei sale, se îndepărtă spre orasul Palantia unde era tronul său și el mergea sprijinit de doi tineri: Palante, fiul său, și Enea”.

“În timp ce mergeau toți trei, ei aveau grijă să întrețină conversația: Regele îi explică lui Enea că numele de Latium unde se înalță cetatea sa venea din timpurile îndepărtate în care Cronos, Tatăl lui Jupiter, se refugie în acel loc pentru a fugi de dușmanii care-i apărau cauza fiului său, cînd acesta îl detronase”.

“Atunci, începu Epoca de Aur care a fost urmată de Epoca de Fier, cînd predominau turbarea războiului și furia de a poseda.

[Ara începu să fie năpădită de oameni de diferite proveniențe. Tot mergînd, Evandros îi arată lui Enea pădurea și locurile unde ar trebui să se petreacă în viitor, gesta Noii Rome.

Locul unde impetuosul Romulus va realiza faptele sale de vitejie; Capitoliul, acum loc acoperit cu aur și staui de marmură -atunci luminiș al unei păduri pline de tufișuri și spini, și stîncă Tarpeeană de unde justiția romană îi arunca pe cei ce sînt trădători ai patriei.

Ruine împrăștiate arătau acolo monumentele unor alte vremi și cîteva pietre ridicate de Janus, altele de Saturn și dădeau numele la 2 locuri: Saturnism și Janicul”.

Toate acestea sînt textual luate din Eneida lui Virgiliu, Poetul din Mantua, bunul Maestru al Florentinului Dante.

Ilisus Marele Kabir fu crucificat între doi fîlhari, unul la dreapta, iar altul la stînga sa. AGATO, hotul cel bun din interiorul nostru fură Hidrogenul Sexual SI-12 din organele creatoare, în scopul evident de a cristaliza Spiritul-Sfînt, Marele Consolator din interiorul nostru, aici și acum.

CACOS, hoțul cel rău, ascuns în întunecata peșteră a Infraconștiinței umane, jefuiește cu perfidie centrul sexual al organismului, pentru satisfacerea brutalelor pasiuni animalice...

Crucea este un simbol sexual surprinzător, minunat, formidabil. Bara verticală este masculină, bastonul orizontal este feminin. În încrucișarea celor două se găsește cheia oricărei puteri.

Lingam-ul negru pus în Yoni feminin formează o cruce. Aceasta o știu bine Divinitățile și oamenii.

Putem și chiar trebuie să fundamentăm, ca un corolar, postulatul următor: AGATHOS și CACOS, crucificați pe Muntele Golgotha, la dreapta și la stînga Marelui Kabir, sînt o alegorie emfatică a TANTRISMULUI ALB și a TANTRISMULUI NEGRU; buna și reaua Magie a Sexului...

Biblia, de la Geneză la Apocalipsă, nu este decît o serie de anale istorice a Marii Lupte dintre complicii lui AGATHOS și cei ai lui CACOS, Magia Albă și Magia Neagră. Adepții Cărării Drepte, Profeții și cei ai Stîngii, Leviții...

Trebuii, în abisurile lui URANUS, să-l prefac pe hoțul cel rău în pulbere cosmică, pe întunecatul CACOS, cel care prăda Centrul Sexual al mașinii mele organice, pentru urîta satisfacere a pasiunilor animalice...

Îmi amintii, pătrunzînd în Vestibulul Sanctuarului, că fusesem acolo, înainte... în timpurile străvechi...

Văzui cu ochiul lui SHIVA, diverse mișcări tantrice ale Vărsătorului în viitor, printre care reieșea poporul gnostic ale cărui steaguri pluteau, victorioase, asupra tuturor țărilor de pe Pămînt.

Indiscutabil, URANUS, VĂRSĂTOR, este Sexul Magic, Revoluționar sută la sută.

Astfel intrai din nou în cercul lui URANUS; în MAHAPARANIRVANA, lăcașul

HERUVIMILOR.

7

Astfel, recucerii acea stare strălucitoare de conștiință pe care o pierdusem altădată când am căzut, învins, la picioarele minunatei Eve a Mitologiei Ebraice

CAPITOLUL XLII CERUL LUI NEPTUN

A noua Muncă a lui Hercule, Eroul Solar, este indiscutabil foarte complexă, cucerirea Centurii Hyppolitei, Regina Amazoanelor, aspectul psihic feminin al propriei noastre naturi interioare...

El se îmbarcă împreună cu alți eroi legendari și trebuie să se lupte mai întâi cu fiul lui Minos (Magii Negri) cu dușmanii Regelui Lycos după aceea, al cărui nume exotic ne amintește de analogia dintre lup și lumină; (este deci vorba aici de Stăpînii Karmei, cu care noi trebui să negociem) și în cele din urmă, cu Amazoanele (teribile femei ispitoare) împinse de Hera. Cu toate că Hyppolita a consimțit să-i cedeze centura sa, în mod pașnic, totuși, Regina, fu inutil sacrificată de brutalitatea masculină ce pretinde să pună mîna cu violență pe înnăscuta sa virtute.

Acea minunată centură, analogă celei a lui Venus, și emblemă a feminității, își pierde întreaga semnificație și întreaga sa valoare când este despărțită de posesoarea ei legitimă; Dragostea și nu Violența îi face deci cu adevărat semnificativă și valabilă cucerirea...

Zeul Neptun mergînd de-a lungul coastelor Continentului Atlant -acum scufundat în apele tumultoase ale Oceanului care îi poartă numele- zămisli, spun tradițiile, mai mulți copii cu o muritoare.

Totul, lîngă insula unde el locuia, era întins, dar, în mijlocul cîmpiei, era o vale foarte specială și în centrul ei un mic munte, la o distanță de 50 de stadii de plaja nisipoasă...

Pe acel munte, sălășluia una dintre Marile Ființe născute pe pămînt numită Evenor, care zămislise, cu femeia sa Leucipe, o singură fată: Clitone.

Cum părinții Clitoniei muriseră, Neptun se căsătorii cu ea; el locuia pe o colină pe care o încojură cu mai multe șanțuri de apă dintre care, spune legenda secolelor, 3 veneau din mare și erau echidistante față de ocean, ridicînd astfel un zid în jurul dealului care îl făcea de necucerit și inaccesibil.

Acea Clitone sau Minerva -Neith ridică Athena, în Grecia, și Sais în faimoasa Deltă a Nilului.

Atlantii, în memoria acestor lucruri, ridicară minunatul Templu al lui Neptun și Clitone.

În acea SANCTA, au fost depuse corpurile celor 10 Fii (cifră simbolică magică).

Nu putem lăsa studiul numărului 10, fără a trata Bliiblica obligație a Dijmei -la care s-a supus însuși Abraham, în mod voluntar- referitoare la Regele Inițiat Melchisedek.

Urmărind ceea ce povestește Capitolul XIV al "Genezei": "Regele Sodomei ieși pentru a-l primi (pe Abraham) ... atunci Melchisedek, regele Salemului, care era preot al Dumnezeului cel Preaînalt, aduse pîine și vin și, binecuvîntîndu-l, zise: Binecuvîntat fie Abraham de Dumnezeul cel Preaînalt, Stăpînul cerurilor și al Pămîntului; și binecuvîntat fie Dumnezeu Preaînalt care i-a dat pe dușmanii tăi în mîinile tale. Și Abraham îi dădu Dijma din toate". Sub aspectul său EXOTERIC sau public, obligația dijmei, în legislația evreiască, este datoria universală pe care toți frații Cărării o au de a contribui fidel cu o parte din veniturile lor (care nu trebuie să fie inferioară Dijmei) în mod liber ales de ei, după cum judecă ei mai oportun și mai eficace, pentru a susține Cauza Adevărului și a Justiției.

Sub aspectul său EZOTERIC sau secret, Dijma simbolizează balanța plăților în

sfera lui Neptun.

Este indiscutabil că aici trebuie să ne încheim socotelile cu dușmanii Regelui Lycos (Stăpînii KARMEI).

Este neîndoios că noi toți l-am ucis pe Zeul Mercur, Hiram, și nu este posibil să îl reînviem în noi-înșine, fără să fi plătit înainte delictul abject.

În consecință, Dijma este, în cele din urmă, un complement practic și necesar al principiului dinamic care emană din studiul profund al celei de-a 10-a Porunci adică:

"A-l considera ca Izvor și Providență spirituală a întregului Centru Interior și Divin al vieții noastre pe YOD cel misterios, care se ascunde în mijlocul Deltei Centrale a Sanctuarului Ființei noastre."

Cuvintele evanghelice ale lui Matei (VI, 20) luminează acest aspect al Dijmei. "Dar faceți-vă averi în Cer... căci unde se găsește comoara voastră, acolo vă este inima".

Capitolul III din "Malachi" spune acestea: "Aduceți toate Dijmele voastre la Alfoli și ca să fie hrană în casa mea și puneți-mă la încercare cu acestea, să vedeți dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului și voi vărsa asupra voastră binecuvîntări din belșug".

Căutăm, săpînd adîncile măruntaie ale lui AVERNUS, muncind intens în cea de-a noua Sferă, căutăm cu nesfîrșită rîvnă Comoara Cerului, Lîna de Aur a anticilor...

Fiii lui Minos, Adeptii Mîinii Stîngi, Leviții dintotdeauna, iritați mă atacau fără încetare în îngrozitoarele abisuri Neptuniene.

Aspiram, în timpul luptei aspre, să cuceresc Centrura Hyppolitei; dar, Amazoanele, împinse de Hera, mă asaltau fără odihnă cu subtile farmece abisale.

Într-o noapte, puțin contează data sau ziua sau ora, am fost transportat la Castelul lui KLINGSOR, situat exact în Salamanca în Spania...

Nu e de prisos să amintesc acum, cu o anumită insistență că Salonul Vrajitoriei exista în acel vechi castel citat de Wagner în "Parsifal".

Ceea ce văzui atunci în lăcașul acelor Harpii a fost desigur, înfiorător.

Întunecatele și înspăimîntătoarele vrăjitoare ale salvatelor sinistre mă atacau de mai multe ori, în interiorul aceluși castel, dar mă apărai cu curaj, cu spada înflăcărată...

Bătrînul meu prieten, îngerul Adonai -care are un corp fizic pentru moment, trebui să mă întovărășească în această aventură.

Nu erau zadarnice "elucubrațiile" acelor mari vizionari ai Astrului care se numiră Alchimiști, Cabaliști, Ocultiști, etc... Ceea ce vedeam în acea vizuină era, desigur, înspăimîntător...

Îmi scosei de mai multe ori din teacă spada înflăcărată pentru a arunca flăcări asupra lăcașului fatal al necromatului KLINGSOR.

Adonai și cu mine ne apropiarăm în mod neobișnuit de acele spectre care puneau masa pentru ospăț.

În zadar, străpunsei cu spada, pieptul uneia dintre vrăjitoare; ea rămase impasibilă; indiscutabil, trezită de rău și pentru rău...

Am vrut, în mod evident, să fac să cadă în ploaie focul cerului asupra oribil Alcazar.

Făcui eforturi suprme; simții că leșin; îngerul Adonai, în acea clipă, se apropie de fereastră ochilor mei, pentru a vedea ceea ce se petrece în interiorul meu.

Închpuiți-vă o clipă că o persoană se oprește înaintea ferestrei unei case pentru a observa prin geamuri, ce se petrece înăuntru.

Este evident că ochii sînt ferestrele Sufletului și Îngerii Cerului pot vedea, prin aceste geamuri, ce se petrece în interiorul fiecăruia dintre noi...

Adonai, odată terminată singulară sa observație, se retrase satisfăcut;

Propriu-mi Castel interior, lăcașul lui KLINGSOR, fusese incinerat de focul intim.⁹ Fiecare dintre noi poartă în interiorul său-însuși, Alcazarul sinistrelor sabate; aceasta nu este ignorată niciodată de MAHATMA...

Trebuie să verific în mod clar, după aceea, aspectul întunecat al existenței; este evident că Satan are darul ubicuității; privește-l în tine-însuși, aici, acolo, pretutindeni...

Muncile ezoterice din Infernurile Neptuniene o dată terminate, trebuie atunci să urc în Empireu, regiunea SERAFIMILOR, creaturi ale dragostei, expresii directe ale Unității.

Astfel, am cucerit acea stare ierarhică, în Cerul lui Neptun. Acolo este Universul Monadelor Divine...

Cucerisem indiscutabil Centura Hyppolitei; am verificat acest lucru într-o noapte oarecare, în timpul unei sărbători cosmice; dansai atunci în compania altor inefabili...

Într-o altă noapte, cum pluteam în Empireu, în stare serafică, cerui Mamei mele Divine KUNDALINI lira; știi atunci să cânt cu măiestrie.

CAPITOLUL XLIII RESURECȚIA

Este indiscutabil că, pentru Richard Wagner, ca pentru toate țările creștine în general, Graalul este Vasul Sacru din care Domnul Perfecțiunii băuse, în timpul Ultimei Cine; Cupa Divină care îi primise Sîngele regal vărsat de pe cruce, pe Muntele Capetelor de Morți (Golgotha) și strîns cu devoțiune de Senatorul roman Iosif din Arimathia.

Marele Potir a fost proprietatea Patriarhului Abraham; Melchisedek, Geniul Planetar al Lumii noastre, îl duse cu o nesfîrșită dragoste din țara lui Semiramis pe pămîntul din Canaan, cînd începu cîteva fundații pe locul unde a fost mai tîrziu Ierusalimul, orasul îndrăgit de Profeti; el îl folosi cu înțelepciune cînd a celebrat seacrificiul în care a oferit pîinea și vinul transsubstanțializării, în prezența lui Abraham, lăsîndu-l apoi aceluia Maestru. Acel Vas Sfînt se găsi astfel în Arca lui Noe.

Ni s-a spus că această Cupă Venerată a fost, de asemenea, dusă pe pămîntul Sacru al Faraonilor, în țara însorită a lui KEM și ca Moise, Conducătorul Misterelor Evrești, a avut-o.

Tradiții milenare, extrem de vehi -care se pierd în noaptea terifiantă a tuturor vremurilor, spun că acest Vas Magic era făcut dintr-o materie singulară, densă ca aceea a unui clopot și care nu părea să fi lucrată ca metalele; ea părea mai degrabă să fie produsul unei specii de vegetații...

Sfîntul-Graal este Potirul miraculos al băuturii supreme, vasul în care este conținută ofranda care îi hrănea pe Israeliți în deșert, YONI, UTERUS-ul eternului feminin...

Vinul fermecător al Spiritualității Transcendente este conținut în această Cupă de delicii.

Cucerirea "ULTRA-MARE-VITAE" sau "LUMII SUPER LIMINALE" și "ULTRA TERESTRE", Resurecția Ezoterică, fără MAGIA SEXUALĂ, fără femieie, fără dragoste, ar fi mai mult decît imposibilă.

Verbul fermecător al lui ISIS se ivește din adîncul tuturor vremurilor, așteptînd clipa realizării...

Cuvintele inefabile ale Zeiței NEITH au fost sculptate cu litere de aur pe zidurile strălucitoare ale Templului Înțelepciunii...

"Sînt cea care a fost, este și va fi și căreia nici un muritor nu i-a ridicat vîlul".

Religia Primitivă a lui JANUS sau JAINUS, adică, cea aurită, cea Solară și Supraumana Doctrină a DJINI-lor este întru totul sexuală.

Simțim în inefabila idilă mistică, în mod obișnuit numită minunile Sfintei Vineri, în adâncul inimii noastre, că există, în organele sexuale o forță extraordinar de Divină...

“Piatra de Lumină”, “Sfântul Graal” are puterea de a-l resuscita pe HIRAM ABIF, pe Maestrul Secret, Regele Soarelui, în noi-înșine, aici și acum...

Graalul păstrează caracterul unui “MISTERIUM TREMENDUM”. El este Piatra căzută din Coroana lui Lucifer.

“Graalul”, ca forță teribilă, îi rănește și îi distruge pe curioși și pe cei întinați, dar el apără și dă viață celor drepți și celor sinceri...

Indiscutabil, Graalul nu poate fi obținut decât cu ajutorul Suliței lui Eros, decât în luptă împotriva eternilor dușmani ai nopții.

Realizarea în sine a Misterului Hiperboreean, nu se înfăptuiește decât prin coborârea în Lumile Infernale...

Această Resurecție este o adevărată apotează sau exaltare a ceea ce există mai elevat și mai viu în om: Monada sa Divină, eternă și nemuritoare care se găsea moartă, ascunsă.

Ea este neîndoielnic, în sine, Verbul, Fiat Luminos și spermatic al Primei Clipe, Domnul Shiva, Sublimul Soț al Divinei Noastre Mame KUNDALINI, ARHI-HIEROFANTUL, SUPRA-INDIVIDUALITATEA personală a fiecăruia.

Este scris în caractere de foc în Cartea Vieții: “Celui care știe, cuvântul îi dă putere: nimeni nu l-a rostit, nimeni nu-l va pronunța ci doar cel care îl are încarnat”.

Cu Resurecția Maestrului Secret în fiecare dintre noi, atingem Perfecțiunea în măiestrie... Sîntem atunci spălați de orice pată și păcatul originar este radical eliminat.

Munceam intents în SUPER-OBSCURITATEA tăcerii și augustul secret al înțelepților...

Mă cufundam în Misterele Sacre ale Minnei, înspăimîntătoarele întunecimi ale unei iubiri care este soră geamănă cu moartea...

Îmi recucerii locul în Primul Cer sau Cerul Lunii, unde Dante avu viziunea Preaferițiilor și recunosc, extatic, pe Piccarde Donati și pe Împărăteasa Constanța.

Revenii la locul meu în al doilea Cer sau Cerul lui Mercur, lăcaș al Spiritelor active și benefice...

Mă retrasei în Al Treilea Cer sau Cerul lui Venus, regiune a Spiritelor Iubitoare, unde Dante se ocupă de Roberto, Regele Neapolelui.

Revenii în al patrulea Cer sau Cerul Soarelui, Lăcaș al spiritelor Înțelepte - capitol în care Dante îl citează pe Sfântul Francisc din Assisi.

Recucerii al Cincilea Cer sau Cerul lui Marte, regiune a Martirilor Credinței -capitol în care Dante îl menționează pe CACCIAGUIDA și pe strămoșii săi, vechea și noua Florență...

Mă reîntorsei în Al Șaselea Cer sau Cerul lui Jupiter, regiunea principilor Înțelepți și Drepti...

Revenii în al Șaptelea Cer sau Cerul lui Saturn, încîntător Lăcaș al Spiritelor Contemplative - magnific capitol în care Dante Florentinul îl menționează cu oarecare emfază pe Pedro Danian și vorbește împotriva luxului prelaților...

Mă reîntorsei în Al Optulea Cer sau Cerul Instelat, regiune a lui Uranus... Nemuritoare paragrafe în care Dante menționează triumful Christosului Intim și Incoronarea Divinei Mame KUNDALINI; paradis al Spiritelor Triumfătoare... Revenii în al Nouălea Cer sau Cerul Cristalinelor, Regiune a lui Neptun; extraordinar capitol în care Dante își lansează invectivele împotriva proștilor predicatorilor rai.

Trebuie să apar apoi înaintea Celui de-al Treilea Logos, SHIVA, Ființa Mea Reală, propria mea SUPRA-INDIVIDUALITATE, însuși SAMAEEL.

Atunci, Cel Binecuvîntat își luă o formă distinctă diferită de a mea, ca și cum ar fi o persoană străină; avea înfățișarea unui domn foarte respectabil...

Venerabilul îmi ceru să-i fac un studiu de chiromăție al liniilor mâinilor sale.¹

Linia lui Saturn, în omnipotenta sa mîna dreaptă, îmi păru foarte dreaptă, surprinzătoare, minunată; ea îmi păru totuși întreruptă, stricată, frîntă într-o anumită parte...

- Domnule, ați trăit lupte, suferințe...

- Vă înșelați; sînt un om care are un mare noroc, totul merge totdeauna foarte bine pentru mine...

- Bun... Văd un mic incident pe linia lui Saturn.

- Măsurați bine această linie. La ce vîrstă vedeți această problemă?

- Domnule între 53 și 61 de ani, ați avut o perioadă dificilă.

- Ah, la început! Dar după aceea?

- 8 ani trec foarte repede și după aceea... te așteaptă triumful.

Studiul odată terminat, Venerabilul se ridică și spuse: "Îmi plac aceste studii de chiromăție, dar în mod sporadic. Soției mele (DEVI KUNDALINI) îi plac, de asemenea, și o voi aduce imediat. Ah, dar trebuie să vă plătesc munca. Așteptați-mă aici, căci voi reveni să vă plătesc".

Cel Binecuvîntat se îndepărtă și îl așteptai...

Și văzui, în departare, pe doi dintre copiii mei, pe fetele mele, acum persoane mature; ele păreau încă mici, totuși, ele mă preocupau puțin și le chemai...

Este neîndoielnic că în acea vreme, aveam acei 53 de ani despre care vorbise... Îmi văzusem viitorul în mîna Celui Binecuvîntat.

Evident, cele 8 Inițieri primite trebuiau să fie calificate; muncă foarte dură; un an pentru fiecare Inițiere...

Să trăiesc acum, în 8 ani, întreaga Carte a lui IOV; să plătesc Dijmele lui Neptun, înaintea Resurecției...

"Cartea lui IOV este o reprezentare completă a Inițierii antice și a popoarelor care precedau Ceremonia Magna".

Acolo Neofitul se vede despuiat de toate, chiar de copiii săi și lovit de o boală impură.

"Soția sa își bate joc de el, pentru încrederea pe care el și-o pune într-un Zeu care îl tratează în acest fel și cei trei prieteni ai săi, ELIPHAS, BILDAD și ZOPHAR îl chinuie, îl decretează "nelegiuit" care merită cu siguranță o asemenea pedeapsă".

IOV, atunci, reclamă un Campion, un Eliberator, căci el știe că acesta din urmă (SHIVA) este veșnic și îl va dezrobi de sclavia Pămîntului (prin Resurecția Intimă), vîndecîndu-i pielea.

Iov, prin permisiunea Divină, se vede chinuit, despuiat, bolnav, sub acțiunea crudă a acelor ființe malefice pe care Aristofan le numi "Păsările Negre", "Sfîntul Paul", "Puterile Crude ale Aerului", "Biserica", "Demonii", "Teozofia" și "Cabala", "Elementarii" etc... etc... etc...

Cu toate acestea, după cum IOV este drept și cum el intonează tema justificării sale, înaintea rigorilor Destinului, el învinge, în cele din urmă, cu IT-ul sacru al crucificării sale, în carnea sa rănită și lehova (YOD HEVE Interior al fiecăruia dintre noi) permite să ajungă la el Ingerii Vindecători sau Djinii al căror conducător clasic, în alte căi ca aceea a lui Tobias este Arhanghelul Rafael".

Într-o noapte, după sărbătoarea Cosmică care s-a celebrat în onoarea mea -pentru motivul că mă calificasem bine în Prima Inițiere- am fost instruit cum se cuvine...

"Trebuie să plătiți pentru Crima de a-l fi asasinat pe Zeul Mercur", mi se spuse...

"Iertați-mi această KARMA"...

"Aceasta nu are iertare și nu poate plăti decît muncind cu Luna"...

"Văzui atunci cum Luna, în fiecare muncă, se va apropria încă și mai mult de Planeta Mercur, pînă la a se confunda în cele din urmă cu ea".

Ființa mea Reală Intimă, Zeul Mercur, SHIVA, Monada mea -apropriindu-se de mine- îmi zise: va trebui să folosești cizmele Zeului Mercur; încălțai acele cizme, după aceea...

Clipa în care Marele Hierofant al Templului îmi arată un teren de sport, fu pentru mine senzațional, extraordinar... - Privește! îmi spuse, ai transformat Templul lui Mercur într-un teren de sport.

Desigur, noi toți l-am asasinat pe HIRAM (Zeul Mercur, Monada noastră) când am mâncat fructul oprit din Grădina din Eden... De aceea am fost avertizați dacă mănânci din fructul acesta, vei muri.

Acest drum, mai târziu, deveni îngrozitor de dificil și trebuie să sufăr intens...

Este evident că, tu o știi, cărarea pe Muchie de Cuțit este întru totul sexuală...

“Fiul meu, trebuie să suferi cu răbdare consecințele greșelilor tale”, exclamă Divina mea Mamă KUNDALINI...

Într-o altă noapte, Mama mea, plină de durere, exclamă cu voce tare: “Fiul meu, m-ai schimbat, acolo jos, în lumea fizică, cu alte femei”... “Acestea s-au petrecut în trecut, mamă a mea; astăzi, nu te schimb cu nimeni”... “M-ai schimbat cu alte femei”... “Trecutul este trecut!; ceea ce contează este prezentul; trăiesc de la o clipă la alta, fac rău că discut cu tine”. “Trecutul, prezentul sau viitorul, tu esti același”... “Ai dreptate, Mamă”...

(Cum să neg, într-adevăr, că transformasem Templul lui Mercur într-un teren de sport?)

Și, cum mă dusesem în vacanță în portul Acapulco pe coastele Pacificului în Mexic, se întâmplă că trebuie să fiu instruit în ceea ce privește stigmatizarea Corpului Astral.

Un Sfânt Călugăr, un Ermit (în afara Corpului meu Fizic) încercă să-mi străpungă palmele mâinilor, cu intenția de a mă stigmatiza; în momentele când sus Călugărul bătu cuiele pentru a-mi găuri mâinile, fulgere Divine țîșniră din ele.

În acel moment, îl rugai pe Tatăl meu care este ascuns, solicitându-i ajutorul; rugăciunea ajunse pînă la Domn.

Este indiscutabil, în Inițieri, promisem acele stigmate, dar în mod simbolic...

Trebuia să le dau formă, să le fac în Făurăria Ciclopilor, pe Muntele Resurecției...

Anahoretul mă conduse la Biserica Gnostică; SHIVA, Monada mea Divină, merse cu noi.

Văzui, în Templu, un Călugăr ANDROGIN, îmbrăcat cu o tunică purpurie, lângă fîntîna Botezului...

“Este foarte puternic și răspunde foarte bine, dar îi lipsește să îndeplinească mai bine Taina Bisericii din ROMA (AMOR)”, spuse MAHATMA adresîndu-se Monadei mele...

Înțelesei în acea clipă, nevoia de a sublima încă energia creatoare astfel făcui din MAITHUNA un fel de rugăciune. Inserția Phallusului Vertical, în Uterusul Formal, formează o cruce.

Indiscutabil, cele 5 stigmate Christice, din Corpul Astral, se formează cu Sfînta-Cruce...

Resurecția nu este posibilă dacă nu s-au format înainte stigmatele Adorabilului, în Corpul Astral...

Astfel îmi formai eu însumi stigmatele, după cum le-au format Misticii tuturor timpurilor...

INRI... IGNIS NATURA RENOVATOR INTEGRA. Focul reînnoiește integral Natura...

AL TREILEA MUNTECAPITOLUL XLIV
CONVERSAȚIE LA MEXICO

Luni, 12 iunie 1972 (al 10-lea an al Vărsătorului).

- Bine, Joaco (diminutiv familiar al lui Joachim), astăzi vom merge în centrul orașului.

- Ca să facem ce, Maestre? Sîmbătă din ultima săptămînă ne-am dus să căutăm corespondența la poșta. Ce s-ar putea să mai fie acum?

- În orice caz, am nevoie să mă duc în centru; am un cec de schimbat; nu este vorba de o sumă mare, dar am nevoie de ea ca să mănînc; voi evita astfel să cheltui puținul pe care l-am strîns deja pentru a plăti chiria casei. Trebuie, în plus, să trimitem multe scrisori; îmi place să fie corespondența la zi.

Cîteva clipe mai tîrziu, Joachim Amortegui V, Misionar Internațional Gnostic și Mare Paladin al acestei teribile cruciade pentru noua Eră a Vărsătorului și neînsemnata mea persoană care valorează mai puțin decît scrumul unei țigări, ne îndreptarăm spre centrul orașului Mexico.

Îmi place să spun fără ocolișuri, că-mi place să-mi conduc mașina; deci astfel, foarte mulțumiți, intrarăm repede pe șoseaua Tlalpan, pînă la Piața Constituției (Zocalo, cum spunem noi, mexicanii).

- Este "Era automobilului", stimatul meu Joaco; dar îți mărturisesc, sincer și fără ocolișuri, că, dacă aș avea de ales o viață într-o lume, cu o tehincă ca aceasta sau cu o alta, într-o epocă de piatră, dar această total spirituală aș prefera indiscutabil pe a doua, chiar dacă ar trebui în loc de a merge cu mașina, să merg pe jos sau pe spatele măgarului.

- Oh, și eu-însumi spun așa... călătoresc acum, din iubire pentru omenire, din sacrificiu, pentru a preda doctrina... dar îi prefer pe măgarii și pe caii de altădată; fumul acelor mari orașe nu-mi place deloc, nici această viață mecanică...

Sporăvăind, Joaco și cu mine, trecurăm pe o șosea care seamănă mai mult cu un fluviu de oțel și ciment și sosirăm la Zocalo, îi făcurăm înconjurul, trecurăm de-a lungul unei părți a Catedralei Metropolitane și intrarăm după aceea pe bulevardul 5 Mai, în căutarea unui loc de parcare.

Cîteva clipe mai tîrziu, pătrunserăm într-o clădire mare:

- "Doriți să vă spălăm mașina?"

- Nu, este vreme de ploaie... De ce s-o faceți?"

- Vă închidem mașina, domnule?"

- Nu, lasați-mă să o duc mai întîi la tinichigerie și la vopsit."

Concluzie, ieșirăm pentru a ne duce la Poștă, după ce am lăsat mașina parcata.

Am avut, desigur, o plăcută surpriză, la Poștă, primind un exemplar al celei de-a șasea ediții a "Căsătoriei Perfecte", trimis de Cucuta în Columbia, America de Sud, Misionarul Internațional Gnostic Ephraim Villegas Quintero...

Primii, de asemenea, cîteva scrisori, le trimisei pe cele ce le adusesem de acasă și ne îndreptarăm spre o casă de schimb.

Funcționarul casei respective, cu conștiința profund adormită, era prea ocupat de munca sa.

Îl văzui, cu două receptoare, unul în mîna dreaptă, celălalt în mîna stîngă. În mod evident, el se ocupa în același timp de cele 2 telefoane și-și oferea chiar luxul de a pâlăvrăgi, în intervale, cu un al treilea client care se găsea înaintea teighelei.

Acel biet Humanoid Intelectual, cu psyche-ul subiectiv se găsea nu numai identificat cu toate acestea, ci și grozav de fascinat și își făcea vise frumoase...

Acel Homuncul rațional vorbea de valori, cotizații, monedă aur, de sume enorme, de cecuri, de bogății etc... etc... etc...

Din fericire nu fu nevoie să aștept mult timp, căci secretarul său se ocupă de mine, cu zel...

Cîteva clipe mai tîrziu, ieșirăm din acel loc, înzestrați cu ceva bani; nu era mare lucru, dar ajungea pentru hrana cîtorva zile.

Mergînd încă pe Bulevardul 5 Mai, simții nevoia de a-l invita pe Joaco să servească o băutură răcoritoare; acesta din urmă, cu toate că era un om care mănîncă puțin, nu refuză invitația, din considerație pentru mine.

Intrarăm într-un loc frumos, fără îndoială; vreau să ma refer la "Cafe Paris".

O elegantă chelneriță se apropie de noi:

Ce serviți, domnilor?

- "Aduceți-ne un suc de căpșuni și o bucată de prăjitură cu brînză, domnișoară.

- Eu -spuse Joaco- vreau numai un suc de papaya".

După ce ascultă pe cei doi domni, doamna în chestiune se retrase, pentru a apărea din nou o clipă mai tîrziu cu comanda respectivă.

Savurînd foarte încet acea delicioasă băutură răcoritoare, extrăgînd din acele alimente elementul lor spiritual, închegarăm, Joaco și cu mine, următorul dialog:

- "Îți voi zice, Joaco, că mă aproprie de sfîrșitul cărții mele intitulată "Cei Trei Munți".

Nu-mi lipsește decît o introducere la Cel de-al Treilea Munte; 3 capitole din Ascensiune și Concluzia.

- Atunci sînteți pe punctul de a sfîrși cu această muncă?

- Da, Joaco, da, da!"

Ce este interesant în toate acestea este că se cade acum să fac apel la Lemuria.

- La Lemuria? De ce?

- Este clar că în această reîncarnare, am ajuns numai în vîrfurile celui de-al Doilea Munte... Dar, în acel Continent arhaic "MU" sau Lemuria, situat altădată în vastul Ocean Pacific, trecusem cei Trei Munți.

Atunci, am ajuns, indiscutabil, la Eliberare; dar am rămas în acea Vale a Lacrimilor - renunțînd la orice fericire pentru a ajuta omenirea.

Este evident că posesiunea "ELIXIRULUI DE VIA[Ă LUNGĂ" mi-a permis să conserv acel corp Lemur timp de milioane de ani.

Deci astfel, stimatul meu Joaco, îți voi zice că am fost martorul special al tuturor acelor catastrofe vulcanice care i-au venit de hac Continentului "MU". Este clar că acel pămînt antic se scufundă în apele tumultuoase ale Oceanului Pacific, după mai mult de 10000 de ani de îngrozitoare valuri seismice și neîncetate cutremure.

Este clar, patetic și sigur că, în timp ce bătrînul continent se scufunda încet în valurile furioase ale oceanului furtunos, Atlantida, aceea a lui Platon, se iveau încet din apele adînci ale Atlanticului...

Trăii și eu, indiscutabil, cu Corpul meu Lemur în "[ara Stîncilor de Noroi", am cunoscut acea puternică civilizație, mult superioară civilizațiilor actuale și o văzui scufundîndu-se în valurile furioase ale oceanului care îi poartă numele...

În anul 6 al KAN, al 11-lea Muluc, în cursul lunii ZRC, se întîmplară grozave cutremure care se prelungiră fără întreruperi pînă la 13 Chuen "[ara Stîncilor de Noroi", Pămîntul Atlant, a fost sacrificat. Ea dispăru, în timpul nopții, după 2 zguduirii, după ce a fost mișcată constant de focurile subterane care făcură ca pămîntul să fie înghițit și să reapară de mai multe ori, în diferite locuri. Suprafața a cedat, în cele din urmă și 10 țări se despărțiră spre a dispărea. 64 de milioane de locuitori fură înghițiți, cu 8000 de ani înainte ca această carte să fie scrisă".

(Text dintr-un manuscris maya și care face parte din renumita colecție Le⁵ Plogeon Manuscrisele din Troano și care se poate vedea la British Museum). Înainte ca Steaua "Bal" să cadă în locul unde există acum numai mare și cer, înainte ca cele 7 orase cu porțile de aur și templele transparente să tremure și să se-nfioare ca frunzele unui copac mișcate de furtună, ieșii de acolo, spre a merge în platoul central al Asiei, în acel loc unde se găsește azi Tibetul.

Supraviețuitorii atlanți din acea zonă a Pământului se amestecară cu nordicii; astfel s-a format Prima Sub-Rasă a actualei noastre rase ariene.

Ghidul salvator al atlanților aleși, cel care îi scoase din țara "Stîncilor de Noroi" a fost Biblicul Noe, Manu VAIVASVATA, fondatorul Rasei Ariene...

Îmi amintesc încă, dincolo de timp și distanță, de acele festivaluri cosmice care au fost atunci celebrate în Mănăstirea noastră... Vreau să mă refer insistent la "Ordinul Sacru din Tibet", veche instituție ezoterică.

Este neîndoielnic că acest ordin antic numără 201 de membri. Planul Major este format din 72 de Brahmani...

Această meritorie organizație mistică păzește indiscutabil comoara lui ARYABARTA ASHRAM.

În acele timpuri, eram totdeauna primit acolo cu multă venerație, eram exotic, cu Corpul meu Lemur, în plină Lume Ariană...

Din nefericire, "diavolul își vîră coada unde vrea" și se petrecu ceva insolit.

Revenii la anticele mele rătăcirii, recidivai în delict; încă o dată mă îndrăgostii de seducătoarea Evă a Mitologiei Ebraice și înghiții "fructul oprit".

Rezultat: Marea Lege îmi retrase acel vehicol prețios și din viață în viață, mă pomenii ca evreu rătăcitor pe suprafața Pământului...

"Acum, da, Maestre, mă simt mai mic decît o furnică... ca un nimic; nu înțeleg; dacă ați dizolvat EGO-ul, Eul-însuși, cine putea să fie ispitorul? În ce fel ați căzut?

-Oh, Joaco... În numele Adevărului, vreau să știi că atunci cînd eul se dizolvă, mentalul rămîne în locul său... Neîndoielnic aceasta a fost Cauzu Causorum a căderii mele...

- Iată ceva neobișnuit, nu înțeleg...

- Lucruri pasionale; mă îndrăgostii, căzui în aceeași greșeală ca și Conte Zanon; asta-i tot.

Acea tînără cu misterioase farmece îmi era interzisă; trebuie să spun că totuși căzui la picioarele fermecătoarei femei.

Divina mea Mamă KUNDALINI mă duse după aceea, în interiorul unei peșteri, în adîncul muntelui și văzui atunci ploi, lacrimi, torente de apă tulbure, amărăciune, noroi, mizerie etc...

Priviți viitorul care vă așteaptă! exclamă Mama mea. Rugămințile mele au fost inutile; nu meritam iertare; eram un recidivist în delict; o văzui în cele din urmă, închizîndu-se în Chakra Muladhara, în Osul Coccigian; și atunci, bietul de mine! vai! vai!

Comisesem aceeași greșeală: aceea care, în arhaicul Continent "MU", provoacă căderea îngerilor...

Este indiscutabil că înainte de a intra în Misterele Lemure, căzusem încă o dată în același delict...

Alegoria Biblicului Adam, luată separat de COPACUL VIE[II înseamnă clar că această Rasă Lemuriană care termina să se despartă în sexe opuse, a abuzat de sex și se afundă în regiunea animalității, a bestialității...

ZOHAR învață că MATROMETHAH (SHEKINAH simbolic, soția lui METRATON) este Drumul pînă la Marele Copac al Vieții, Copacul Puternic și SHEKINAH este Grația Divină.

Nu este nici o îndoială că acest Copac minunat ajunge în Valea Cerească și se află ascuns între "Cei 3 Munți".

Acest Copac dintre "Ceii 3 Munți" se ridică spre înalt, pentru a coborî apoi din nou în jos.

Copacul Cunoașterii Binelui și a Răului dă rădăcini chiar din Copacul Vieții.

Dhyanis BODDHISATWAS reîncarnate în Corpuri Lemure se reproduc prin puterea lui KRIYASHAKTI (Puterea Voinței și a YOGA-i). Atributele lui SHIVA sînt LINGAMUL NEGRU plasat în YONI.

Indiscutabil, ARHI-HIEROFANTUL și ARHI-MAGUL nu răstoarnă niciodată Vasul lui Hermes.

Dhyanis (printre care mă găseam eu) cînd au comis crima de a răspîndi acest pahar lichid, flexibil, maleabil al Alchimiei, s-au îndepărtat de Monada lor Divină (l-au asasinat pe Zeul Mercur), au căzut în generația animală.

"- Sînt mirat.

- De ce, Joaco, oare aș fi fost primul care să cadă din întîmplare? sau ultimul?

H.P. Blavatski spune în "Doctrina Secretă" că SAMAEEL a fost primul care a căzut, dar aceasta este simbolic.

Este evident că sînt DHYANIS-BODDHISATWA al Celui de-al Cincilea dintre Cei Șapte și, de aceea, se spune că SAMAEEL a fost primul care a căzut.

Din fericire, sînt în picioare acum, chiar dacă recidivasem, în același delict.

Cît de diferit a fost cazul a numeroși alți Dhyanis, căzuți în generația animală...

Să ne amintim de Moloch Marele Ucigaș, involuînd acum înspăimîntător în Lumile Infernale...

Să ne amintim de ANDRAMELEK și de fratele său ASMODEO, două tronuri împinse în lad.

- Credeam că după eliberare orice cădere ar fi imposibilă.

- Te înșeli, stimate Joaco; în Cosmos, pericolul de a cădea există totdeauna.

Orice pericol dispare numai cînd se intră în NEMANIFESTATUL SAT, Spațiu Abstract Absolut.

Conversația odată terminată, o chemarăm pe domnișoara ce aștepta umil la masa domnilor.

"- Nota, domnișoara?

- Da, domnilor... Este..atît.

- Iată și bacșişul dumneavoastră".

Leșirăm foarte calmi din acel loc somptuos pentru a ne duce să căutăm mașina. Mergînd, încă o dată, sub lumina Soarelui, pe acel faimos Bulevard 5 Mai, avui ideea de a spune:

"Cel mai grav, oh, Joaco, este abominabila resurecție a EGO-ului ANIMAL, după cădere.

EU-ÎNSUMI renaște indiscutabil din propria-i cenușă, ca pasărea Phoenix.

Vei înțelege acum profund și integral pentru ce motiv intrinsec toate teogoniile Religioase insistă asupra ideii că Îngerii căzuți se convertesc în demoni.

-Ah, da, este perfect clar".

Cîteva clipe mai tîrziu, urmam rapid Șoseaua Tlalpan, pentru a ne întoarce acasă.

Cum m-am înălțat, am coborît, am urcat din nou, este evident că posed o vastă experiență a acestor chestiuni de tip ezoteric.

- "Oh, Maestre, aveți o experiență foarte specială în acest sens. Desigur, dragul meu cititor, nu sînt nimic decît o mizerabilă rîmă de pe pămînt, un oarecare care nu valorează nimic; totuși, cum am parcurs drumul, pot să-l arăt cu întregă claritate și aceasta nu este un delict.

Vom conchide prezentul capitol cu această frază din GOETHE: "Orice teorie este cenușie și verde este doar arborele cu fructe aurii care este viața".

CAPITOLUL XLV
A ZECEA MUNCĂ A LUI HERCULE

A zecea faptă de vitejie a lui Hercule, Eroul Solar, fu cucerirea cirezii lui Gerion; îl ucise pe posesorul ei pe care-l înfruntă, apoi, pe paznicii săi, cîinii Ortos și Eurition.

Această întâmplare insolită avu drept scenă Insula Erythie (Cea Roșie) de peste ocean; ceea ce pare să facă referire la o insulă din Oceanul Atlantic, locuită de ființe gigantice, dar personificate de însuși Gerion Tricefalul care căzu sub săgețile sale ucigașe, după văcarul său și după cîinele doborât de măciuca lui.

Mitologia comparată, îl înrudește pe cîinele Bicefal Ortos, frate al lui Cerber, cu Vritra, Geniul vedic al furtunii.

Hercule, în timpul călătoriilor sale, trece din Europa în Africa, pentru a traversa apoi Oceanul în Cupa de Aur (în Vasul Sacru) pe care-l folosește inteligent în călătoria sa nocturnă...

Aceasta înseamnă în mod clar că Splendidul Soare trebuie să-l aștepte pînă se întorcea, reținîndu-și Solstițiul pentru binele Eroului.

Omul-Zeu trecu neîndoielnic în însăși Cupa sau Sfîntul-Graal, cu cireada dobîndită, pentru a reveni apoi pe drumul Bătrînei Europe, într-o călătorie plină de nesfîrșite aventuri...

Legenda Secolelor povestește că Eroul Solar ridică atunci coloanele J și B Francmasoneriei Oculte, pe strîmtoarea Gibraltar, probabil ca recunoștință pentru Dioscurii care îl făcură să iasă victorios în întreprinderea sa...

Întors la Mycene, se sacrificară vaci Junonei pentru a potoli mînia pe care aceasta o simțea, din cauza fratelui său EURISTEO.

Și, fiind vorba de Mistere Arhaice, nu e de prisos să spunem că ei au fost totdeauna sărbătoriți în augustele temple Senioriale.

Cînd trecui pragul aceluia templu "MU" sau Lemur, unde am fost instruit altădată, în Misterele Înălțării Domnului, îi solicitai Hierofantului cîteva servicii -cu infinită umilință- care mi-au fost acordate.

Este neîndoielnic - și aceasta o știe orice Inițiat - că orice înălțare este totdeauna precedată de o înspăimîntătoare și grozavă umilință.

Afirmăm cu claritate -și pe un ton emfatic- că orice înălțare este totdeauna precedată de o coborîre...

A zecea faptă de vitejie a lui Hercule, Eroul Solar al ezoterismului, se realizează în Lumile Infernale ale Planetei Pluton.

Sentimente dureroase îmi sfîșiară Sufletul, cînd mă văzui supus torturii desprinderii.

Acele Doamne din vremuri auguste, legate de mine prin Legea KARMEI, mă așteptau în lad, cu inima frîntă...

Toate acele frumuseți ispititoare, periculos de frumoase, simțeau că au drepturi asupra mea...

Spre bine sau rău, acele femei grozav de fermecătoare fuseseră soțiile mele, în reîncarnări anterioare, ca o consecință naturală a Marii Revolte și a căderii îngerilor...

Cîinii Ortos și Eurition, simboluri vii ale posesiunii animalice, mă asaltară, cu o nemaiauzită ferocitate; ispitele se multiplicară la nesfîrșit.

Totuși, pe baza THELEMEI (Voință) și a înțelegerii de fond și cu ajutorul Divinei mele Mame KUNDALINI, îl învinsei pe Stăpînul Templului, pe Gerionul Tricefal.

Pusei stăpînire pe cireadă, aceasta este neîndoielnic, și devenii un autentic Păstor -nu de vaci, cum se spune în mod voalat - ci de oi...

Se cade, pentru binele Marii Cauze, să studiem apoi cîteva versete din Capitolul

zece din Ioan.

“Adevăr, adevăr vă zic vouă: cine nu intră pe Ușă (Sexul) în țarcul Oilor, ci sare pe de altă parte (predicînd doctrine diferite, care nu au nimic cu Magia Sexuală Albă), acela fur este și tâlhar (fură Oile și le duce în Abis)”.

Leșim din Eden pe Poarta Sexului și numai prin această Poartă putem reveni în Eden, Edenul este însuși Sexul...

“Iar cine intră pe ușă (Sexul) este Păstorul Oilor. Acestuia portarul îi deschide și Oile îi aud glasul; el își cheamă Oile pe nume (cu ajutorul cuvîntului Intim) și le duce afară (el le duce pe Drumul Muchiei de Cuțit).

Și după ce le-a mînat afară pe toate ale sale, merge înaintea lor și Oile îl urmează, căci ele îi cunosc glasul (Cuvîntul său).

Dar pe un străin nu l-ar urma, ar fugi de dînsul, pentru că ele nu cunosc glasul străinilor (Falșii Profeți nu posedă Cuvîntul).

Ilisus le spuse această parabolă (Ilisus al cărui înțeles este: Salvator), dar ei nu înțeleseră despre ce le-a vorbit (este evident că, în spatele literei care ucide, se găsește Spiritul care dă viață).

Deci, iarăși le zise Iisus (Salvatorul Intim) adevărat, adevărat, vă zic vouă: EU SÎNT Ușa către Oi (Puterea nu este în Creier, nici în vreun alt loc din Corp, ci în Sex)”.

În alți termeni, afirmăm cele ce urmează: puterea creatoare a Logosului se găsește exclusiv în Sex....

Este lesne de înțeles, acum, de ce EL este Poarta Oilor: a căuta supape, echivalează cu a fugi de Poarta Edenului...

“Toți, cîți veniți înaintea de mine (căci nu au fost inițiați în Misterele Sexuale) furi sînt și tâlhari; dar oile nu ascultă de dînșii. EU SÎNT Ușa, cel ce va intra prin mine, va fi mîntuit (nu va cădea în abisul pierzaniei) și va intra și va ieși și va găsi pășuni (Bogat aliment spiritual).

Christos, fără Șarpele Sexual, nu ar putea face nimic; de aceea al Doilea Logos, Domnul Perfecțiunii, Logosul intim al fiecăruia, coboară din sfera sa superioară și se face Fiu al Divinei Mame Kundalini, Șarpele Ignic al Puterilor noastre Magice... (Prin lucrarea și grație Celui de-al Treilea Logos).

Sethienii adorau Marea Lumină și spuneau că Soarele, în emanațiile sale, formează un cuib în noi și constituie Șarpele.

Este evident că această Sectă Gnostică avea, drept obiect sacru un Potir, un Yoni, Sfîntul-Graal, în care beau Semenul lui Benjamin. Aceasta din urmă era un amestec de vin și de apă.

Neîndoielnic Simbolul sacru al Șarpelui Sexual nu lipsea, niciodată de pe altarul Nazaritenilor Gnostici.

“Forța, puterea care îl însoți pe Moise, fu Șarpele de pe Nuiă, care se transformă apoi în însăși Nuiăua”.

“Șarpele a fost desigur, cel care vorbi celorlalți șerpi și cel care o ispiti pe Eva”.

“În Cîntecul lui Homer către Demetra, găsit într-o bibliotecă rusă, se vede că totul se învîrte în jurul unui fapt FIZIOLOGIC-COSMIC de Mare Transcendență”.

“EU SÎNT Păstorul cel Bun. Păstorul cel Bun (Cel care a atins acel Grad Ezoteric Christic) își dă viața pentru Oile sale...”

“Dar mercenarul (Ezoteristul Tantric care nu a atins încă Christificarea) căruia nu-i aparțin ele, vede venind lupul și lasă Oile, fuge și lupul le răpune și împrăștie Oile”.

“Am și alte Oi, care nu aparțin acestei stîne (care sînt în alte școli), se cade să le iau de asemenea și ele îmi vor auzi vocea și va fi o turmă și un Păstor”.

“Iată de ce Tatăl mă iubește, pentru că-mi pun viața pentru a mă întoarce s-o iau (Christosul Intim se cristalizează în noi și ne răscumpără cînd sîntem demni).

Nimeni nu mi-o ia, dar eu-însumi o pun (ca pentru a zice: mă cristalizez în ființa

mea omenească cînd vreau). Am puterea de a pune și am puterea de a o lua.⁹ Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu”.

Este indispensabil, după acest comentariu Christic Ezoteric, să continuăm prezentul capitol.

Ce frumusețe simplă, inimitabilă și primitivă, au, cu adevărat, toate aceste istorisiri, platonice, care vorbesc de Zei și de Zeițe Arhaice... Ființe Divine din Trecutul Lemuric, autentici Păstori Tantrici din Edenul Sexual...

Sublime creaturi care ridică orase Ciclopice, care instruiesc popoarele, le dotează cu o legislație niciodată depășită și le răsplătesc eroismul...

Este grabnic să realizăm în sine-însuși Misterul Hiperborean, Misterul Graalului dacă e adevărat că aspirăm să ne convertim în autentici Profeți, în Puri Păstori Christificați.

Avem nevoie să trecem “Marea Roșie”, să traversăm Oceanul furtunos al vieții, să trecem pe celălalt țărm în Cupa de Aur, în Vasul Sacru pe care Helios, Soarele Sacru Absolut, ni-l împrumută...

Muncile ezoterice o dată încheiate în Infernurile Planetei Pluton, trebui să înalț coloanele...

“Plus Ultra”, “ADAM KADMON”, Omul Ceresc, acestea sînt semnificațiile mistice care li s-au atribuit celor 2 Coloane ale lui Hercule...

Acest eveniment Cosmic-Uman fu precedat de dezincarnarea soției mele-Preotese, LITELANTES...

Ea, în ea-însăși, era indiscutabil și desigur unica legătură Karmică care îmi rămînea, în acea Vale dureroasă a SAMSAREI...

O văzui îndepărtîndu-se de remarcabilul său vehicol Lemuric, îmbrăcată desigur, în doliu sever...

ADAM-EVA este neîndoielnic semnificația cea mai secretă a celor 2 Coloane ale lui Hercule. Reconcilierea cu Divinul este grabnică, iposibil de amînat, o știi...

A înălța cele 2 Coloane echivalează cu o reconciliere, o reîntoarcere la perechea originală, întoarcerea la Eden...

Avem nevoie să ne întoarcem la punctul de plecare original, de a reveni la prima dragoste, aceasta este indiscutabil, irefutabil, irecuzabil.

În arhaicele Mistere ale Continentului “MU” sau “Lemuria”, a trebuit să trăiesc întregul realism crud al acestui lucru în “Nunțile Paradisiace”, “Edenice”.

Primii atunci drept soție o Mare Inițiată; vreau să mă refer insistent la cealaltă jumătate de portocală a mea, la Eva mea personală originală; astfel am ridicat cele 2 Coloane ale lui Hercule...

Mă găsii la masa ospățului, fericit, însoțit de noua mea soție și de mulți Înalți-Preoți...

LITELANTES, atunci, trecu pragul Sălii Regale, ea veni dezîncarnată să asiste la sărbătoare...

Iată, o, Zei cum am restabilit al Doilea Logos, pe Christosul Cosmic, în Sanctuarul Sufletului meu...

CAPITOLUL XLVI

A UNSPREZECEA VITEJIE A LUI HERCULE

A unsprezecea vitejie a lui Hercule, Eroul Solar, avu loc în ținutul transatlantic și a constat în faptul de a pune stăpînire pe Merele din Grădina Hesperidelor, Nimfele, fiicele lui Hesperos, foarte vie reprezentare a Planetei Venus, fermecătoare făclie a dragostei...

Cum el nu cunoștea drumul, trebui mai întîi să pună mîna pe Nereus care știe totul și să-l înfrunte apoi în Africa, într-o luptă corp la corp pe fiul lui Poseidon, grozavul uriaș Antheus.

Această călătorie poate, de asemenea, să fie pusă în relație cu eliberarea lui PROMETEU-LUCIFER, omorînd vulturul care-l chinuie, ca și cu substituirea temporară a faimosului Atlas, ducînd lumea pe umerii săi titanici, pentru a obține ajutor...

În cele din urmă, cînd el a ucis dragonul care îi păzea, simbolicele mere de aur i-au fost date de Hesperidele-înseși...

Această faptă de vitejie, evident, are o strînsă legătură cu povestirea biblică a fructelor din Arborele Științei Binelui și a Răului, din Grădina Edenică, dar acolo, Dragonul este înlocuit de o Năpîrcă, care invită la cules și la gustat din acele fructe minunate pe care Hercule le dă apoi Athenei, Zeița Înțelepciunii, Divina sa Protectoare...

Coborîrea neînfricată în anticul Tartar al celei de-a unsprezecea planete din sistemul nostru solar devine urgentă, imposibil de amînat, înaintea ascensiunii la Tată (Primul Logos).

Un drum coborîtor, abrupt, frînt și inegal mă conduse în mod fatal pînă la oribilul întuneric al orasului Dite.

"NEREOS-ul" meu sau, mai bine zis, GURUJI-ul meu, Maestru sau Ghid, îmi arătă cu răbdare toate pericolele...

Și, desigur, în acele oripilante abisuri de durere, în acea planetă ce se află dincolo de orbita lui Pluton, l-am întîlnit pe Antheus, gigantul imens, mai înspăimîntător decît imensul Briareu.

Dante Florentinul exclamă în Divina sa Comedie:

"Tu, care, în Valea unde, subjugînd Carthagina, Scipion moșteni atîta glorie, pe acel pămînt preafericit care îl văzu fugind pe Hannibal, gîtuiești într-o zi o sută de lei și de pantere! O, tu, despre care s-a zis că, dacă lîngă frații tăi brațul tău le-ar fi sprijinit lupta inegală, victoria ar fi fost pentru fiul Pămîntului!

Coboară-ne pînă în fundul craterului vostru negru, jos, unde Cocyte este înghețat în curgerea sa.

Ferește-ne să ne ducem la Typhan sau Ticio! Acel om poate da ceea ce aici dorești; ia deci un aer mai blînd și vino în ajutorul nostru. El poate vorbi de tine pe pămîntul muritor; căci el trăiește și, dacă cerul nu-l cheamă prea repede, îi rămîn numeroase zile de trăit.

Așa vorbi maestrul meu și fără să-l facă să aștepte, uriașul își întinse amîndouă mîinile pentru a-l lua, acele mîini care altădată l-au făcut pe Hercule să sufere.

Cînd Virgilius simți această zdravănă strînsoare îmi spuse: Apropie-te ca să te iau și pe tine", îmi zise el, "vino fără teamă". Si de îndată ma îmbratîsa astfel ca formam un singur trup.

Așa cum, printr-un ciudat efect de miraj, pe Corisenda, cînd trece un nor, turnul pare privirii că e gata să se răstoarne; așa îmi păru Antheus atunci, cînd de pe mal îl văzui că se înclină; neliniștea mea fu puternică; tremuram pe spatele monstrului condamnat. Dar deja uriașul, care în adîncul abisului întunecat care îl devora pe Lucifer și pe Juda, ne conduse și odata ajuns, ca un catarg de corabie, se ridică în picioare". (Divina Comedie, Infernul, Cîntul 31).

ANTHEUS, personaj alegoric, magistrul, Titan reprezentativ al, "Hoardelor întunecate abisale"...

Foarte crudele mele lupte împotriva Demonilor orasului Dite fiind date, trebui să-l eliberez pe LUCIFER-PROMETEU...

Văzui deschizîndu-se ușa de oțel a îngrozitoarei temnițe; paznicul îl lăsă să treacă. Scene teribile din întunecatul lacas, cazuri insolite, neasteptate, pe care locuitorii Pămîntului le ignora...

LUCIFER este paznicul Porții și al cheilor Sanctuarului, pentru ca nimeni să nu poată să pătrundă în el, numai cei unși care posedă Secretul lui Hermes...

CHRISTOSUL-LUCIFER al Gnosticilor este Zeul Înțelepciunii, sub diferite nume,

Zeul Planetei noastre Pământ, fără nici o urmă de răutate, căci el este unul cu¹ Logosul Platonician...

PROMETEU-LUCIFER este Ministrul LOGOSULUI SOLAR și Stăpînul celor 7 Lăcașuri ale lui Hades.

LUCIFER este, desigur, Spiritul Iluminării Spirituale al Umanității și Libertatea de alegere și, metafizic, Torța omenirii: LOGOS-ul sub aspectul său superior și adversarul, sub aspectul său inferior; Divinul PROMETEU înlănțuit; energia activă și centrifugă a universului; foc, lumină, viață, luptă, efort, conștiință, libertate, independență, etc... etc...

Spada și Balanța Justiției Cosmice îi sînt atribuite lui LUCIFER, căci el este norma greutății, a măsurii și a numărului.

LUCIFER, în fiecare dintre noi, este reflectarea LOGOS-ului intim, umbra Domnului proiectată în adîncul Ființei noastre...

În momentul în care scriu aceste paragrafe, o întîmplare insolită îmi vine în minte.

Într-o noapte, puțin contează care, trebui să-l întîlnesc pe înspăimîntătorul personaj, în interiorul unei magnifice încăperi.

Impozant, PROMETEU-LUCIFER, susținut de labele sale de fieră în loc de picioare, mă privea, amenințător...

Două înspăimîntătoare coarne luceau, îngrozitoare, pe fruntea sa sinistră, dar el era îmbrăcat ca un bărbat elegant.

Apropiindu-mă senin de el, îi dădui cîteva palme prietenești pe umăr, în timp ce îi spuneam:

“Tu, tu nu mă înspăimînți; te cunosc foarte bine, n-ai putut să mă învingi, sînt victorios...”

Colosul se retrase și eu, așezîndu-mă pe patul moale de acaju parfumat, așteptai o clipă...

O feminitate periculos de frumoasă pătrunse apoi în cameră, ea se culcă goală în pat.

Frumoasa, aproape leșinată în desfrîu, mă înconjură cu brațele ei impudice, invitîndu-mă la plăcerile trupului.

Culcat lîngă frumoasă, îi demonstrei Diavolului puterile mele; mă stăpînii. Apoi mă ridicai din culcușul plăcerilor; acea frumusețe aproape moartă de desfrîu, simțindu-se frustrată, mă contemplă inutil...

Un copil intră în casă, strălucind... O iradiantă creatură Divină. Copilul, sublim, bogat îmbrăcat cu o magnifică tunică sacerdotală de o culoare neagră foarte specială, traversă apoi incinta exotică.

Îl recunoscu imediat și apropiindu-ma linistit de el i-am spus: Este inutil să continui să te deghizezi, te recunosc mereu, o, Lucifer! “Niciodată nu vei putea să mă învingi...”

Acea creatură sublimă, groază a neștiutorilor, surîse atunci, cu nesfîrșită blîndețe.

Indiscutabil, este Divinul Daimon al lui Socrate, îndrumătorul nostru special în Gimnaziul Psihologic al vieții...

Libertatea este cuvenită, după munca sa grea: LOGOS-ul o înghite o absoarbe...

Această istorisire se sfîrșește în acest loc; să urmărim tema transcendentală a acestui capitol...

Noua Preoteasă, din Muntele Ascensiunii, a fost, desigur, extraordinară.

Progresul meu intim se accelerează, evident, și, în consecință, reușii să pun mîna pe merele de aur din Grădina Hesperidelor.

Nimfele Venuste, fermecătoare și delicioase, căzură la picioarele mele, nu putură să mă învingă...

Muncile magice o dată încheiate în acel AVERNUS, urcai la Tată, victorios.

Este evident că acest eveniment mistic transcendențial nu putea trece neobservat, în nici un fel.

Acest eveniment cosmic fu atunci celebrat în SANCTA, cu nesfârșită bucurie.

Așezat pe un tron splendid, înaintea augustei CONFRETII, mă simțeam complet transformat...

În acele clipe de nedescris, "Bătrînul Zilelor", "Tatăl meu care este Ascuns", "Bunătațea Bunătăților", "Ocultul Oculților", "Milostivenia Milostivenilor", KETHER al CABALEI EBRAICE, străluci în mine; el se cristaliză definitiv în întreaga prezență a Ființei mele.

Frații Frației Universale Albe, în asemenea clipe, mă contemplară, cu o nesfârșită venerație... Chipul meu lua înfățișarea bătrâneții...

Ajunsesem neîndoios să cristalizez cele 3 Forțe Primare ale Universului, în diversele părți ale Ființei mele...

CAPITOLUL XLVII **A DOUASPREZECEA MUNCĂ A LUI HERCULE**

A douasprezecea muncă a lui Hercule, Eroul Solar, a fost, desigur, impusă de Fratele său, adică, de strălucitorul său Prototip Divin, în Soarele Sacru Absolut.

Neîndoielnic, această muncă a constat în faptul de a scoate din domeniul său Plutonian, pe câinele tricefal care îl păzea...

Intrînd în lăcașul subpămîntean al morților, el încearcă mai întîi să cîştige simpatia lui Aidonee însuși, care îi permite să ducă câinele, cu condiția ca el să reușească să pună mîna pe el, fără armă, ceea ce face Hercule, luîndu-l de coada sa de Dragon și apoi de gît, pînă la a-l sugruma practic.

Hermes îl conduce pe drumul de întoarcere și, după ce Cerber a fost arătat la Mycene, îl eliberează pentru ca să întoarcă la reședința lui.

Indiscutabil, strălucitorul nostru Sistem Solar Ors are 12 Planete și acestea vin să ne amintească de cei 12 Salvatori.

Este evident și manifest că munca finală a lui Hercule trebuie totdeauna să se realizeze pe a 12-a Planetă a Familiei Solare...

De asemenea, putem și trebuie să punem ultima din faptele sale zodiacale în relație numai cu Scorpionul, a cărui Constelație este cea mai nimerită pentru a o figura; această faptă de vitejie constă în a-l scoate pe Cîinele Tricefal din lumea subpămînteană geloasă, din regatul umbrelor, unde adevărul se deghizează în întuneric...

El nu putu, natural, să îndeplinească această sarcină, decît cu consimțirea lui Hades însuși, sau Pluton și cu ajutorul lui Hermes și al Minervei în același timp... (Yoga Sexului și Înțelepciune).

Trecui pragul Templului, cu nesfârșită venerație; aspirai la eliberarea finală.

În curtea înconjurată de ziduri, a Preoților, apele spermatică ale Piscinei Sacre străluciră.

Lacul Inițiativ al reprezentării Misterelor antice, etern teatru al oricărui templu, nu putea să lipsească de acolo.

Ceea ce cerusem în Sancta Lemură îmi fu îngăduit.

Munca mea începu cu coborîrea în Tartar, în a 12-a Planetă a Sistemului nostru Solar.

Trei frumuseți feminine fermecătoare, periculos de frumoase, apelară zadarnic la toate farmecele lor irezistibile...

Drăcoaițe provocatoare, ele luptară pînă la imposibil; ele au vrut să mă facă să cad, dar am știut să mă domin...

Semnul Zodiacal al Scorpionului își descătusă în organele mele creatoare

toate înflăcăările pasionale, dar eu câștigai toate bătăliile contra mea însami.

“Cîinele-Călăuză” (instinctul sexual) îl conduce totdeauna pe om pe drumul care merge din întuneric la lumină, din moarte la nemurire...

Cîinele trage lesa stăpînului său, ducîndu-l pe cărarea anevoioasă pînă la tintă; cîinele după aceea trebuie să se odihnească; urmează atunci Marea Renunțare.

Suprema detașare de toate lucrurile materiale și eliminarea radicală a dorinței de a exista vin în armonioasă concordanță ritmică cu acest eveniment Cosmic-Sexual.

Ideea transcendențială a Răsuflării Întunericului mișcîndu-se deasupra apelor adormite ale vieții -care este Materia Primordială, avînd în ea Spiritul latent- ne invită să reflectăm...

Apa (ENS SEMINIS), în toate Cosmogoniile, joacă același rol important: ea este baza și originea existenței materiale și fundamentale oricărei autentice AUTO-REALIZĂRI INTIME.

Este totuși grabnic, foarte grabnic să nu ignorăm vreodată că, în Abisul primitiv, în adîncul apelor, sălășluește un număr foarte mare de fiare periculoase...

Dacă Divinii Titani ai vechiului Continent “MU”, acei Îngeri Căzuți în Generația animală, nu ar fi uitat acest grozav adevăr, ei ar fi rămas totdeauna alerți și vigilenți, ca sentinela în vreme de război și s-ar găsi încă în stare Paradisiacă.

A pune mîna pe deplin pe Cîinele Tricefal, fără nici o armă, înseamnă de fapt a avea un control absolut asupra Sexului...

Cînd devenii proprietar al acestui cîine, urcai din nou, victorios, din adîncul negru și din oribile prăpastie...

Atunci, mă încarnai în mine, Ființa Ființei mele, ceea ce este dincolo de “BRAHMA VISHNU si SHIVA”, acest divin prototip Solar Absolut.

Cînd acest fapt Mistic se produse, intrai, fericit, într-un mic “Sanctuar al Soarelui Sacru Absolut”.

Din acea clipă extraordinară, am putut să mă hrănesc cu fructul “Copacului Vieții”, de dincolo de bine și de rău...

Revenisem la punctul de plecare originar; revenisem indiscutabil la Lăcașul meu.

Fiecare dintre noi are Prototipul său Divin, în această sferă iradiantă de Lumină și voieșie...

Indivizii Sacri care locuiesc Soarele Central se pregătesc să intre în “SPA[IUL ABSTRACT ABSOLUT”, aceasta se întîmplă totdeauna la sfîrșitul “MAHAMVANTAREI” (Zi Cosmică).

Fiecare Univers din spațiul infinit posedă propriul său Soare Central și suma totală a acestor Sori Spirituali constituie PROTOCOLCOSMOSUL.

Emanația “Atotmilostivului și Absolutului nostru Sacru Solar” este ceea ce H.P. Blavatsky numește “Marele Suflu”, profund ignorat de sine-însuși.

Evident, acest principiu activ omniprezent, cu toate că participă la creația lumilor, nu se sprijină pe ele; el rămîne independent, omniprezent și omnipătrunzător...

Este ușor de înțeles că Emanția Absolutului Solar se dedublează în cele 3 Forțe Primare BRAHMA, VISHNU si SHIVA, în evidentul scop de a crea și de a reîncepe să creeze.

Cînd o manifestare cosmică oarecare se sfîrșește, cele 3 Forțe originare se integrează pentru a se amesteca sau fuziona cu suflul neîncetat, profund ignorat desine-însuși.

Ceea ce se petrece în Macrocosmos se repetă în Microcosmosul Om, aceasta a fost cazul meu personal...

Astfel am putut - în Sînul Absolutului Sacru Solar - continua totuși, cu Corpul Fizic Lemur, să trăiesc timp de milioane de ani... Mă preschimbai în încă o piatră

din "Zidul Paznic".

Acest Zid este alcătuit din toți Maeștrii Compasiunii, acei ce renunță la orice fericire personală, din iubire pentru omenire...

PACE INVERENȚIALĂ

SAMAEL AUN WEOR